

A császár meztelen

Írta: **Jack Herer**

Fordította: **Egyed László**

A kender történetének áttekintése

A világosság kedvéért:

A könyvben a csillaggal (*) jelölt magyarázatok vagy dokumentációk a megfelelő bekezdés(ek) végén találhatóak. A rövidség érdekében a tények, elbeszélések, történetek, tanulmányok stb. egyéb forrásait a szöveg között idézzük. A számozott jegyzetek az egyes fejezetek végén találhatóak. A válogatott kritikai forrásanyag reprodukcióit vagy a szövegbe foglaltuk bele, vagy a függelékekben találhatóak. Az itt idézett tények általában megtalálhatók az Encyclopedia Britannicában, amelyet több, mint 150 éven keresztül elsősorban kenderből készült papírra nyomtattak.

Ugyanakkor ellenőrizhetők bármely (akár régi) enciklopédiában, vagy színvonalas lexikonban is.

Cannabis Sativa L:

Kender. Változatai a hasiskender, az indiai kender, a valódi kender, a marihuána. Az angol nyelvben számos megnevezése van.

Mit rejt egy név:

Az Egyesült Államokban a kender (HEMP) szó számos földrajzi elnevezésben előfordul: HEMP-stead, HEMPhill, HEMPfield stb., ahol kendert termesztettek, de vannak családnevek is, amelyekben megtalálható.

AMERIKAI TÖRTÉNELMI FELJEGYZÉSEK

1619-ben iktatták be Amerika első marihuána-törvényét Jamestown kolónián, Virginiában, elrendelve, hogy minden farmernek meg kell próbálnia indiai kenderet termesztene. Ugyancsak kötelező kendertermesztést írtak elő Massachusettsben 1631-ben, Connecticutban, 1632-ben és Chesapeake kolónián az 1700-as évek közepéig.

Még Angliában is a legáhíttabb jutalmat, a teljes jogú brit állampolgárságot adományozta a korona egy dekrétummal olyan idegeneknek, akik kenderet termesztettek, és sokszor büntetést fizettettek azokkal, akik erre nem voltak hajlandóak.

Benjamin Franklin helyezte Amerika első kender alapanyagot használó papír malmát. Ez lehetővé tette, hogy Amerikában szabad koloniáli sajtó működjön úgy, hogy ne kelljen Angliától papírt könyörögni, és igazolni, hogy mire használják.

A kender törvényes fizetőeszköz (pénz) volt Amerika legnagyobb részén 1631-től az 1800-as évek elejéig. Miért? Hogy még több kender termesztésére buzdítsák a farmerokat.

A "Ma" kínai jel volt a kender legkorábbi neve. Az időszámításunk kezdete előtti 10. században a Ma vált mindenféle rost, köztük a juta és a csalánrost elnevezésévé. Ekkorra a kender neve "Tai-ma", vagy "Dai-ma" lett, ami "nagy kender"-t jelent.

Amerika-szerte több mint 200 évig az adót le lehetett róni kenderben is. Még börtönbe is kerülhetett Amerikában, aki nem termesztett kenderet olyan

időszakokban, amikor hiány volt belőle, például Virginiában 1763-1767 között.

(Hemdon, G.M., Hemp in Colonial Virginia - A kender a koloniális Virginiában, 1963; Chesapeake Colonies - A Chesapeake kolóniák, 1954; L.A. Times, 1981. augusztus 12., és mások)

George Washington és Thomas Jefferson kendert termesztettek ültetvényeiken. Jefferson, amikor követ volt Franciaországban, sokat költött és titkos ügynökeivel együtt elég sokat kockáztatott azért, hogy különösen jó minőségű kender vetőmagot szerezzen be, amelyet illegálisan csempészték Kínából Törökországba. A kínai mandarinok (politikai vezetők) annyira értékesnek tartották kendermagjukat, hogy kivitele főbenjáró bűnek számított.

Az 1850-es összeírás során az Egyesült Államokban 8327* kender ültetvényt számoltak össze (minimálisan 800 hektár területű gazdaságokat), az itt termesztett kenderből ruha, vászon és gyapot bálázására szolgáló kötél készült. A legtöbb ilyen ültetvény délen volt, vagy a határállamokban, elsősorban azért, mert 1865 előtt a munkaerőigényes kenderipar számára itt rendelkezésre állt a rabszolgák olcsó munkaereje.

(U.S. Census, 1850; Allen, James Lane, The Reign of Law, a Tale of the Kentucky Hemp Fields - A törvény uralma, a Kentucky-i kenderföldek története, MacMillan Co., NY, 1900; Roffman, Roger, Ph.D., Marijuana as Medicine - A marihuána mint gyógyszer, Mendrone Books, WA 1982.)

*Ez a szám nem tartalmazza a több tízezer kendert termesztő kicsi farmot, sem a sok százezer - ha nem sok millió- amerikai családi kenderparcellát; és nem veszi számításba azt sem, hogy még jócskán ebben a században is Amerika kenderfogyasztásának 80 százalékát Oroszországból, Magyarországról, Csehszlovákiából és Lengyelországból stb. importálták.

1842-től az 1890-es évekig a különböző marihuána- és hasiskivonatok a három leggyakrabban felírt gyógyszer között voltak az Egyesült Államokban. Orvosi használata legálisan történt a harmincas években; Amerikában és világszerte talán még ennél is nagyobb szerephez jutott az állatgyógyászatban.

Kannabisz kivonatot tartalmazó gyógyszereket gyártott az Eli Lilly, a ParkeDavis, a Tildens, a Brothers Smith (Smith Brothers), a Squibb és számos más amerikai és európai vállalat és gyógyszerész. Mindezen idő alatt a kannabisz kivonatot tartalmazó gyógyszerekkel kapcsolatban egyetlen halálesetről sem számoltak be, és nem jegyezték fel sem függőséget, sem elmezavart, legfeljebb időnként dezorientáltá vagy túlságosan introvertálttá váltak az újonnan próbálkozók.

VILÁGTÖRTÉNELMI FELJEGYZÉSEK

“Az első ismert szőtt anyag nyilvánvalóan kenderből készült, amelyet az időszámításunk kezdete előtti nyolcadik évezredben kezdtek feldolgozni (i. e. 8000-7000).” (The Columbia. History of World, 1981, 54. o.)

A kenderrel foglalkozó szakirodalom nagy része (azaz a régészet, antropológia, filológia, közgazdaságtan, történelem) egyetért abban, hogy időszámításunk előtt több mint ezer évtől kezdődően egészen az időszámításunk szerinti 1883-ig a kender, vagyis a marihuána volt bolygónk legelterjedtebb mezőgazdasági növénye, és feldolgozása a legfontosabb ipara, amelynek számos ágazata sokezer féle terméket állított elő: a Földön termelt rostok, textilek, lámpaolaj, papír, tömjén és gyógyszerek döntő többségét. Emellett a fontos, emberi és állati fogyasztásra szánt étolajnak és fehérjének elsődleges forrása volt. Abban is egyetért gyakorlatilag mindenki, hogy a marihuánát szinte minden vallás és kultusz is felhasználta, a mintegy hétféle, leginkább elterjedt hangulat-, elme-, vagy fájdalombefolyásoló szerként, pszichotropikus, vagy pszichedelikus (bizonyos elmeállapotokat létrehozó vagy kitágító) szentség egyikeként.

Ezek a rituális (extatikus) tapasztalatok alapozták meg, szinte kivétel nélkül, valamennyi babonánkat, amulettünket, talizmánunkat, vallásunkat, imánkat és nyelvi kódunkat. (Id. a 10. fejezetet: “Vallások és mágia”)

(Wasson, R. Gordon, Sama, Divine Mushroom of Immortality; Allegro, J.M., Sacred Mushroom & the Cross, Doubleday, NY, 1969; Pliny; Josephus; Herodotus; Holt tengeri tekercsek; gnosztikus evangéliumok; a Biblia; Ginsberg Legends Kaballah, c. 1860; Paracelsus; British Museum; E. Britannica; “Pharmacological Cults”; Schultes & Wasson, Plants of the Gods; R.E. Schultes t.l. kutatásai, Harvard Botanikai Intézet; Wm. Emboden, Kaliforniai Állami Egyetem, Northridge)

NAGY HÁBORÚK FOLYTAK, HOGY HOZZÁJUSSANAK A KENDERHEZ

Az 1812-es háború (Amerika és Nagy-Britannia között) elsődleges oka például az orosz kenderhez történő hozzájutás volt. Az orosz kender volt a fő oka annak is, hogy Napóleon (aki 1812-ben a szövetségeseink volt) és szövetségesei 1812-ben betörték Oroszországba. (Id. a 12. fejezetet: “Az 1812-es (kender) háború, és Napóleon betörése Oroszországba.”)

1942-ben, miután a Japánok elfoglalták a Fülöp-szigeteket és elvágták a manilai (Abaca) kender utánpótlását, az Egyesült Államok kormánya 400.000 font (200 tonna- a ford.) kendermagot osztott ki az amerikai

farmereknek Wisconsintól Kentuckyig, akik évi 42.000 tonna kenderrostot állítottak elő, egészen 1946-ig.

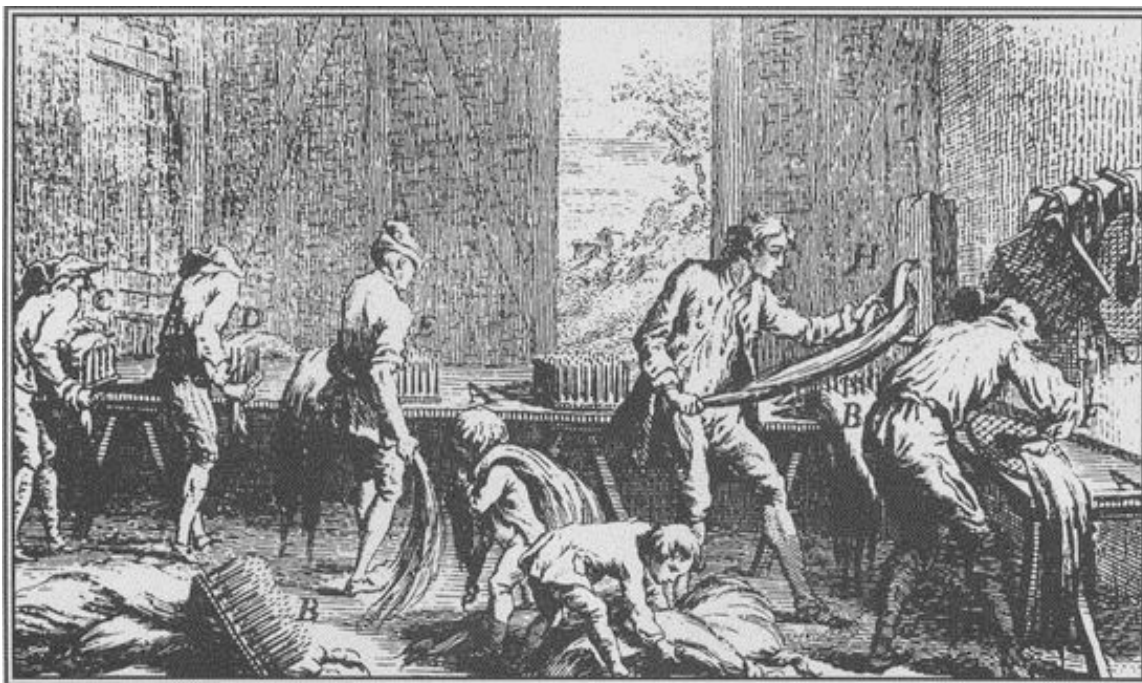
MIÉRT VOLT OLYAN FONTOS A TÖRTÉNELEMBEN A KENDER?

A kender a legerősebb, legszívósabb és legtartósabb természetes lágy rost a Földön. Levele és virága (marihuána) - kultúrától függően - legalább 3000 évig a három legfontosabb és legáltalánosabban használt gyógyszer között volt a világ népességének kétharmadánál.

Növényrendszertani szempontból a kender a Föld legfejlettebb növénycsaládjának a tagja. Kétlaki (vagyis váltivarú, de néha hermafrodita), fás, lágy szárú egynyári növény, amely jobban hasznosítja a napsugárzást, mint bolygónk bármely más növénye, egyetlen évadban 3-6 méterre megnő. Szinte minden éghajlat mellett, bármilyen talajon termesztethető. A kender a Föld elsőrendű megújuló természeti erőforrása. Ezért olyan fontos!

A tél folyamán és egészen kora tavaszig, amikor a nappalok melegek lehetnek és a kender száraz, folytatódik a tilolás. Minden éjszaka, megtisztítva és bálákba kötve, kocsikon vagy szánokon a csűrökbe, vagy kenderházakba szállították a kendert, ahol lemérték, hogy mennyi volt a munka, mennyi lesz a bér.

“...Ah! Életünk jelképe is ez, életünké, amely szintén földhözragadt, földbe gyökerezett; felfelé törekszik, de levágják, megrohad és összetörik, mielőtt szétválasztják az értéket és a salakot - a szegény, romlandó anyag és a halhatatlan rost...”

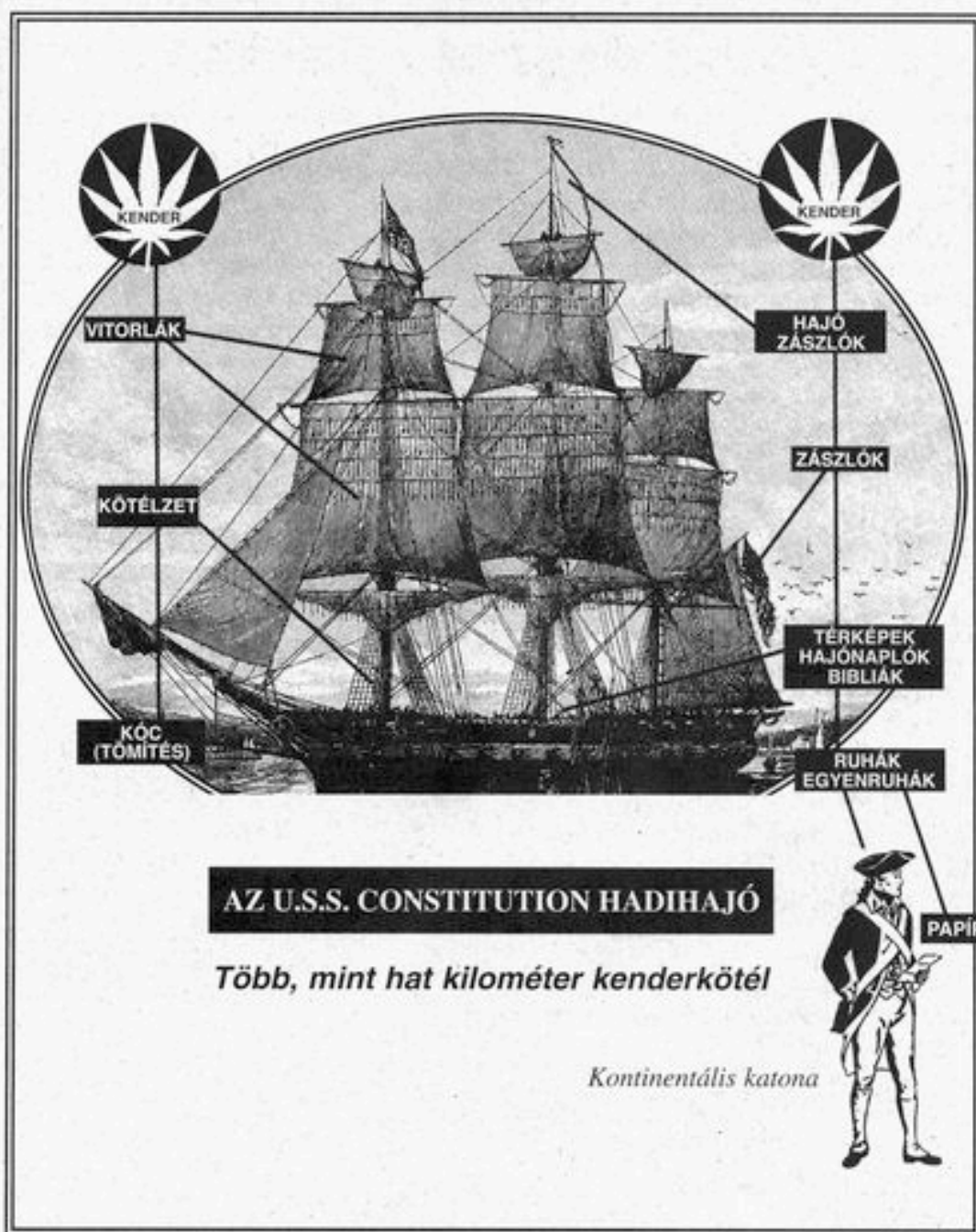
A fenti 18. századi metszeten a “gerebenezők” láthatók, akik kézzel gerebenezik a kendert.

A tilolást és gerebenezést az egyik legkeményebb férfimunkának tartották. A fenti szöveg idézet a “The Reign of Law” (A törvény uralma, mese Kentucky kenderföldjeiről) című könyvből.

Lábjegyzetek:

1. Clark, V.S., History of Manufacture in the United States. McGraw Hill, NY 1929, 34. o.
2. Idézett mű
3. George Washington naplói; Writings of George Washington, Levél Dr. James Andersonhoz, 1794. május 26., 33. Kötet 4333 o., (Amerikai kormány publikációja, 1931); Leveiek a gondozóhoz, William Pearce-hez, 1795 és 1796; Thomas Jefferson, Jeffersons Farm Books; Abel, Ernest, Marihuana: The first 12,000 Years, Plenum Press, NY, 1980; M. Aldrich et al.

Legalább 60 tonna kender volt csupán az U.S.S. Constitution nevű hajón

A kender felhasználásának rövid összefoglalása

Kihívás a világnak: bizonyítsák be, hogy nincs igazunk!

Ha annak érdekében, hogy megmentjük a Földet, megfordítsuk az üvegházhatást és megállítsuk az erdők kipusztulását, megtiltanák valamennyi fosszilis energiahordozó és azok származékainak használatát, valamint a fa papírgyártáshoz és építkezéshez való felhasználását, akkor csupán egyetlen olyan évente megújuló természetes forrás maradna, amely egyszerre képes a világ papír- és textilszükségletét, szállítási, ipari és háztartási energiaszükségletét kielégíteni, közben csökkentve a környezetszennyezést, regenerálva a talajt, és megtisztítva a légkört...és ez - ugyanaz, amelyik erre eddig is képes volt – a kender.

Minden hajó vitorlázatának kilencven százaléka* (legalább az időszámításunk kezdete előtti 5. századtól, jóval a gőzhajók feltalálása és elterjedt alkalmazása utánig - a 19. század végéig) kenderből készült.

*A maradék 10 százalék. rendszerint lenből vagy más alacsonyabb értékű rostból, jutából, hócsalánból, szizálkenderből, manilakenderből készült.

(Abel, Ernest, Marijuana: The First 12,000 Years, Marihuána: az első 12.000 év) Plenum Press, 1980; Herodotosz, Történetek, i. e. 5. század; Frazier, Jac.k, The Marijuana Farmers (Marihuána termesztők), 1972; U.S.Agricultural Index, 1916-1982; USDA film, Hemp for Victory (Kender a győzelemért), 1942.)

A "kanavász" szó a görög "Kannabisz" szó (a latinon és francián átvándorolt) holland ejtéséből származik.*

*Kannabisz - a (hellenizált) Mediterrán Medence görög nyelvében a perzsa és korábbi északi szemita (Quanuba, Kanabosm, Cana?, Kanah?) szavakból származik amelyeket a kutatók mára visszavezettek a 6000 éves indoszemita-európai nyelvcsalád sumer és akkád alapjainak megjelenéséhez. A korai sumer/babilóniai K(a)N(a)B(a), vagy Q(a)N(a)B(a) egyike az emberiség legtovább túlélő szótöveinek.' (KN nádat jelent, a B pedig kettőt - két nád, vagy két nem.)

A vászonvitorlák mellett egészen századunkig gyakorlatilag minden kötélzet, horgonykötél, a rakományt rögzítő háló, halászháló, zászló, lepel, kóc-tömítés (a hajók elsődleges védelme a sósvíz ellen, amelyet a laza vagy zöld gerendák között alkalmaztak tömítésként), a kender (marihuána) növény szárából készült. Még a tengerészek ruházata is, egészen a spárgatalpú és (időnként) "kanavász" cipő varratáig kenderből készült*

A kender használata nem korlátozódott a sós mélységre...

*Egy átlagos áruszállító-, klipper, bálnavadász- vagy hadihajó a 16.-19. században 50-100 tonna kender kötélzetet hordozott, nem szólva a vitorlákról, a hálókról stb., és ezt egy-két évenként ki kellett cserélni, a rothadás miatt. (Meg kell kérdezni az Amerikai Tengerészeti Akadémiát, vagy Id. az USS Consitution hadihajó rekonsztruktcióját, a Bostoni öbölben)

(Abel, Ernest, Marijuana: The First 12,000 Years, (Marihuána: az első 12.000 év) Plenum Press, 1980; E. Britannica; Mágoun, Alexander, The Frigate Constituion (A Constitution fregatt), 1928, USDA film: Hemp for Victory (A kender a győzelemért), 1942.)

Emellett a hajókon a térképek, naplók, Bibliák ugyancsak kenderrostot tartalmazó papírból készültek, Kolumbusztól (15.század) egészen az 1900-as évek elejéig, a nyugat-európai/amerikai világban, a kínaiaknál pedig az időszámításunk szerinti 1.századtól. A kenderből készült papír 50-100-szor tovább tartott, mint a legtöbb papírusz készítmény, és százszor könnyebb és olcsóbb volt az előállítás.

Hihetetlen, de egy hajónál többbe kerültek a kenderből készült vitorlák, kötelek stb., mint a fából készült részek.

Az 1830-as évekig az Egyesült Államokban (és a 20. századig a világ legnagyobb részén) a ruhákhoz, sátrakhoz, ágyneműkhöz, függönyökhöz, paplanokhoz, törülközőkhöz pelenkákhöz stb., de még a zászlónkhoz is 80 százalékban* kenderből származó rostokat használtak.

Évszázadokig (az 1830-as évekig) Írországból a legfinomabb vásznak, és Olaszországból a világ legfinomabb ruhaanyagait kenderből készítették.

*Az Encyclopedia Britannica 1893-1910-es kiadásai szerint - és a Popular Mechanics becslései szerint 1938-ban is - a vászonnak nevezett anyagnak legalább a fele nem lenből, hanem kenderből készült. Hérodotosz (i. e. kb. 450) a thrákok által viselt, kenderből készült ruhákról, mint a lenvászonnal finomságban egyenértékűekről ír, szerinte "csak a nagyon gyakorlottak tudták megmondani, hogy egy anyag lenből vagy kenderből készült."

Bár ezeket a tényeket csaknem elfelejtették, elődeink tisztában voltak azzal, hogy a kender lágyabb, melegebb, jobban felveszi a vizet, mint a pamut, annál háromszor nagyobb a szakítószilárdsága, és sokszorta tartósabb.

A házilag szőtt anyagokat csaknem mindig a családi kenderföldön termesztett rostokból szőtték.

Valójában, amikor 1776-os hazafias, realista anyáink, az Amerikai Forradalom Lányai (Daughters of the American Revolution, DAR, Bostonban és New England-ben) megszervezték a "fonó méheket" Washington katonáinak ruházására, az általuk font fonal legnagyobb része kenderrostból készült. Ha nem lett volna a történelmileg elfelejtett (vagy kicenzúrázott) és ma éppenséggel becsmért marihuána (kender) növény, a Kontinentális Hadsereg halálra fagyott volna Forge völgyében, Pennsylvániában.

A korai köztársaság gazdaságában a kender általános használata elég fontos volt ahhoz, hogy kitöltse az Egyesült Államok első pénzügyminisztere, Alexander Hamilton idejét és gondolatait, aki az 1790-es években, egy pénzügyminisztériumi feljegyzésben ezt írta: "Len és kender ezen cikkek gyártói olyannyira vonzódnak egymáshoz, és olyan gyakran összekeverednek, hogy jobb őket együtt kezelni. "A vitorlavászonra 10 százalékadót kellene kivetni..."

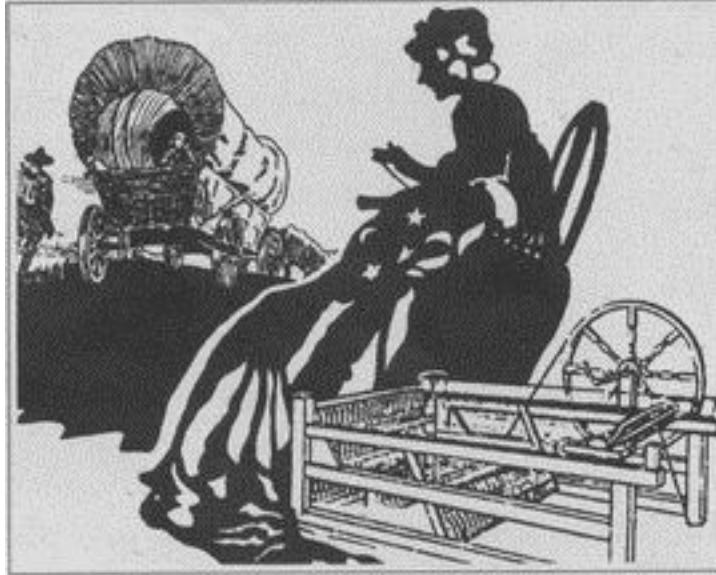
(Herndon, G.M., Hemp in Colonial Virginia (A kender a koloniális Virginiában), 1963; Történetek az Amerikai Forradalom Leányairól (DAR); Abel, Ernest, Marijuana: The First 12,000 Years, (Marihuána: az első 12.000 év); Id. még Al Pacinóval a Revolution (Forradalom)című filmet.)

A fedett vagonok nyugatra (Kentuckyba, Indianába, Illinoisba, Oregonba és Kaliforniába*) kenderből készült tartós kátrányos ponyvával fedetten mentek, míg a hajók a Hornfokot megkerülve kenderből készült vitorlákkal és kötélzettel igyekeztek San Franciscóba.

*Az eredeti, tartós Levi nadrágokat a kaliforniai 49-esek számára kender vitorlavászonból készítették szegecsekkel. Így a zsebek nem repedtek ki, amikor megtöltötték az iszaptól kimosott arannyal.

A házilag font anyagokat szinte a világ minden táján a családi kenderföldön termesztett rostokból fonták. Amerikában ez a hagyomány az 1620-as évektől a kender 1930-as években történt betiltásáig tartott.*

*Az 1930-as években a Kongresszusnak arról számolt be a Szövetségi Kábítószer Hivatal, hogy számos lengyelamerikai még mindig termesztett marihuánát (kendert) a hátsó kertben téli hosszú kabátjainak és munkaruháinak az elkészítéséhez, és puskával várta a nyomozókat, nehogy ellopják a következő évi ruházatukat.

A kenderföld kora és az ültetés sűrűsége befolyásolja a rost minőségét. Ha a farmer lány, len minőségű rostokat akart, akkor a kendert egészen sűrűn ültette. Ökölszabályként: orvosi vagy kábítószer céljára ültetett kender esetében egy négyzetyardra (kb. 0,84 m²) egy növény juthat, a magtermesztéshez viszont egymástól 1,2-1,5 méter távolságra kell ültetni a növényeket. (Kentucky Mezőgazdasági Egyetem kiadványa, 1943 március). Az ültetési távolság a későbbi felhasználástól függ, más ültetési módot kíván, ha durva anyaghoz való kendert akarnak termesztetni, vagy ha a legfinomabb vászonhoz vagy csipkéhez van rá szükség. (Farm Crop Reports, USDA nemzetközi kivonatok. CIBA Review 1961-62 Luigi Castellim, Milánó, Olaszország)

Az 1820-as évek végén az új amerikai kézi magtalanító gépek (Eli Whitney találmánya 1793-ban) helyét nagy részben átvették az európai gyártmányú "ipari" szövőszékek és magtalanítók, mivel Európa gépgyártás-technológiában előbbre tartott, mint az Egyesült Államok.

Most először a könnyű pamut anyagokat olcsóbban lehetett előállítani, mint a kenderrostokból rothasztás után kézzel vagy fonógéppel fonalat fonni.

Azonban erőssége, légysága, melegsége és tartóssága miatt a kender maradt továbbra is a második leggyakrabban használt természetes rost* egészen az 1930-as évekig.

*Ha valakit érdekel, a kenderrostban egyáltalán nincs THC (tetra-hidro-cannabiol, a marihuána hatóanyaga, a ford.). Ami nem jelenti azt, hogy elszívhatjuk az ingünket. Az az igazság, hogy a kenderszövet - és minden más szövet - elszívása halált is okozhat!

Az 1937-es Marihuána-adótörvény után az új "DuPont "műszálak", amelyeket 1936-ban szabadalmaztatott a német I.G. Farben(a szabadalmak átadása része volt a németek első világháborús kártérítésének), átvették a természetes kenderrostok szerepét.(Hitler alatt az I.G. Farben mintegy harminc százalékat az amerikai DuPont birtokolta és finanszírozta.) A DuPont cég hozta piacra az 1935-ben felfedezett, majd 1938-ban szabadalmaztatott nyilont is.

(Colby, Jerry, DuPont Dynasties (DuPont dinasztiák), Lyle Stewart, 1984.)

Az amerikai mezőgazdaságban alkalmazott vegyszerek ötven százalékat ma a gyapottermesztésben használják fel. A kendertermesztéshez nincs szükség vegyszerekre, és a kendernek alig van gyom- vagy rovarkártevője - leszámítva az Egyesült Államok kormányát és a Kábítószer ellenes Hivatalt. Végül meg kell jegyezni, hogy az amerikai mezőgazdaságban használt vegyszerek mintegy 50 százalékat a gyapottermesztésben használják fel. A kender nem igényel semmilyen vegyi anyagot, és kevés a gyom, illetve rovarkártevője - leszámítva az amerikai kormányt és a Kábítószer ellenes Hivatalt (DEA).

(Cavender, Jim, Botanika professzor, Ohio Egyetem, "A hatóságok megvizsgálják a kábítószer-vádakat", Athens News, 1989. november 16.)

Egészen 1883-ig a világ papírtermelésének 75-90 százalékat kenderrostból készítették, köztük a könyvekhez és részvényekhez, újságokhoz stb. használt papírt. A Gutenberg Bibliától (15. század) évszázadokon át, Lewis Carroll Alice Csodaországban c. művéig szinte mindent kenderpapírra nyomtattak.

A Függetlenségi Nyilatkozat első levonatát (1776. június 28.) holland (kender) papírra írták, akárcsak a második levonatot 1776. július 2-án. 1776. július 19-én a Kongresszus elrendelte, hogy a Nyilatkozatot másolják át nagyobb méretben pergamenre (preparált állati bőr), és ténylegesen ezt a dokumentumot írták alá a küldöttségek 1776. augusztus 2-án.

A gyarmatosító Amerika és a világ többi országa is minden papírt a hajótulajdonosok által hulladékként papírgyártás céljára eladott leselejtezett vitorlákból és kötelekből készített. A többi papír az ugyancsak elsősorban kenderből, néha lenből készült elhordott ruhákból, lepedőkből, pelenkákból, függönyökből és rongyokból* készült, amelyeket a rongyszedők vásároltak meg.

*Innen származik a "rongypapír" kifejezés.

A kenderpapír 50-100-szor hosszabb életű volt, mint a legtöbb papiruszféle, készítése pedig százszorta könnyebb.

Elődeink túlságosan takarékosak voltak ahhoz, hogy csak úgy eldobjanak bármit, így egészen az 1880-as évekig minden rongyot és használt ruhát összekevertek és papírt gyártottak belőle. A rongypapír, amely kenderrostot tartalmazott, a valaha készült legjobb minőségű és legtartósabb papír. Nedvesen szakad, de ha megszárad, visszanyeri teljes szilárdságát. Ha nem kerül extrém körülmények közé, a rongypapír évszázadokig megőrzi minőségét. Szinte soha nem öregszik el. Az Egyesült Államok kormányának számos dokumentumáról törvény szabályozta, hogy kender tartalmú papírra írják egészen az 1920-as évekig.

Számos tudós véleménye szerint az, hogy a kínaiak olyan korán elkezdték a kenderpapírt gyártani - az LSZ. 1. században, 800 évvel azelőtt, hogy az iszlám világ, és 1200-1400 évvel azelőtt, hogy Európa fölfedezte volna - az egyik oka volt annak, hogy a keleti tudomány közel másfélezer éven át magasan fölötte állt a nyugatinak. A kender alapú tartós papír ugyanis lehetővé tette az összegyűjtött ismeretek generációról generációra történő felhalmozását, továbbadását és továbbfejlesztését.

Másik oka, hogy a keleti tudomány közel másfél évezreden át megőrizte fölényét a Nyugattal szemben az volt, hogy a római katolikus egyház által irányított Európában 1200 éven keresztül a népesség 95 százaléka nem tanulhatott meg írni-olvasni, sőt, mi több, elégettek, elkoboztak, vagy betiltottak minden idegen vagy hazai könyvet - még a saját Bibliájukat is! -, a gyakran végre is hajtott halálbüntetés fenyegetése mellett. Ezért számos történész ezt a korszakot a "sötét középkornak" nevezi.

Emberemlékezet óta szinte a világ minden városában volt kenderkötélgyártás. Oroszország volt azonban a világ legnagyobb, és legjobb minőséget előállító termelője, 1740-től 1940-ig az oroszok elégítették ki a nyugati kenderigény nyolcvan százalékát. Thomas Paine négy fontos természetes forrást vázolt fel az új nemzet számára Common Sense (Józan ész) című művében (1776): "kötélzet, vas, fa és kátrány." Ezek közül szerintem a kötéltől való kender volt a fő. 1937-ig minden kötélt, fonat, kötélt 70-90 százaléka kenderből készült. Ennek a legnagyobb részét később petrokémiai alapanyagokból gyártott rostokkal (ezeket alapvetően a DuPont birtokolta az I.G. Farben szabadalmaival), és manilakenderkötélt - amelybe a nagyobb szilárdság érdekében gyakran acélszálakat fontak- helyettesítették. Ez utóbbit "új", a csendes-óceáni Fülöp-szigeteken lévő birtokainkról hoztuk be, amelyeket a spanyolok jóvátételként elvettek az 1898-as spanyolamerikai háború után.

A kender a tökéletes archiválás anyaga. Van Gogh, Gainsborough, Rembrandt -akárcsak mások- elsősorban kenderből készült festővászonra festettek.

Az erős, fényes kenderrost ellenáll a hőnek, a penésznek, a rovaroknak, és nem tesz kárt benne a fény. A kender-, vagy len- vászonra készült festmények évszázadokon át kiváló minőségben maradtak meg.

Évezredekken keresztül minden jó minőségű festék és lakk kendermag-olajjal vagy lenolajjal készült. Például 1935-ben Amerikában 116 millió fontnyi (58 000 tonna) kendermagot használtak csupán festék és lakk gyártásához.

A szárító kendermagolaj szerepét üzletileg is a DuPont petrokémiai anyagok vették át.*

*Az Olajmag-termékek Országos Intézetének kongresszusi tanúvallomása az 1937-es Marihuána Értékesítési Adó Törvény ellen. Összehasonlításképpen gondoljunk arra, hogy az amerikai Kábítószerellenes Hivatal (Drug Enforcement Administration - DEA) azt állítja, hogy az amerikai állami és helyi rendőri egységekkel 1996-ban több, mint 700 tonna Amerikában termesztett marihuánát foglalt le: magot, növényt, gyökeret, komposztot és effélét. Még maga a DEA is elismeri, hogy a lefoglalt marihuána/kender 94-97 százaléka teljesen vadon nőtt, és nem lehetett volna marihuánaként elszívni.

A Kongresszust és a Pénzügyminisztériumot a DuPont által 1935-37-ben közvetlenül Herman Oliphantnak, a Pénzügyminisztérium főtanácsosának tett titkos tanúvallomásban biztosították, hogy a kendermagolaj a DuPont által gyártott szintetikus petrokémiai olajokkal helyettesíthető, Oliphant volt kizárólag felelős a Kongresszus elé kerülő Marihuána Adótörvény elkészítéséért. (Ld. a teljes történetet a 4. fejezetben, "Alegális kender utolsó napjai") Amerikában és világszerte csaknem 1800-ig a kender magolaj volt a legelterjedtebben használt világítóolaj. Ekkortól az 1870-es évekig a második helyen szerepelt, csak a bálnaolaj előzte meg.

A kendermagolaj világított a legendában Aladdin, Ábrahám próféta, a valós életben pedig Ábrahám Lincoln lámpájában. Ez volt a legnagyobb fényt adó lámpaolaj.

A lámpákban a kendermagolaj helyét átvette a petróleum, a kerozin stb.» miután 1859-ben Pennsylvaniában olajat fedeztek fel, és John D. Rockefeller 1870-től petróleummal látta el az egész országot. (Ld. a 9. fejezetet a gazdasági kérdésekről.)

Az ünnepelt botanikus, Luther Burbank azt állította: "A (kender) magot más országokban értékelik olaja miatt, az, hogy nálunk semmibe veszik, mezőgazdasági kultúránk pazarló használatát jelzi."

(Burbank, Luther, How Plants Are Trained To Work For Man, Useful Plants, P.F. Collier & Son Co., NY, Vol 6,48. oldal.)

Az 1900-as évek elején Henry Ford és a többi futurisztikus, organikus gondolkodású mérnök-zseni (akárcsak mai szellemi és tudományos örököseinket) felismert egy fontos szempontot: a világon ma felhasznált összes fosszilis energiahordozó csaknem 90 százalékát (szén, olaj, földgáz, stb.) már régen helyettesítenünk kellett volna olyan biomasszával, mint a kukoricaszár, a kender, a hulladékpapír és hasonlók.

A biomassza metánná, metilalkohollá, vagy benzinné alakítható, az olaj, szén vagy atomenergia mai árának a töredékéért - különösen, ha a környezettel kapcsolatos költségeket is beszámítjuk -, és kötelező használata véget vetne a savas esőknek, a kéntartalmú szmognak, és megfordítaná az üvegházhatást bolygónkon - most!*

*Akormány, valamint az olaj- és széntársaságok stb. ragaszkodni fognak ahhoz az állásponthoz, hogy a környezetszennyezés szempontjából a biomasszából származó energiahordozók elégetése semmivel sem jobb, mint a fosszilis energiahordozó tartalékok elhasználása; de ez nyilvánvalóan nem igaz. Miért? Mert ellentétben a fosszilis energiahordozókkal, a biomassza élő (és nem kihalt) növényekből származik, amelyek továbbra is eltávolítják a szén-dioxid szennyezést a légkörből, és a fotoszintézis segítségével nőnek. Emellett a biomasszából származó energiahordozókban nincs kén.

Mindez megvalósítható, ha kendertermesztéssel állítunk elő biomasszát, majd azt pirolízissel (elszenesítéssel) vagy biokémiai komposztálással energiahordozókká alakítjuk, s ezekkel helyettesítjük a fosszilis energiahordozókat.*

*Figyelemre méltó módon, ha egész bolygónkra, mindenféle időjárási és talajviszonyra kiterjedő méretekben gondolkodunk, akkor a kender legalább négyszer, és potenciálisan még sokkal többször gazdagabb fenntartható, megújítható biomasszában (cellulózban), mint legközelebbi versenytársai a bolygón -, a kukoricaszár, a cukornád, a különböző fák stb. (Solar Gas, 1980; Omni, 1983; Cornell Egyetem; Science Digest, 1983, stb.). Ld. emellett a 9. fejezetet a gazdaságról.

A pirolízis egyik termékét, a metilalkoholt, használják ma a legtöbb versenyautóban, és használták az amerikai farmerek és autósok petróleum/metilalkohol keverékként az 1920-as évektől egészen az 1940-es évek közepéig, sok tízezernyi autó, mezőgazdasági és katonai jármű hajtására. A metilalkoholt át lehet alakítani még magas oktánszámú ólommentes benzinné is, egy olyan katalitikus eljárás segítségével, amelyet a Georgia Műszaki Egyetemen dolgoztak ki a Mobil olajvállalattal közösen 1842-től az 1920-as évekig, sőt még később is, a különlegesen erős marihuána-(amit akkor kenderkivonatnak neveztek) és hasiskivonatok, tinktúrák és elixírek az ember- és állatgyógyászatban a második és harmadik leggyakrabban alkalmazott gyógyszernek számítottak az Egyesült Államokban. (Ld. a 6. fejezetet a gyógyításról, és a 13. fejezetet a 19. századról.)

Viktória királynő kenderkivonatokat használt menstruációs görcseire és premenstruációs szindrómájára (PMS). Uralkodása alatt (1837-1901) hatalmas mértékben elterjedt az indiai hasis gyógyszerek használata. Mint azt korábban állítottuk, 1842 előtt legalább 3000 évig a különféle kenderkivonatok (rügyek, levelek, gyökér stb.) a világban mindenütt az emberi betegségek legelterjedtebb gyógyszerei voltak.

Nyugat-Európában azonban az 1200 utáni években a katolikus egyház megtiltotta a hasis használatát, de ugyanígy szinte mindenféle orvosi kezelést, kivéve az alkoholt vagy a köpölyözést, mintegy 1200 éven keresztül (Ld. a 10. fejezetet a szociológiáról.)

Az amerikai gyógyszerkönyv szerint a hasist kell használni a következő tünetekre: fáradtság, köhögés, reumás panaszok, asztma, delírium tremens, migrénes fejfájások, illetve a menstruációval kapcsolatos görcsök és depresszió.

(William EmBoden professzor, a narkotikumok botanikájának professzora a Kaliforniai Állami Egyetemen, Northridge-ben.)

Viktória királynő kenderkivonatokat használt menstruációs görcseire és premenstruációs szindrómájára (PMS). Uralkodása alatt (1837-1901) hatalmas mértékben elterjedt az indiai hasis-gyógyszerek használata.

Ebben a században a hasis terápiás értékét - és biztonságosságát - bizonyították a kutatások számos egészségügyi probléma kezelésében: asztma, glaukóma, hányinger, daganatos megbetegedések, epilepszia, egyes fertőző betegségek, stressz, migrénes fejfájások, anorexia, depresszió, reuma, artritisz, herpesz. (Ld. a 7. fejezetet a kender terápiás alkalmazásairól.) A kendermagot a világ szinte valamennyi népe rendszeresen használta a zabkásában, zabkásalevesekben egészen a jelen századig. A szerzetesek naponta háromszor ettek kendermagból készült ételeket, kenderből szőtték a ruhájukat, és kender-rosttal készült papírra nyomtatták a Bibliát.

(Ld. Rubin, Dr.Vera, "Research Institute for the Study Of Man"; Cohen & Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana, Plenum Press, 1976; Abel, Ernest, Marijuana, The First 12,000 Years, Plenum Press, NY, 1980; Encyclopaedia Britannica.)

A kendermagból kisajtolható magas tápértékű olaj a növényvilágban a legmagasabb mennyiségben tartalmaz esszenciális zsírsavakat. Ezek az esszenciális zsírsavak felelősek immunválaszunkért, és megtisztítják érrendszerünket a koleszterintől és a lerakódásoktól.

Az olaj kisajtolása után nagyon jó minőségű fehérjét tartalmazó magpogácsa marad vissza. Ez csíráztatható, vagy megőrölhető, kenyér és sütemény süthető belőle. A kendermagban lévő fehérje az emberiség legfinomabb, legteljesebb és a szervezet számára azonnal felhasználható növényi fehérjéje. A kendermag a legteljesebb önálló élelmiszerforrás az emberi táplálkozáshoz. (Ld. az Editinek és esszenciális zsírsavak tárgyalását a 8. fejezetben.)

A kendermagból kisajtolható magas tápértékű olaj a növényvilágban a legmagasabb mennyiségben tartalmaz esszenciális zsírsavakat.

A kendermag, 1937-es betiltásáig, a világ első számú madáreledele volt, mind a házi- mind pedig a vadon élő madarak számára. A madarak kedvence* volt bolygónk összes magja közül, a kiskereskedők az Egyesült Államokban 4 millió font kendermagot adtak el az énekes madarak számára 1937-ben. Ha különböző magokat összekeverünk, akkor a madarak ebből elsőként a kendermagot válogatják ki és eszik meg. A vadon élő madarak tovább élnek és jobban szaporodnak, ha kendermagot is fogyasztanak, az olaj jót tesz a tollzatuknak és az egészségüknek is. (Erről részletesebben olvasható a 8. fejezetben: "A kender mint a világ alapélelmiszere".)

*Kongresszusi tanúvallomás, 1937: "Az énekesmadarak e nélkül nem énekelnek", a madáreledelt forgalmazó társaságok számoltak be erről a Kongresszusnak: a sterilizált kendermagot ma is importálják az Egyesült Államokba Olaszországból, Kínából és más országokból.

A kendermag nem idéz elő semmilyen megfigyelhető kábítószerhatást embereknél vagy madaraknál. A magban csak nyomokban található THC. A kendermagot egyébként előszeretettel használják halak bevetésére Európában. A horgászok a horgászboltban vásárolt kendermagot marokszám szórják a vízbe. A halak oda özöntenek a kendermagra, és horogra akadnak. A kendermag a leghatékonyabb csali, és a kendermag általában is a legkíváncsabb és legtáplálóbb élelmiszer embereknek, halaknak és madaraknak. (Jack Herer saját kutatása Európában.)

Mivel egy acre (0,4 hektár) kenderből annyi cellulózzrost állítható elő, mint 4,1acre fából, a kender tökéletes helyettesítő anyaga lehet a fának a préselt táblák és az építésnél használt betonzsaluzat esetében.*

*Dewey & Merrill, Bulletin ; #404, U.S. Mezőgazdasági Minisztérium, 1916.

Praktikus, olcsó, tűzálló, kiváló hő- és hangszigetelő építőanyag készíthető, ha növényi rostokat hevítünk és összepréselünk, s belőlük erős táblákat készítünk, amelyeket a farostlemezek helyett használhatunk. William B. Conde a Conde Red-wood Lumber társaságtól, (Eugene, OR mellett), a Washingtoni Állami Egyetemen közösen kimutatta a kenderből készült kompozit építőanyagok rendkívüli erősségét és rugalmasságát, valamint gazdaságosságát, a farosttal, sőt a fagerendákkal összehasonlítva.

Az Isochanve, egy újra felfedezett francia építőanyag, amely mésszel kevert csepű, valósággal megkövesedik és évszázadokig megmarad. A régészek Dél Franciaországban találtak egy hidat a Meroving-korszakból (i. sz. 500-751), amely ezzel az eljárással készült.

(Ld. a Chenevotte házat Renében - Franciaország - a függelékben.)

HOGYAN MENTETTE MEG A KENDER GEORGE BUSH ÉLETÉT

További példa a kender jelentőségére:

Öt évvel a kender betiltása (1937) után, felhasználását újra engedélyezték a II. Világháború folyamán.

Amikor a fiatal George Bush nevű pilóta ejtőernyővel kiugrott égő repülőgépéből egy a Csendes Óceán feletti légi csatában, bizonyára nem is tudta, hogy:

- repülőgépének motorjában az egyes részek kendermagból készült olajjal voltak bekenve;
- az életét megmentő ejtőernyő 100 százalékban az Egyesült Államokban termesztett kenderből készült;
- az őt felvevő hajónak teljes kötélzete kenderből készült;
- a hajón a tűzoltófecskendők csövét kenderből szőtték; és
- végül, a hajó fedélzetén már biztonságban álló fiatal Bush cipőjének erős varrata is kenderből volt, ahogyan ez így van ma is minden jó minőségű bőrcipőnél és katonai lábbelinél.

Mégis, Bush pályája során sokat foglalkozott azzal, hogy kiirtsa a kendert, és olyan törvényeket hozzon, amelyek megakadályozzák, hogy az emberek - köztük valószínűleg ő maga is - ezekhez az információk hozzáférést kapjanak.

(USDA film, Hemp for Victory, 1942; 1943. március 25. Mezőgazdasági külszolgálat, szolgálati broszúra; Galbraith, Gatewood, Kentucky Marijuana Feasibility Study, 1977.)

A kendert a történelem során rendszeresen használták szőnyegek fonákjaként. A kenderrost jól használható erős, rothadásnak ellenálló szőnyegek készítésére - kiiktatva ezzel az otthoni vagy hivatali tüzek esetén

a szintetikus anyagok égésekor keletkező mérgező gázokat és az új szintetikus szőnyegekkel járó allergiás reakciókat.

A műanyag vízcsövek (PVC csövek) gyárthatók megújuló kendercellulózból mint nyersanyagból, a nem megújuló szén-vagy kőolajalapú nyersanyagok helyett.

Vagyis elképzelhetünk egy jövőbeli házat, amelyben az építőanyag, a vízvezetékek, a festés és a bútor a világ első számú megújuló forrásából, a kenderből készült. Az amerikai Függetlenségi Nyilatkozat elismeri "az élethez, szabadsághoz és a boldogság kereséséhez való "elidegeníthetetlen jogot". Az ezt követő bírósági ítéletek ebből vezették le a magánélethez való jogot, és ebből az Egyesült Államok alkotmányát és annak kiegészítéseit.

Számos művész és író használta a hasist kreatív stimulációhoz - a világ vallásos mestereitől a mai legtisztéletlenebb szatirikusokig. Köztük találhatjuk Lewis Carrollt és vízpipát szívó hernyóját az Alice Csodaországban című könyvében, Victor Hugót és Alexander Dumast; a jazz olyan nagyságait, mint Louis Armstrong, Cab Calloway, Duke Ellington és Gene Krupa; és a sor folytatódik egészen a legutóbbi időkig, mint a Beatles, a Rolling Stones, az Eagles, a Doobie Brothers, Jefferson Airplane, Willie Nelson, Buddy Rich, Country Joe & the Fish, Joe Walsh, David Carradine, David Bowie, Iggy Pop, Lola Falana, Hunter S. Thompson, Peter Tosh, a Grateful Dead, Cypress Hill, Sinéad O'Connor, Black Crowes stb.

Természetesen a marihuána szívása nem mindenkinél növeli a kreativitást.

A történelem folyamán különböző tiltásokat és mértékletességet hirdető csoportok megpróbálták, időnként sikerrel, betiltani/betiltatni a mások által kedvelt relaxációs anyagokat, az alkoholt, a dohányt, vagy a hasist.

Abraham Lincoln az effajta elnyomó mentalitásra reagált 1840 decemberében, amikor azt mondta:

“A betiltás...túlmegy az ésszenség határán abban, hogy egy ember étvágyát próbálja szabályozni törvényekkel, és bűncselekményt kreál olyan dolgokból, amelyek nem bűncselekmények...A betiltó törvény éppen azokra az alapokra mér csapást, amelyeken kormányunk alapul.”

Úgy hisszük, hogy egy versenyen alapuló piacon, az összes tény ismeretében az emberek egymást megelőzve vásárolnának tartós, biológiailag lebomló cikkeket, amelyek egy rovar- vagy gyomirtó nélkül termesztett növényből készültek. Ilyen cikkek vezető gyártói voltak például az Ecolution, a Hempstead, a Marie Mills, az OhioHemperry, a Two Star Dogs, a Head-case, Németországban a HanfHaus, és mások. Ideje, hogy a kapitalizmust kipróbáljuk, és hagyjuk, hogy a korlátozás nélküli piac és a “zöld” ökológiai tudatosság határozza meg bolygónk jövőjét. 1776-ban egy pamuting 100-200 dollárba került, míg egy kenderből készült ing ára 0,50-1 dollár volt. 1830-ban a kevésbé meleg, könnyebb pamut ingek ára megegyezett a melegebb, nehezebb kender ingekével, versenyképes választást téve lehetővé. Az emberek igényüknek megfelelően választhatták ki ruhájuk anyagát. Ma nincs ilyen választás.

A kender és más természetes szálak szerepét a piacnak, a keresletnek és kínálatnak, valamint az egyéni ízlésnek és értéknek kellene meghatározniuk, nem pedig a tiltó törvények illetéktelen befolyásának, a szövetségi támogatásoknak és a magas áraknak, amelyek megakadályozzák, hogy a természetes rostok átvegyék a szintetikusak helyét.

Miután a kormány hatvan évig visszatartotta az erre vonatkozó információkat, a közvélemény gyakorlatilag semmit nem tud a kenderrostban és alkalmazásaiban rejlő hihetetlen lehetőségekről.

Tiszta, vagy pamuttal kevert kender alkalmazásával az ember akár az unokáira hagyhatná a ruháit. A pénzünk intelligens elköltése gyakorlatilag helyettesíthetné a petrokémiai alapanyagú szintetikus rostokat tartósabb,

olcsóbb, hűvös, lélegző, biológiailag lebomló természetes rostokkal. Kínában, Olaszországban és a kelet-európai országokban, mint Románia, Csehszlovákia, Lengyelország és Oroszország, ma összességében évi sokmillió dollár értékben állítanak elő tartós kender- vagy kender/pamut szöveteket - és ez akár évi sokmilliárd dollár is lehetne.

Ezek az országok hagyományos mezőgazdasági és szövési technológiájukra alapoznak, míg az Egyesült Államokban próbálják erőszakkal kiirtani ezt a növényt, támogatva a destruktív szintetikus technológiákat.

Még a kender/pamut kevert textíliák közvetlen árusítása sem volt akadálytalan az Egyesült Államokban 1991-ig. A kínaiakat például egy hallgatóságos egyezséggel kényszerítették, hogy a silányabb hőcsalán pamut anyagokat küldjék hozzánk.

(Shanghai-i Nemzeti Import/Export Textil Vállalat, a szerző személyes információja, 1983 április.)

Amikor a könyv 1990-es kiadása megjelent, legalább 55 százalék kenderrostot tartalmazó anyagból készült ruhák érkeztek Kínából és Magyarországról. 1992-ben, amikor a könyv következő kiadása nyomdába ment, számos különböző, 100 százalékban kenderből készült anyag érkezett közvetlenül Kínából és Magyarországról. Most, 1998-ban, hatalmas ütemben nő a kenderszövet iránti igény világszerte, amely Romániából, Lengyelországból, Olaszországból, Németországból és máshonnan érkezik. A Rolling Stone, a Time, a Newsweek, a Paper, a Detour, a Details, a Mademoiselle, a The New York Times, a The Los Angeles Times, a Der Spiegel és nagyon sok más újság szerint a kender az 1990-es évek legkeresettebb textilje. Az említett lapok számos alkalommal jelentettek meg cikkeket a kender ipari és táplálkozási jelentőségéről.

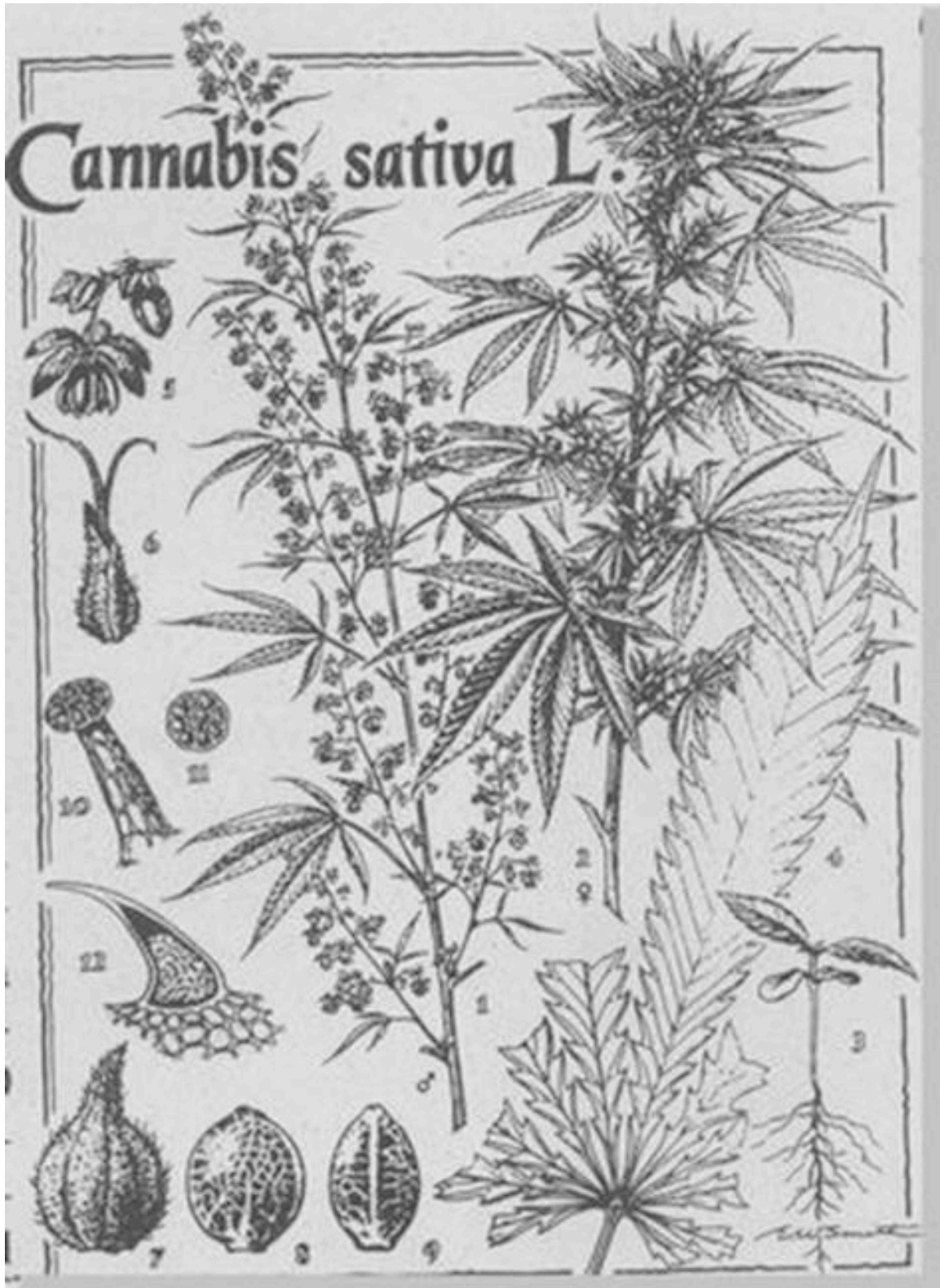
Emellett a biomasszaként termesztett kender egy milliárd dolláros energiaipart láthatna el tüzelőanyaggal, eközben javítva a levegő minőségét, és a jólétet kiterjesztve a vidékre, el a központosított energia-monopóliumoktól. A kender minden más növénynél inkább hordozza a fenntartható ökológia és gazdaság ígérését.

KÖVETKEZTETÉS...

Megismételjük, a kihívással együtt, hogy cáfoljanak meg minket:

Ha megtiltanák minden fosszilis energiahordozónak és azok származékainak a használatát, valamint a fa felhasználását papírgyártáshoz és építkezéshez, hogy megmentsük a Földet, megfordítsuk az üvegházhatást és megállítsuk az erdők kipusztulását; akkor csupán egyetlen olyan évente megújuló természetes forrás maradna, amely egyszerre képes a világ papír- és textilszükségletét, szállítási-, ipari- és háztartásenergiái-szükségletét

kiegészíteni, miközben csökkenti környezetszennyezést, regenerálja a és megtisztítja a lévkört - és ez ugyanaz, amelyik erre eddig is képes volt - a kender.

Cannabis Sativa

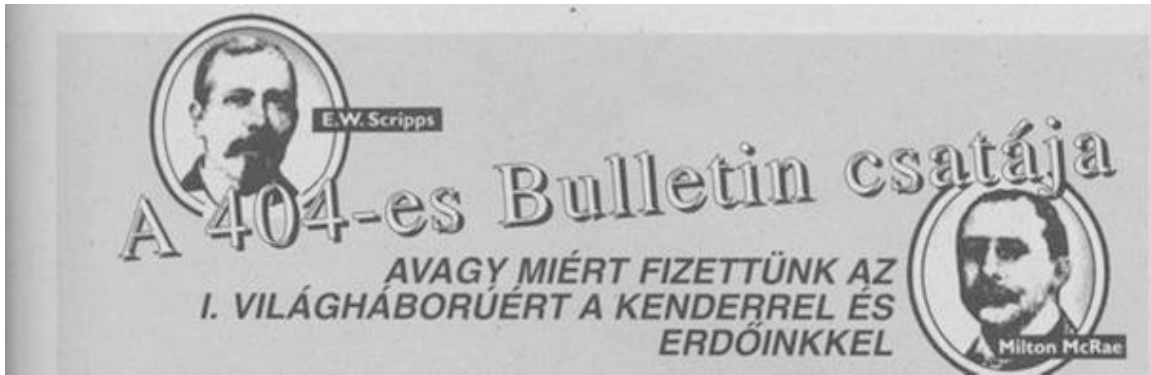
L. E.W. Smith illusztrációja

Jelmagyarázat:

1. A hímvirágú növény teteje virágban
2. A nővirágú növény teteje gyümölcscsel
3. Magonc
4. Levélke egy nagy levélről
5. Porzórészlet virágzásban, rügyekkel és érett hímvirággal
6. Nővirágok, a szőrös kis előlevélből kinyúló bibékke
7. A megmaradó előlevélbe zárt gyümölcs
8. Gyümölcs, oldalnézet
9. Gyümölcs, a vége felő
10. Mirigyes szőr sok-sejtes szárral
11. Mirigyes szőr egy sejtből álló láthatatlan szárral
12. Nem mirigyes szőr cystolith-tel

Lábjegyzetek:

1. Oxford English Dictionary; Encyclopedia Britannica, 11. kiadás; U.S.D.A. film, Hemp for Victory, 1942,
2. Idézett Mű
3. Levi-Strauss & Company, San Francisco, CA, a szerző személyes beszélgetése Gene McClaine-nel, 1985.
4. Alapvetően az öreg "Fonó Jenny"-ket és Kerekeket használták az olyan rostok feldolgozásához, mint a kender, len, gyapjú, gyapot stb.
5. Frazier, Jack, The Marijuana Farmers, Solar Age Press, New Orleans, LA, 1974; Amerikai Kongresszusi Könyvtár; Nemzeti Archívumok; U.S. Mint; stb.
6. Adams, James T. szerkesztő, Album of American History, Charles Scribner's Sons, NY, 1944, 116. oldal.
7. Frazier, Jack, The Marijuana Farmers, Solar Age Press, New Orleans, LA, 1974; Amerikai Kongresszusi Könyvtár; Nemzeti Archívumok.
8. Sloman, Larry, Reefer Madness , Grove Press, New York, NY, 1979, 72. oldal.
9. Bonnie, Richard és Whitebread, Charles, The 'Marijuana Conviction, Univ. of Virginia Press, 1974.

A helyzet

1917-ben a világ az I. Világháborút vívta. Országunkban az iparosokat, akiket éppen szorongatott a minimálbér és a progresszív jövedelemadó, örvénybe taszították. A haladó gondolatok elvesztek, amikor az Egyesült Államok megjelent a világ színpadán kereskedelmi felsőbbbségért harcolva. Ez előtt a háttér előtt játszódott a 20. századi kender-dráma.

A játékosok

A történet 1916-ban kezdődik, nem sokkal az USDA 404-es Bulletinjének kiadása után (Id. a 159. oldalon). A kaliforniai San Diego mellett egy 50 éves német bevándorló, George Schlichten egy egyszem, de ragyogó találmányon kezdett dolgozni. Schlichten 18 évet és 400.000 dollárt áldozott a hántolóra (dekortikátor), amellyel csaknem minden növényből ki tudta nyerni a rostot, papírgyártáshoz alkalmas pépet (pulp) állítva elő. Ennek megépítéséhez hatalmas ismeretanyagot gyűjtött össze a rostok és a papírgyártás területéről. Az volt a célja, hogy megállítsa az erdők kiirtását, amelyekből papírt gyártottak, s amiről úgy gondolta, hogy ez bűn. Hazája, Németország, fejlett erdészettel rendelkezett, és Schlichten tudta, hogy az erdők kiirtása a fontos vízgyűjtők tönkretételét is eredményezi.

Henry Timken, egy gazdag iparos és a golyóscsapágy feltalálója, hallott Schlichten találmányáról, és 1917 februárjában elment, hogy találkozzon vele. Timken a hántolót forradalmi találmánynak találta, amely jobbá teheti az emberiség életkörülményeit. Timken felajánlotta Schlichtennek, hogy termesszenek a kaliforniai Imperial Valley termékeny vidékén, San Diegótól keletre található farmján 100 acre területen kendert, hogy Schlichtenkipróbálhassa találmányát. Nem sokkal ez után Timken találkozott E. W. Scripps sajtómágnással, és régi társával Milton McRaevel Miramarban, Scripps San Diegoi otthonában. Az akkor 63 éves Scripps az

ország legnagyobb sajtóbirodalmának volt a tulajdonosa és Timken abban reménykedett, hogy sikerül felkeltenie érdeklődését a csepűből készült újságy nyomó papír iránt.

A századforduló sajtómágnásainak hatalmas mennyiségű papírra volt szükségük, hogy előállítsák egyre nagyobb példányszámban megjelenő kiadványaikat. Az 1909-ben termelt négy millió tonna papírnak csaknem 30 százalékából újság készült; 1914-re a napilapok példányszáma 17 százalékkal emelkedett 1909-hez képest, ez több, mint 28 millió példányt jelentett. 1917-re az újságy nyomó papír ára gyorsan emelkedett, és McRae, aki 1904 óta szeretett volna egy saját papírmalmot, érdeklődött.

A mag elvetése

Májusban, miután ismételten találkozott Timkennel, Scripps arra kérte McRae-t, hogy vizsgálja meg a hántoló alkalmazásának lehetőségét az újságpapírgyártásban. McRae érdeklődését hamar felkeltette a terv. A hántolót "fontos találmánynak..." nevezte, "amely nemcsak nagy szolgálatot tehet ennek az országnak, hanem anyagilag is hasznot hozhat... és forradalmasíthatja a mostani körülményeket" Augusztus 3-án, amikor közeledett az aratás ideje, találkozót hoztak létre Schlichten, McRae és Ed Chase sajtómenedzser között. Anélkül, hogy erről Schlichten tudott volna, McRae megbízta a titkárát, hogy gyorsírással jegyzeteljen a háromórás találkozón. Schlichten a papírgyártás szempontjából tanulmányozott számos növényt, köztük a kukoricát a gyapotot, a jukkát, és az Espana baccatát.

Ugy tűnt, a kender volt a kedvence:

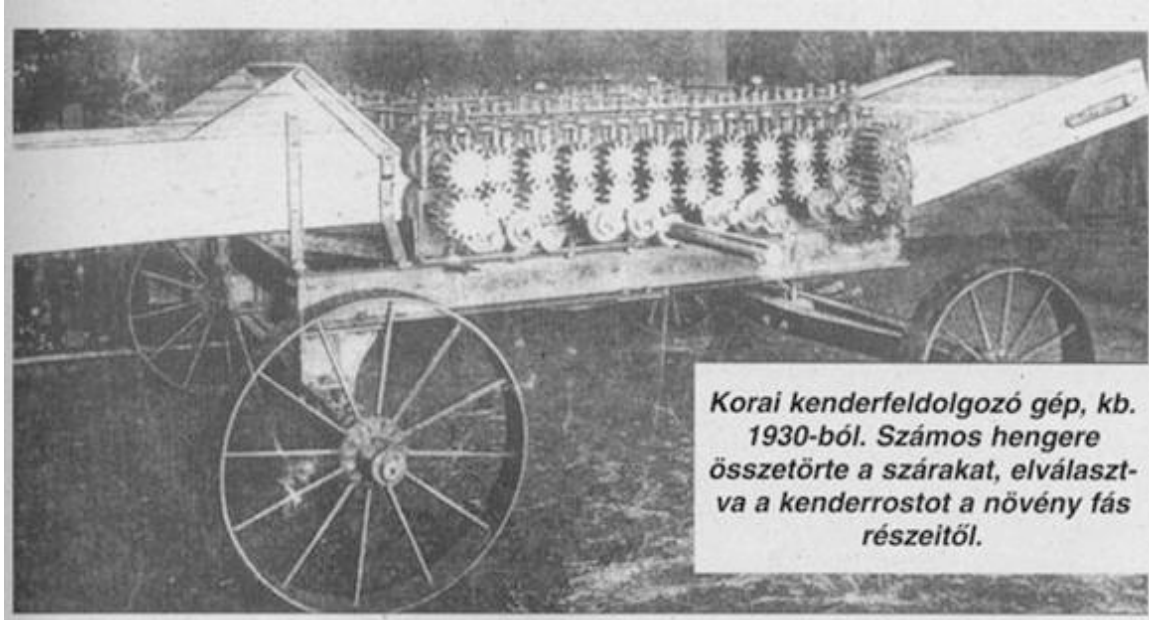
"A csepű gyakorlati siker, és jobb papírt lehet belőle készíteni, mint amilyen az egyszerű újságy nyomó papír" - állította.

Kenderből készült papírja jobb minőségű lehet, állította, mint a 404-es USDA Bulletinhez gyártott, mert hántolója feleslegessé tette az áztatást, és így rövid rostokat lehetett készíteni, miközben a kialakuló természetes ragasz-tóanyag összetartotta a papírt.

1917-ben Schlichten a kenderpapír lehetséges gyártási mennyiségét évi 50.000 tonnára becsülte, tonnánként 25 dolláros eladási árral. Ez nem érte el az újságy nyomó papír akkori árának a felét! És, tette hozzá Schlichten, minden egységnyi terület, amelyen papírgyártáshoz természetnek kendert, öt egységnyi erdőterületet ment meg.

McRae-re mély benyomást tett Schlichten. Az az ember, aki az ipar vezető alakjaival szokott ebédelni, ezt írta Timkennek: "Túlzás nélkül mondhatom,

hogy Mr. Schlichten rendkívüli képességű ember benyomását tette rám; és szerintem csodálatos gépet alkotott." Azt javasolta Scrippsnek, hogy a lehető legtöbb időt szánja rá Schlichtenre, és készítsen számára jelentést.

Korai kenderfeldolgozó gép, kb. 1930-ból. Számos hengere összetörte a szárakat, elválasztva a kenderrostot a növény fás részeitől.

Az aratás ideje

Augusztusra, mindössze három hónapnyi növekedés után Timken kendere megnőtt, elérte teljes magasságát, több mint 4 métert! Optimista volt a kilátásaival kapcsolatban. Azt remélte, hogy elutazhat Kaliforniába, és végignézheti a növény hántolását, és az emberiség egyik jótévőjének tekintette magát, aki lehetővé teszi, hogy az emberek kevesebb időt töltsenek munkával, és több idejük legyen a "szellemi fejlődésre".

Scripps viszont nem volt ilyen optimista. Elvesztette hitét a kormányban, amely szerinte az országot gazdasági romlásba vezette a háború miatt, és amely el akarja venni hasznának 40 százalékát jövedelemadó formájában.

Egy augusztus 14-én kelt levelében nővéréhez, Ellenhez, így ír:

"Amikor Mr McRae a fehér papír árának várható növekedéséről beszélt, azt mondtam neki, elég bolond vagyok ahhoz, hogy ne törődjek az ilyesmivel." A papír árának 50 százalékos emelkedését várták, ami Scrippsnek egy teljes évi hasznát vitte volna el, 1.125.000 dollárt! Ő azonban egy új technológia kifejlesztése helyett a könnyebb utat választotta: a Penny Press ura egyszerűen azt tervezte, hogy újságjainak árát megemeli egy centről kettőre.

A lemondás

Augusztus 28-án Ed Chase elküldte teljes beszámolóját Scrippsnek és McRae-nek. A fiatalabbik embert megragadta az eljárás: "Egy csodálatos, bár egyszerű találmányt láttam. Azt hiszem, ez forradalmasítani fogja az élelmiszeripar, a ruhaipar és más szükségletek iparának számos eljárását."

Chase tanúja volt, amikor a hántolóval két nap alatt hét tonna csepűt állítottak elő. Maximális teljesítménynél Schlichten szerint minden egyes gép napi öt tonnát tudott volna előállítani. Chase kiszámította, hogy a kender a nyugati part újságjait könnyen el tudná látni papírral, és a maradék pulpból még különböző melléktermékeket lehetne előállítani. Becslése szerint az újságnyomópapír 25-35 dollárba kerülne, és azt javasolta, hogy kérjenek fel a kísérletekre egy keleti parti papírmalmot.

McRae azonban, úgy tűnik, azt az üzenetet kapta, hogy főnökét nem érdekli már túlságosan a kenderből történő papírgyártás. Chase beszámolójára óvatosan reagált: "Sok mindent meghatározhat a gyakorlat szempontjából a szállítás, gyártás stb., stb. költsége, amit nem tudhatunk pontosan megfelelő vizsgálatok nélkül." Lehet, hogy amikor képzelete szembetalálta magát azzal a kemény munkával, ami a megvalósításhoz kellett, a félig már visszavonult McRae meghátrált.

Szeptemberre Timken növénye egy tonna rostot és négy tonna csepűt termelt egy acre területen, és próbálta rávenni Scripps-t, hogy hozzanak létre egy papírmalmot San Diegóban. McRae és Chase Clevelandbe utazott, és két órán át próbálta meggyőzni Tim kent, hogy bár a kender alkalmas másféle papírok előállítására, nem lehet belőle elég olcsón újságnyomópapírt gyártani. Lehet, hogy a keleti parti papírmalom, ahol kísérleteztek, nem biztatta őket - végül is itt fából kezdték papírt gyártani.

Ekkorra Timkennél is jelentkezett a hadigazdaság hatása. Úgy becsülte, hogy 54 százalék-jövedelemadót kell fizetnie, és próbált kölcsönkérni 2 millió dollárt 10 százalék kamatra, hogy üzemait felszerelje háborús eszközök gyártására. Az az ember, aki néhány héttel korábban még alig várta, hogy Kaliforniába mehessen, úgy gondolta, hogy azon a télen már egyáltalán nem jut el ide. Azt mondta McRae-nek: "Szerintem túlságosan is el leszek foglalva az országnak ebben a részében üzleti dolgokkal."

A hántoló az 1930-as években bukkant újra fel, amikor a Mechanical Engineering és a Popular Mechanics című újságokban arról írtak, hogy ez a gép fogja a kendert "milliárd dolláros növényé" tenni.*

(Egészen e könyv 1993-as kiadásáig azt hitték, hogy a hántoló akkor egy új találmány volt.)

És a felvirágzó kenderipart újra megakasztották, ezúttal a Marihuána Adótörvénnyel, 1937-ben.

- Ellen Komp

Lábjegyzetek:

1. World Almanac. 1914. 225. oldal; 1917

2. Forty Years in Newspaperdom , Milton McRae, 1924 Brentano's NY

3. Scripps Archívum, Ohio Egyetem, Athens, és Ellen Browning Scripps Archívum, Denison Könyvtár, Claremont College, Claremont, CA

Miért nem használjuk a kendert az üvegházhatás visszafordítására és a világ megmentésére?

1989 elején Jack Herer és Maria Farrow ezt a kérdést tette fel Steve Rawlings-nak, az amerikai Mezőgazdasági Minisztérium legmagasabb rangú hivatalnokának (akinek az volt a feladata, hogy visszafordítsa az üvegházhatást), az USDA Beltsville-i(Maryland) világkutató-intézetében.

Először bemutatkoztunk, és elmondtuk, hogy zöld politikai pártújságoknak írunk. Azután megkérdeztük Rawlings-t: "Ha lenne választása, mit tartana az ideális megoldásnak az üvegházhatás visszafordítására?"

Azt mondta, "Meg kellene állítani a fák kivágását és a fosszilis energiahordozók használatát."

"No és miért nem tesszük ezt?"

"Mert nincs semmilyen ésszerű alternatívája sem a fának a papírgyártásban, sem a fosszilis energiahordozóknak."

"Miért nem használunk egynyári növényt a papírgyártáshoz, illetve ennek biomasszáját az üzemanyagok előállításához?"

"Ez valóban ideális lenne", ismerte el. "Sajnos nincs olyan növény, amelyikből elegendő mennyiséget lehetne termesztani."

"Nos, mit szólna, ha volna ilyen növény, amely kiválthatná a fát a papírgyártásban, az összes fosszilis energiahordozót, segítségével a legtöbb rostot természetes forrásból állíthatnánk elő, gyárthatnánk belőle mindent a dinamittól a műanyagig. Amelyik termesztető mind az ötven államban, és egy egységnyi területen 4,1 egységnyi területű erdőt válthatna ki, és ha az Egyesült Államok területének hat százalékán lehetne termesztani energianövényként - még az alsóbbrendű földeken is ez a növény meg tudná teremni azt a 75 trillió BTU energiát, amelyre az Egyesült Államoknak évente szüksége van? Segítene ez megmenteni a bolygónkat?"

"Ez ideális lenne. De nincs ilyen növény."

"Szerintünk van."

"Igazán? És melyik az?"

"A kender"

"A kender! -- morfondírozott egy pillanatig. - soha nem gondoltam volna erre...'Tudják, szerintem igazuk van. A kender képes lenne erre. Ó, ez óriási ötlet!"

Izgatottan körvonalaztuk az erre vonatkozó információkat, és felvázoltuk a kenderben rejlő lehetőségeket a papírgyártásban, az üzemanyaggyártásban, az élelmiszeriparban, a festékiparban stb., és hogy segítségével miként lehetne a világ ökoszisztémáit kiegyensúlyozni, helyreállítani a légkör oxigénegyensúlyát úgy, hogy ez nem befolyásolná azt az életminőséget, amelyhez az amerikaiak általában hozzászoktak.

Rawlings lényegében egyetértett azzal, hogy információink valószínűleg helyesek, és a dolog működhet.

Azt mondta: "Csodálatos gondolat, és szerintem működik. De természetesen nem tudják hasznosítani."

"Ugrat?" kérdeztük, "Miért nem?"

"Nos, Mr. Herer, tudta, hogy a kender marihuána is?"

"Természetesen tudom, írtam erről heti negyven órában az elmúlt 17 évben."

"Nos, akkor tudja, hogy a marihuána illegális, nemde? Nem használhatja."

"Még akkor sem, ha ezzel megmentjük a világot?"

"Nem! Illegális" mondta komolyan. "Nem használhat olyasmit, ami illegális."

"Még akkor sem, ha ezzel megmentjük a világot?" kérdeztük megdöbbenve.

"Nem, még a világ megmentésére sem. Illegális. Nem használhatják. Pont."

"Ne értsenek félre. Nagyon jó gondolat," folytatta. "De soha nem engedik megvalósítani."

"Miért nem megy és közli a Mezőgazdasági Minisztériummal, hogy egy kaliforniai örült adott önnek egy dokumentációt, és kimutatta, hogy a kender megmenthetné a bolygónkat, és hogy az Ön első reakciója az volt, hogy ez igaz, és hogy ez komoly tanulmányozást igényel. Mit mondanának?"

"Nem hiszem-, hogy ez után sokáig itt lehetnék. Végül is kormányhivatalnok vagyok."

"Miért nem keresi elő ezt az információt a számítógépében az USDA könyvtárában? Mi is elsősorban innen vettük az információkat."

Azt mondta: "Nem hívhatom elő ezeket az információkat."

"Miért nem? Mi előhívhattuk."

"Mr. Herer, ön egy egyszerű polgár. Bármilyen információt felhasználhat. De én a Mezőgazdasági Minisztérium hivatalnoka vagyok. Valaki kíváncsi lehet arra, miért van szükségem ezekre az információkra. És azután elbocsátanak."

Végül megegyeztünk abban, hogy elküldjük neki az összes információt, amelyet az USDA könyvtárából előkerestünk, és hogy megnézi ezeket.

Azt mondta, megteszi, de amikor felhívtuk egy hónappal később, közölte, még mindig nem nyitotta ki a dobozt, amelyet küldtünk, és hogy felbontatlanul visszaküldi nekünk, mert nem akar felelős lenni az információért, most, hogy a Bush-adminisztráció a saját emberét teszi a helyére.

Arra kértük, adja tovább az információt utódjának, de erre azt felelte: "Erről szó sem lehet."

1989 májusában gyakorlatilag ugyanez a társalgás folyt, ugyanezzel az eredménnyel beosztottjával, Dr. Gary Evans-szel az Amerikai Mezőgazdasági és Tudományos Minisztériumban, azzal az emberrel, aki feladatul kapta, hogy állítsa meg a globális felmelegedés tendenciáját.

A végén azt mondta: "Ha valóban meg akarják menteni bolygónkat a kenderrel, akkor találják meg a módját, hogy a kendert a narkotikus része nélkül termesszék, és akkor használhatják."

Ezt az ijedt és ijesztő felelőtlenséget ellenezzük!

“Új, milliárd dolláros növény”

1938.FEBRUÁR: A POPULAR MECHANICS MAGAZIN:

„Új, milliárd dolláros növény"

1938. FEBRUÁR: A MECHANICAL ENGINEERING MAGAZIN:

„A leghasznosabb és legkíváncsúbb termesztető növény.

Modern technikát akartak alkalmazni a kendertermesztésben, hogy a növényt az 'Egyesült Államok első számú mezőgazdasági forrásává tegyék. Az ország legbefolyásosabb lapjai közül a Popular Mechanics és a Mechanical Engineering ragyogó jövőt jósolt az amerikai kendernek. Ezernyi új termékkel, milliónyi új munkahelyet teremtve köszöntötték volna a Nagy Gazdasági Válság végét Ehelyett a kendert száműzték, törvényen kívül helyezték, és W. R. Hearst parancsára, aki a kendert a „mexikói gyilkos növénynek, „marihuánának" minősítette, elfelejtették.

Már 1901-ben, majd 1937-ben, az Egyesült Államok Mezőgazdasági Minisztériuma ismételten azt jósolta, hogy ha egyszer feltalálnak vagy megterveznek egy olyan gépet, amelyik el tudja választani a rostot a

pulptól(papírgyártáshoz használt pép a ford.), akkor a kender újra Amerika első számú mezőgazdasági növénye lehet. G. W. Schlichten hántológjának bevezetése 1917-ben csaknem valóra váltotta ezt a jóslatot.

A jóslatot megerősítette a népszem tudományos sajtó, a Popular Mechanics 1938. februári "Milliárd dolláros növény": című cikkében. E cikk első újraalkotása az elmúlt ötven évben először ennek a könyvnek az eredeti kiadásában jelent meg. A cikket 1938-ban megjelent formájában adjuk itt közre. A nyomtatás ütemezése és a lapzárta miatt a Popular Mechanics ezt a cikket 1937 tavaszán készítette elő, amikor a kendertermesztése még engedélyezett volt rost, papír, dinamit és olaj előállításához, és valóban hihetetlenül gyorsan növekvő iparág volt. Ebben a fejezetben bemutatunk egy kivonatot a Mechanical Engineering kenderről szóló cikkéből is, amelyet ugyanebben a hónapban jelentettek meg, és amely eredetileg tudományos közlemény volt egy 1937. évi Mezőgazdasági Feldolgozási Találkozón, amelyet az American Society of Mechanical Engineers (New Brunswick, NJ) szervezett.

Az USDA az 1930-as évekből származó beszámolói, és egy 1937-es kongresszusi meghallgatás bemutatták, hogy a kender termesztésre használt földek területe Amerikában 1937-ig csaknem megkétszereződött évente, és a belátható jövőben ez a tervek szerint továbbra is évente megkétszereződött volna.

Mint ezekben a cikkekben látni fogják, a frissen gépesített kenderipar gyermekkorát élte, de jó úton volt afelé, hogy a kender legyen Amerika legjelentősebb mezőgazdasági növénye. És az ezt követő fejlemények fényében (pl. a biomassza-energia technológia, építési anyagok stb.) ma már tudjuk, hogy a kender a világ legjelentősebb ökológiai erőforrása, és ezért potenciálisan a bolygó legnagyobb önálló iparágának az alapja.

A Popular Mechamcs cikke volt a legelső alkalom Amerika történetében, hogy a 'milliárd dollár'* kifejezést használták bármely Amerikában valaha is termesztett növényre.

*Mai értéken 40-80 milliárd dollár.

A szakemberek ma mértéktartóan úgy becsülik, hogy ha a kendertermesztés teljesen visszaáll az Egyesült Államokban, akkor a kenderipar évente 500-1000 milliárd dollárnyi termelési értéket állíthat elő, és megmentheti a bolygónkat és a civilizációt a fosszilis energiahordozóktól és azok származékaitól - és az erdők kiirtásától!

Ha Harry Anslinger, DuPont, Hearst és (akarva-akaratlanul) fizetett politikusaik nem helyezték volna törvényen kívül a kendert (a marihuána ürügyén, Id. a 4. fejezetet, "A legális kender utolsó napjai") és nem száműzték volna a kenderrel kapcsolatos ismereteket iskoláinkból,

kutatóink, sőt a tudósok ismeretei közül is: ezen cikkek ragyogójóslatai mára valósággá váltak volna - és nagyobb hasznot hoztak volna, mint azt akkor valaki is képzelte.

Amint egyik munkatársunk találóan mondta: "Ezek a cikkek voltak az utolsó becsületes szavak a kenderről több, mint negyven évig..."

A KENTUCKY-I KENDERFÖLDEK

Megragadó leírása a kender 1782 és 1900 között játszott szerepének „A törvény uralma: Mese a Kentucky-i kenderföldekről” című könyv, James Lane Allen műve, amelyet a McMillan & Co. adott ki 1900-ban.

ÚJ MILLIÁRD DOLLÁROS NÖVÉNY

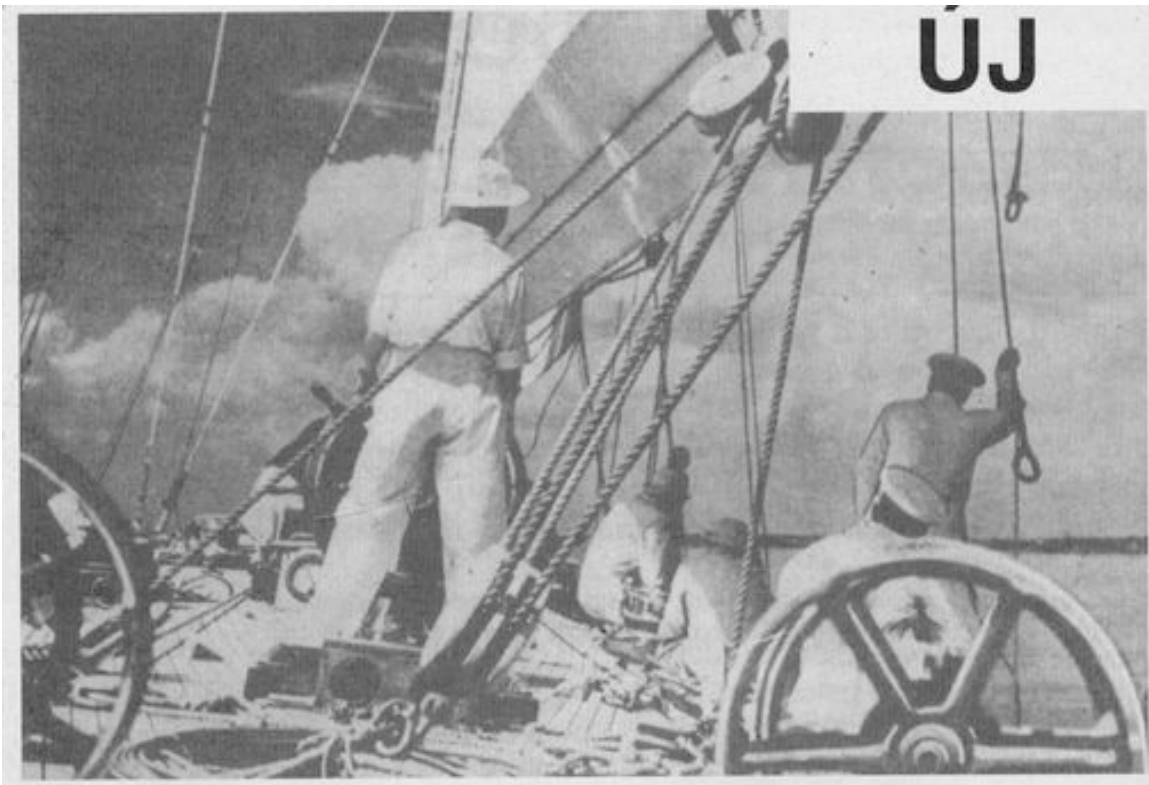
Az amerikai farmeroknak új, értékes növényt ígértek, amely évi sok százmillió dollár értéket terem, s ez egy új gépnek köszönhető, amelynek feltalálása egy több mint 6000 éves problémát old meg. Ez a növény a kender, amely nem verseng más amerikai termékekkel. Inkább átveszi az import nyersanyagok, és azon termékek helyét, amelyeket alulfizetett kulik és parasztok állítanak elő, és több ezer munkahelyet teremt az amerikai munkásoknak a földeken.

A gép, amelyik ezt lehetővé teszi, eltávolítja a rostot hordozó kérget a szár többi részétől, így módon a kenderrost felhasználásához nem kell elfogadhatatlanul sok emberi munka.

A kender a világ mintaszerű rostja. Nagy a szakítószilárdsága és tartós. Több, mint ötezer-féle textilterméket állítanak elő belőle, a kötelektől a finom csipkéig, és a fás csepű, amely a rost eltávolítása után visszamarad, több, mint 77 százalék cellulózt tartalmaz, és a dinamittól a celofánig több, mint huszonötezer féle termék állítható elő belőle.

A Texasban, Illinoisban, Minnesotában és más államokban már működő gépek a rostot fontonként (1/2 kiló) fél cent önköltséggel állítják elő, és értékes piaca van a szár visszamaradó részének is. A gépek kezelői jó haszonra szert a kulikkal előállított külföldi rostokkal versenyezve, miközben tizenöt dollárt fizetnek egy tonna kenderért a farmeroknak.

A farmerok szempontjából a kender könnyen termesztendő növény, és 3-6 tonnát terem egy acre területen bárhol, ahol kukorica, búza vagy zab termesztendő.

Fent, hajózás kenderkötelekkel és -vitorlákkal. Lent, kenderrostokat szállítanak a géptől göngyölegezésre készen. A gép mellett látható porított csepűalom hetvenhét százalék cellulózt tartalmaz.

Rövid idő alatt megnő, így vethető másodvetésben is más növények betakarítása után. A szövetség bármelyik államában termesztendő. A növény hosszú gyökerei behatolnak a talajba és feltörik, ideális módon előkészítve azt a következő növény számára. A levelek sűrű, a talaj fölött 2-4 méterre növő szövevénye megfojtja a gyomokat. Ha kétszer egymás után kenderet vetünk, ez elegendő ahhoz, hogy újra termőföldre váljon egy olyan terület, amelyet parlagon hagytak a kiirthatatlan gyomok miatt. A régi módszerek szerint a kenderet levágták és kint hagyták a földeken hetekig, hogy annyira átázzon, hogy a rostokat kézzel le lehessen húzni. Ez lényegében rothadás volt, a harmat, az eső és a baktériumok tevékenységekövetkeztében. Kifejlesztettek olyan gépeket, amelyek a teljes átázás után mechanikusan elválasztották a rostokat, de ez sokba került, nagy volt a rostveszteség, és a rost minősége

Fent: vászon porköpeny kenderből készült modern változata. Lent: kender aratása aratógéppel. A kender bőségesen terem Texasban. POPULAR MECHANICS 1938 február

viszonylag gyenge volt. Az új hántológép esetén a kendert egy kissé átalakított aratógéppel vágják le. Odszállítják a géphez, ahol egy automatikus szállítószalag elviszi a törőkarokhoz, óránként két-három tonnát. A csepűt apró darabokra törik, ez belehullik egy garatba, ahonnan ventilátorral egy bálázóba, teherautóba vagy vagonba fűjják, szállításra.

A rost a gép másik végén jön ki, bálázásra készen.

Ettől kezdve szinte bármi történhet. A nyers rost használható erős kötél vagy fonat készítéséhez, zsákvásznat lehet szőni belőle, szőnyegláncfonálnak vagy linóleum hátoldalnak használható, vagy kifehéríthető és finomítható, értékes, gyantatartalmú melléktermékekkel. Lényegében helyettesíthetők vele a piacainkat napjainkban előzőnlő külföldi rostok.

Egyetlen lőporgyár évente ezernyi tonna csepűt használ TNT és dinamit gyártásához. Egy nagy papírvállalat, amely korábban évente több mint egymillió dollár vámot fizetett külföldi cigarettapapírért, ma ezt Minnesotában termesztett amerikai kenderből készíti. Egy új Illinoisi gyár finom kötvénypapírt gyárt kenderből. A kenderben található természetes anyagok következtében ebből a növényből bármilyen finomságú papír gyártására alkalmas pulp előállítható gazdaságosan, és magas alfacellulóz tartalma korlátlan nyersanyagforrást kínál ahhoz a több ezer cellulóztermékhez, amelyet vegyészeink kifejlesztettek.

Általános, hit, hogy minden vásznat lenből készítenek. Az az igazság, hogy a vásznak többsége kenderből készül - a hivatalos becslések szerint az importvásznak több, mint felét kenderrostból gyártják. Egy másik tévhit, hogy a zsákvászon kenderből készül. Pedig a valóságban ennek alapanyaga rendszerint juta, és gyakorlatilag minden általunk használt zsákvásznat Indiában szőnek napi négy centért dolgozó munkások. A kötözőspárgát rendszerint szizálkenderből készítik, amely Jukatánból és Kelet-Afrikából érkezik.

Mindezen termékeket, amelyeket ma importálunk, elő lehetne állítani hazai termesztésű kenderből amerikai farmokon: halászhálókat, Horgászzsinórokat, sátorvásznakat, erős kötelet, overálokat, damaszt-abroszokat, finom vászonruhákat, törülközőket, ágyneműt ezernyi más mindennapi dolgot. Külföldi textil- és rostimportunk átlagosan évi 200 millió dollár; csupán nyers rostból több, mint 50 millió dollár értékben importáltunk 1937 első hat hónapjában. Mindez a bevétel az amerikai farmereké lehetne.

A papíripar még nagyobb lehetőségeket kínál. Iparként ez évente több, mint egymilliárd dollár termelési értéket jelent, ennek nyolcvan százalékát importáljuk. Pedig a kenderből mindenféle minőségű papírt elő lehet állítani,

és a kormány becslése szerint 10.000 acre kender vetésterület ugyanannyi papír gyártásához elegendő alapanyagot termeszthetne, mint 40.000 acre átlagos pulpot adó föld.

Egyetlen akadálya lehet a kender diadalmenetének, a farmerok vonakodása az új növények kipróbálásától. A problémát bonyolítja, hogy a megfelelő berendezésnek ésszerű távolságra kell lennie a farmtól. A berendezést nem lehet gazdaságosan működtetni, ha nincs ésszerű távolságon belül elegendő vetésterület, és a farmerok nem képesek hasznot hozó, piacot találni, ha nincs a közelükben a feldolgozáshoz szükséges gép. Egy másik akadály, hogy a hímvirágú kender virága kábítószer, marihuánát tartalmaz, és a virág nélkül képtelenség kendert termeszteni. Az éppen most született szövetségi szabályozás kötelezővé teszi a kendertermesztők regisztrálását, és a narkotikumok előállításának megakadályozását célzó javaslatok meglehetősen szigorúak.

A kender mint növény és a marihuána közötti kapcsolat azonban túlzottnak tűnik. A drogot általában vadkenderből, vagy csajkavirágból állítják elő, amelyik megműveletlen területeken, és vasúti sínek mentén országszerte szedhető. Ha a szövetségi szabályozással védeni lehetne a közösséget, úgy, hogy nem akadályozzák a kender legális termesztését, ez az új növény jelentős mértékben hozzájárulhatna az amerikai mezőgazdasághoz és iparhoz.

A LEGHASZNOSABB ÉS LEGKÍVÁNATOSABB TERMESZTHETŐ NÖVÉNY

"Len és kender: a magtól a szövőszékig" címmel jelent meg cikk a Mechanical Engineering című magazin 1938 februári számában. Ezt eredetileg az Amerikai Gépészmérnökök Társasága New Brunswickben, NJ, 1937. február 26-án tartott Mezőgazdasági Feldolgozóipari Tervezési Konferenciáján ismertették, a Feldolgozóiparok szekciójában.

LEN ÉS KENDER: A MAGTÓL A SZÖVŐSZÉKIG

Írta George A. Lower

Országunk a pamutot kivéve gyakorlatilag minden rostot importál. A Whitney fonógép, a tökéletesített fonási eljárásokkal együtt, lehetővé tette az országnak, hogy a pamutholmikat a vászon ára alatt állítsa elő, és ezzel

gyakorlatilag megszüntette a vászongyártást az Egyesült Államokban. Nem tudjuk a rostanyagunkat olcsóbban előállítani, mint a világ más termelői. Nem beszélve a magasabb munkabékekről, nem tudunk elég nagy mennyiséget sem termelni. Például Jugoszláviában, amelyik egységnyi területen a legnagyobb mennyiségű rostot termeszti, a hozam jelenleg 883 font. Más országok összehasonlítható értékei: Argentína 749 font, Egyiptom 616 font és India 393 font. Az Egyesült Államokban ez az érték 383 font.

Hogy a világpiacon versenyképesek legyünk, a földektől a szövőszékig módszereinket fejlesztenünk kell.

A lent még ma is gyökerestől kihúzzák, tóban áztatják, a napon szárítják, tilolják, hogy elválasszák a rostot a fás résztől, fonják, és végül fahamuból készült lúggal, el-égetett tengeri algából készült hamuzsírral, vagy mésszel fehérítik. A művelési, ültetési és betakarítási módszerek tökéletesítése sokat segített a nagy farmoknak, és bizonyos fokig a kisebbeknek is, de a növénytől a fonálig vezető út durva, rossz hatásfokú és a földet is károsítja. A növényi rostok közül a legerősebb, a kender adja a legnagyobb mennyiséget egységnyi területen, és ez a növény igényli a legkevesebb gondoskodást. Nemcsak hogy nincs szüksége gyomtalanításra, hanem kiirt maga körül minden gyomot, és a talajt kiváló állapotban hagyja maga után a következő növénynek. Ez, függetlenül a termék pénzbeli értékétől, önmagában is kívánatosá teszi a termesztését.

Igéneyei időjárásban és művelésben a lenhez hasonlóak, és a lenhez hasonlóan be kell takarítani, mielőtt túlságosan megérik. Erre a legalkalmasabb időpont, amikor a száron az alsó levelek elhervadnak, és a virágokról kihullik avirágpor. A lenhez hasonlóan, a rostok a száron levélszáraktól indulnak ki, és réteges rostokból állnak, amelyeket pektóz fog össze. Ha vegyileg kezelik, mint a lent, a kender kiváló rostokat szolgáltat, amelyek annyira hasonlítanak a lenrostokhoz, hogy csak erős nagyítású mikroszkóppal lehet megállapítani a különbséget és ezzel is csak azért, mert a kenderben egyes rostok vége széthasad. Néhány köteg rostot megnedvesítve és felfüggesztvehatározottan meg lehet különböztetni a kettőt, mert száradáskor a len az óramutató járásának irányába csavarodik, míg a kender az óramutató járásával ellentétes irányba.

Az I. Világháború előtt Oroszország 400.000 tonna kendert termesztett, s ezt a mennyiséget kézzel dolgozták fel. Ma ez az ország ennek a mennyiségnek a felét termeszti, és legnagyobb részét maga használja fel; ugyanez a helyzet Olaszországgal, ahonnan korábban ugyancsak nagy mennyiséget importáltunk.

Ebben az országban a kender mintegy három tonna száraz szalmát terem egy acre területen. Ennek 15-20 százaléka rost, 80-85 százaléka fás anyag. A

cellulóz és műanyaggyártáshoz használt faliszt gyorsan növvő piaca jó okot ad azt hinni, hogy ez az eddig veszendőbe ment anyag elegendő hasznót hajt ahhoz, hogy ennek a növénynek a termesztését kifizetődővé tegye, s ezzel a rost ára elég alacsony, tehát versenyképes legyen az évente importált 500.000 tonna kemény rosttal.

Mivel a kender két-háromszor erősebb, mint bármelyik kemény rost, sokkal kisebb súlyból adódik ugyanolyan hosszúságú fonal. Például a 40 font szakítószilárdságú szizálfonalból fél kilónyi a 450 láb (135 m) | hosszú. Egy ennél jobb kenderfonatból egy font 1280 láb (384 m) hosszúságú. A kender emellett nem annyira romlékony, mint a trópusi rostok, és ez utóbbiak egyike sem marad meg annyi ideig édes vagy sós vízben.

Míg a múltban az volt az elmélet, hogy a kendersizalmát akkor kell levágni, amikor a virágpor szállni kezd, a minnesotai kendertermelők által előállított legjobb rostok közül volt olyan, amelyiknél a növény már javában magzott. Ezt a kérdést a lehető leggyorsabban tisztázni kellene, elültetve néhány acre kendert, és learatni az egynegyedét, amikor a virágpor szállni kezd, a második és harmadik negyedét rendre hét-tíz nappal később, és az utolsó negyedét akkor, amikor a magok beértek. A négyféle termést külön kell tartani és feldolgozni, hogy a különbség kimutatható legyen a rost és a mag mennyiségében és minőségében.

Országunkban többféle gépet gyártanak a kender betakarításához. Évekkel ezelőtt kihozott egyet az International Harvester vállalat is. Nemrégiben a középnyugati kendertermesztők átépítették a szokásos gabonaörlőket erre a munkára. Ez az átépítés nem különösen költséges, és a beszámolók szerint a gépek elfogadhatóan dolgoznak.

A kender enyvtelenítse ugyanúgy történik, mint a lené. A pikkelyek talán jobban ellenállnak az emésztésnek, másrészt viszont az -emésztési folyamat végén könnyen lebomlanak. Ezért a kenderből is kiváló rost nyerhető. A kender, ismert kémiai eljárással kezelve, pamut- és gyapjúfonó gépeken is fonható, abszorbeáló-képessége és viseleti értéke is magasabb, mint a vászoné.

A len száraz tilolására is többféle gép van a piacon. A korábban Illinoisban és Wisconsinban működő tiloló-malmok olyan rendszert használtak, amelyben nyolc pár bordázott henger volt, és a szárított kendersizalmát ezen engedték át, hogy összetörjék a fás részt. Innen a rostot a gépkezelő a hozzátapadó pikkelyekkel, vagy ahogyan nevezik, a csepűvel együtt egy szállítószalagra juttatja. Ez a rostot két forgó dob mellett viszi el, amelyek peremén mozgó ütőkések eltávolítják a csepű nagy részét és a nem teljes szár hosszúságú rostokat. A kóc és rost aránya 50-50 százalék. A kóc, vagy rövid, gubancos rost ezután egy rezgő tisztítóba kerül, amelyik a csepű egy

részét kirázza. Minnesotában és Illinoisban egy másik géptípust is kipróbáltak. Ez a gép egy etetőasztalból áll, amelyre a szárazakat vízszintesen ráhelyezik. Szállítószalagok a szárazakat magukkal viszik arra a helyre, ahol azokat egy szorítós lánc megragadja, és a gép felén keresztülviszi.

Egy pár egymást keresztező, fűnyírószerű ütősor helyezkedik el a szállítószalaghoz képest 45 fokos szögben, és összetöri a kenderszárazakat egy acéllemez éles szélén. A cél az, hogy a szalmában összetörjék a fás részt, és a csepűt kiverjék a rost közül. A másik oldalon, és egy kicsit tovább az első ütősor után, van egy második sor, amelyik az elsőhöz képest 90 fokos szögben helyezkedik el, és a rost közül kiveri a csepűt.

Az első szorítós lánc a szárazakat odaszállítja egy másodikhoz, amelyiken az eredetileg a szorítóban lévő rostok megtílódnak. Sajnos ebben a fajta tilolóban még több kóc keletkezik, mint az úgynevezett wisconsini típusban. Ezt a kócot nehéz újratisztítani, mert a csepű hosszú forgácsokra hasad, és makacsul hozzátapad a rosthöz.

Egy másik géptípusban a szárazak egy sor fokozatos bordázott hengeren haladnak át. Ez összetöri a fás részt kb. 1 coll (2,5 cm) hosszúságú csepűvé, majd a rost továbbhalad egy sor egymással szemben forgó korongon, amelyekkel szemben álló, hasított korongok helyezkednek el.

A rostokhoz tapadt csepűt eltávolítják, majd a rost továbbhalad a szállítószalagon a bálázósajtóhoz. Mivel a rostokat nem ütik a szemcséken, ennél a fajta tilolásnál csupán párhuzamos rostok keletkeznek. Ezeket azután a lennél is alkalmazott eljárásokkal lehet tovább feldolgozni.

A festék- és lakküzemeket érdekli a kendermag-olaj, amely jó szárító. Ha sikerül piacot teremteni azoknak a termékeknek, amelyek ma veszendőbe mennek, a magnak és a csepűnek, akkor a kender a farmernak, és a mindennapi embernek is a legnagyobb hasznot hajtó és legkívánatosabb növény lesz, amely függetlenítheti az amerikai malmokat az importtól.

A mostani áradások és porviharok figyelmeztetnek az erdők kipusztításának veszélyeire; Lehet, hogy a jövőben a len és kender eddigi hulladékai kielégíthetik ennek a szükségletnek nagy részét, különösen a rohamosan fejlődő műanyagiparban.

A KENDER SZÁMOS ALKALMAZÁSA

A SZÁRÁBÓL

rost, üzemanyag, papír- és kereskedelmi termékek állíthatók elő. A kenderet megszárítják és két részre osztják: rostokra és „csepüre”, vagy pulpra. Ezeket önállóan alkalmazzák.

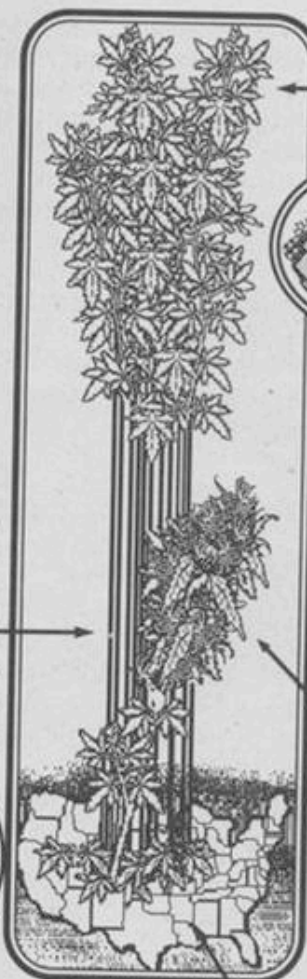

A HOSSZÚ KÉREGROSTOT

megtisztítják és fonalat fonnak belőle, amelyből kötél készülhet, vagy különféle tartós, jó minőségű textíliákat szőhetnek belőle, ruhához, ponyvához és sokféle más anyaghoz.

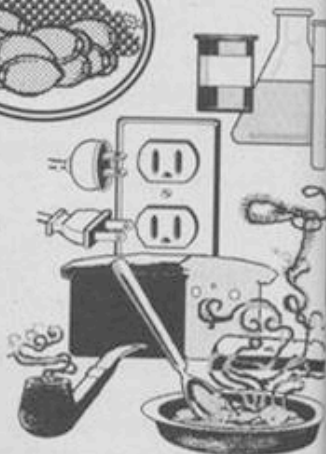
A BUSINESS ALLIANCE FOR COMMERCE IN HEMP

közérdekű prezentációja

A MAGOKBÓL OLAJ ÉS ÉLELMISZER

A kendermagból készülhet étolaj, kenőolaj, üzemanyag stb. A mag teljesértékű fehérje-tartalma koleszterinszint-csökkentő hatású. A levelek és virágok is ehetőek.

A LEVÉLZET

A kender fontos orvosi alkalmazásai: fájdalomcsillapító, stresszoldó, és a zöldhályogtól a daganatos betegségekig, a hányingertől az AIDS-ig számos betegség kezelésére alkalmas szer. A kender virágát és levelét szívják vagy eszik számos terápiás, vallási vagy relaxációs céllal.

A MEGMARADÓ BÉL

elnevezése kendercsepű, amely famentes, dioxinmentes papír, nem toxikus festékek és tömítőanyagok, ipari nyersanyagok, építőanyagok, műanyagokhoz szükséges hemicellulóz, és sok minden más készítésére alkalmas cellulóz tartalmú. A kender a legjobb megújuló forrása a bio-üzemanyagok gyártására alkalmas növényi pépeknek, amelyekből faszén, gáz, metilalkohol, benzin vagy akár elektromosság állítható elő.

A TERMÉSZETBEN GYÖKEREZIK

Még a kender gyökerei is fontos szerepet játszanak: ezek megkötik és átszellőztetik a talajt, ezzel korlátozzák az eróziót és a földcsuszamlást. A kender megmentheti a családi farmokat, munkahelyeket teremthet, csökkentheti a savas esőket és a kémiai szennyezést, és visszafordíthatja az üvegházhatást.

Ajánlott olvasmány: **A király meztelen**, Jack Herer

Hemp, Lifeline to the Future (Kender, út a jövőbe), Chris Conrad

Paper-Plant Investigations

This bulletin is printed on paper manufactured from hemp hurds run No. 143, which is recorded on page 20

CONTENTS

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE

BULLETIN No. 404

Contribution from the Bureau of Plant Industry
WM. A. TAYLOR, Chief

PROFESSIONAL PAPER

October 14, 1916

HEMP HURDS AS PAPER-MAKING MATERIAL

By LISTER H. DEWEY, Botanist in Charge of Fiber-Plant Investigations, and
JASON L. MERRILL, Paper-Plant Chemist, Paper-Plant Investigations.

CONTENTS

Page	Page
The production and handling of hemp hurds by Lister H. Dewey.....1	The manufacture of paper from hemp hurds, by Jason L. Merrill.....7
What hemp hurds are.....2	Introduction.....8
Pink, wood, and fiber.....2	Factors justifying an investigation of hemp hurds.....11
Character of hurds affected by retting.....3	Character of the material.....12
Proportion of hurds to fiber and yield per acre.....3	Character of the tests.....13
Hurds available from machine-broken hemp.....4	Operations involved in a test.....16
Present uses of hemp hurds.....5	Description of tests.....21
Present supplies of hurds available.....5	Comparison of the tests and commercial practice.....24
Baling for shipment.....5	Physical tests of the papers produced.....24
Cost of baling.....6	Conclusions.....25
Summary.....6	

In preparing the report on the manufacture of paper from hemp hurds it became evident that a short discussion of the agricultural aspects of this material should be included in the publication. Such an article was prepared, therefore, and the two reports are here presented together.

THE PRODUCTION AND HANDLING OF HEMP HURDS.

By LISTER H. DEWEY, Botanist in Charge of Fiber-Plant Investigations

WHAT HEMP HURDS ARE.

The woody inner portion of the hemp stalk, broken into pieces separated from the fiber in the processes of breaking and scutching called hemp hurds. These hurds correspond to shives in flax, but are coarser and are usually softer in texture.

Amikor az USDA kiadta a 404-es Bulletint 1916-ban, elsőként használta a kender-pulpból készült papírt (szemben a kenderrost-papírral) annak bizonyítására, hogy a kender-csepű a pulpgyártáshoz milyen kiváló tulajdonságokkal rendelkezik, sokkal jobbakkal, mint a fapulp. Ennek alkalmazása nem csak csökkentené a fakitermelés mértékét, hanem korlátozná azoknak a kénsav-vegyületeknek a használatát is, amelyekkel a fapulpot a papírgyártás során lebontják.

A mellékelt bemutatott borító-törődék azt magyarázza, hogy a kiadvány kender-pulp papírra készült, bár maga a borító nem.

Egy acre (0,41 hektár) kenderből ugyanannyi papírt lehet előállítani, mint 4,1 acre fából, ugyanazon 20 éves időszakban.

A LEGÁLIS KENDER utolsó napjai

Mint már tudják, a világkereskedelemben a 19. századi ipari forradalom visszavetette a kendert, mert hiányzott a tömegtermeléshez szükséges gépesített betakarítási és feldolgozási technológia. De ez a természeti erőforrás sokkal értékesebb volt annál semhogy hosszú időre száműzhessék a történelem szemétdombjára.

1916-ra az USDA 404-es bulletinje azt jósolta, hogy várhatóan kifejlesztenek egy hántoló és betakarító gépet, és ettől a kenderfeldolgozás ismét Amerika legnagyobb mezőgazdasági iparága lesz. 1938-ban olyan magazinok, mint a Popular Mechanics és a Mechanical Engineering bemutatták a beruházók olyan új generációját, amelynek tagjai működőképes kenderhántoló berendezésekbe fektették pénzüket; így jutottunk el ennek a történetnek a következő szakaszáig. E gép miatt mindkét folyóirat úgy vélte, kender hamarosan Amerika első számú növénye lesz.

ÁTTÖRÉS A PAPÍRGYÁRTÁSBAN

Ha a kendert legálisan termesztették 20. századi technológiával, a legjelentősebb mezőgazdasági növény lenne az Egyesült Államokban és az egész világon.

(Popular Mechanics, 1938. Amerikai Mezőgazdasági Minisztérium - USDA -beszámolók, 1903, 1910, 1913.)

Az előző két cikk előkészítésekor, 1937-ben, a kendertermesztés legális volt. És azok, akik azt jósolták, hogy az új kenderüzletben sokmilliárd dollár van, nem számoltak a gyógy-szerekből, energia-hordozókból és élelmiszerekből származó bevétellel, ami további sokbillió dollárt jelenthetne évente az eljövendő "természetes" gazdaság számára, (amely átvehetné mai szintetikus, a környezetre ártalmas gazdaságunk helyét). A relaxációs céllal való szívás csak töredékét jelentené ennek a számnak.

Az 1938-as folyóiratcikkek elsősorban azért jósoltak milliárdos bevételeket, mert arra számítottak, hogy a kenderből pulp alapú papírt fognak gyártani (szemben a rost és rongy alapú papírokkal). Emellett számoltak a rostjával, a magjával és a pulp más alkalmazásaival is.

Ezt a figyelemreméltó kender-pulp alapú papírgyártási technológiát 1916-ban találták fel, az Amerikai Mezőgazdasági minisztérium vezető tudósai, Lyster Dewey botanikus és Jason Merrill vegyész.

Ez az 1917-ben szabadalmaztatott technológia, G. W. Schlichten hántológépével társítva, a kender elérhető papír-alapanyaggá tette, a fa pulpból készült papír árának kevesebb, mint a feléért. Az új betakarítógépek, Schlichten masinájával együtt, a korábbi acre-enkénti 200-300 órától mindössze néhány órára csökkentették a feldolgozás munkaigényét. Húsz évvel később, a fejlődő technológia és az új utak építése még értékesebbé tették a kender. Sajnos akkorra az ellenérdekelt erők elegendő gőzt gyűjtöttek, és gyorsan cselekedtek, hogy megakadályozzák a kendertermesztést.

TERV ERDŐINK MEGMENTÉSÉRE

Egyes kenderfélések rendszeresen elérik egyetlen szezonban a fákhoz hasonló 6 méteres, vagy még nagyobb magasságot.

Az új papírkészítési eljárás a kender csepűjét használta - ez 77 százalékát alkotja a kender szárának -, amely akkoriban hasznosítatlan mellékterméke volt a rost-kinyerési technológiának.

1916-ban az USDA 404-es Bulletinje (Id. a 31. oldalon) arról számolt be, hogy egy acre kender éves rotációban 20 év alatt annyi papír-alapanyagot szolgáltat, mint 4,1 acre erdőből kivágott fa ugyanennyi idő alatt. Ehhez az

eljáráshoz 1/7-1/4 annyi szennyező kéntartalmú savas vegyszert kellene használni a ragasztószem lignin lebontásához, amely összekapcsolja a rostokat a pulpban, de akár semennyit sem, mert a kénsavat hamulúggal lehetne helyettesíteni. Ezt a lignint mindenképpen teljesen le kell bontani a pulpgyártáshoz. A kender pulpban csak 4-10 százalék lignin van, míg a fapulpban ez 18-30 százalék. A kender alapú papírgyártás során a folyók nem szennyeződnek dioxinnal sem, mert ehhez nincs szükség klóros fehérítőkre (amire a fából történő papírgyártásnál szükség van), helyettük a biztonságosabb hidrogén-peroxidot lehet erre a célra használni.

Így a kender négyszer annyi pulpot szolgáltat, jelentősen kevesebb szennyezés mellett.

Mint láttuk, a ez a kenderből való pulp-készítési lehetőség azon múlt, hogy feltaláljanak és megtervezzenek új, modern kenderhántoló gépeket. Ez csökkenti a fa-kitermelés iránti igényt is, és csökkenti a házépítés költségeit, ugyanakkor elősegíti bolygónk légkörében az oxigénmennyiség növekedését.

A 60-100 százalékban kendercsepuból készülő pulp alapú papír erősebb és hajlékonyabb, mint a fapulp alapú papír. A fapulpból történő papírgyártás károsítja a környezetet. A kenderből történő nem.

(Dewey és Memml, Bulletin # 404, USDA, 1916; New Scientist, 1980; Kimberly Clark termék a cég hatalmas francia kenderrost-papír leányvállalatától a De Mauduittól, 1937-től 1984-ig.)

TERMÉSZETVÉDELEM ÉS FORRÁSCSÖKKENTÉS

A petrokémiai ipar termékeitől vagy ezek származékaitól eredő környezet-szennyezés forrásainak csökkentése olyan költségkímélő hulladékszabályozási módszer, amelyet gyakran igényelnek a környezetvédők.

A környezetszennyezés forrása akár a hűtőgépekből, szórópalackokból, számítógépekből származó CFC (klór-fluorokarbon), a hadiipar által gyártott trícium és plutónium, vagy a papírgyárak által használt kénes savak, a cél a szennyező források csökkentése.

A Hearst papírfeldolgozó részleg, Kimberley Clarkban(USA), St Regisben - és gyakorlatilag minden más fafeldolgozó, papírgyár és nagy újságholding - milliárd dolláros veszteségnek és csődnek nézett elébe

Amikor az üzletben megkérdezik, hogy műanyagszatyrot vagy papírzacskót kérünk-e a vásárolt áruhoz, környezetvédelmi dilemmával szembesülünk:

kivágott fákból készült papírzacskó, vagy fosszilis energiahordozókból és vegyszerekből készült műanyagszatyor. De van egy harmadik lehetőség: a kendercsepű-papírral az ember biológiailag lebomló, tartós papírt választhat, amelynek forrása egy évente megújuló növény, a kender. Papírgyártáshoz használt kender évente történő be-takarításának környezetvédelmi előnyei - a fák megkímélése, valamint a fosszilis energiahordozók mint energiaforrások felváltása - döntő jelentőségűvé válnak a környezetszennyező források csökkenésében.

ÖSSZEESKÜVÉS A TERMÉSZETES VERSENYTÁRS MEGSEMMISÍTÉSÉRE

Az 1930-as évek közepén, amikor az új mechanikus kenderrost-tiloló gépek és azok a gépek, amelyekkel a kender magas cellulóztartalmú pulpja hasznosítható maradt, végül is modernnek, beszerezhető és elfogadható árúak lettek, a Hearst Paper Manufacturing Division Kimberley Clarkban (USA), St. Regisben - és gyakorlatilag minden más fa- és papírfeldolgozó és nagy lapkiadó - sokmilliárd dollár veszteségnek, és az esetleges csődnek nézett elébe.

Ezzel egyidejűleg, 1937-ben DuPont éppen olyan eljárásokat szabadalmaztatott, amelyekkel olajból és szénből műanyagokat lehetett gyártani, valamint egy új fát/szulfid eljárást, amelynek segítségével a fapulpból papír készülhetett. DuPont saját vállalati feljegyzései és dokumentátorai szerint a következő 60 évben, az 1990-es évekig ezek az eljárások eredményezték a vállalat szállításainak több, mint 80 százalékát.

Ha a kendert nem teszik törvénytelené, DuPont üzleteknek 80 százaléka soha nem jön létre, és az északnyugati és északkeleti folyóinkat mérgező szennyezés nagy része nem következik be.

Egy nyitott piacon a kender megmenthette volna Amerika életfontosságú családi farmjait, sőt - az 1930-as évek nagy gazdasági világváltsága ellenére - növelte volna a számunkat.

A környezetvédelmi szempontból észszerű kenderpapírral és természetes műanyagokkal való verseny azonban veszélyeztette volna Hearst, DuPont, és DuPont fő anyagi támogatója, Andrew Mellon, a pittsburghi Mellon Bank tulajdonosa jövedelmező gazdasági elképzeléseit.

Ember-készítette rost

A TERMÉSZETES ROSTOK TOXIKUS ALTERNATÍVÁJA

Az 1920-as évek végén és az 1930-as években a hatalom tovább összpontosult néhány nagy acél-, olaj- és vegyszer- (lőszer-) vállalat kezében. Az Egyesült Államok kormánya a hazai gazdaságnak, szánt textiltermelés nagy részét fő lőszerszállítójára, DuPontra bízta.

A cellulóz robbanóanyagokká történő nitrifikálásához használt eljárás nagyon hasonló a cellulóz szintetikus rostokká és műanyagokká történő nitrifikálásához. A Rayon, az első szintetikus rost, egyszerűen stabilizált lőgyapot, vagy nitrifikált textil, a 19. század alapvető robbanóanyaga.

„A szintetikus műanyagok egy sor különféle árucikk gyártásában kerülnek alkalmazásra, amelyek közül, sok a múltban természetes anyagokból készült.” örvendezett Lammont DuPont (Popular Mechanics, 1939. - június, 805. oldal).

„Nézzük meg természeti erőforrásainkat” - folytatta a DuPont elnöke – „A vegyészek segítettek megőrizni természeti erőforrásainkat azzal, hogy olyan szintetikus termékeket fejlesztettek ki, amelyek kiegészíthetők, vagy teljesen helyettesíthetők a természetes anyagból készült termékekkel.”

A DuPont tudósai ebben a korszakban a világ vezető kutatói voltak a cellulóz nitrifikálása területén, és egyben az ország legnagyobb cellulózfeldolgozói is.

Az 1938. februári Popular Mechanics egyik cikke azt állította: „Évi többezer tonna kendercsepűt használnak az egyik nagy lőporgyárban dinamit és TNT előállításához.” A történelem azt bizonyítja, hogy a DuPont sarokba szorította a robbanóanyag-piacot azzal, hogy felvásárolta és egyesítette a kisebb vállalatokat az 1800-as évek végén. 1902-re az ipar termelésének mintegy kétharmadát tartotta kézben.

A DuPont volt a legnagyobb lőporgyártó vállalat, amely az I. Világháborúban a szövetségesek lőszerének mintegy 40 százalékát szállította. Mint cellulóz- és rostkutatók, a DuPont vegyészei jobban ismerték a kendercsepű valódi értékét, mint bárki más. A kender értéke messze túlterjed a rostkészítésen; bár kiválóak vászon, ponyva, háló és kötélzet gyártásához, ezek a hosszú rostok a kender szárának csak 20 százalékát alkotják. A kenderszár 80 százaléka a 77 százalékban cellulózt tartalmazó csepű, ez a legbőségesebb, legtisztább cellulózforrás, amelyből papír, műanyag és akár rayon is gyártható.

A könyvben közreadott adatok azt mutatják, hogy a szövetségi kormány az 1937-es Marihuána Adótörvény segítségével lehetővé tette ennek a lőszergyártónak, hogy versenytárs nélkül szállíthasson szintetikus rostokat a hazai gazdaságnak. Ennek a vállalati és kormányérdekek közötti sikeres összeesküvésnek a bizonyítéka egyszerűen a következő: 1997-ben még mindig a DuPont volt az ember által gyártott rostok legnagyobb előállítója,

miközben egyetlen amerikai állampolgár sem takaríthatott be legálisan egyetlen acre textil-minőségű kender több, mint 60 éven át (kivéve a 11, Világháború időszakát).

Csaknem korlátlan mennyiségű természetes eredetű rost állt volna az amerikai farmer rendelkezésére 1937-ben, abban az évben, amikor DuPont szabadalmaztatta a nyilont, és a környezetszennyező fapulpon alapuló szulfidos papírgyártási eljárást. A kender minden potenciális értéke elveszett.

Az 1900-as évek elején az egyszerű műanyagokat nitrifikált cellulózból gyártották, nagyon hasonló eljárással, mint DuPont a lőszert.

Annak a korszaknak a celluloid, az acetát és a rayon voltak a legegyszerűbb műanyagai, és a cellulózkutatók nagyon jól ismerték a kender, mint ennek az iparágnak az elsődleges nyersanyagforrását. Az egyszerű műanyagnak, a rayonnak és a papírnak a legjobb nyersanyagforrása világszerte a kendercsepű volt.

A nylon rostokat 1926 és 1937 között fejlesztette ki az ismert harvardi vegyész, Wallace Carothers, aki német szabadalmakból dolgozott. Ezek a poliamidok hosszú rostok, amelyek a természetben megfigyelt anyagokon alapulnak. Carothers, aki egy határozatlan idejű kutatási ösztöndíjat kapott a DuPonttól, összehasonlító tanulmányt készített a természetes cellulóz rostokról. Lemásolta laboratóriumában a természetes rostokat és kifejlesztette a poliamidokat (speciális vegyi folyamatban keletkező hosszú rostokat). (Különös módon Wallace Carothers egy héttel az után követett el öngyilkosságot, hogy a Ház költségvetési bizottsága 1937 áprilisában meghallgatást tartott a kenderről, és olyan törvényt alkotott, amely végül törvényen, kívül helyezte a kender.)

Köszénkátrány- és kőolajalapú vegyszereket alkalmaztak, különböző eszközöket, eljárásokat, szálhúzókat szabadalmaztattak. Az így előállított új típusú textil, a nylon gyártása követhető volt a nyersanyag állapotától - például szén - a késztermékig; a szabadalmaztatott vegyi termékig.

A vegyi vállalat központosította az új "csoda" rost termelését és a profitot. A nyilongyártás beindítása, a kender hosszú rostjait a csepűtől elválasztó nagy teljesítményű gépek bevezetése és a kender mint "marihuána" törvényen kívül helyezése mind egyszerre történt.

Az új, ember-gyártotta rostokat a legjobban mint hadianyagokat lehet leírni. A rostkészítési eljárást hatalmas gyártelepekre, kéményekre, hűtőkre és kockázatos vegyi anyagokra alapozták, és nem a bőségesen rendelkezésre álló, természetes rostok elválasztására.

Az egykori festékgyárak harisnyát, műszálas textilt, műszálas ponyvát, latex-festékeket és szintetikus szőnyeget kezdtek gyártani.

Környezetszennyező gyáraik műbőrt, műanyag kárpitot és fautánzatot állítanak elő, miközben a természetes körforgás egy fontos alkotórésze törvényen kívül áll.

A világtörténelemből jól ismert rost, Amerika hagyományos növénye, a kender szolgáltatni tudná számunkra a textilt és a papírt, és a cellulóz elsődleges forrása lehetne. A hadiipari vállalatokat -DuPont, Allied Chemical, Monsanto stb. - védik a versenytől a marihuánával kapcsolatos törvények. Harcban állnak a természetes körforgással és az egyszem farmerral.

- Shan Clark

Források:

Encyclopaedia of Textiles 3. kiadás, az American Fabrics és a Fashion Magazine szerkesztőinek összeállítása, Prentice-Hall kiadás, Englewood Cliffs, NJ. 1980; The Emergence of Industrial America Strategic Factors in American Economic Growth Since 1970, Peter George, State University, NY; DuPont (vállalati önéletrajz, időszakos kiadás); ,The Blasting Handbook, E. I. DuPont de Nemours & Co, Inc., Wilmington, DE; Mechanical Engineering Magazine, 1938 február; Popular Mechanics 1938. február; Journal of Applied Polymer Science, Vol. 47, 1984; 'Polyamides, the Chemistry of Long Molecules (ismeretlen szerző) U.S. Patent 2,071,250 (1937. február 16.), W.H. Carothers.; DuPont Dynasties, Jerry Colby; The American Peoples Encyclopaedia, the Sponsor Press, Chicago, 1953.

DOPE FOUND GROWING IN BROOKLYN GARDEN

Sergeant Bernard Boylan (left) and Capt. Joseph Mooney, of the police Narcotic Squad, inspect marijuana they destroyed after it was found growing in the yard of a vacant Brooklyn house.

ana Spray Dope Ring's 0,000 Dream

with Areas
zures

The Narcotic Bureau of the New York City Police Department, with the co-operation of the City Health Department, has accomplished major results. The destruction of 205 tons of marijuana in 1936 was entirely an achievement of Greater New York City.

HARRY ANSLINGER

The New Narcotic Menace

SHE'LL TELL ALL IN FRENCH SCANDAL

Madame Stavisky, now ready to talk.

NEW DOPE LURE, MARIJUANA, HAS MANY VICTIMS

Called 'Silly Smoke,' Winifred Black Says, It Soon Becomes Murder Smoke in Cigarettes

By WINIFRED BLACK
SAN FRANCISCO, Feb. 26.—So the old, old, story over again. A woman of position and reputation sinking into the mire of dope slavery.

The Narcotic Invasion Of America

AMERICANS will pay close attention to the charge by the Council of International Affairs at Nanking that the Japanese concession in Tientsin is world headquarters for the narcotic industry.

Narcotics are reaching the United States in alarming volume.

We are deeply interested in their America is only indirectly concerned. Council's belief that "narcotics in China are signed to Japan as a result of the Japanese concession in Tientsin."

But a charge that in exporting that:

"The ket, and has its lines to The Court."

"This is throughout the Americas."

TO THE extent these charges are not to "weaken and" but the AMERICAN

Crusade Against Marihuana

A NATIONWIDE crusade of American women against the menace of marihuana smoking has been launched by the Women's National Exposition of Arts and Industries in New York City.

H. J. Anslinger, head of the Federal Narcotics Bureau, explained to the group the urgent necessity of NATIONAL ACTION.

Declaring that marihuana smoking is "taking our youth like a thief," Mr. Anslinger said:

"If the hideous monster Frankenstein came face to face with the monster marihuana he would drop dead of fright."

This is not overstatement. Users of the marihuana weed are committing a large percentage of the atrocious crimes blotting the daily picture of American life.

It is reducing thousands

of boys to CRIMINAL INSANITY.

And ONLY TWO STATES have effective laws to protect their people against it. The marihuana weed, according to Mr. Anslinger, is grown, sold and USED in every State in the Union.

Az 1930-as évek közepén Harry Anslinger körülutaz az országban és beszédeket mondott bírának, rendőröknek, szakszervezeteknek, stb., a marihuána ördögi voltáról. A bal oldalon bekarikáztuk egyik kedvenc marihuána metaforáját, ami, ahogyan a hozzá nem értő hallgatóságot bátorította, nem volt túlzás

Conciliation Editorial Page

An allegedly intoxicated man, 'tired' only as 'tired'

Protect Against

THE Hearst newspapers, unceasingly against the all its vicious forms, that Narcotic Education Week upon the MARIHUANA. Legal authorities, while against other habit-forming the marihuana cigarette to

MARIHUANA MAKES FIEB BOYS IN 30 DAYS: HASH GOADS USERS TO BLOOD

Physicians Called On to Urge Hard All Nations Meet to Throttle Dope Source; United States Laws Too

"The Federal Government, operating under the Harrison and the Volstead acts, employs one hundred and fifty enforcement agents. For their year's work they receive a sum of \$750,000. The

TÁRSADALMI ÚJRASZERVEZŐDÉS

Egy sor titkos ülést tartottak. 1931-ben Mellon, mint Hoover ügyminisztere, kinevezte unokaöccsét, Harry J. Anslingert az újonnan átszervezett Szövetségi Kábítószer és Veszélyes Gyógyszer Iroda (FBNDD) vezetőjének, aki 31 évig maradt ebben a státuszban.

Ezek az ipari bárók és pénzmágnások tisztában voltak azzal, hogy a harmincas évek közepén már léteztek olyan gépek, amelyekkel a kendert le lehetett vágni, bálázni, hántolni (vagyis elválasztani a rostot a csepűtől), és belőle papírt vagy műanyagot előállítani. Ezért a kendernek mennie kellett.

A DuPont 1937-es, a részvénytulajdonosoknak készített éves jelentésében a vállalat erőteljesen sürgette a folyamatos beruházást új, de nem azonnal elfogadott petrokémiai alapú szintetikus termékeibe. A DuPont úgy becsülte, hogy "radikális változások" varhatók "a kormány bevételtermelő erejétől, ...amely olyan eszközzé alakítható, amellyel kikényszeríthető az ipari és társadalmi újraszervezés hirtelen támadt új eszméinek valóra váltása"

A *The Marijuana Conviction* (University of Virginia Press, 1974) című könyvben Richard Bonnie és Charles Whitebread II részletezte ezt a folyamatot:

- 1936 őszén Herman Oliphant (a kormányzat általános tanácsadója) elhatározta, hogy (a szövetségi kormány) adóztatási eszközeit használja fel egy olyan törvénycikkben, amelyet a National Firearms Act-ről (Országos Lőfegyver Törvény) mintázott, és amely semmilyen rokonságban nem volt az 1914-es Harrison (narkotikum)-törvénnyel.

Oliphant maga kapta a megbízást a törvény elkészítésére. Anslinger utasította "hadseregét" hogy Washington irányában folytasson kampányt.

Az alapvető eltérés a marihuána megadóztatásának elképzelése és a Harrison törvény között a prohibítív adó fogalma volt. A Harrison-törvény szerint nem egészségügyi felhasználó nem vásárolhatott és nem tarthatott narkotikumokat. A Legfelsőbb Bíróság eltérő véleményen lévő tagjai számára a törvényt alkalmazó döntések világosan megmutatták, hogy a cél elsősorban egy bizonyos viselkedés megakadályozása és nem a bevételek növelése. Viszont a Lőfegyvertörvényben amelyet azért alkottak, hogy megakadályozzák a lőfegyverek kereskedelmét, a kongresszus megengedte bárkinek, hogy lőfegyvert vásároljon, de megkövetelte, hogy fizessen 200 dollár* továbbadási adót és a vásárlást egy megrendelő nyomtatványon hajtsa végre.

Ez az 1934-es volt az első olyan törvény, amelyik egy "prohibítív" adó mögött elrejtette a Kongresszus valódi szándékát. A Legfelsőbb Bíróság

egyértelműen megerősítette a lőfegyverek elleni törvényt 1937. március 29-én. Oliphant kétségtelenül a Bíróság határozatára várt és a pénzügyi kormányzat két héttel később, 1937. április 14-én, bevezette a marihuánaadóról szóló törvényt. Így kap értelmet DuPont** elhatározása, hogy "az új ipari és társadalmi újrászervezés elfogadásának kikényszerítésén" alapuló új technológiákba fektet be.

*Mintegy 5000 dollár 1998-as dollárban.

**Érdekes megjegyezni, hogy 1937. április 27-én; két héttel az után, hogy bevezették a Marihuána Adótörvényt a DuPont vezető tudósa, Wallace Hume Carothers, a NYLON feltalálója, a világ első számú szerves vegyésze, öngyilkosságot követett el, ciánt ivott. Carothers 41 évesen halt meg.

Makacs és ismétlődő használatával William Randolph Hearst behozta a "marihuána" szót az angol nyelvbe

VICE DENS EXPOSED
DEVIL'S HARVEST
ALWAYS ENTERTAINING! ALWAYS REVEALING!
LAST STAGE SHOW 12:30 A.M. - Sat. 1:30 A.M.
FIRST POSTLUDE SHOWING

TARTS TODAY FOR ONE BIG WEEK
"A VICIOUS RACKET WITH ITS ARMS AROUND YOUR CHILDREN!"
OPEN ALL NIGHT

The war against Narcotics
"an never stop!"

CAIRO ROAD
ERIC PORTMAN
Lorraine Murray - Marie Markov
COMPANION FEATURE
BREAKDOWN

DEVIL'S HARVEST ADULTS ONLY
"REEFER MADNESS"

NARCOTIC
SENSATIONAL!
STARTS TODAY
3 STAR FOLLIES
ONE WEEK ONLY

MARIHUANA
WEED WITH ROOTS IN HELL
NOT RECOMMENDED FOR CHILDREN
SHOCK! THAT GETS IN YOUR EYES!
LOST! IN SODOM
WHAT HAPPENS NEXT?
WEIRD ORGIES WILD PARTIES UNLEASHED PASSIONS!

THE MARIHUANA STORY
DARING-THRILLING-DRAMATIC EXPOSE OF THE INTERNATIONAL DOPE RACKET!
THIS PICTURE WILL BE SHOWN TO ONLY

MUSIC BOX
TOMORROW!
DARING-THRILLING-DRAMATIC EXPOSE OF THE INTERNATIONAL DOPE RACKET!

Az alacsony költséggel készült, szenzációhajászó filmek, mint a „Marijuana; Weed with Roots in Hell (Marihuána, a gyom, amely a pokolban gyökerezik)”, azon a kábítószerellenes örületen alapultak, amelyet naponta kavartak fel Hearst botrányos oldalai. Más filmeket – mint pl. „Reefer Madness (Kábítószer-örület)” – őszintén elkötelezett csoportok hoztak létre, ezeket részben az újonnan legalizált alkoholyártó vállalatok finanszírozták, azzal a céllal, hogy megszüntessék a marihuána lehetséges konkurenciáját.

“Ez a törvény túl sok mindent foglal magában. Ez a törvény világméretű. Ez a törvény olyan tevékenységeket eredményez - ezen óriási iparágat tönkretéve a hivatal felügyeletével - amelyek a világ elnyomásához vezethetnek.” - Ralph Loziers

HEARST GYŰLÖLETE ÉS HISZTÉRIKUS HAZUGSÁGAI

A kenderszívás hatásaival kapcsolatos s aggodalom miatt már két nagyszabású kormányzati tanulmány készült. India angol kormányzója adta közre az Indiai Kender Drogok Bizottsága jelentését 1893-94-ben, a szubkontinens erős hasisszívóiról. 1930-ban pedig az Egyesült Államok kormánya támogatta a Siler Bizottság tanulmányát, amely a Panamában szolgáló amerikai katonák szolgálaton kívüli marihuána-szívásával foglalkozott. Mindkét jelentés arra a következtetésre jutott, hogy a marihuána nem jelent problémát, és azt ajánlotta, hogy ne legyen büntetőjogi következménye a használatának.

1937 elején az amerikai egészségügyi főparancsnok (Surgeon General), Walter Treadway azt mondta a Népszövetség Kannabisz Albizottságának, hogy “viszonylag hosszú ideig fogyasztható társadalmi és érzelmi leromlás nélkül. A marihuánához nagyjából ugyanúgy lehet hozzászokni... mint a cukorhoz vagy a kávéhoz...”

Más erők is működtek azonban. Azt a harci dühöt, amely a spanyol-amerikai háborúhoz vezetett, William Randolph Hearst lobbantotta fel ismét (a sajtóbirodalmán) keresztül, ekkor jelent meg a “sárga zszurnalizmus”* mint erő az amerikai politikában.

*A Webster-szótár a “sárga zszurnalizmust” úgy határozza meg, mint az újságokban és más médiumokban használt olcsó, érzelmes és gátlástalan módszerek együttesét, amelyekkel az olvasókat befolyásolják.

Az 1920-as és 30-as években Hearst lapjai tudatosan teremtették meg az új fenyegetést Amerika számára, “sárga zsumaliszta” kampányba kezdtek a kender törvényen kívül helyezése érdekében. Például egy olyan történet, amelyben egy autóbaleset során “marihuánás cigarettát” találtak, hetekig szerepelt a címlapokon, míg az alkoholfogyasztással kapcsolatos balesetek (amelyek aránya a marihuána által okozottakhoz képest 10000:1 volt) csak a hátsó oldalakra kerültek.

Ugyanezt a témát, az autóbalesetekhez vezető marihuána fogyasztást újra és újra beleverték az amerikaiak fejébe az 1930-as évek végén az olyan filmek, mint a “Reefer Madness” (Kábítószer-örület) és a “Marijuana - Assassin of Youth (Marihuána az ifjúság gyilkosa)”.

ZAJOS BIZOTTSÁG

Az 1898-as spanyol-amerikai háborúval kezdődően a Harst-újságok becsmérelték a spanyolokat, a mexikóiakat és a latin-amerikaiakat.

Miután Pancho Villa* "marihuánát szívó" hadserege elfoglalta Hearst 800.000 acre területű első osztályú erdeit Mexikóban, ez a gyalázkodás felerősödött.

*a "la Cucaracha" című dal Villa egyik emberének a történetét énekli meg, aki eldugott marihuánáját keresi, mert rá akar gyújtani.

A következő három évtizedben Hearst szünet nélkül a lusta, kábítószer-fogyasztó mexikóiak képét festette le - egyébként ez még ma is egyik legmélyebb előítéletünk. Ezzel egyidejűleg hasonló rasszista mocskolódo kampányt folytatott a kínaiak ellen is, "sárga veszedelem"-ként utalva rájuk. 1910-től 1920-ig Hearst újságai azt állították, hogy azoknak az eseteknek a legnagyobb része, amikor feketék állítólag megerőszakoltak fehér nőket, közvetlenül visszavezethető volt kokain fogyasztására. Ez folytatódott tíz éven keresztül, amikor is Hearst úgy döntött, hogy nem a "kokaintól megőrült négerek" erőszakolják meg a fehér nőket, hanem a "marihuánától megőrült négerek" teszik ezt.

Hearst és más szenzációhajhász újságok hisztérikus főcímekkel jelentek meg, olyan történetekkel, amelyek a "négereket" és a mexikóiakat örült vadállatoknak ábrázolták, akik a marihuána hatása alatt fehér-ellenes "voodoo-sátáni" zenét (jazzt) játszanak, tiszteletlenségeket és "gonoszságokat" hordanak össze elsősorban a fehér olvasókról. Ilyen, a drog-okozta "bűnözési hullámból" eredő sertések voltak még pl: a fehér emberek árnyékára tapostak, egyenesen a fehér emberek szemébe néztek három másodpercig, vagy még tovább, kétszer ránéztek a fehér nőkre, kinevettek egy fehér embert stb.

Ilyen "bűncselekményekért" mexikóiak és feketék százai és ezrei töltöttek összesítve sokmillió évet fegyházban, börtönbe vagy összeláncoltan, brutális faji megkülönböztető törvények mellett, amelyek még az ötvenes és hatvanas években is érvényben voltak az Egyesült Államok Hearst, átható és ismétlődő szóhasználatával belesulykolta a ködös mexikói marihuána" kifejezést az amerikaiak tudatába. Közben elhagyták a "kender" szót, és használták a tudományos Kannabisz jelzést sem.

A tényleges spanyol szó a kenderre a: "canamo". A hangzatos mexikói marihuána kifejezés garantálta, hogy kevesen vegyek észre: az egyik fontos természetes, gyógyszer, a "Kannabisz", és az egyik alapvető ipari nyersanyag, a "kender" szavak eltűntek a nyelvből.

A "PROHIBITÍV" MARIHUÁNA-ADÓ

1935-1937 között titkos pénzügyminisztériumi üléseken prohibitív adótörvényeket vázoltak fel és stratégiákat terveztek. A "marihuánát" nem tiltották be a törvény arra szólított fel, hogy "foglalkozási fogyasztási adót kell fizetniük a kereskedőknek, és értékesítési adót a marihuána, eladásakor".

Az importőröknek, a gyártóknak, eladóknak és a nagykereskedőknek regisztrálni kellett magukat a Pénzügyminisztériumnál, és foglalkozási adót kellett fizetniük. A vásárlást unciánként egy dollárral adóztatták; de száz dollár büntetést fizetni unciánként, ha az eladó nem volt regisztrálva. Az új adó megduplázta a legális "nyers drog" kender árát, amelyet akkoriban unciánként egy dollárért lehetett kapni. Ez volt 1937-ben. Akkor egyetlen hivatalnok foglalkozott a narkotikumokkal New York államban.*

*New Yorkban jelenleg ezrekből álló narkotikumokkal foglalkozó- hivatalnokhálózat működik, ügynökökkel, besúgókkal és fizetett informátorokkal - a büntetési kapacitás, pedig 1937 óta a húszszorosára nőtt, miközben a lakosság azóta csupán megduplázódott.

Legfelsőbb Bíróság 1937. március 29-i határozata után, amikor megerősítette a lőfegyverek adóztatással való betiltását, Herman Oliphant lépett. 1937. április 14-én a törvényt közvetlenül a Ház költségvetési bizottsága elé vitte, helyett, hogy az illetékes - például az élelmiszerekkel és gyógyszerekkel, a mezőgazdasággal, a textiliparral vagy a kereskedelemmel, stb. foglalkozó - bizottságok valamelyike elé vitte volna.

Ennek az lehetett az oka, hogy a költségvetési bizottság az egyetlen, amelyik közvetlenül a Ház elé küldheti a törvényeit, anélkül, hogy ezeket más bizottságokban megtárgyalják. A költségvetési bizottság elnöke, Robert L. Doughton,* a DuPont stratégiai szövetségese, gyorsan ráütötte a pecsétet a titkos pénzügy-minisztériumi törvényre, és elküldte a Kongresszusnak és az Elnöknek.

*Colby, Jerry, The DuPont Dynasties (A DuPont dinasztiák), Lyle Stewart, 1984.

"KONZULTÁLT VALAKI AZ AMA-VAL?"

Számos szakértő tanú még korlátozott kongresszusi meghallgatása során is ez ellen a szokatlan adótörvény ellen szólt.

Például Dr. William C. Woodward, aki az Amerikai Orvosi Társaság (American Medical Association - AMA) képviselőjeként tanúskodott.

Szerinte a szövetségi tanmeghallgatás teljes egészében zsunaliszta szenzáció-hajhászás! Semmilyen valódi tanúvallomás nem hangzott el. Ez a

törvény, amely hozzáértés nélkül ment át, lehet, hogy megfosztja a világot egy potenciális gyógyszertől, különösen most, hogy az orvosi világ épp kezdte megismeri a kannabisz aktív összetevőit.

Woodward elmondta a bizottságnak, hogy annak az egyetlen oka, hogy az AMA nem lépett fel előbb a Marihuána Adótörvény ellen, az volt, hogy a marihuánát a sajtóban húsz éven keresztül úgy írták le, mint "gyilkos mexikói növényt."

Az AMA orvosai éppen az 1937-es meghallgatások előtt két nappal jöttek rá, hogy a növény, amelyet a Kongresszus törvényen kívül akar helyezni, az egészségügyben kannabisz néven ismert, és Amerikában száz éve teljes biztonsággal alkalmazzák egy sor betegség gyógyításában.

"Nem értjük, Elnök Úr" - tiltakozott Woodward, - "miért kellett ezt a törvényt két éven keresztül titokban előkészíteni, anélkül, hogy akár csak a szakmának jelezték volna." Őt és az AMA-t* gyorsan lehurrogta Anslinger és a teljes kongresszusi bizottság, és röviden elküldték.

*Az AMA és a Roosevelt-adminisztráció erősen szembenálltak egymással 1937-ben.

Amikor a Marihuána Adótörvény általános és részletes vitára és szavazásra került a Kongresszus elé, csak egyetlen köztöködő kérdés hangzott el a sorokból: "Tárgyalt valaki az AMA-val, és megkérdezte a véleményét?"

Vinson képviselő, a költségvetési bizottság nevében válaszolva elmondta "Igen, és Dr. Woodward és az AMA mindenben egyetértett!"

Ezzel az emlékezetes hazugsággal a törvény átmént, és 1937 decemberében jogerőre emelkedett. Szövetségi és állami rendőri erőket hoztak létre, amelyek amerikaiak százait és ezreit juttatták börtönbe. Ha összeadjuk, több, mint 14 millió év börtönt szabtak ki, és számos ember halálát is okozták, s mindezt a mérgező, környezetszennyező iparágak, börtönőr-egyesületek és egyes fehér politikusok fajgyűlölő politikája érdekében.

(Mikuriya, Tod, M.D., Marijuana Medical Papers (Marihuána egészségügyi papírok), 1972; Sloman, Lary, Reefer Madness (Kábítószeres örület), Grove Press, 1979; Alfred Lindsmith, The Addict and the Law (A kábítószertüggő és a törvény), Indiana U. Press; Bonnie & Whitebread; The Marijuana Conviction, U. of VA Press; U.S. Cong. Records; et al.)

MÁSOK IS SZÓLTAK

Minden energiájával az adótörvény ellen lobbizott többek között a National Oil Seed Institute (Országos Olajmag Intézet), a jó minőségű gépi kenőanyaggyártók és a festékgyártók képviselőiben. 1937-ben a költségvetési bizottság előtt általános tanácsadójuk, Ralph Loziers ékesszólóan tanúskodott a kendermagolaj mellett, amelyet úgymond törvényen kívül akartak helyezni:

- A tiszteletreméltó hatóságok azt mondják nekünk, hogy Keleten legalább kétszázmillió ember használja ezt a drogot; és vegyük figyelembe, hogy évszázadokon, sőt évezredekken keresztül használta gyakorlatilag ugyanennyi ember. Figyelemre méltó, hogy Azsiában, és bárhol máshol Keleten, ahol óriási a szegénység és minden olyan növényt kihasználnak, amelyet a bőkezű természet nekik adományozott, ezen kétszáz millió ember közül, a civilizáció hajnala óta soha, egy sem használta ennek a növénynek a magját, vagy olaját droként.

Mármost, ha volna valamilyen ártalmas tulajdonság vagy anyag ezekben a magokban vagy az olajban, ésszerű feltételezni, hogy a keletiek, akik szegénységükben mindenért kinyújtották a kezüket, ami kielégíthette éhségüket, felfedezték volna...

Tisztelt bizottság, a kendermagot, vagyis a Cannabis Sativa l. magját, az egész Keleten és Oroszország bizonyos részén is élelmiszernek tekintik. Termesztk a földjeiken és zablisztként használják. Keleten emberek milliói fogyasztják táplálékként a kendermagot. Ezt teszik számos generáció óta, különösen éhínség idején... Azt akarom ezzel mondani, hogy ez a törvény túl sok mindent foglal magában. Ez a törvény világméretű. Ez a törvény olyan tevékenységeket eredményez - ezen óriási iparágat tönkretéve a hivatal felügyeletével - amelyek a világ elnyomásához vezethetnek. Az elmúlt évben az Egyesült Államokba 62.813.000 font kendermagot hoztak be. 1935-ben 116 millió fontot... (58 ezer tonna - ford.)

KÜLÖNLEGES ÉRDEKEK VÉDELME

Dr. Woodward, az AMA képviselője kijelentette: a kormány tanúvallomása 1937-ben a Kongresszus előtt csaknem teljes egészében Hearst és mások szenzációhajhászó és rasszista újságcikkeiből állt, amelyeket Harry J. Anslinger*, a Szövetségi Kábítószer Hivatal (FBN) igazgatója olvasott fel. (Ebből a hivatalból nőtt ki azóta a Kábítószer Ellenés Hivatal (Dmg Enforcement Administration - DEA)).

*Harry J. Anslinger az új Szövetségi Kábítószer Hivatl igazgatója volt annak megalapításától, 1931-től, és csak 1962-ben küldte nyugdíjba John F. Kennedy, miután Anslinger megpróbálta cenzúrázni Alfred Lindsmith professzor publikációit és kiadványait (The Addict and the Law, Washington Post, 1961), valamint zsarolni és zaklatni munkaadóját, az Indiana Egyetemet. Anslingert már 1934-ben támadta rasszista megjegyzései miatt egy pennsylvaniai szenátor, Joseph J. Jaffey, olyan dolgokért, mint a "gyömbérszínű nigger" kifejezés, amelyet az FBN hivatalos papírjai, az osztályvezetőknek írt levélben használt.

1931 előtt Anslinger az Alkoholelles Biztos asszisztense volt. Emlékezzünk hogy Anslingert személyesen választotta a Szövetségi

Kábítószer Hivatal élére unokatestvére, Andrew Mellon, Herbert Hoover elnök pénzügyminisztere. Ugyanez az Andrew Mellon volt a tulajdonosa és legnagyobb részvényese az Egyesült Államok hatodik legnagyobb bankjának (1937-ben), a Mellon Banknak Pittsburghban, egyike a DuPont* két bankárának 1928-tól napjaikig.

*A DuPont mindössze kétszer vett fel kölcsönt banktól 190 éves története során, egyszer azért, hogy befolyást vásároljon a General Motors - ban a számára végzett banki tevékenység óriási presztizst jelent a pénzvilágban.

1937-ben Anslinger a Kongresszus előtt tett tanúvallomásában azt mondta: "A marihuána az emberiség történetének legnagyobb erőszakot okozó kábítószere." Ez , Anslinger felháborító rasszista meggyőződésével és kijelentéseivel együtt, meggyőzte a déliek által uralt kongresszusi bizottságot. Ma zavarba ejtő ennek a dokumentumnak az olvasása. Anslinger tartott például egy "vérfoltos aktát", amely csaknem teljes egészében Hearst és mások szenzációhajhászó újságcikkeiből állt - például fejszés gyilkosságok történeteiből, ahol az egyik résztvevő a beszámolók szerint elszívott egy kábítószeres cigarettát négy nappal a bűncselekmény elkövetése előtt.

Anslinger tényként hitette el a Kongresszussal, hogy az Egyesült Államokban az erőszakos bűncselekmények mintegy 50 százalékát spanyolok, mexikói-amerikaiak, Fülöp-szigetiek, afro-amerikaiak és görögök követik el, és hogy ezek a bűncselekmények közvetlenül visszavezethetők a marihuánára.

(Anslinger saját feljegyzéseiből, amelyeket a Pennsylvania Állami Egyetemnek adott át.)

Anslinger marihuánával kapcsolatos "vérfoltos aktájának" egyetlen esetét sem tartják valóságosnak a tényeket vizsgáló tudósok.

ÖNFENNTARTÓ HAZUGSÁGOK

Az FBI statisztikái a valóságban - ha Anslinger vette volna magának a fáradságot, hogy utána nézzen - azt mutatják, hogy az Egyesült Államokban a gyilkosságok 65-75 százaléka akkoriban - és ma is - az alkohollal volt kapcsolatban. Rasszista állításainak egyik példája, hogy Anslinger kongresszusi meghallgatása során olyan "színesekről" olvasott fel történeteke (ellenvetés nélkül), akik vastag ajkúak, ezzel és marihuánával csábítják el a fehér asszonyokat.

Felolvasott egy beszámolót a Minnesotai Egyetem két fekete hallgatójáról, akik ezt tették egy fehér hallgatótársnőjükkel, továbbá "teherbe ejtették". A kongresszusi -képviselőknek 1937-ben elállt a lélegzetük ettől, és attól a

ténytől, hogy ez a drog láthatóan rávett egy fehér nőt arra, hogy megérintsen, vagy akár csak megnézzen egy "néget".

Amerikában gyakorlatilag senki nem volt tisztában azzal, kivéve egy maroknyi iparmágnást és felbérelt besúgóikat, hogy fő potenciális versenytársukat, a kenderet helyezték törvényen kívül a marihuána elnevezés alatt. Ez igaz. A marihuána minden bizonnyal csupán ürügy volt a kender betiltására és gazdasági kiszorítására.

Még zavarosabbá tette a helyzetet, hogy összekeverték a marihuánát a csajkavirággal (Jimson növény). A sajtó ezt a hibás információt egészen a hatvanas évekig terjesztette.

Az 1990-es évek kezdetén a kender elleni legtúlzóbb és legnevetesegebb támadások felkeltették az országos médiumok figyelmét mint például egy olyan tanulmány, amely szerint a marihuána szívók naponta fél fontot (negyed kiló) híznak, és erről 1989-ben az egészségügyi újságok* széles körben beszámoltak.

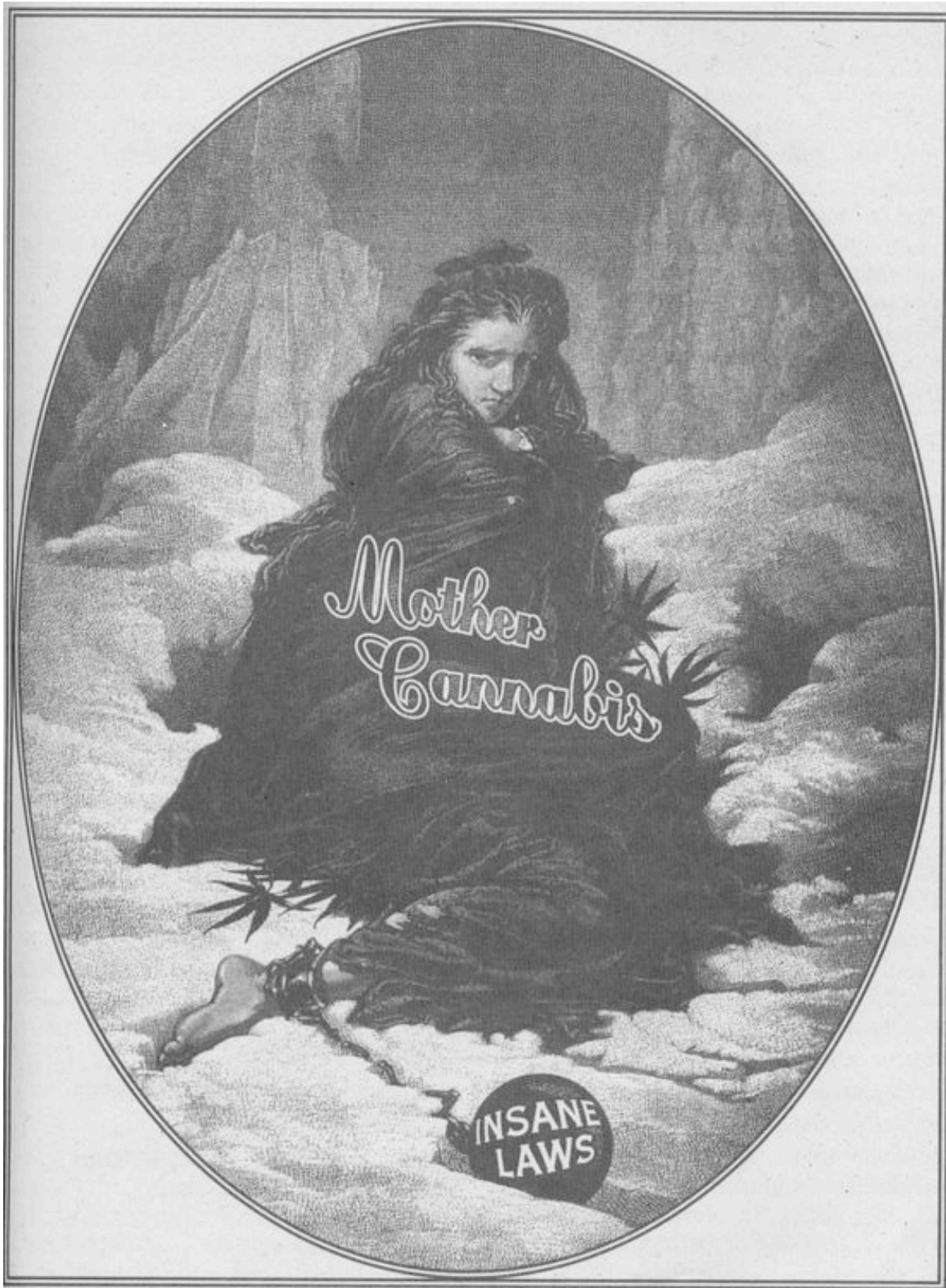
*American Health, 1989július/augusztus.

Ugyanakkor sokszor nem vesznek tudomást a kender-ügy komoly egészségügyi, polgári szabadságjogokkal kapcsolatos és gazdasági szempontokat tárgyaló vitáról, mintha ezek csupán „ürügyek lennének az embereknek, hogy marihuánát szívhassanak". Mintha a tények kimondásához ürügyekre lenne szükség.

A jelek szerint a kender jó oldalait eltagadó hazugság, és a "marihuánával" való; kapcsolatát illető zavarkeltés taktikája nagyon sikeres volt.

Lábjegyzetek:

1. Dewey & Merrill, Bulletin 404, US Mezőgazdasági Minisztérium, 1916; "Billion Dollar Crop", Poji Mechanics, 1938; U.S Mezőgazdasági Indexek, 1916-1982, New Scientist, 1980 november.
2. Ulemen & Haddox, Drug Abuse and the Law, 1974
3. Bonnie, Richard & Whitebread, Charles, The Marijuana Conviction, Univ. of Virginia Press, 1974
- Kongresszusi meghallgatás 1937 (Id. a teljes meghallgatást a függelékben); et al.
4. Sloman, Lany; Reefer Madness, 1979;
- Whitebread, The Marijuana Conviction, Univ. of Vifj Press, 1974.

A KENDER BETILTÁSA

Anslinger megkapta a marihuána-törvényt...

Szabad-e hinnünk az egyre több önmagát szolgáló, drogüldöző, drogkezelő hivatalnoknak, akiknek a fizetése és előmenetele attól függ, hogy minél több embert találjon, akit lecsukhat, vagy "kezelhet".

"Több amerikai hal meg egyetlen nap alatt a börtönökben és egyéb büntetésvégrehajtás intézményekben, mint amennyi valaha is meghalt a történelem során marihuána fogyasztás miatt. Kiket védünk? És mitől? "

- Fred Oerther, MD, Portland, Oregon, 1986. szeptember

AZ ELTÉRŐ VÉLEMÉNYEK SZÉTZÚZÁSA

Miután az 1938-44-es New York City "LaGuardia Marihuána Beszámolót" elutasította Harry J. Anslinger érvelését, beszámolva arról, hogy a marihuána egyáltalán nem okozott erőszakos cselekményeket, és más pozitív eredményeket is idézett, a Szövetségi Kábítószer Hivatal (FBN) igazgatója nyilvános beszédek sorában becsmérelte. Fiorello LaGuardia polgármestert, a New York-i Orvosi Akadémiát és azokat az orvosokat, akik a beszámolóban idézett kutatásokat végezték.

Anslinger kijelentette, hogy ezek az orvosok soha többé nem kísérletezhetnek a marihuánával, és nem is kutathatják azt az ő személyes engedélye nélkül, különben börtönbe kerülnek.

Majd az Egyesült Államok kormányának teljes hatalmát felhasználta törvényellenesen ahhoz, hogy megakadályozzon gyakorlatilag minden, a marihuánával kapcsolatos kutatást, megzsarolva az Amerikai Orvosi Társaságot (AMA)*, hogy ítélje el a New York-i Orvosi Akadémiát és orvosait az elvégzett kutatások miatt.

*Feltehetjük a kérdést, miért volt most, 1944 - 45-ben az AMA Anslinger pártján; miután ellenezte a Marihuána Adó-törvényt 1937-ben: A válasz mivel az Anslinger vezette FBM (Szövetségi Kábítószer Hivatal) felelt azon orvosok felelősségére vonásáért, akik narkotikumokat tartalmazó gyógyszereket írtak fel, Anslinger által illegálisnak nyilvánított céllal, (az FBN) több, mint 3000 AMA orvost állított bíróság elé illegális gyógyszerfelírásért 1939-ben.

1939-ben az AMA különbékét kötött Anslingerrel a marihuánával kapcsolatban. Az eredmény: Csupán három orvost állítottak valamiféle illegális gyógyszer miatt bíróság elé 1939 és 1949 között.

Az AMA, hogy visszautasítsa a La-Guardia-jelentést, Anslinger személyes kérésére 1944-45 - ben vizsgálatokat folytatott (statisztikai ellenőrzés végett) "egy 34 négerből és egy fehérből álló kísérleti csoporton", akik marihuánát szívtak, és emiatt tiszteletlenek voltak fehér katonákkal és tisztekkel a kettéválasztott hadseregben.

A vizsgálat végeredményének ezt a fajta befolyásolását a kutatók "szennytudománynak" nevezik.

A MARIHUÁNA ÉS A BÉKE FENYEGETÉSE

1948-1950 között Anslinger abbahagyta a sajtó etetését azzal a történettel, hogy a marihuána erőszakos viselkedéshez vezet és inkább a "vörösökkel" foglalkozott, ami jellemző volt a McCarthy-időszakra.

Mármost a megrémült amerikai közönségnek azt mondták, hogy ez sokkal veszélyesebb drog, mint eredetileg gondolták. Egy erősen antikommunista Kongresszus előtt majd folyamatosan a sajtóban tanúskodva 1948-ban Anslinger kijelentette, hogy a marihuána egyáltalán nem tette fogyasztóit erőszakossá, éppen ellenkezőleg olyan békések és pacifisták lettek, hogy a kommunisták felhasználhatták és fel is használták a marihuánát arra, hogy azamerikai katonák küzdőkedvét gyengítsék.

Ez 180 fokos fordulat volt az eredeti előítélethez képest, amely szerint az "erőszakhoz vezető" kannabiszt 1937-ben törvényen kívül helyezték. A Kongresszus azonban most félelmet nem ismerve megszavazta a marihuánatörvényfenntartását tökéletesen ellentétes érvelés alapján, mint amelyet először használtak a kannabisz törvényen kívül helyezéséhez.

Érdekes, sőt abszurd megfigyelni, hogy Anslinger és legfontosabb támogatói - a déli kongresszusi képviselők és legjobb barátja a szenátusban, Joseph McCarthy* Wisconsinból - 1948-tól folyamatosan szalagcímeket kaptak a sajtóban.

*Anslinger önéletrajzi könyve (The Murderers - A gyilkosok) szerint, és ezt megerősítették korábbi FBN ügynökök, Anslinger évekig illegálisan morfiumot szállított az egyik amerikai szenátornak " Joseph McCarthy-nak.

Mivel indokolta ezt Anslinger könyvében? Azzal, hogy így a kommunisták nem zsarolhatták ezt a nagy amerikai szenátort drogfüggőségével. (Dean Latimer, Flowers in the Blood -Virágok a vérben; Harry Anslinger, The Murderers)

Anslinger elmondta a Kongresszusnak, hogy a kommunisták marihuánát akarnak eladni az amerikai fiúknak, hogy lecsapolják harci kedvüket - hogy a nemzet fiait zombi pacifistákká tegyék. Az orosz és kínai kommunisták

természetesen, amikor csak tehettek, a sajtóban és az ENSZ-ben kigúnyolták ezt az amerikai marihuána-paranoiát.

Sajnos a fű és a pacifizmus kapcsolatának gondolata olyan szenzációs világsajtót kapott a következő húsz évben, hogy végül Oroszország, Kína és a keleti blokk kommunista országai (ahol nagy mennyiségben termesztettek kenderet) törvényen kívül helyezték a kendert, attól félve, hogy Amerika eladja azt, vagy arra használja, hogy a kommunista katonákat békéssé és pacifistává tegye.

Ez különös, hiszen Oroszország, Kelet Európa és Kína évszázadokon, sőt évezredekken keresztül termesztette és fogyasztotta a kannabiszt mint orvosságot, relaxánst és munkabírást, növelő szert, és nem is gondolt marihuána törvényre.

(A J.V. Dialogue Soviet Press Digest, 1990 októberében arról számolt be, hogy virágzik az illegális kenderüzlet, annak ellenére, hogy a szovjet hatóságok mindent megtettek annak megszüntetésére. "Egyedül Kirgíziában mintegy 3000 hektáron termesztettek kendert." Egy másik területen az oroszok három napot utaznak "a Mojn Kumi sivatag legveszélyesebb részeire", hogy learassák a különlegesen jó minőségű, szárazságtűrő kenderfajtát, amelyet a helyiek anasha-nak neveznek.)

TITKOS PROGRAM A GONDOLKODÁS ÉS A VÁLASZTÁSOK ELLENŐRZÉSÉRE

1983-ban egy az információs szabadság törvényének hatására nyilvánosságra került beszámoló segítségével felfedezték (40 év titkolózás után), hogy Anslingert 1942-ben kinevezték egy szigorúan bizalmas bizottságba, amelynek célja az volt, hogy létrehozzanak egy "igazságszérumot" a Stratégiai Szolgálat Irodája (Office of Strategic Service - OSS) számára, amelyből később a Központi Felderítő Ügynökség (Central Intelligence Agency -- CIA) lett. (Rolling Stone, 1983 augusztus)

Anslinger és kémcsoportja Amerika első igazságszérumának a "mézolajat" választotta, a kenderolajnak egy sokkal tisztább, csaknem íztelen változatát, amelyet az étellel adtak be kémeknek, szabotőröknek, hadifoglyoknak és hasonlóknek, hogy akaratlanul "kiöntsék az igazságot".

Tizenöt hónappal később, 1943-ban, Anslinger csoportja abbahagyta a marihuána-kivonat igazságszérumként való alkalmazását, mivel nem mindig működött.

A kikérdezett emberek gyakran kuncogtak, vagy hisztérikusan nevettek fogvatatóikon, paranoidokká váltak, vagy csillapíthatatlan étvágyuk támadt. A beszámoló megjegyezte azt is, hogy az amerikai OSS ügynökök és más kikérdező csoportok elkezdtek illegálisan maguk is használni a mézolajat, és nem adták be a kémeknek. Anslinger OSS csoportjának a marihuánáról, mint igazságszérumról szóló utolsó beszámolójában egyetlen említés sincs arról, hogy a szer erőszakos cselekményt okozott volna. Valójában éppen az

ellenkezőjéről számolnak be. Az OSS és később a CIA folytatta a kutatást és kipróbált más drogokat is igazságszérumként; a pszilocibint, vagy az amanita muscaria gombákat és az LSD-t is, hogy csak néhányat említsünk. Húsz éven keresztül a CIA tesztelte ezeket a kotyvalékokat az amerikai ügynökökön. A gyanútlan alanyok leugrottak különféle épületekről, vagy azt hitték, hogy megbolondultak.

Az amerikai kormány végül is - miután huszonöt évig tagadta, hogy az ártatlan, ellenkező, erről nem tudó polgárokat, katonákat és kormányügynököket drogokkal kezelte volna - a hetvenes években beismerte, hogy ezt tette saját embereivel, Természetesen a nemzetbiztonság nevében.

Ezek az amerikai "biztonsági" szolgálatok folyamatosan fenyegettek, sőt időnként be is börtönöztek személyeket, családokat és szervezeteket, akik felvetették, hogy ilyen droghasználat valaha is előfordult.

Három évtizeddel később, amikor a CB bemutatta a tévében a "60 perc"; című, és más filmeket, az információs szabadság törvény arra kényszerítette a CIA-t, hogy ismerje be hazugságait. Azonban 1985. április 16-án az amerikai Legfelsőbb Bíróság úgy ítélte, hogy a CIA nem köteles felfedni azoknak a személyeknek vagy szervezeteknek az azonosságát, akiknek, vagy amelyeknek ebben a "komédiában" részük volt.

A bíróság szerint ugyanis a CIA el tudja dönteni, mit hoz nyilvánosságra és mit nem az információs szabadság törvényének a hatálya alatt, és a bíróságok nem bírálhatják felül a hivatal döntését. Mellesleg az információsszabadság törvény visszavonása egyik elsődleges célja volt a Reagan/Bush/Quayle-adminisztrációnak.

(L.A. Times, The Oregonian, stb. szerkesztőségi cikkek, 1984; The Oregonian, 1985. január 21.; Lee, Martin és Shlain, Bruce, Acid Dreams, Grove Press, NY, 1985.)

KRIMINÁLIS VISELKEDÉS

Anslinger, mielőtt 1948-ban elindította volna a pacifista marihuána-zombi ijesztgetést, több éven át (1943-50) nyilvánosan felhasználta a jazzt, az erőszakot és a "vér-foltos aktákat" a sajtóban, gyűléseken, előadásokon, és kongresszusi meg-hallgatásokon.

Ma már tudjuk, hogy a marihuánának álcázott kender tárgyában Anslinger hivatásos rendőrségi hazudozó volt. Több mint hatvan évig az amerikaiak úgy nőttek fel, hogy tudomásul vették és elfogadták Anslinger állításait erről a növényről.

Hogy ezt elsősorban gazdasági vagy rasszista szempontok motiválták, vagy akár a "csápolós" zene, vagy valamilyen szinergetikus hisztéria, ezt soha nem tud-hatjuk meg. Az azonban biztos, hogy az Egyesült Államok

kormánya, pl. a DEA részéről a kenderről terjesztett információ szándékos megtévesztés volt, és ma is az.

Amint azt a következő fejezetekben közreadott tények bizonyítják, a korábbi Reagan/Bush/Quayle adminisztrációk, egyedülálló gyógyszeripari kapcsolataikkal (Id. a "Bush/Quayle/Lilly, gyógyszer-ipari kiárusítás" című keretes szöveget) minden bizonnyal a legmagasabb szinteken inspiráltak annak érdekében, hogy visszatartsák az információkat és dezinformálják a nagyközönséget, ami több tízezer amerikai elkerülhető és szükségtelen halálát eredményezte.

Ezzel, úgy tűnik, meg akarták menteni saját és barátaik gyógyszer-, energia- és papír-ipari befektetéseit; hogy ezeknek a mérgező, szintetikus iparágaknak behozhatatlan előnyt biztosítsanak a természetes kenderrel szemben, és megvédjék évi sokmilliárd dolláros profitjukat, amelyet elvesztettek volna, ha a kender és a marihuána nincs betiltva!

Ennek eredményeképpen sokmillió amerikai töltött összesen sokmillió évet a börtönben, és sokmillió élet ment és megy tönkre annak következtében, amit Hearst, Anslinger és DuPont szégyenteljes gazda-sági hazugságai, rosszindulatú rasszista rágalmai és bigott zenei ízlése indított el.

Lábjegyzetek:

1. Abel, Ernest, Marijuana, The First 12,000 Years, Plenum Press, NY, 1980, 73. és 99. oldal.
2. Sloman, Larry, Reefer Madness, Grove Press, Inc., New York 1979, 40. oldal.
3. Id. mű, 196., 197. oldal.
4. Dr. Michael Aldrich, Richard Ashley, Michael Horowitz és mások kutatásai; The High Times Encyclopaedia of Recreational Drugs, 38. oldal.

1943-ban Anslinger csoportja abbahagyta a marihuána-kivonatnak, mint Ameerika első igazságszérumának alkalmazását, mert nem mindig működött. A kikérdezett emberek gyakran kuncogtak, vagy hisztérikusan nevettek fogvatartóikon, paranoidokká váltak, vagy csillapíthatatlan étvágyuk támadt.

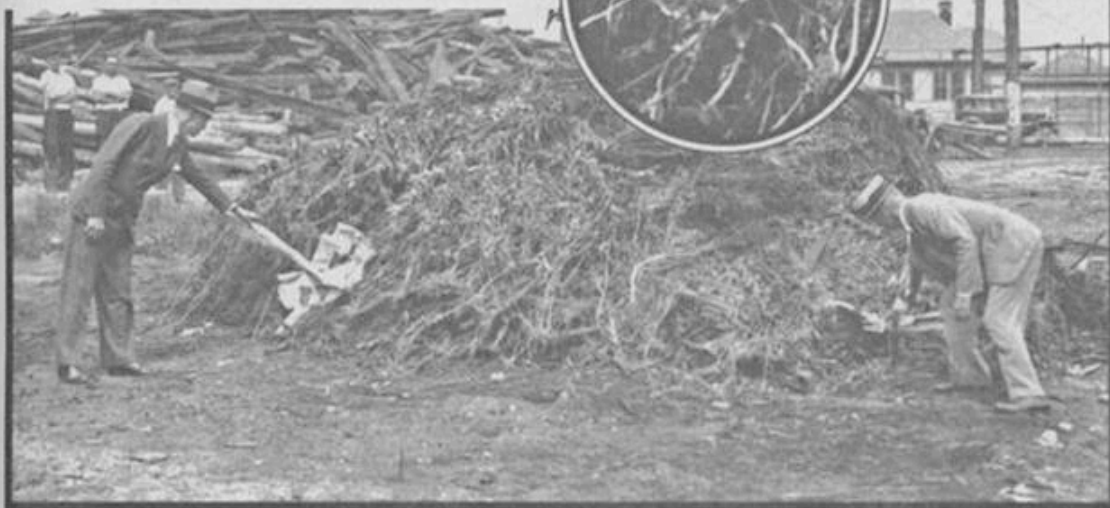
1936-ban kábítószer-ügynökök bekészítik a „drogot” a kemencébe, miközben Harry Anslinger nézi őket. Figyelfük meg, hogy szemernyi valódi marihuána sem látható a csomagokban. A háttérben egyik ügynök egy szövetségileg támogatott legális kábítószert (cigarettát) szív

•
Jobbra, Harry Anslinger előadást tart „A kábítószer-problémáról”, Homer Cumming főügyész bűnüldözési konferenciáján, 1934-ben, Washingtonban

LEGÁLIS ŐRÜLET

„Füstbe ment tervek”. Ez volt az eredeti címe ennek az 1937-ben készült fényképnek, lent, amelyen a rendőrség „35 ezer dollár értékű marihuánából rakott tüzet.” (Mai értéken kb. másfél millió dollár.) Hasonló fotókat sokszor mutattak be a sajtóban. Kétséges, hogy a növény a fotón (ld. a kinagyított részletet), vagy Anslinger kötegei (a túloldalon) bármiféle értéket képviseltek volna, mint szívható marihuána.

A BUSH/QUAYLE/LILLY GYÓGYSZERIPARI KIÁRUSÍTÁS

Amerikában a marihuána legádázabb ellenzői nem mások, mint a korábbi First Lady Nancy Reagan (1981-89) és a korábbi elnök, George Bush (1989-93), a CIA Gerald Ford (1975-77) alatti korábbi igazgatója, és Reagan elnök "Drogellenes Akciócsoportjának" korábbi igazgatója (1981-88).

Miután Bush 1977-ben elhagyta a CIA-t, nem más tette őt meg az Eli Lilly igazgatójának, mint Dan Quayle apja és családja, akinek meghatározó érdekeltsége volt a Lilly-ben és az Indianapolis Star-ban. Dan Quayle később közvetítő volt drogbárók, fegyverkereskedők és kormányhivatalnokok között az Irán-kontra botrányban.

Az egész Bush család nagyrésztvényes volt a Lillyben, az Abbottban, a Bristolban és a Pfizerben stb. Amikor Bush nyilvánosságra hozta vagyonát 1979-ben, napvilágra került, hogy családjának még mindig jelentős érdekeltségei vannak a Pfizerben, és nagy mennyiségű részvénye van a fent említett gyógyszeripari vállalatoktól.

Bush alelnökként aktívan lobbizott illegálisan mind az adminisztráción belül, mind azon kívül 1981-ben, hogy még több nemkívánatos, elavult és elsősorban Amerikában betiltott anyaggal áraszhassák el a gyógyszergyárak a harmadik világ gyanútlan országait.

Alelnökként Bush tovább tevékenykedett illegálisan a gyógyszeripari vállalatok érdekében, személyesen keresve fel az IRS-t, hogy egyes, Puerto Ricóban termelő gyógyszergyárak (pl. a Lilly) speciális adókedvezményeket kapjanak. 1982-ben Bush alelnököt maga az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága utasította, hogy hagyja abba a lobbizást az IRS-nél a gyógyszeripari vállalatok érdekében.

Ezt megtette, de a gyógyszeripari vállalatok továbbra is 23 százalék további adókedvezményt kaptak Puerto Rico-i üzemeik után, amelyek ezeket az Amerikában betiltott gyógyszereket gyártották a harmadik világ országai számára.

(Vagyonnyilatkozatok; Bush 1979-es adóbevallása; "Bush próbált befolyásolni egy adótörvény-módosítást de később ezt abbahagyta" című cikk, NY Times, 1982. május 19.; Különféle vállalati feljegyzések; "A La Penca" Intézet eskü alatt tett nyilatkozata; Lilly 1979 Éves Beszámoló.)

A KANNABISZ ALAPÚ gyógyszerek orvosi irodalmának alapjai

Szakmai háttérünk ebben a fejezetben az, "alapirodalom", amely ősi orvosi anyagokkal kezdődik: kínai és indiai gyógyszerkönyvekkel, közel-keleti ékírásos táblákkal, és folytatódik egészen századunkig, magában foglalva a

kannabisz-kutatások 1966-76-os egyesült-államokbeli reneszánszát mintegy tízezer önálló tanulmányt a kendernövényből nyerhető gyógyszerekről és hatásukról. E forrásmunkák átfogó összefoglalása e fejezet alapvető forrása, számos kutatóval folyamatban lévő interjúval.

GYÓGYNÖVÉNYRE ALAPOZOTT ELÉRHETŐ, ELFOGADHATÓ EGÉSZSÉGÜGYI ELLÁTÁS

Több mint 3500 évig a kannabisz/kender/marihuána kultúrától vagy nemzettől függően vagy a legtöbbet használt, vagy az egyik legtöbbet használt gyógynövény volt. Így volt ez például Kínában, Indiában, | a Közép- és Közel-Keleten, Afrikában, a kereszténység előtti Európában.

Dr. Raphael Mechoulam, a NORML, a High Times és az Omni magazin (1982 I szeptember) mind azt állítják, hogy ha a I marihuána legális lenne, akkor átvehetné a | helyét az összes receptre kapható gyógyszer kb. 10-20 százalékának (1976-os kutatások alapján). És Mechoulam becslései szerint, amennyiben ezt a növényt alaposabban kutatnák, valószínűleg az összes gyógyszer 40-50 százaléka - köztük sok szabadalmaztatott gyógyszer tartalmazhatna valamilyen kenderkivonatot.

(Ld. az amerikai kormány által támogatott kutatást, amelyet Cohen és Stillman vázol, Therapeutic Potencial of Marijuana, 1976; Roffman, Roger, Marijuana as Medicine, 1980; Mikuriya, Tod, M.D., Marijuana Medical Papers, 1972; Lásd még Dr. Norman Zinberg, Dr. Andrew Weil, Dr. Lester Grinspoon munkáit, és az amerikai kormány elnöki bizottságának (Shafer Bizottság) jelentéseit 1969-től 1972-ig; Dr. Raphael Mechoulam, Tel Aviv/Jemzsálemi Egyetem, 1964-97; W.B. O'Shaugnessy monográfia, 1839; és a hosszú távú jamaikai vizsgálatok I. és II., 1968-74; Costa Rica-i vizsgálatok 1982-ben; U.S. Coptic Studies, 1981; Ongerliedder; Amerikai katonai tanulmányok az 1950-es és 60-as évek óta.)

A 19. SZÁZAD SZUPERSZTÁRJA

A marihuána Amerika első számú érzéstelenítője volt az aszpirin századforduló körül történt újrafelfedezése előtt. 1842-től 1900-ig a kannabisz jelentette az eladott gyógyszerek felét, miközben gyakorlatilag semmilyen aggodalom nem merült fel az általa okozott eufóriával kapcsolatban.

Dr. W.B. O'Shaugnessynek, a Királyi Tudományos Akadémia egyik legmegbecsültebb tagjának 1839-es beszámolója a kannabisz használatáról éppen olyan fontos volt a 19. század közepének nyugati orvostudománya számára, mint az antibiotikumok (pl. a penicillin és a ferramicin) felfedezése a 20. század közepének orvostudománya számára.

Az Ohio State Medical Society Cannabis Indica Bizottsága arra a következtetésre jutott "neves bibliaértelmezők" feltételezése alapján, hogy az epe és ecet, vagy a mirhás bor, amelyet a Megváltónak kínáltak

közvetlenül keresztre feszítése előtt minden bizonnyal indiai kender készítmény volt.

(Átiratok, Ohio State Medical Society 15. éves 1860.június 12-14, 75.-100. oldal.)

1850-től 1937-ig az amerikai gyógyszerkönyv a kannabiszt mint elsődleges orvosságot sorolta fel, több, mint száz különféle betegség-re vagy kóros állapot esetén.

Az időszámításunk kezdete előtti 1000-től az időszámításunk szerinti 1940-es évekig a kutatóknak, orvosoknak és gyógyszergyáraknak (Eli Lilly, Parke-Davis, Squibb stb.) fogalmuk sem volt arról, melyek a kender hatóanyagai, míg Dr. Mechoulam 1964-ben fel nem fedezte a THC-t (Tetra-hidro-cannabiol).

A 20. SZÁZADI KUTATÁS

Mint azt a korábbi fejezetekben vázoltuk, az Amerikai Orvosi Társaság (AMA) és a gyógyszergyárak az 1937-es marihuána-adótörvény ellen tanúskodtak, mert a kenderről tudták, hogy sokféle jótékony egészségügyi hatása van, és soha nem okozott megfigyelhető hozzászokást, vagy túl-
adagolás következtében beállt halált.

Fennáll a lehetősége, érveltek, ha egyszer sikerül a kender hatóanyagait (amilyen pl. a THC Delta-9) elkülöníteni, és a helyes adagolást meghatározni, akkor a kannabisz csodagyógyszer lesz.

Huszonkilenc évnek kellett eltelnie azonban ahhoz, hogy az amerikai kutatók újra kutathassák a kender gyógyító hatását.

ATHC Delta-9-et Dr. Raphael Mechoulam különítette el 1964-ben a Tel-Aviv-i, egyetemen. Vizsgálata megerősítette a rincetoni Egyetemen dolgozó Taylor professzor munkáját, aki a természetes THC Delta-9 előanyagok kutatását és azonosítását vezette. Kahn, Adams és Loewe ugyancsak foglalkozott a kender hatóanyagainak összetételével 1944-ben. 1964 óta több mint 400 különböző vegyületet különítettek el a kenderből, több mint ezer gyanított vegyület közül. Az elkülönített vegyületek közül legalább hatvannak gyógyító hatása van. Az Egyesült Államokban azonban Harry Anslinger bürokratikus hivatala 1962-ig, vezetője nyugdíjazásáig megtiltotta az ilyen irányú kutatást. (Omni magazin, 1982. szeptember).

A kutatás alkalmasnak találta a kannabiszt asztma, glaukóma, kemoterápia okozta lányinger, anorexia és daganatok kezelésére valamint általános antibiotikumként való használatra; az epilepszia, Parkinson-kór, sclerosis multiplex, izomsorvadás, migrén, stb. esetében is érdemesnek mutatkozik a további vizsgálat.

NÖVEKVŐ ELFOGADOTTSÁG

1966-ra több millió fiatal amerikai kezdte használni a marihuánát. Az aggódó szülők és a kormány annak megismerése érdekében, hogy milyen kockázatot jelent ez gyerekeik számára, tucatnyi, később sok száz marihuánával kapcsolatos egészségügyi kutatást támogatott. A régebbi generációk agyába ugyanis bevésődtek Anslinger/Hearst rémisztő történetei gyilkosságokról, erőszakról, szexuális erőszakról, sőt, a zombipacifizmusról.

A szövetségileg támogatott kutatások enyhítették az amerikaiak félelmét, és sok száz újabb tanulmány arra utalt, hogy a kenderben hihetetlen terápiás lehetőségeket rejtő gyógyszerek sora rejtőzik. A kormány egyre több vizsgálatot támogatott.

Hamarosan amerikai kutatók serege észlelt pozitív eredményeket a kannabisszal kapcsolatban az asztma, a zöld hályog, a kemoterápiás eredetű, hányinger, az anorexia, a daganatos betegségek és az epilepszia gyógyításában, illetve általános antibiotikumként történő használatában. Az eredmények kedvező hatásokat mutattak Parkinson-kórban, sclerosis multiplex-ben és izomsorvadásban; emellett sok ezer elbeszélte történet érdemelt további klinikai tanulmányozást.

1976-ig csaknem hetente jelentek meg a pozitív hatásokról és az új terápiás ajánlásokról szóló beszámolók az orvosi szakirodalomban és az országos sajtóban.

AZ ORSZÁGOS KONFERENCIA ELISMERTE A KENDER TERÁPIÁS LEHETŐSÉGEIT

1975 novemberében Amerika gyakorlatilag valamennyi vezető marihuánakutatója találkozott az Asiloiíiar Konferenciaköz-pontban, Pacific Grove-ban, Kaliforniában. A szemináriumokat, amelyeken a kutatók korábbi tanulmányaikat és legújabb kutatási eredményeiket ismertették, a National Institute on Drug Abuse (NIDA) szponzorálta. A szemináriumokon a tudósok arra a következtetésre jutottak, hogy a szövetségi kormánynak, a marihuána terápiás lehetőségeinek szakmai bizonyítékai alapján, minél hamarabb további kutatásokra kellene fordítania az adófizetők pénzét.

Úgy vélték, hogy az adófizetőket tájékoztatni kellene: a népegészségügynek minden legitim oka megvan arra, hogy kiterjedt kutatásokat folytasson a kannabisz gyógyszerként való alkalmazásával és terápiás használatával

kapcsolatban. Közülük számosan (mint például Mechoulam), bíztak abban, hogy a kannabisz lesz a világ egyik legfontosabb gyógyszere az 1980-as évek közepére. 1997 márciusában Mechoulam egy a frankfurti Bio-Fachon tartott beszédében még mindig hitt abban, hogy a kannabisz a világ legjobb általános célú gyógyszere.

A MARIHUÁNA-KUTATÁS BETILTÁSA

1976-ban azonban, amikor a multidiszciplináris marihuána-kutatásnak el kellett volna kezdenie a második, harmadik, majd negyedik generációs vizsgálatokat (Id. a Therapeutical Potential of Marijuana című dolgozatot, és a NORML szövetségi aktákat.), egy "meglepetésszerű" amerikai kormánypolitika-változás következtében ismét betiltottak minden ígéretes, a marihuána terápiás hatásaira vonatkozó szövetségileg támogatott kutatást.

Most a kutatást akkor tiltották be, ami-kor az amerikai gyógyszergyárak sikerrel kérelmezték az amerikai kormánytól, hogy ezeket a kutatásokat száz százalékban támogathassák és értékelhessék.

Az előző tíz év kutatásai azt mutatták, hogy rendkívül ígéretes a természetes eredetű kannabisz terápiás használata, és ezt a lehetőséget csendben vállalati kézbe juttatták - nem a mindennapi emberek hasznára, hanem az egészségügyi információ eltussolása érdekében.

Ez a terv, amelyet a gyógyszergyárak kértek, megengedte volna a magánkézben lévő gyógyszerállalatoknak, hogy olyan szabadalmaztatható szintetikus kannabisz molekulákat állítsanak elő, amelyeknek semmilyen kábítószer-hatásuk nincs, úgy, hogy ez nem kerülne semmibe a szövetségi kormánynak.

1976-ban a Ford-adminisztráció, a NIDA és a DEA lényegében azt mondta ki, hogy semmilyen független (vagyis egyetemi) kutatást, vagy szövetségi egészségügyi programot nem engedélyeznek többé a természetes eredetű kannabisz-származék molekulák egészségügyi alkalmazásaival kapcsolatban. Ezt az egyezséget anélkül kötötték, hogy a gyógyszergyárak részéről bármiféle biztonsági. intézkedés garantálta volna a kutatás integritását; a szabályozást rajuk bízták.

A magánkézben lévő gyógyszerállalatoknak megengedték, hogy végezzenek valamilyen "kábitószerhatás nélküli"-sére vonatkozó vizsgálatot, de ezt csak a Delta-9 THC-vel, és nem a kannabisz potenciálisan gyógyító hatású további 400 izomerjének bármelyikével kapcsolatban tehették.

Vajon a gyógyszergyárak miért konspiráltak annak érdekében, hogy átvehessék a marihuána-kutatókat? Mert az Egyesült Államok kormánya által támogatott kutatások (1966-76) több száz tanulmányban jelezték, vagy

megerősítették, hogy még a természetes eredetű "nyers" kannabisz is "a választható legjobb és legbiztonságosabb gyógyszer" számos súlyos egészségügyi probléma esetén.

1988: ADEA- BÍRÓ ÚGY HATÁROZ, HOGY A KANNABISZNAK VAN EGÉSZSÉGÜGYI ÉRTÉKE

A DEA saját konzervatív adminisztratív törvényekkel foglalkozó bírója, Francis Young, miután 15 napon keresztül hallgatott meg orvosi tanúvallomásokat, és sok száz DEA/NIDA dokumentumot nézett át, szembeállítva azokat a marihuána reform aktivisták által szolgáltatott bizonyítékokkal, 1988 szeptemberében arra a következtetésre jutott, hogy a marihuána az ember által ismert egyik legbiztonságosabb terápiás hatóanyag".

A bizonyítékok túlsúlya ellenére, John Lawn, a DEA igazgatója mégis úgy rendelkezett 1989. december 30- i án, hogy a kannabisz azon I. osztályú kábítószernek marad, amelyeknek nincs semmilyen ismert terápiás alkalmazásuk. Utóda, Robert Bonner, akit Bush nevezett ki, és akit Clinton is megtartott hivatalában, még drágóbb módon közelített a marihuána/kenderhez mint gyógyszerhez. Clinton jelenlegi DEA-hivatalnok, Thomas Constantine (akit 1993-ban nevezték ki), ebben a kérdésben még J Bonnernél is károsabb politikát folytat.

Vagyis... ha mindez ismert 1975 óta, akkor mire vár a kormány?

A GYÓGYSZERGYÁRAK PROFITJÁNAK VÉDELME

A NORML, a High Times és az Omni (1982 szeptember) jelezték, hogy az Eli Lilly, az Abbott Laboratóriumok, a Pfizer, a Smith, Kline & French és mások százmilliókat, vagy akár milliárdokat veszíthetnének évente a harmadik világ országaiban, ha a marihuána legális lenne az Egyesült Államokban.*

*Ne feledjük, hogy 1976-ban, a Ford-adminisztráció utolsó évében ezek a gyógyszergyárak kitartó munkával. (különösen intenzív lobbizással) elérték, hogy a kormány szüntesse meg minden a marihuána egészségügyi hatására vonatkozó pozitív kutatás támogatását.

Tisztességtelen kritika (rap) a KENDERNEK

20 évi kutatás után a California Research Advisory Panel (RAP) 1989-ben szembeszállt felettese, a kaliforniai főállamügyész hivatalával és felszólított a kannabisz újbóli legalizálására.

"Nincs semmilyen érv arra, hogy változatlanul, vagy akár csak kevésbé intenzíven is fenntartsuk azokat az irányelveket és törvényeket, amelyek oly nyilvánvalóan alkalmatlanok voltak arra, hogy a drogok használata által okozott személyes és társadalmi károkat megakadályozzák" összegezte Frederick Meyers alelnök egy levelében, amelyet a csoport ajánlásaival adott ki, miután a főállamügyész elhallgattatta a jelentést és azokat a bizottsági tagokat, akik azt közzé akarták tenni saját költségükön.

Ez teljes fordulat volt a RAP hosszú történetéhez képest, amelynek során megakadályozta az egészségügyi felhasználást. Meglátjuk, hogy ez a változás hosszú távon milyen eredményeket hoz.

A főállamügyész által kinevezett Edward P. O'Brien Jr. elnök, aki nem értett egyet a bizottság következtetéseivel, évekig vezette a csoportot, szigorúan kézben tartotta azt, hogy milyen kutatásokat lehet végezni, és korlátozta a rákkemoterápia mellékhatásaként jelentkező hányinger és hányás kezelésében való alkalmazásokat.

O'Brien alatt a bizottság rendszeresen visszaélt azzal a felhatalmazásával, hogy engedélyezhette a kannabisz irgalmas orvosi alkalmazását. Elutasította a kannabisz használatát fájdalomcsillapításra, görcsös neurológiai rendellenességekben stb. Valamikor a kannabiszt használták a vaszkuláris vagy migrénes fejfájás kezelésére. (Osler, 1916, O'Shaugnessey, 1839).

A kannabisz egyedülálló jellegzetessége, hogy befolyásolni képes az agyat burkoló erekben a vérkeringést. A marihuána élvezőjénél a szem vörössége ennek a következménye.

Szemben más gyógyszerekkel, a kannabisz, úgy tűnik, egyáltalán nem befolyásolja a teljes keringési rendszert, leszámítva a szívritmus csekély gyorsulását a szer hatásának a kezdetekor.

A RAP a marihuána szívásával szemben a szintetikus Delta-9 THC használatát támogatta, annak ellenére, hogy a nyers kenderrel elért eredmények az összehasonlításban jobbak voltak, amint arról az ételminőség és Gyógyszer Hatóság (Food and Drug Administration - FDA) is beszámolt.

Ezt nyíltan nem szerepeltették a törvényhozásnak adott jelentéseikben, illetve a NORML kontra DEA ügyben tett tanúvallomásokban. A megjegyzéseket, hogy a szívott marihuána hatása előnyösebb, mint a szájon át szedett THC, elrejtették jelentéseik függelékeiben - amelyekhez csak négy helyen lehet hozzájutni egész Kaliforniában.

1989. szeptember 30-án a marihuána egészségügyi alkalmazásainak programja csendesen kihunyt, mivel a bizottság arra az álláspontra

helyezkedett, hogy nem kezeltek elegendő számú személyt ahhoz, hogy a következtetések általánosíthatók legyenek.

- *Tod Mikuriya, M.D.*

Berkeley, CA, 1990.

A RÓKA BEJUTTATÁSA AZ EGÉSZSÉGÜGYI ELLÁTÁS BAROMFIUDVARÁBA

A gyógyszergyárak áttettek minden kutatást és támogatást a szintetikus THC,CBD, CBN stb. analógok területére, azzal az mérettel, hogy az új szerek csak akkor kerülnek piacra, ha nem lesz semmilyen "kábitósszer-hatásuk". Az Eli Lilly kijött a Nabilone-nal, majd később a Marinollal, a THC Delta-9 másodunokatestvéreivel, és a kormánynak nagy eredményeket ígért.

Az Omni magazin 1982-ben azt állította, hogy kilenc év után a Nabilone-t még mindig gyakorlatilag hatástalannak tekintették, összehasonlítva a valódi, otthon termesztett, THC-ben gazdag kenderrügyekkel; és a Marinol csak a betegek 13 százalékánál olyan hatásos, mint a marihuána.

A marihuána-használók többnyire egyetértenek abban, hogy nem szeretik a Lilly Nabilonejának vagy Marinoljának a hatásait. Miért? Mert a Marinol esetében három-négyszer erősebb eufórikus állapot elérésére van szükség ahhoz, hogy néha el lehessen érni ugyanazt a jótékony hatást, mint a jó minőségű kenderrügy szívásával.

Az Omni 1982-ben azt is állította (és ez igaz 1998-ban is), hogy miután több tíz millió dollárt és kilenc évet fordítottak az egészségügyben alkalmazható szintetikus marihuána-összetevők kutatására, "ezek a gyógyszergyárak teljesen sikertelenek", míg ezzel ellentétben, a nyers, szerves kannabisz "kiváló gyógyszer", amely természetes módon rendkívül jól hat számos különféle betegség esetében.

Az Omni felvetette azt is, hogy a gyógyszergyárak kérjék a kormánytól: a betegek érdekében tegye lehetővé "nyers gyógyszerkivonatok" árusítását. A kormány és a gyógyszergyárak a mai napig nem reagáltak erre. Illetve úgy reagáltak, hogy nem vették figyelembe a felvetést. A Reagan/Bush/Clinton-adminisztráció teljesen elutasította a kannabisszal kapcsolatos valódi (egyetemi) kutatások felújítását, kivéve a szintetikus gyógyszerek kutatásának keretében végzetteket.

Az Omni felveti, és a NORML és a High Times egyetért ezzel, hogy a Reagan/Bush/Clinton-adminisztráció és a gyógyszergyárak azért akarják azt, hogy csak a szintetikus THC legyen legális, mert a nyers kannabiszból készült egyszem kivonatok több százféle hatóanyagát a gyógyszergyárak

szabadalmi nélkül használnák, és ez csökkentené a hatalmas monopolizált profitokat.

A TERMÉSZETES GYÓGYSZEREK VERSENYÉNEK ALÁAKNÁZASA

Az Eli Lilly, a Pfizer és mások elveszthetik roppant magas hasznot hozó szabadalmaik teljes monopóliumának legalább egyharmadát az olyan gyógyszerekkel kapcsolatban, mint a Darvon, a Tuinal, a Seco nal és Prozac (valamint más szabadalmaztatott gyógyszerekkel kapcsolatban, az izomkenőcsöktől az égési sérülések esetén alkalmazható kenőcsökig, és ezer más termékig), egy bárki által termesztető növény, a kender miatt. Nem különös, hogy az amerikai gyógyszergyárak és gyógyszerészcsoporthok* adják a mintegy 4000 "Családok a marihuána ellen" típusú szervezet támogatásának csaknem a felét Amerikában? A támogatás másik része az Action-tól (egy szövetségi Vista ügynökség), és az olyan dohányvállalatoktól származik, mint a Philip Morris, illetve az olyan szeszesital és sörgyártó vállalatoktól, mint az Anheuser Busch, aCoors stb., avagy "közönségszolgálatként" az őket képviselő hirdetési ügynökségektől.

*Gyógyszerészek a kábítószer ellen, stb.

A HARMADIK VILÁG MEGMÉRGEZÉSE

Kolumbia legnagyobb napilapja a Periodical el Tiempo (Bogota) 1983-ban beszámolt arról, hogy a marihuána ellen keresztes hadjáratot folytató amerikai gyógyszergyárak felelősek a "termékdoppingnek" nevezett gyakorlatért, amelynek keretében "eladnak a vény nélkül kapható gyógyszerek piacán Kolumbiában, Mexikóban, Panamában, Chilében, El Salvadorban, Hondurasban és Nicaraguában több mint 150 különböző illegális, veszélyes szert." Ezt a beszámolót nem vitatta meg az amerikai kormány, sem az amerikai gyógyszergyárak és a gyakorlat még 1998 - ban is folytatódik.

Ezen szerek némelyikének árusítását betiltotta az FDA az Egyesült Államokban, és európai megfelelőikkel is ezt tettek , mert alultápláltságot, születési rendellenességeket és rákot okoznak. Igen, ezeket árusítják vény nélkül gyanútlan, hozzá nem értő embereknek.

A WHO kiegészíti ezt a történetet egy óvatos becsléssel: mintegy 500.000 embert mérgeznek meg évente a harmadik világ országaiban olyan

anyagokkal (gyógyszerek, rovarirtók stb.), amelyeket amerikai vállalatok adnak el, és amelyeknek az árusítása tilos az Egyesült Államokban.*

*Mother Jones magazin, 1979, "Unbroken Circle", 1989, The Progressive, 1991; és mások.

A NYILVÁNOS FELJEGYZÉSEK MEGSEMMISÍTÉSE

Mintegy tízezer különböző vizsgálatot végeztek a kannabiszra vonatkozóan, négy ezret az Egyesült Államokban, és csak mintegy tucatnyinál születtek bármiféle negatív eredmények, és ezeket soha nem sikerült megismételni. A Reagan/Bush adminisztráció 1983 szeptemberében finoman utasította az összes amerikai egyetemet és kutatót, hogy semmisítsen meg min den 1966-76 között született, kannabisszal kapcsolatos kutatási eredményt, a könyvtáraknak adott összefoglalásokat is. A tudósok és az orvosok olyannyira nevetségesnek találták ezt a példátlan cenzurakísérletet, hogy azt nem teljesítették...pillanatnyilag.

Tudjuk azonban, hogy azóta nagy mennyiségű információ eltűnt, köztük az USDA saját kenderpropaganda filmjének (Hemp for Victory) az eredeti példánya.

Meg rosszabb, hogy a filmnek még a pusztá emlegetését is kihúzták a hivatalos feljegyzésekből 1958-ig visszamenőleg. Az USDA 404-es bulletinjének számos archive és forráspéldánya eltűnt.

És vajon mennyi felbecsülhetetlen értékű történelmi dokumentum tűnt még el?

1995 végén, 1996 elején Dennis Peron, San Francisco-i Kendervásárlók Klubjának megalapítója eljuttatta a kaliforniai választókhoz a 215-ös törvényjavaslatot, amelyben az egész államra vonatkozóan javasolja, hogy engedélyezzék a kannabisz gyógyszerként való legális alkalmazását. A marihuána orvosi alkalmazásának indítványához összegyűlt 750.000 aláírás, tehát megtartották a kaliforniai népszavazást, és az indítványt 1996 novemberében 56 százalékos többséggel elfogadták. Most, (1998-ban), kaliforniaiak százai és ezrei természetesen legálisan marihuánát orvosi célokra. A szövetségi kormány ennek ellenére megtalálta a módját annak, hogyan zaklassák és szüntessék meg a kendervásárlók, illetve termesztők legtöbb klubját, köztük Peronét is.

Érdekes módon 1996-ban többen szavaztak a marihuána orvosi alkalmazására, mint Bill Clintonra.

1997 augusztusában, csaknem egy évvel az után, hogy a többség szavazatával elfogadták a 215-ös törvényjavaslatot, egy LA Times közvélemény-kutatás azt jelezte, hogy akkor már a kaliforniaiak több mint 67 százaléka szavazott volna erre - 11 százalékkal többen, mint az első évben.

A CNN Internetes közvélemény-kutatására válaszolók kilencvenhat százaléka (csaknem 25000 ember) támogatta a marihuána orvosi alkalmazását. Ezzel szemben csak a válaszolók 4 százaléka (kevesebb, mint 1000 fő) ellenezte a kannabisz alkalmazását súlyos betegeknek.

Az új, a marihuána orvosi alkalmazását, engedélyező törvényt kihasználó kaliforniaiak között vannak rendőrtisztek, igazságügyi alkalmazottak és polgármesterek. És olyanok is, akik korábban polgárokat tartóztattak le és ítélték el a marihuána használata miatt, most egyre nagyobb, számban alkalmazzák saját maguknál, vagy családtagjaiknál.

A KENDER terápiás alkalmazásai

A CANNABIS (KENDER) TERÁPIÁS ALKALMAZÁSAI

Több, mint 60 különböző terápiás hatású vegyület van a kenderben, amelyek orvosi és természetgyógyászati célokra használhatók. Az elsődleges ezek közül a THC, és a terápia hatékonysága egyenesen arányos azzal, hogy a növény mennyire tudta koncentrálni magában a THC-t. A DEA egyre határozottabb marihuánáról szóló legújabb jelentései ezért lényeges egészségügyi előrehaladást jelentenek; mégis, hihetetlen módon, a kormány ugyanezeket a számokat arra használja fel, hogy egyre nagyobb pénzeket, és egyre szigorúbb büntetéseket kérjen.

1996. november 5-én a kaliforniai polgárok 56 százaléka a kaliforniai irgalmas használati törvényre szavazott (a marihuána orvosi alkalmazásának indítványozása), ami elhárított minden arra vonatkozó állami törvényi akadályt, hogy a kaliforniai polgárok a marihuánát gyógyszerként használják.

Az arizonai polgárok 1996 novemberében

ben ugyancsak megszavazták – még nagyobb többséggel, 65 százalékos arányban – azt a törvényjavaslatot, amely bizonyos gyógyszerek használatát engedélyezte, köztük a marihuána orvosi alkalmazását, s ezt többek között Barry Goldwater szenátor is támogatta.

Az arizonai kormányzó és törvényhozás, kilencven év után először alkalmazva vétőjogát az állami kezdeményezésű törvényekkel kapcsolatban, megakadályozta ezt a népi kezdeményezést, amelyet az emberek megszavaztak. Az arizonai polgárok erre dühösen reagáltak, több, mint 150.000 aláírást gyűjtöttek össze a rendelkezésre álló 90 napos időszakban, és visszahozták szavazásra a marihuána orvosi alkalmazására vonatkozó törvényjavaslatot 1998 novemberében.

A következőkben vázoljuk, milyen hasznuk lehetne az embereknek abból, ha ismét rábíznák a választást az orvosokra és a betegekre.

1. AZ ASZTMA

Több mint 15 millió amerikaiat érint az asztma. A kender szívása (a "nyers drog", ahogyan az AMA nevezte) 80 százalékuknál jótékony hatású lenne, és összesítve évente mintegy 30-60 millió emberévvel hosszabbíthatná meg az asztmás betegek életét a jelenleg használt legális, ám toxikus gyógyszerekhez képest, mint amilyen a gyermekeknek felírt Theophyllin.

"Egy csipetnyi marihuána bizonyítottan leállította a teljesen kialakult asztmarohamot." (Dr. Donald Tashkin személyes közlése, 1989. december 12-én és 1997. december 1-jén.) A szakirodalom évszázadokra visszanyúlva igazolja a kannabisz használatát az asztmásoknál. Az amerikai orvosok az elmúlt száz évben lelkes beszámolókat írtak az orvosi lapokban arról, milyen

"áldást" jelenthetne a világszerte asztmában szenvedőknek az indiai kender (kannabisz).

Ma a 16 millió amerikai asztmás közül csak a kaliforniaiak természetnek és használhatnak orvosi javallatra legálisan kannabisz gyógyszereket.

(Tashkin, Dr. Donald, CULA (Kaliforniai Egyetem, Los Angeles) Pulmonális Vizsgálatok, 1969-97; id. mű, asztma tanulmányok, 1969-1976; Cohen, Sidney, Therapeutic Potential of Marijuana (A marihuána terápiás lehetőségei) Életbiztosítási díjak; A gyermekkori asztma életet megrövidítő hatásai, 1983.)

2. A ZÖLD HÁLYOG

Az Amerikában előforduló vakságok negyven százalékát a zöld hályog, a látás fokozatos elvesztése okozza. A marihuána szivas hasznára lehetne 2,5 millió amerikai zöld hályogos betegnek, és kétháromszor hatékonyabb, mint számos, jelenleg a szemnyomás csökkentésére használt gyógyszer.

A kannabisz használatának nincs semmilyen toxikus mellékhatása a májra vagy a vesére; nem áll fenn a jelenleg használt zöldhályoggyógyszerek/cseppek alkalmazásakor esetenként bekövetkező hirtelen halál veszélye sem.

1996 novembere óta a kaliforniai orvosok legálisan ajánlhatják, tanácsolhatják, vagy hallgatólagosan engedhetik a kannabisz használatát zöldhályogos betegeknek.

(Harvard, Hepler és Frank, 1971, UCLA; Georgiai

Orvosegyetem; Észak-karolinai Egyetem Orvosi Kar, 1975;

Cohen és Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana (A marihuána terápiás lehetőségei), UCLA, 1976; National Eye Institute (Országos Szemészeti Egyetem); Bob Randolph/Elvy Musika feljegyzései, 1975, 1998.)

3. DAGANATOS BETEGSÉGEK

A Virginiai Orvosegyetem kutatói felfedezték, hogy a kender rendkívül hatásos növény számos, jó- és rosszindulatú (rákos) daganat csökkentésében. A DEA és más szövetségi hivatalok rendelték el ezeket a vizsgálatokat, miután téves jelentéseket hallottak a kenderfüsttel kapcsolatos lehetséges immunológiai problémákról. 1975-ben azonban az egészségügyi problémák megerősítése helyett komoly orvosi áttörés történt, sikeres daganatcsökkenéseket jegyeztek fel.

A Virginia Orvosegyetemen bekövetkezett figyelemre méltóan pozitív felfedezést követően a DEA és az Országos

Egészségügyi Intézethálózat (National Institutes of Health - NIH) azonnal elrendelte, hogy meg kell szüntetni valamennyi kender/daganat kutatás és jelentés támogatását. Sok millió amerikai halt meg a DEA ezen és más marihuánával kapcsolatos rendelkezései miatt.

1996 óta a Virgíriai Orvosegyetem kenderrel kapcsolatos kutatásaihoz újra támogatásért folyamodott a DEA-hoz, de elutasították.

4. HÁNYINGER ENYHÍTÉSE (Pl. AIDS, RÁKTERÁPIA, TENGHERIBETEGSÉG)

Bár ismert, hogy a kemoterápia súlyosan károsítja az immunrendszert, a gyakorló orvosok szerint mégis hasznára van a rákos és AIDS-es betegeknek. De a kemoterápiának vannak egyéb súlyos mellékhatásai is, például a hányinger. Dr. Thomas Ungerleider szerint, aki a Kaliforniai Marihuána a Rákért kutatási programot vezette 1979-től 1984-ig, "A marihuána a legjobb szer a rák kemoterápiás kezelésénél fellépő hányinger ellen". Ugyanez igaz az AIDS, sőt a tengeribetegség következtében felfordult gyomor esetében is. A hányinger ellen adott gyógyszerek tabletták formájában kaphatók, amelyeket a beteg a lenyelés után gyakran azonnal kihány. Mivel a kannabisz füst formájában lehet fogyasztani, az a szervezetben marad, és képes hatni még akkor is; ha a hányás folytatódik.

Az irgalmas marihuána orvosi törvény 10 éves története során George Deukmejian mind főállamügyészként, mind kormányzóként, tekintet nélkül a rákos betegek szenvedésére vagy halálára, gyakorlatilag lehetetlenné tette számukra, hogy kenderhez jussanak. Pete Wilson kaliforniai kormányzó ugyanezt az álláspontot képviselte a marihuána orvosi alkalmazásáról szóló törvényjavaslat 1996. novemberi megszavazásáig.

5. EPILEPSZIA, SCLEROSIS MULTIPLEX, HÁTFÁJÁS, GÖRCSÖK

A kannabisz az epilepsziások 60 százalékánál jótékony hatású. Számos, bár nem minden epilepsziaféleségben, és a betegek roham utáni mentális traumájának az enyhítésében határozottan a legjobb kezelési mód. A kenderkivonat hatékonyabb, mint a Dilantin (gyakran felírt antiepileptikum, számos mellékhatással). A Medical World News írta 1971-ben. "A marihuána valószínűleg a ma ismert leghatékonyabb antiepileptikum." (Mikuriya, Tod H., M.D. Marihuana Medica Papers 1839-1972)

A kenderhasználók epilepsziás rohama kevésbé intenzívek, mint a gyógyszerrel kezelt betegeké. A kenderszívás emellett a enyhülés elsőrendű forrásának bizonyult a idegrendszert befolyásoló, izomgyengeséget, remegést stb. okozó sclerosis multiplexben.

A függőséget okozó morfiumot leszámítva a kannabisz, akár szívják, akár gyógynövény-borogatásként, vagy pakolásként alkalmazzák, a legjobb

izomrelaxáns, görcsös hátfájást enyhítő és általában görcsoldó gyógyszer egész bolygónkon.

(Cohen és Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana (A marihuána terápiás lehetőségei), 1976; Amerikai gyógyszerkönyvek 1937 előtti; Mikuriya, Tod H., M.D, Marijuana Medical Papers, 1939-1972)

6. ANTIBIOTIKUMOS HATÁSÚ CBD FERTŐTLENÍTŐK

Fiatal, nem rügyező kendernövényekből nyerhetők a CBD-k (cannabidiol-savak). Ezeknek a cannabidoloknak számos antibiotikus alkalmazásuk van, például a gonorrhea kezelése. Egy 1990-es floridai vizsgálatban beszámoltak a herpesz kezelésében való alkalmazásukról.

A tetrahydrocannabinol (THC) savas részét alkotó cannabidiolok mennyisége fordítottan arányos a növény THC tartalmával, ezért sokkal elfogadhatóbb a marihuána-tiltás híveinek, mert "nem okoz eufóriát". Valamennyi terramicinnel kezelhető betegségben a kenderszármazékok hatását jobbnak találták egy csehszlovák vizsgálat-sorozatban, 1952-55-ben. A csehek 1997-ben is tettek közzé olyan beszámolókat, hogy miként lehet cannabidiolban gazdag kender termeszteni.

(Id. még Cohen és Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana; Mikuriya, Tod H., M.D., Marijuana Medical Papers; Roffman, Marijuana as Medicine (A marihuána mintorvosság), 1982; International Farm Crop absztrakci)

7. ARTHRITIS, HERPESZ, CISZTÁS FIBRÓZIS ÉS REUMÁS BETEGSÉGEK

A kannabisz helyi érzéstelenítő. 1937-ig gyakorlatilag minden kukoricatapasz, mustártapasz, izomkenőcs, és fibrózispakolás kenderkivonatokból vagy kenderkivonatokkal készült. Dél-Amerikában a reumát a hatvanas évekig vízben vagy alkoholban melegített, és a fájó ízületekre helyezett kenderlevelekkel és/vagy virágokkal kezelték. A természetgyógyászatnak ezt a formája a mai napig elterjedt a reumás és meszesedés okozta fájdalmak enyhítésében Mexikó, Közép- és Dél-Amerika vidéki részein, és a Kaliforniában élő latin-amerikaiak körében.

A THC-vel való közvetlen érintkezés elpusztította a herpeszvírusokat egy dél-floridai egyetemen (Tampa) folytatott 1990-es kutatásban, amelyet Dr. Gerald Lancz végzett, aki arra figyelmeztet, hogy "a marihuána-szívás nem gyógyítja a herpeszt." Beszámoltak azonban olyan eredményekről is, hogy a kitörés után a herpesz gyorsabban száradt le és gyógyult meg, amikor magas hatóanyag-tartalmú rügyeket alkoholban áztattak, szétpasszírozták, és helyileg alkalmazták.

8. TÜDŐTISZTÍTÓ ÉS KÖPTETŐ

A kannabisz a legjobb természetes köptető az emberi tüdő szmogtól, portól és a dohányzással kapcsolatos váladékoktól való megtisztítására.

A marihuana-füst hatékonyan tágítja a tüdőjáratokat: azáltal, hogy megnyitja a bronchusokat, a tüdő több oxigént képes felvenni. Emellett ez a legjobb tágítója a tüdő parányi légjáratainak, a bronchiális csöveknek, s ennek következtében a kannabisz a legjobb általános bronchiális tágító a népesség 80 százaléka esetében (a maradék 20 százaléknál néha enyhébb negatív reakciók jelentkeznek).

(ld. az asztmával foglalkozó részt - ez a betegség lezárja ezeket a járatokat a rohamok alatt - UCLA Tashkin vizsgálatok, 1969-97; 1980-82-es Costa Rica-i és 1969-74, 76-osjamaicai amerikai kutatások.)

A statisztikai bizonyíték - amely következetesen anomáliaként jelentkezik a megfelelő népességcsoportokban - azt mutatja, hogy azok, akik dohányból készült cigarettát szívnak, rendszerint egészségesebbek és tovább élnek, ha emellett mérsékelt marihuánát is szívnak. (Jamaicai és Costa Rica-i kutatások.)

Sok millió amerikai hagyta abba a dohányzást és cserélte fel a kenderre, ami nem kedvez a nagy hatalmú dohánylobbinak - Jesse Helms szenátornak és csapatának. Az amerikai dohány-törvény egy századfordulós záradéka megengedi, hogy számos vegyi anyagot adjanak hozzá a dohányhoz, Azóta nem ismert, hogy milyen anyagokat tesznek az átlagos cigarettához, és az amerikai nagyközönségnek nincs joga megtudni, melyek ezek.

Számos kocogó és maratoni futó érzi úgy, hogy a marihuána használata megtisztítja a tüdejét, és ezzel növeli az állóképességét.

Ez arra utal, hogy a marihuána használata valószínűleg meghosszabbítja ezeknek a törvénytelen amerikai marihuána szívóknak az életét egykét évvel - ennek ellenére elveszthetik jogaikat, tulajdonukat, gyermekeiket, jogosítványukat stb., csak azért, mert a legbiztonságosabb anyagot, a marihuánát fogyasztották.

9. ALVÁS ÉS RELAXÁCIÓ

A kannabisz csökkenti a vérnyomást, tágítja az artériákat és átlagosan fél fokkal, csökkenti a testhőmérsékletet, s ezzel oldja a stresszt. Az esti marihuánaszívók általában pihentető alvásról számolnak be.

A kender használata a legtöbb embernek lehetővé teszi a teljesebb pihenést, az alvás idején hosszabb "alfa-periódussal", összehasonlítva a vényre kapható szokásos altatókkal.

A vényre kapható altatók (az úgynevezett "legális, biztonságos és hatékony" gyógyszerek) gyakran szintetikus analógjai valóban veszélyes növényi anyagoknak, amelyek a mandragórából, a beléndekből és a belladonnából származnak.

Az orvosok, gyógyszerészek és gyógyszergyárak még 1991-ben is új törvényekért harcoltak, hogy korlátozzák ezeket a gyakran kábítószerként használt anyagokat (L.A. Times, 1991 április 2.).

Ellentétben a Valiummal, a kannabisz nem erősíti az alkohol hatását. A becslések szerint a kannabisz több, mint 50 százalékban átvehetné a Valium, Librium, Thorazin, Stelazin és más "zin" végződésű gyógyszerek helyét.

Lelkiismeretlen dolog, hogy még az elmúlt két évtizedben is, a PDFA és hasonló szülőcsoportok, a szövetségi hatóságok és szövetségileg Jóváhagyott orvosok, privát és magas profittal dolgozó gyógyszerrehabilitációs központok sürgetésére, szülők tízezrei kényszerítették saját 11-17 éves gyerekeiket, hogy hagyják magukat úgynevezett "zin" gyógyszerek masszív adagjaival kezelni, hogy leszokjanak a marihuánáról.

Ezek a "zin" gyógyszerek gyakran valóiban elérik, hogy ezek a fiatalok abbahagyják a marihuánafogyasztást. De azt is elérik, hogy a gyerek ne szeresse többé a kutyáját - és egy a négyhez az esélye annak, hogy a gyerekek életük további részében megállíthatatlan remegéstől szenvednek majd.* De legalább nem eufórikusak.

*Az atlantai Amerikai Betegségellenőrző Központ (Centers for Disease Control - CDC) azt állítja, hogy a "zin" gyógyszerek fogyasztóinak 20-40 százaléka állandó, életre szóló remegésben szenved, vagy fog szenvedni. Ezek a vényre kapható neurotoxinek kémiaiilag a Sarin nevű rovar-irtóval és vegyifegyver-hatóanyag ideggázzal vannak rokonságban.

Privát gyógyszer-rehabilitációs központok százai és ezek vezetői tartják életben ezt a gyakorlatot, és a nyilvánosság előtt gyakran idéznek hiteltelen jelentéseket a NIDA-tól, vagy a DEA-tól - mert zsíros haszonra tesznek szert, gyerekek haszontalan vagy romboló marihuána-ellenes kezeléseivel.

Ha abbahagyják ezt a kezelést, az legfeljebb a marihuána újbóli fogyasztását eredményezi, valamilyen "autoritással" való küzdelem után. A kezelés viszont a szabad akarat lerombolására tett kísérlet.

10. TUDÓTÁGULÁS KEZELÉSÉNEK LEHETŐSÉGE

Az orvosi kutatások azt mutatják, hogy csekély marihuána-fogyasztás hasznos lehetne az enyhe tüdőtagulatban szenvedők többsége számára. Javítaná sok millió beteg életminőségét, és meghosszabbítaná az életüket.

Az Egyesült Államok kormánya és a DEA (1976 óta) azt mondja, hogy a mellékhatás, az eufória nem elfogadható, függetlenül attól, hogy hány évnyi életet menthet meg még akkor is, ha mintegy 90 millió amerikai kipróbálta már a marihuána szívást, és 25-30 millióan szívják még mindig relaxációs céllal, vagy használják felelősen mint napi öngyógykezelést, anélkül, valaha is meghalt volna bárki túladagolásban. Minden olyan kutatás, amelyik a kannabisznak a vér oxigénszállítására gyakorolt vizsgálta, azt mutatja, hogy az erősen szmogos napokon tapasztalt mellkasi(tüdő) fájdalom, végtagfájdalom, légzés-elégtelenség és fejfájás rendszerint enyhül napközben a marihuána-szívás hatására.

Dr. Donald Tashkin, aki az amerikai kormány vezető szakértője a marihuána pulmonális hatásait vizsgáló kutatásokban, elmondta nekünk 1989-ben, illetve 1997 decemberében*, hogy a marihuána-szívás nem okozhat tüdőtagulatot, illetve nem aktiválhatja azt.

*Ld. Tashkin, Marihuána Pulmonális Kutatás, UCLA, 1969-1997. 1981 óta a szerző személyesen részt vesz ezekben a kutatásokban, és folyamatosan kérdezi Tashkint a kannabisz orvosi indikációról; az utolsó személyes beszélgetés 1997 decemberében volt köztünk.

11. STRESSZ ES MIGRÉN ENYHÍTÉSE

A világ első számú gyilkosa, a stressz ellen a kannabisz a leghatásosabb szer. Biztonságosan csökkentheti, vagy helyettesítheti a Valium, Librium, alkohol, de még a Prozac szedését is sok millió amerikainál.

A kannabisz által okozott eufória a pszichés körülményektől és a társadalmi környezettől függ, "a leggyakoribb reakció egy nyugodt, közepesen eufóriás állapot, amelyben az idő lelassul, és az ember érzékenyebbé válik a látványok, hangok, és érintések iránt."

Szemben a marihuána biztonságos terápiás hatásával, a benzodiazepinekkal (Válium) való visszaélés a legsúlyosabb ilyen probléma az országban, és több esetben tesz szükségessé sürgősségi ellátást, mint a kokain, a morfium és a heroin együttléve.

Míg a dohányzás szűkíti az artériákat, a kannabisz tágítja azokat. Mivel a migrénes fejfájás a vénák túlzott relaxációjával társuló artériás görcs

eredménye, a kannabisz által az agykéregben okozott érrendszeri változások rendszerint a migrén eltűnését eredményezik.

A kannabisz által okozott érrendszeri változásokat bizonyítja a marihuána-szívók szemének a vörössége. Szemben azonban más gyógyszerekkel, a kannabisznak nincs semmilyen észlelhető hatása általában az érrendszerre, kivéve a szívritmus enyhe gyorsulását az eufória beálltakor.

12. ÉTVÁGYNÖVELÉS

A marihuána-fogyasztók gyakran (de nem mindig) tapasztalnak "nassolási ingert", vagyis megnőtt étvágyat, ami a kannabiszt a bolygó jelenlegi legjobb anorexia ellenes gyógyszerévé teszi.

Sok százezer amerikai idős korban, szanatóriumban, utókezelésen, vagy kórházi körülmények között, anorexiás lesz. Legtöbbször segíthetne a kannabisz. A kormány rendőrsége által diktált kormányzati politika mégis megtagadja ezektől az amerikaiaktól az egészséges életet.

Ez a hatás meghosszabbíthatja az AIDS és a hasnyálmirigyrák áldozatainak az életét is (akik Vagy esznek vagy meghalnak). A DEA és az amerikai kormány azonban 1976 óta megakadályozott minden olyan kutatást, amely a kannabisznak a hasnyálmirigyrák gyógyításában való alkalmazására irányulna.

Azaz hagytak évente több tízezer embert meghalni, megtagadva tőlük az egyébként normális, egészséges és produktív élet jogát.

13. NYÁLELVÁLASZTÁS CSÖKKENTÉSE

A marihuána szívása fogorvosi kezeléskor segíthet kiszárítani száját. Ez a legjobb nem toxikus "szájban lévő nyál szárítására, amit a marihuánaszívók gyapotszáj" hatásként ismernek.

A kanadai fogorvosi panel szerint 1970-es években végzett vizsgálatokban kannabisz helyettesíteni tudta az erős toxikus Probalin vegyületet, amelyet a Searle & Co. állít elő. Ez jelezheti azt hogy a kannabisz használható lehetne a peptikus fekélyek gyógyításában is.

AIDS, DEPRESSZIÓ, ÉS SOK SZÁZ MÁS ELSŐDLEGES ORVOSI ALKALMAZÁS

A THC egyik jól ismert hatása, hogy javítja az ember kedélyét, vagy "euforikussá tesz". A jamaicai kenderszívók hangsúlyozzák a marihuána jótékony hatásait a meditáció és koncentráció során, a tudatossá

növelésében, valamint a jóllét és önbizalom állapotának kialakulásában. Ez a fajta attitűd-formálás jelenti gyakran a különbséget az egészségesebb étvággal és nagyobb nyugalommal együtt - az AIDS-ben vagy rákban való haldoklás és az AIDS-szel vagy rákkal való együttélés között.

A kannabisz emellett enyhíti a kisebb fájdalmakat, és egyes nagy fájdalmakat is, és segít együtt élni az arthritisszel, az álmatlansággal, a magatehetetlenné és gyöngévé tevő fájdalommal, továbbá hozzásegít az emberi méltóság megőrzéséhez és a komortérzéshez. A legenda szerint - és ezt mutatják az orvosi eredmények is - a kannabisz a hosszú távú memória "felerősítésével", és számos egyéb jótékony hatásával a legjobb általános szer az elbutulás, a szenilitás és talán az Alzheimerkor esetében is.

Az 1970-es évek amerikai statisztikái azt mutatták, hogy egy ember 8-24 évvel tovább élhet, ha a napi cigaretta vagy alkoholfogyasztást napi marihuánafogyasztással cseréli fel. Az újabb kutatásokat természetesen törvénytelennek nyilvánították.

ELFOGADHATÓ KOCKÁZATOK

Valamennyi amerikai vizsgálóbíró vagy szövetségi bíró, aki tanulmányozta a bizonyítékokat, elismerte, hogy a kannabisz az egyik legbiztonságosabb ismert gyógyszer. Csupán egyetlen mellékhatása van, amelynek a problémáját eltúlozták: az eufória. A DEA szerint - figyelmen kívül hagyva az orvosok véleményét és a betegek érdekeit ez viszont nem elfogadható, ezért a kannabisz továbbra is teljesen illegális.

Naponta az orvosokra bízunk, hogy eldöntsék, vajon a gyógyító hatású, de potenciálisan veszélyes gyógyszerekkel kapcsolatos kockázat elfogadható-e a beteg számára. Ennek ellenére az orvosoknak nem szabad felírniuk azt a gyógynövényt, amelyet Francis Young szövetségi bíró 1988-ban "az ember által ismert egyik legbiztonságosabb terápiás hatású anyagnak" nevezett.

Az orvosoknak nem feladatuk, hogy harcoljanak az erőszakos bűncselekmények ellen. Ugyanígy a rendőrségnek, az ügyészeknek és a börtönőröknek nem lenne szabad azzal foglalkozniuk, hogy az emberek milyen gyógynövény terápiával kezelik személyes egészségügyi problémáikat.

Lábjegyzetek:

1. Cohen és Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana, UCLA, 1976; személyes beszélgetések Washington D.C.-ben (1982) a Virginiai Orvosegyetem kutatóival.
2. Cohen és Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana, UCLA, 1976, Mikuriya, Tod H., M.D." Marijuana Medical Papers 1839-1972, Medi-Comp Press, Oakland, CA, 1973
3. A Cannabis Indica antibiotikus hatásai, 1952-53-55. A Cannabis Indica antibiotikus hatásai, 1955, a Marijuana Medical Papers-ből; Cohen és StiUman, Therapeutic Potential of Marijuana, UCLA, 1976

4. Harvardi Orvosegyetem, Mental Health Letter, 4. kötet, 5. kötet, 5. szám, 1987 november.
5. Ruben, Vera és Comitas, Lambros, Ganja in Jamaica, A Medical Anthropological Study of Chronic Marijuana Use, Mouton & Co. The Hague and Paris, Anchor Books, U.S.A, 1976.
6. Stopping Valium, Népegészségügyi Kutatócsoport, 2000. oldal, St. NW, Washington, D.C.

A KENDERMAG A TÁPLÁLKOZÁSBAN

A kendermag tartalmaz minden, az egészséges emberi élet fenntartásához szükséges esszenciális aminosavat és esszenciális zsírsavat. Nincs még egy olyan növényforrás, amely teljes értékű fehérjét ilyen könnyen emészthető formában, és az élethez szükséges olajokat ennyire az emberi egészséghöz és életerőhöz szükséges tökéletes arányban szolgáltatna.

Valamennyi növény közül a kendermagban a legmagasabb az esszenciális zsírsavak mennyisége. A kendermag-olajban a legalacsonyabb a telített zsírsavak aránya, a teljes olajtérfogatnak mindössze 8 százaléka. A kendermagból kisajtolt olaj 55 százalék linolsavat, és 25 százalék linolénsavat tartalmaz. Csak a lenolajban van több linolénsav, 58 százalék, de a kendermag-olajban a legmagasabb az összes esszenciális zsírsav aránya, a teljes térfogat 80 százaléka.

"Ezek az esszenciális zsírsavak felelősek az immunválaszért. Régen vidéken a parasztok kendervaját ették. Ellenállóbbak voltak a betegségekkel szemben, mint a nemesek." A felsőbb osztályok nem ették a kendert, azt a szegények fogyasztották. - *R. Hamilton, Ed. D., Ph.D., Orvos-biológus, U.C.LA. Emeitus.*

A linolsav és a linolénsav szerepet játszik az életenergia előállításában, és a szervezetben, történő szétosztásában.

Az esszenciális zsírsavak szabályozzák a növekedést, a vitalitást és az elmeállapotot. A linolsav és a linolénsav szerepet játszik abban, hogy az oxigén eljusson a tüdőben lévő levegőből a test minden sejtjéhez. Részük van abban, hogy az oxigén megmarad a sejthártyában, ahol gátolja a behatoló vírusokat és baktériumokat, amelyek egyike sem képes oxigén jelenlétében tenyészni. Az esszenciális zsírsavak ívelt alakja nem engedi, hogy egymásban feloldódjanak. Csúszósak, nem zárják el az artériákat, szemben a ragadós, egyenes alakú telített zsírsavakkal, és az étolajokban és főzőzsírokból található transzszsírsavakkal, amelyek akkor keletkeznek, amikor az olyan többszörösen telítetlen zsírsavakat, mint a linolsav és a linolénsav, a finomítási eljárás során magas hőmérsékletre hevítik.

A linolsav és a linolénsav enyhén negatív töltéssel rendelkeznek, és hajlamos nagyon vékony felületi réteget alkotni. Ezt a tulajdonságát felületi cselekvési kedvnek nevezik és ez teszi lehetővé egyes anyagoknak, például a különböző toxinoknak a bőrfelszínre, a béljáratokba, a vesékbe és a tüdőbe juttatását, ahonnan ezeket el lehet távolítani. Rendkívüli érzékenyséjük azt eredményezi, hogy magas hőmérsékleten finomítva, vagy a nem megfelelő tárolás következtében fénynak, vagy levegőnek kitéve, nagyon hamar toxikus vegyületekké bomlanak le.

A természet a magokat olyan külső burokkal látja el, amely biztonságosan megvédi a vitális olajokat és vitaminokat a lebomlástól. Ez a burok tökéletes, és ugyanakkor ehető tartály. A kendermag péppé őrlhető, hasonlóan a mogoróvajhoz, csak az íze finomabb. Udo Erasmus, Ph.D. táplálkozáskutató azt mondja: "A kendervaj táplálkozási értéke

megszégyeníti a mogyoróvajunkat." A megőrölt magokból kenyér, sütemény és lángos süthető. A kendermag egészséges összetevője a müzlirudaknak.

A biokémia és az emberi táplálkozás úttörői ma úgy gondolják, hogy a szív-érrendszeri betegségeket, és a legtöbb rákot valójában a zsír-degeneráció okozza, a telített zsírsavak és a finomított növényi olajok állandó túlfogyasztása következtében: ezek ugyanis az esszenciális, zsírsavakat rákkeltő gyilkosokká alakítják. Minden második amerikai szívérrendszeri betegség következtében fog meghalni, és minden negyedik amerikai pedig daganatos betegségben. A kutatók szerint a rák akkor alakul ki, ha az immunrendszer válasza meggyengül. Ma több amerikai szenved immunhiányos betegségben, mint valaha. Ígéretes vizsgálatok folynak arra vonatkozóan, miként lehetne az esszenciális zsírsavakat a HIV- betegek immunrendszerének támogatására felhasználni.

A kendermag teljes értékű fehérjéje ellátja a szervezetet az összes esszenciális aminosavval, amely az egészség fenntartásához szükséges, és biztosítja az emberi szervezet által igényelt fajtájú és mennyiségű zsírsavat - ez utóbbiak a szérum-albumin és a szérum-globulinok, például az immunreakciót erősítő gamma globulin antitestek előállításához szükségesek.

A szervezetnek az a képessége, hogy ellenáll-e a betegségeknek és meggyógyul-e, attól függ, hogy milyen gyorsan képes komoly ellenanyag-mennyiséget előállítani, amellyel elháríthatja, az első támadást. Ha nincs elegendő globulinfehérje nyersanyag, akkor az ellenanyagok hadserege túl kicsinek bizonyulhat ahhoz, hogy megakadályozza a betegség tüneteinek kialakulását.

A legjobb mód arra, hogy biztosítsuk a szervezet számára elegendő aminosav-alapanyagot a globulinok termeléséhez, ha magas globulinfehérje-tartalmú ételeket eszünk. A kendermag-fehérje 65 százaléka az edestin nevű globulin, valamint nagy mennyiségű albumin (amely minden magban jelen van), és így ennek könnyen emészthető fehérjéje azonnal rendelkezésre áll egy, a vérplazmában találhatóhoz nagyon hasonló formában.

A kendermagot használták a tuberkulózis által okozott táplálkozási hiányosságok kezelésére, ez a súlyos táplálkozási rendellenesség a test elemésztődését eredményezi. (Csehszlovák tuberkulotikus táplálkozási tanulmány, 1955)

Az élet energiája a teljes mag. A kenderből készült ételek remek ízűek!

Ezek biztosítják, hogy hozzájussunk elegendő esszenciális aminosavhoz és esszenciális zsírsavhoz.

A KENDERMAG: AZ EMBERISÉG LEGJOBB ÖNÁLLÓ TÁPLÁLÉKFORRÁSA

1937-ben Ralph Loziers, az Olajmag Termékek Országos Intézetének általános tanácsadója, elmondta a marihuána betiltásával foglalkozó kongresszusi bizottságnak hogy "A kendermagot... minden keleti népnél és Oroszország egyes részein is élelmiszerként fogyasztják. A földeken termesztik és zablisztként használják. Keleten sok millió ember naponta fogyasztja élelmiszerként a kendermagot. És ezt számos generáció óta teszik, különösen éhínség idején." Ez 60 éve volt. Ma tudjuk, hogy a kendermag a növények birodalmának leggazdagabb életet adó esszenciális zsírsav forrása, és könnyen lehet, hogy ez lesz a rák és a szívbetegségek gyógyszere.

A KENDERMAG: AZ EMBERISÉG LEGJOBB ÖNÁLLÓ TÁPLÁLÉKFORRÁSA

A földön létező több mint 3 millió ehető növény között nincs még egy olyan önálló növényi forrás, amelynek táplálkozási értéke összehasonlítható lenne a kendermagéval. A kendermagban az emberi táplálkozás számára ideális arányban található a teljes értékű fehérje és az esszenciális olajak. Csak a szójában található ennél nagyobb mennyiségű fehérje. A kendermag fehérjéjének összetétele azonban egyedülálló a növények birodalmában. A kendermagban található fehérje hatvanöt százaléka az edestin nevű globulin formájában van.

A kendermag egyedülállóan magas edestin tartalma, amely albuminnal egy másik, minden magban megtalálható globuláris fehérjével társul, ez azt jelenti, hogy a kendermagban azonnal rendelkezésre álló fehérje ideális arányban tartalmaz minden esszenciális aminosavat. Biztosítja, hogy a szervezetnek rendelkezésére álljanak azok az építőelemek, amelyekből olyan fehérjéket állíthat elő, mint a betegségekkel harcoló immunglobulinok, vagyis azok az ellenanyagok, amelyeknek feladatuk elhárítani a fertőzéseket, mielőtt még a beteg tünetei megjelenének.

A kendermag fehérjeje még a táplakozást gátló tuberkulózis, és szinte minden más táplálkozást gátló betegség esetéig lehetővé teszi a maximális tápláltság elérését.*

*Cohen & Stillman, Therapeutic Potential of Marijuana, Plenum Press, NY, 1976; Csehszlovák tuberkulózisos táplálkozási tanulmány, 1955.

Még ennél is fontosabb az immunrendszer erősítéséhez, hogy a kendermag a növényvilág legmagasabb esszenciális zsírsav tartalmú forrása. Ugyanis ezek az esszenciális olajok, a linolsav és a linolénsav felelősek a bőrünk, hajunk, szemünk fényéért, sőt még a gondolkodási folyamatainkért is. Bevonják (és tisztítják) az artériákat, és alapvető fontosságúak az immunrendszer számára.

Ezeket az esszenciális zsírsavakat használta Dr. Joanna Budwig (akit 1979 óta minden évben Nobel-díjra jelöltek) végső stádiumban lévő rákos betegek, valamint olyan személyek kezelésére, akik szív-érrendszeri betegségben, mirigyatrófiában, epekőben, vese-degenerációban, pattanásokban, bőrkiszáradásban, menstruációs problémákban és immunelégtelenségben szenvedtek.

Ez és más vizsgálatok indították William Eidelmant, M.D., (UCLA) és R. Lee Hamiltont, Ed. D., Ph.D., orvosbiokémikust (UCLA) arra, hogy felemeljék szavukat a kender "életadó értékei" mellett. Így nyilatkoztak:

"Ezek az esszenciális olajok támogatják az immunrendszert és védnek a vírusok és láz immunrendszert érő egyéb támadások ellen. Olyan vizsgálatok vannak folyamatban, amelyek során ezekkel az esszenciális olajokkal HIV-vírussal fertőzött emberek immunrendszerét próbálják segíteni. Az eddigi eredmények rendkívül biztatóak.

Mi ezeknek az esszenciális olajoknak a leggazdagabb forrása? Igen, kitalálták, a kender növény magja... A Föld legértékesebb növénye, a kender betiltóinak meg kellene hátrálniuk az emberi szükségletek előtt... A kiváló

egészség és a világ élelmi-szerrel való ellátása karnyújtásnyira van tőlünk." (1991. december 29. és 1997. július)

A kendermag-kivonatok, akárcsak a szójából készültek, fűszerezhetők csirke, hússzeletek, vagy pörkölt ízesítéséhez, és felhasználhatók tofujellegű túró és margarin készítésére, olcsóbban, mint a szója. Minden mag csíráztatása javítja annak táp-értékét, és a kendercsíra ugyanúgy felhasználható saláták vagy főtt ételek készítéséhez, mint bármely más csíra. A csíráztatott kendermagból ugyanúgy lehet tejes nedvet készíteni, mint a szójából. A kaliforniai Santa Cruzban élő Alan "Kendermag" Brady és a Kolorádói Abba sas ezt a tejet ízletes és tápláló, sokféle-keppen ízesített jégkrém készítésére használja, amely bizonyíthatóan csökkenti a koleszterinszintet.

A kendermagot meg lehet őrölni, és lisztként használni, vagy meg lehet főzni, megédesíteni és tápláló müzlit készíteni belőle - akárcsak a zabpehelyből, vagy a búzakupából. Ez olyan, mint a zabkásaleves. (A rosthhoz hasonlóan a kendermag sem idéz elő extázist.)

"A kender kedvelt madáreledelel, tápláló olajtartalma miatt." (Margaret McKenny, *Birds in the Garden* (Madarak a kertben) Reynal & Hitchcock, NY, 1939.) Hihetetlen módon, ha a kendert a magjáért termesztik, az érett nőivarú növény betakarított súlyának a fele mag.

Édes vizű tavakban horgászó angolok és európaiak 1995-ben elmondták nekem, hogy Európában a kendermag bevetésre mindig kedvenc csali volt. A számos európai horgász közül egyik sem tudta, hogy a kendermagnak és a marihuánának valami közük van egymáshoz. A kendermag tehát a madarak és a halak kedvenc eledele.

Amikor a kendermagból kisajtolják a magas tápértékű olajat, melléktermékként egy magas fehérjetartalmú magpogácsa marad. A kendermag-pogácsa egészen századunkig a világ egyik alapvető állati takarmánya volt.* A kendermag csaknem teljes értékű táplálékot jelenthet minden háziállatnak (kutya, macska), számos haszonállatnak és baromfinak, és lehetővé teszi, hogy az állatok maximális súlygyarapodást érjenek el a jelenlegi tápok költségénél olcsóbban. És nincs szükség semmilyen mesterséges növekedési hormonra, szteroidra vagy más szerre, amellyel jelenleg az emberi fajt és a táplálékláncot mérgezik.

Nem örületes dolog, hogy a madarak, ha-lak, lovak és emberek, és általában az élőlények első számú élelmiszere illegális az Egyesült Államokban, mert így rendelte el az Amerikai Kábítószer ellenőrző Hivatal, az USDA?

*U.S. Mezőgazdasági index; Prazier, Jack, The Marijuana Farmers , SolarAge Press, New Orleans, LA, 1972; Fats That Heal, Fats That Kill (Gyógyító és' gyilkos zsírok), Udo Erasmus, 1996.

EGY VILÁGMÉRETŰ ÉHINSÉG KÍSÉRTETE

Ha a kendermag-fehérje világszerte széles körben elterjedne, ez számos gyereket megmenthetne, aki ma a fehérjehiányos táplálkozás miatt meghal. A becslések szerint a harmadik világ országaiban a gyerekek 60 százaléka (kb. évi 12-20 millió) emiatt hal meg öt éves kora előtt. És még többnek rövidül meg emiatt az élete és/vagy károsodik az agya.

Ne feledjük, hogy a kender barátságos növény, szinte bárhol megnő, még barátságtalan körülmények között is. Az ausztrálok két hosszú éhínséget éltek túl a 19. században úgy, hogy szinte semmi mást nem használtak fehérjeforrásként, mint kendermagot, rostként pedig kenderlevelet.

Emellett a legújabb kutatások szerint az Ózonréteg elvékonyodása a világot a szójatermés jelentős csökkenésével fenyegeti ez, az ózonpajzs sűrűségének az ingadozásától függően, elérheti akár a 30-50 százalékot. A kender viszont ellenáll az ultra-ibolya sugárzás károsító hatásának, és kiválóan nő úgy, hogy több cannabinoidot állít elő, amelyek megvédik az ultraibolya sugaraktól.

Nem csoda, hogy egyes közép- és dél-amerikai országok gyűlölik Amerikát, és szeretnének megszabadulni az amerikaiaktól; nemtörődöm gyilkosoknak tekintenek bennünket. Kormányunk évekig követelte a földek paraquattal való mérgezését; ezeken a földeken a farmerok 1545 óta törvényesen termesztettek kendert, amióta Fülöp spanyol király elrendelte, hogy ezt a növényt egész birodalmában termesztetni kell, hogy élelmiszert, vitorlát, kötelet, kendőt, vásznat és inget készítsenek belőle. Emellett a legfontosabb gyógyszer is volt, amelyet láz ellen, gyerekszüléskor, epilepsziában és reumatapaszként is használtak - röviden, egyike a legősibb megélhetéseknek, gyógyszereknek, élelmiszer-nyersanyagoknak és relaxációs szereknek.

Ha ma valakit Dél és Közép-Amerikában rajtakapnak ősi terményük, a kender termesztésén, akkor elkobozzák a földjét, őt pedig börtönbe zárják az Egyesült Államok által támogatott kormányzati katonai vezetők, akik cserébe azért, hogy folytassák a kender kutatására irányuló politikájukat, nagyobb amerikai lakossági és katonai segílyt kapnak.

ALAPVETŐ BIOLÓGIAI KAPCSOLAT A TÁPLÁLÉKLÁNCBAN

Politikusaink, akik az éveken át tartó szándékos félreinformálás alapján ezeket a marihuánát betiltó törvényeket hozták, lehet, hogy ezzel nemcsak a madarakat, hanem az embereket is kihalásra ítélték.

Számos állat madarakat, vagy madártojást eszik. A vadmadarak alapvető részei a táplálékláncnak; a madárpopuláció létszáma folyamatosan csökken, egyebek mellett a petrokémiai eredetű rovarirtóknak, gyomirtóknak és a kendermag hiányának köszönhetően. Ha kendermagot is fogyasztanak, a madarak 10-20 százalékkal tovább élnek, több utódjuk van, és a tolluk fényesebb és olajosabb, aminek következtében messzebbre tudnak repülni.

1937 előtt több mint 10 millió acre területen, vadon nőtt maggal teli kender az Egyesült Államokban. Sok száz millió madár kedvenc és alapvető tápláléka volt ez, míg kormányunk el nem kezdte a táplálék-lánc eme elsődleges láncszemének a teljes kiirtását. 1998 májusában az Egyesült Államok kezdeményezte az ENSZ-ben, hogy nyilvánítsák törvényen kívülinek a kender valamennyi formáját, köztük az orvosságokat, élelmiszereket, papírt, textilt, és minden egyéb származék alkalmazását. Kormányunk arra akarja rávenni az ENSZ-t, hogy kezdje el a történelem legnagyobb és legátfogóbb növénykiirtását, amíg egyetlen szál kender is nő valahol. Ez az ajánlás, New Gingrichnek, a Ház szóvivőjének és republikánus kongresszusának a javaslata számos demokrata partnerrel együtt, felbujtás a Föld elleni büntettre.

Lábjegyzetek:

1. Walker, David W., Ph.D., Can Hemp Save Our Planet? (Megmentheti-e a kender bolygónkat), idézve St. Angelo, A J., Conkerton, E.J., Dechary J.M. és Altschul A.M. munkáját, 1966 Biochimica et Biophysica Acta, 121. kötet, 181. oldal; St. Angelo, A., Yatsu, L.y. és Allschul A.M. 1968, Archives of Biochemistry and Biophysics, 124. kötet, 199-205. oldal; Stockwell, D.M., Dechary, J.M. és Altschul A.M.; 1964, Biochimica Biophysica Acta, 82. kötet, 221. oldal.
2. Morroson, R.T. Szerves Kémia, 1960; Kimber, Gray, Stackpole, Anatómiai és Fiziológiai Kézikönyv, 1943.
3. Világ Éhségelleni Projekt, Mentsük meg a Gyerekeket, EST, Forum.
4. Frazier, Jack, The Marijuana Farmers, Solar Age Press, New Orleans, LA, 1972; Id. még az ausztrál történelemkönyvekben.
5. Teramura, Alan, Marylandi Egyetem vizsgálata, a Discover magazinban, 1989 szeptemberben; Ralph Loziersnek, az Országos Olajmag Intézet munkatársának kongresszusi tanúvallomása a KöltségVetési Bizottság előtt, 1937.

KÖZGAZDASÁG: ENERGIA, KÖRNYEZET, KERESKEDELEM

Áttekintettük, hogy mit jelentett a kender történelmileg az ország gazdaságának. Foglalkozunk a kender jövőjével is. Azt jósoljuk, hogy az amerikai kendertilalom megszüntetése összességében további gyűrűző hatást fog kelteni a gazdaságban - az újra megélénkülő, számos iparág részére nyersanyagként kendert termesztő amerikai mezőgazdaság sok millió jó munkahelyet teremt a képzett és kevésbé képzett szakmunkások számára egész Amerikában. Az ebből eredő bőség a helyi közösségeknél és a farmeroknál, a kisvállalkozásoknál és a kis vállalkozóknál marad, mint amilyen Ön is!

Kérjük, gondolja végig...

ENERGIA ÉS A GAZDASÁG

A Solar Gas című könyv, a Science Digest és Omni magazinok, a Szövetség a Túlélésért (Allience for Sur-vival), a Németországi Zöld Párt, az Egyesült

Államok és mások becslése szerint a Föld átlagában számítva az egyes emberre jutó megélhetési költségek 80 százalékát teszik ki az energiafogyasztás költségei.

Ezt megerősíti, hogy a New York.-i tőzsdén és a világ más nagy tőzsdéin is a forgalom teljes értékének 82 százaléka közvetlenül kapcsolódik:

- az olyan energiatermelőkhöz, mint az Exxon, a Shell Oil, a Conoco, a Con-Edison stb.

- az olyan energiaszállítókhoz, mint a csővezeték üzemeltetők, az olajszállítók és értékesítő

- az olajfinomítókhoz és viszonteladókhoz, min az Exxon, a Mobil, Shell, a Dél-Kaliforniai Edison, a Con-Edison stb.

Ez azt jelenti, hogy Ön a pénzéből 82 százalékot azaz a heti negyven óra munkaidejéből durván harminchármat arra költ, hogy kifizesse az energiaköltségeit a különféle vásárolt árukban és szolgáltatásokban, mint amilyen a közlekedés, a szállítás, a fűtés, a főzés, a világítás.

Az amerikaiak - a világ népességének 5 százaléka- a nettó érték és a termelékenység utáni kielégíthetetlen törekvésükben a világ energiafogyasztásának 25-40 százalékát használják fel. A környezet károsításában jelentkező rejtett költségeket nem tudjuk mérni.

II. világháború: AMIKOR LEGUTÓBB AMERIKA ARRA KÉRTE A FARMEROKAT, HOGY TÖBB KENDERT TERMESSZENEK.

Energiaszükségletünknek tagadhatatlan elsőbbsége van a nemzet biztonsága szempontjából. De nézzük, mit tehet Uncle Sam (U.S.) ha tettere készítenek:

1942 elején a Japánok elválták fontos kender- és durvarost-forrásainkat. A kender, amelyet mindössze öt évvel korábban törvényen kívül helyeztek az Egyesült Államokban, mint az „ifjúság gyilkosát”, most hirtelen elég biztonságos lett kormányunk számára. Arra kérte tehát a fiúkat a Kentucky 4-H klubokban, hogy termeljék meg az ország 1943-as kenderszükségletét. Minden fiatalat arra biztattak, hogy legalább fél, de inkább két acre területen termesszen kendert.

(Kentucky Egyetem Mezőgazdasági Ágazata, 25. broszúra, 1943. március 25.)

1942-43-ban minden amerikai farmertől megkövetelték, hogy vegyen részt az USDA Hemp for Victory című filmjének a bemutatóján, aláírja, hogy ott volt, és elolvasson egy kendertermesztésről szóló füzetet. Ingyen, vagy nagyon olcsón lehetett a kenderműveléshez szükséges gépekhez hozzájutni. Öt dolláros adóbélyegeket lehetett kapni, és a cél 1943-ra 350.000 acre kenderrel bevetett föld volt.

1942-től 45-ig a „hazafias” amerikai farmeroknak, akik vállalták, hogy kendert termesztenek, elengedték a katonai szolgálatot, sőt fiaiknak is; ennyire életfontosságú volt Amerikának a kender a II. Világháború alatt.

Közben az 1930-as évek végétől 1945-ig a „hazafias” német farmeroknak a náci vezetés egy képregényre emlékeztető formájú leírást adott a kendertermesztésről, arra biztatva őket, hogy termesszenek kendert háborús célokra. (Ld. a teljes reprodukálását ennek az 1943-as náci „kender”

Jelenlegi fosszilis energiahordozóinkból a szilárd és lebegő szennyezésnek körülbelül 80 százaléka származik, s ez gyorsan mérgezi bolygónk környezetét. (Ld. U.S.: EPA jelentést, 1983-96, a szén-dioxid egyensúlynak a fosszilis energiahordozók elégetése miatt bekövetkezett felborulása okozta

közelgő világkatasztrófáról). Ezeknek a drága és pazarló energiatermelési módszereknek a legjobb és legolcsóbb alternatívája nem a szélmotor és a nappanel, a nukleáris, vagy geotermikus energiatermelés és hasonló, hanem a nap egyenletesen eloszló fénye segítségével növesztett biomassa.

Földi méretekben a legnagyobb mennyiségű tiszta biomasszát a kender szolgáltatja. Ez a földön az egyetlen egynyári növény, amely helyettesítheti a fosszilis energiahordozókat.

A húszas években a korai olajbárókban, mint Rockefeller és a Standard Oil; Rothschild és a Shell stb., paranoid módon tudatosodott Henry Fordnak az olcsó metilalkohol üzemanyag lehetőségeivel kapcsolatos víziója, és ezért az olajárakat hihetetlenül alacsonyan tartották - hordónként 1 és 4 dollár között (egy hordó olaj 42 gallon, vagyis kb. 200 liter), egészen 1970-ig -csaknem 50 évig. Az árak valóban annyira alacsonyak voltak, hogy semmilyen más energiaforrás nem tudott versenyezni az olajjal. Azután, amikor már végleg biztosak voltak abban, hogy nincs versenytársuk, az olaj ára a következő 10 évben hordónként csaknem 40 dollárra ugrott.

Henry Ford kendert termesztett birtokán, Iron Mountain-ben 1937 után, valószínűleg azért, hogy bebizonyítsa a metilalkohol készítésének olcsóságát. Műanyag autókat készített, amelyek búzaszalmával, kenderrel és sziszállal működtek. (Popular Mechanics, 1941 december, "Kisegítők a védelemnek".) 1892-ben Rudolph Diesel feltalálta a dízelmotort, amelyet "egy sor különféle üzemanyaggal, köztük növényekből és magokból származó olajjal" szándékozott működtetni.

2000-re az Egyesült Államok el fogja használni olajtartalékainak 80 százalékát, míg széntartalékaink 100-300 évvel tovább tartanak. Az a döntés azonban, hogy továbbra is égetjük a szenet, komoly hátrányokkal jár. Ez a magas kéntartalmú szén a felelős a savas esőért, amelyek következtében évente 50. 000 amerikai és 10.000 kanadai hal meg. Emellett a savas eső tönkreteszi az erdőket, a folyókat és az állatvilágot.

(Brookhaven Nemzeti Laboratórium, 1986)

II. VILÁGHÁBORÚ: AMIKOR LEGUTÓBB AMERIKA ARRA KÉRTE A FARMEROKAT, HOGY TÖBB KENDERT TERMESSZENEK

Energiaszükségletünknek tagadhatatlan elsőbbsége van a nemzet biztonsága szempontjából. De nézzük, mit tehet Uncle Sam (U.S.) ha tettere készítenek:

1942 elején a Japánok elvágták fontos kender- és durvarost-forrásainkat. A kender, amelyet mind-össze öt évvel korábban törvényen kívül helyeztek az Egyesült Államokban, mint az "ifjúság gyilkosát", most hirtelen elég biztonságos lett kormányunk számára. Arra kérte tehát a fiúkat a Kentucky

4-H klubokban, hogy termeljék meg az ország 1943-as kenderszükségletét. Minden fiataalt arra biztattak, hogy legalább fél, de inkább két acre területen termesszen kender.

(Kentucky Egyetem Mezőgazdasági Ágazata, 25. broszúra, 1943. március 25.)

1942-43-ban minden amerikai farmertől megkövetelték, hogy vegyen részt az USDA Hemp for Victory című filmjének a bemutatóján, aláírja, hogy ott volt, és elolvasson egy kendertermesztésről szóló füzetet. Ingyen, vagy nagyon olcsón lehetett a kenderműveléshez, szükséges gépekhez hozzájutni. Ötdolláros adóbélyegeket lehetett kapni, és a cél 1943-ra 350.000 acre kenderrel bevetett föld volt.

1942-től 45-ig a "hazafias" amerikai farmeroknak, akik vállalták, hogy kender termesztenek, elengedték a katonai szolgálatot, sőt fiaiknak is; ennyire életfontosságú volt Amerikának a kender a 11. Világháború alatt.

Közben az 1930-as évek végétől 1945-ig a "hazafias" német farmeroknak a náci vezetés egy képregényre emlékeztető formájú leírást adott a kendertermesztésről, arra biztatva őket, hogy termesszenek kender háborús célokra. (Ld. a teljes reprodukálását ennek az 1943-as náci "kender")

Az Egyesült Államok kontinentális területe mindössze 6 százalékának megművelésével előállított biomassa kielégíthetné Amerika teljes olaj- és gázenergia szükségletét, ezzel megszüntetve az ország függését a fosszilis energiahordozóktól. A kender az első számú tiszta biomassa forrás a Földön: képes egy acre termőföldön 10 tonna biomasszát szolgáltatni mindössze négy hónap alatt.

zet károsításában jelentkező rejtett költségeket nem tudjuk mérni.

Jelenlegi fosszilis energiahordozóinkból a szilárd és lebegő szennyezésnek körülbelül 80 százaléka származik, s ez gyorsan mérgezi bolygónk környezetét. (Ld. U.S.: EPA jelentést, 1983-96, a szén-dioxid egyensúlyának a fosszilis energiahordozók elégetése miatt bekövetkezett felborulása okozta közelgő világkatasztrófáról.) Ezeknek a drága és pazarló energiatermelési módoknak a legjobb és legolcsóbb alternatívája nem a szélmotor és a nappanel, a nukleáris, vagy geotermikus energiatermelés és hasonló, hanem a nap egyenesen eloszló fénye segítségével növesztett biomassa.

Földi méreteken a legnagyobb mennyiségű tiszta biomasszát a kender szolgáltatja. Ez a földön az egyetlen egynyári növény, amely helyettesítheti a fosszilis energiahordozókat.

A húszas években a korai olajbárókban, mint Rockefeller és a Standard Oil; Rothschild és a Shell stb., paranoid módon tudatosodott Henry Fordnak az olcsó metilalkohol üzemanyag lehetőségeivel kapcsolatos víziója,* és ezért az olajárakat hihetetlenül

alacsonyan tartották – hordónként 1 és 4 dollár között (egy hordó olaj 42 gallon, vagyis kb. 200 liter), egészen 1970-ig – csaknem 50 évig. Az árak valóban annyira alacsonyak voltak, hogy semmilyen más energiaforrás nem tudott versenyezni az olajjal. Azután, amikor már végleg biztosak voltak abban, hogy nincs versenytársuk, az olaj ára a következő 10 évben hordónként csaknem 40 dollárra ugrott.

*Henry Ford kendert termesztett birtokán, Iron Mountain-ben 1937 után, valószínűleg azért, hogy bebizonyítsa a metilalkohol készítésének olcsóságát. Műanyag autókát készített, amelyek búzaszalmával, kenderrel és szizállal működtek. (Popular Mechanics, 1941 december, „Kisegítők a védelemnek”.) 1892-ben Rudolph Diesel feltalálta a dízelmotort, amelyet „egy sor különféle üzemanyaggal, köztük növényekből és magokból származó olajjal” szándékozott működtetni.

2000-re az Egyesült Államok el fogja használni olajtartalékainak 80 százalékát, míg széntartalékaink 100-300 évvel tovább tartanak. Az a döntés azonban, hogy továbbra is égetjük a szenet, komoly hátrányokkal jár. Ez a magas kéntartalmú szén a felelős a savas esőért, amelyek következtében évente 50.000 amerikai és 10.000 kanadai hal meg. Emellett a savas eső tönkreteszi az erdőket, a folyókat és az állatvilágot.

(Brookhaven Nemzeti Laboratórium, 1986)

TISZTA, MEGÚJULÓ TÜZELŐANYAG-FORRÁS

A tüzelőanyag nem azonos jelentésű a benzinnel és a szénnel. A biomasszából származó energia megújuló tüzelőanyag-forrást jelenthet, és milliók számára teremthet új, tiszta munkahelyeket. A kender-biomasszából származó tüzelőanyagok és olajok helyettesíthetnek minden fosszilis tüzelőanyagból származó energiát.

A transzspiráció során a növekvő kendernövények "belélegzik" a széndioxidot, hogy felhasználják a sejtek felépítéséhez; a megmaradó oxigént pedig "kilélegzik", ezzel frissítve a levegőt. Azután, amikor a szénben gazdag kender-biomasszát elégetjük, és energiát termelünk, akkor a széndioxid visszakerül a légkörbe. A széndioxid ciklus csaknem tökéletes ökológiai egyensúlyt hoz létre, amikor a következő évben ismét termesztjük az üzemanyag-növényt. A fatermesztés 10-szer több szén-dioxidot tárol, a mikroorganizmusok, a rovarok, az aljnövényzet, a gombák következtében, amelyek minden fa környezetében élnek. Minél öregebb és minél nagyobb egy fa, annál több szén-dioxidot von ki a légkörből.

(A biomasszáért termesztett növénynek nem minden része alakul át tüzelőanyaggá. A levelek egy része, a tarló és a gyökérzet a szántóföldön marad, ez a szénben gazdag szerves anyag növeli a talaj termékenységét, és minden további szezonnal, egy kicsivel több széndioxid kerül a légkörből a talajba, ezért a biomasszáért termesztett növények lassacskán csökkentik a széndioxid mennyiségét Földünk szennyezett légkörében.) A biomassza pirolízissel való feldolgozása (amikor magas hőmérsékleten kezelik a szerves anyagot levegő távollétében, vagy kevés levegő jelenlétében) tiszta, éghető faszenet eredményez, amellyel a szén helyettesíthető. A széntüzelésű kazánokból a kéményeken át kibocsátott kén a savas esők keletkezésének elsődleges oka. A savasságot a pH skálán mérve, a New England-ben lehulló eső savassága sokszor az ecet és a citromlé közötti értéket mutat. Ez ártalmas minden sejthártyának, amellyel ez az eső érintkezésbe kerül, a legnagyobb kárt a legegyszerűbb életformákban teszi. A faszén nem tartalmaz kén, vagyis amikor ipari céllal elégetik, a folyamat során nem kerül a légkörbe kén.

A biomassza "krakkolása" ugyancsak kénmentes fűtőolajat eredményez, amely képes helyettesíteni a fosszilis üzemanyagokat, például a dízelolajat. És a légkör tiszta széndioxidtartalma nem emelkedik, ha biomasszából származó fűtőolajat égetünk el.

A pirolízis ugyanazt a "krakkolási" eljárást alkalmazza, mint a kőolajipar; amikor a fosszilis energiahordozókat feldolgozza. A faszén és a fűtőolajok kenderből való kivonása után maradó gázok ugyancsak felhasználhatók elektromos segédgenerátorok hajtására.

Ez a biomassza-átalakítási folyamat beállítható úgy, hogy tiszta faszenet, metilalkoholt és fűtőolajat eredményezzen, amellyel gőz hevíthető, valamint az ipar számára fontos vegyületeket: acetont, etilacetátot, kátrányt, terpeningyantát és karbolsavat adjon.

A Ford Motor Co. sikeresen üzemeltetett egy biomassza krakkolót az 1930-as években Iron Mountain-ban, fából állítva elő cellulóz üzemanyagot. (A környezetbarát kenderből legalább négyszer jobb hatásfokkal lehet üzemanyagot gyártani, mint a fából, és ez egy évente megújuló forrás.)

"Haladás a biomassza-konverzióval" 1. kötet, Sarkanen & Tillman, szerkesztők; Energy Farming in America, Osburn, Lynn, Access Unlimited.

A kendermag-olajból sikerült előállítani nagyon jó minőségű dízelolajat, repülőgép-üzemanyagot és precíziós műszerolajat.

BIOMASSZA AZ ENERGIABŐSÉGÉRT

A kender szárának 80 százaléka csepű (pulp készítésére használható melléktermék az után, hogy a rostot eltávolítottuk). A kender csepű 77 százaléka cellulóz - egy elsődleges kémiai ipari nyersanyag, amelyet különféle vegyületek, műanyagok és rostok előállítására használnak. Attól függően, hogy melyik amerikai mezőgazdasági jelentés a helyes, egy acre teljesen megnőtt kender 50-100-szor annyi cellulózt képes megújuló módon szolgáltatni, mint a kukoricaszár, a kenaf, vagy a cukornád - bolygónk következő legmagasabb cellulóztartalmú egynyári növényei

A kender az egyetlen olyan rendelkezésünkre álló biomassza forrás, amely energiafüggetlenné tehetné az Egyesült Államokat.

A legtöbb helyen a kendert egy évben kétszer lehet betakarítani, és az olyan melegebb vidékeken, mint Dél-Kalifornia, Texas, Florida stb., egész évben folyamatosan lehetne termesztani. A kender növekedési ciklusa rövid, elültethető az élelmisznőnövények betakarítása után.

Hatékony és autonóm farmerok független, felvidéki hálózata játszhatna gazdasági kulcsszerepet országunk energiatermelésében.

Az Egyesült Államok kormánya évente (készpénzben vagy "természetben") fizet a farmeroknak, hogy ne termesszenek semmit csaknem 90 millió acre mezőgazdasági területen, s ezt "talajbanknak" nevezi. 10-90 millió acre kenderből vagy más fás szárú egynyári növényből származó biomassza, amelyet ezen a beültetetlen ugaron (a mi Talajbankunkon) lehetne termesztani, ez valódi kísérlet lehetne Földünk megmentésére. És van még 500 millió acre marginális beültetetlen mezőgazdasági terület az Egyesült Államokban.

Minden acre kender 1000 gallon (4500 liter) metilalkoholt szolgáltatna. A kenderből előállított üzemanyag, a papír újrafelhasználásával stb. együtt,

elégendő lehetne ahhoz, hogy Amerikában gyakorlatilag ne legyen szükség kőolajra.

CSALÁDI FARMOK, VAGY FOSSZILIS ENERGIAHORDOZÓK

2000-ben, amikorra kőolaj-tartalékaink az eredeti mennyiség 20 százalékára zsugorodnak, Amerikának hatféle választása lesz, hogy elkerülje a gazdasági és környezeti tönkremenetelt.

- Még több szén használ, ezzel tovább szennyezi a környezetet;
- Folytatja a nukleáris energiatermelés bővítését, s ezzel bolygónk megsemmisülését kockáztatja;
- Az erdőket átalakítja üzemanyaggá, véglegesen megváltoztatva az életfenntartó ökoszisztémákat;
- Folyamatosan háborúkat folytat más országok olajáért;
- Hatalmas szél-, nap-, geotermikus- és árapály-erőműveket épít;
- Energiafarmokat hoz létre, s ezeken üzemanyag előállításához biomasszát termeszti.

Csupán a két utolsó lehetőség az ésszerű, életfenntartó választás.

Az Egyesült Államok kontinentális területének mindössze 6 százalékát beültetve biomasszaként szolgáló növényekkel, ki lehetne elégíteni Amerika teljes olaj és gázenergia-szükségletét, ezzel megszüntetve az ország függését a fosszilis energiahordozóktól.

Manahan, Stanley E., Environmental Chemistry, 4. kiadás

A kender a Föld első számú biomassza forrása; képes egy acre területen négy hónap alatt 10 tonnát megteremni. A kender nem zsákmányolja ki a talajt,* folyamatosan hullatja buja leveleit, ezzel letakarja a talajt és segít visszatartani a nedvességet. A kender ideális növény a félsivatagi nyugati és a műveletlen földek számára.

*Adam Beatty, a Kentucky Mezőgazdasági Társaság alelnöke, beszámolt olyan esetekről, amikor 14 éven keresztül folyamatosan termesztettek kendert ugyanazon a földön, anélkül, hogy a hozam csökkent volna. Beatty, A., Southern Agriculture (Déli mezőgazdaság), C.M. Saxton & Co., NY; 1843, 113. oldal USDA Évkönyv, 1913.

A kender az egyetlen olyan rendelkezésre álló biomassza-forrás, amely képes energiafüggetlenné tenni az Egyesült Államokat. Végso soron, a világnak nincs más ésszerű környezetbarát választása, mint hogy feladja a fosszilis energiahordozók használatát.

AKKOR HOL A CSAPDA?

A "csapda" nyilvánvaló: az energiaipari vállalatok. Az ő birtokukban van a petrokémiai, gyógyszeripari, szeszipari és dohányipari vállalatok legnagyobb része, és összefonódtak a biztosítótársaságokkal és a bankokkal. A sajtó szerint számos ma hatalmon lévő politikust, akiknek az amerikai kormányban akarjuk a CIA - a "Vállalat" -, megvettek és megfizetnek az energiaipari vállalatok. A Bush/Quayle-adminisztráció egyedülállóan kötődött az olajiparhoz, az újságokhoz és a gyógyszergyárakhoz - és a CIA - hoz.

A világ pénzért való küzdelme a valóságban az energiáért való küzdelem, mivel az energia segítségével állítjuk elő az élelmiszereket, a lakásokat, valósítjuk meg a szállítást és a szórakoztatást. Ez a küzdelem az, amely sokszor nyílt háborúban tör ki. Ha megszüntetjük az okot, ezek a konfliktusok soha többé nem fordulnak elő.

(Carl Sagan; és az U.S. EPA előrejelzés, 1983, egy készülődő világméretű katasztrófáról, amely a következő, 30-50 évben következik be.)

ENERGIABIZTONSÁG

Ha a harmadik világban bevezetnék a kenderbiomasszát, ez radikálisan csökkenthetné a tengerentúli segélyeket, és háborút, előidéző okokat, s közben ugrásszerűen javíthatná az életminőséget.

Új, nem szennyező iparágak bukkannának fel mindenütt. A világgazdaság minden korábbit felülmúlva fejlődne. Az emberi faj végre a környezeti túlélésre szavazna, ahelyett, hogy öngyilkos módon fogyasztaná a fosszilis energiahordozókat, amelyek minden földi életet fenyegetnek.

SZABAD VÁLLALKOZÁS, MAGAS HASZON

A gazdaságnak számos más területe van, amely hasznot húzhatna a kendertilalom megszüntetéséből, s az újra felfedezett kendertermékek kereskedelmének ebből, eredő fellendüléséből, a Hempstead Company, az Ecolution, a The Body Shop, Hanf Haus és mások szerint.

A legális kender sok milliárd dollár értékű természeti erőforrást adna vissza farmeroknak, és sok millió jó minőségű munkahelyet teremtené az energiatermelésben, az amerikai hátországban. A kender energiatermelők lennének az ország legnagyobb nyersanyagtermelői.

A családi farmokat meg lehetne menteni. A növények termesztését az ország szükségleteihez lehetne igazítani. A kender biomasszából gyártott üzemanyagokhoz tonnánként 30 dollárért lehetne termesztetni. A kendermagért termesztett növény újra ellátná a lakk és festékipart a petrokémiai termékek elsőrendű szerves és megújuló alternatívjával.

A rostért termesztett kender kiveheti a papír és textilipart a multinacionális vállalatok kezéből, és visszaadhatja a helyi közösségeknek.

A kenderrel kapcsolatos különféle üzleti lehetőségek kutatása azt mutatja, hogy mintegy 50.000 féle nem füstszívó, gazdaságilag életképes és versenyképes kereskedelmi alkalmazása van a kendernek. Ilyenek:

1. TARTÓS, DIVATOS RUHÁZAT

A kenderrost speciális tulajdonságai alapján abszorbeálóképesség, hőszigetelés, tartósság és légyság - a ruhagyárak és tervezők ismét tehetnének kendert a vászonba, s ezzel újfajta, tartós és vonzó ruhákat, szőnyeget és mindenféle textilt állíthatnának elő.

Az 1989-ben importból, Kínából érkező kenderpamut keverékből készült ruházat új korszak kezdetét jelentette a divat gyorsan változó világában. Ma, 1998-ban, az olyan vállalatok, mint a Hempstead Company (Santa Ana, CA); a CHA - Coalition for Hemp Awareness (Chandler Heights, AZ); a Hemp Connection (Whiteborn, CA); a Two Star Dog (Berkeley, CA); az Ecolution (Fairfax, Virginia); és az Ohio Hempery (Guysville, OH) mind gyönyörű és tartós divatárut és divatkellékeket hoznak létre a Kínából, Magyarországról, Romániából és Lengyelországból importált 100 százalékból kenderből készült textilből.

Miközben tapsolunk annak, hogy ezek a nemzetek első osztályú kenderanyagokat szállítanak, várjuk a napot, amikor az amerikai kenderből készült textil is megjelenik a kifutókon.

A felsőruházat, a meleg ágynemű, a lágytörülközők (a kender nedvszívása négyszer jobb, mint a gyapoté), a pelenkák (még az eldobhatók is, amelyek gyártásához nem kellene fákat kivágni), bútorszövetek, falburkolatok, természetes szőnyegek, még a világ legjobb szappanja is mindezek ma 100 százalékból megtervezhetők és elkészíthetők kenderből; általában jobban, olcsóbban, tartósabban, és sokkal inkább környezetbarát módon.

A kenderrel kapcsolatos kereskedelmi gátakat és az importált kenderrost használatát, korlátozó törvényt meg kell szüntetni.

Jelenleg a textilek és a ruhák képezik az amerikai import legnagyobb részét - 59 százalékat. 1989-ben az amerikai kereskedelmi mérleg hiányának 21 százaléka a textilimport következménye volt. A külföldi kormányok gyakran támogatják textil-iparukat, és nem követelik meg a vállalatoktól, hogy betartsák a környezetvédelmi és egészségügyi előírásokat.* A szívós kender nem okoz olyan kiterjedt környezetvédelmi problémákat, mint a gyapot.

*The Washington Spectator, 17. kötet, 4. sz. 1991. február 15.

Az Egyesült Államok többet importál textilből, mint bármi másból. A kormány már nem akadályozza a kenderből készült textilek és ruhák importját. De a kenderből készült textilek nem lesznek árban teljesen versenyképesek, amíg a kenderrostot, megtakarítva a felduzzadt szövetségi adókat és csökkentve a szállítási költségeket, nem lehet itthon termesztani és feldolgozni.

2. TARTÓSABB PAPÍRTERMÉKEK

Az amerikai Észak-nyugat és más fatermelő vidékek tönkrement környezete és munkaerőpiacai erőteljesen újraéledhetnének, ha a kender ismét bekerülhetne a hazai papíriparba.

A jelenlegi vizsgálatok szerint az ózon-réteg elvékonyodása azzal fenyeget, hogy lényegesen csökken a világ tömjénfenyő hozama (ez a papír pulp legfontosabb forrása) ez elérheti a 30-50 százalékot is, attól függően, hogy mennyire ingadozik az ózonréteg vastagsága. De a kender nemcsak ellenáll az ultraibolya sugarak károsító hatásának, hanem éppenséggel virul abban.

A megnövekedett ultraibolya sugárzásnak köszönhetően a kenderben, nagyobb mennyiségben termelődnek az olajok, és nő a növény súlya.

(Teramura, Alan, Marylandi Egyetem vizsgálata, f Discover magazin, 1989 szeptember.)

A papírmalmok visszatérhetnek a teljes termeléshez, és a fakitermelők új munkahelyeket találhatnak a kenderiparban.

A teherautó-vezetők továbbra is szállíthatják a pulpot a papírmalmoknak, és a faanyagot az építkezésekhez, bár a faanyag ára esik, ha a fa iránti kereslet csökken, mert a mezőgazdaságilag előállított kendercsepű átveszi az erdőkből származó pulp helyét.

(Wm. Conde, Conde Redwood Lumber; Jim EvansH Oregon Hemp)

Az újraerdősítés még számos feladat elvégzését igényli. Folyóink pedig magukhoz térhetnek, ha a kendercsepű átveszi a fapulp szerepét a papíriparban, mert ez 60-80 százalékkal csökkenteni fogja a papírgyártásban használt, s a folyóba kerülő vegyi anyagok mennyiségét,

Ez azt jelenti, hogy a folyókban több hal lesz, többet lehet halászni, és fellendül a turizmus a szép és egészséges, újonnan nőtt erdőkkel borított régiókban és a ki nem vágott régi erdős vidékeken is.

3. A MŰANYAGOK BIOLÓGIAILAG LEBOMLÓ ALTERNATÍVÁI

A cellulóz biológiailag lebomló szerves polimer. A kőszénkátrány, amely a szintetikus polimerek, például a nylon alapanyaga, biológiailag nem lebomló

fosszilis energiaforrás. Nem része a Föld élő ökológiájának. Ha valahol kiürítik, vagy kiöntik, megfojtja az életet.

A kenderből, amely elsőrendő cellulóz forrása, erősebb és jobban hajtogatható papír készíthető, mint a fapulpból. * A kenderből készült karton és papírzacskó tartósabb és jobban újrafelhasználható, mint a fapulpból vagy műanyagból készült hasonló termékek.

*Dewey & Merrill, 404-es brosúra, Amerikai Mezőgazdasági Minisztérium, 1916.

4. JÁRULÉKOS ÜZLETÁGAK ÉS ADÓK

A kenderből származó biokémiai források szó szerint sok tízezer féle termékhez használhatók fel, a festékektől a dinamitig.

Minden alkalmazás új üzleti lehetőségeket és új munkahelyeket jelent. Az új, kenderrel kapcsolatos üzletágak, amint kialakulnak, pénzt hoznak, ami segíthet átszervezni a gazdaság látszólag független területeit. Az amerikai munkások és hamarosan meggazdagodó vállalkozók sok millió új munkahelyet fognak teremteni, és új termékeket dobnak piacra.

Emellett sok millió új otthont, autót és más kendertől független dolgot fognak vásárolni - vagy lehet, hogy azok is kenderből lesznek? -, ezzel serkentve a valódi gazdasági fejlődést a "továbbgyűrűzés" alapján, nem pedig a Reagan-elnök féle "leszivárgás" bűvös gazdaságpolitikáját követve, amely igazából a pénzt közvetlenül a vállalati réteg vérkeringésébe pumpálta, ahelyett, hogy az az amerikai hátország hasznára lett volna.

A farmok, a bankok és a befektetési alapok szintén magas profitot realizálhatnak, és a sok milliárd kender-dollár a legális gazdaságban növelheti az adóbevételeket, a befektethető, illetve fogyasztási cikkekre fordítható likvid tőkét.

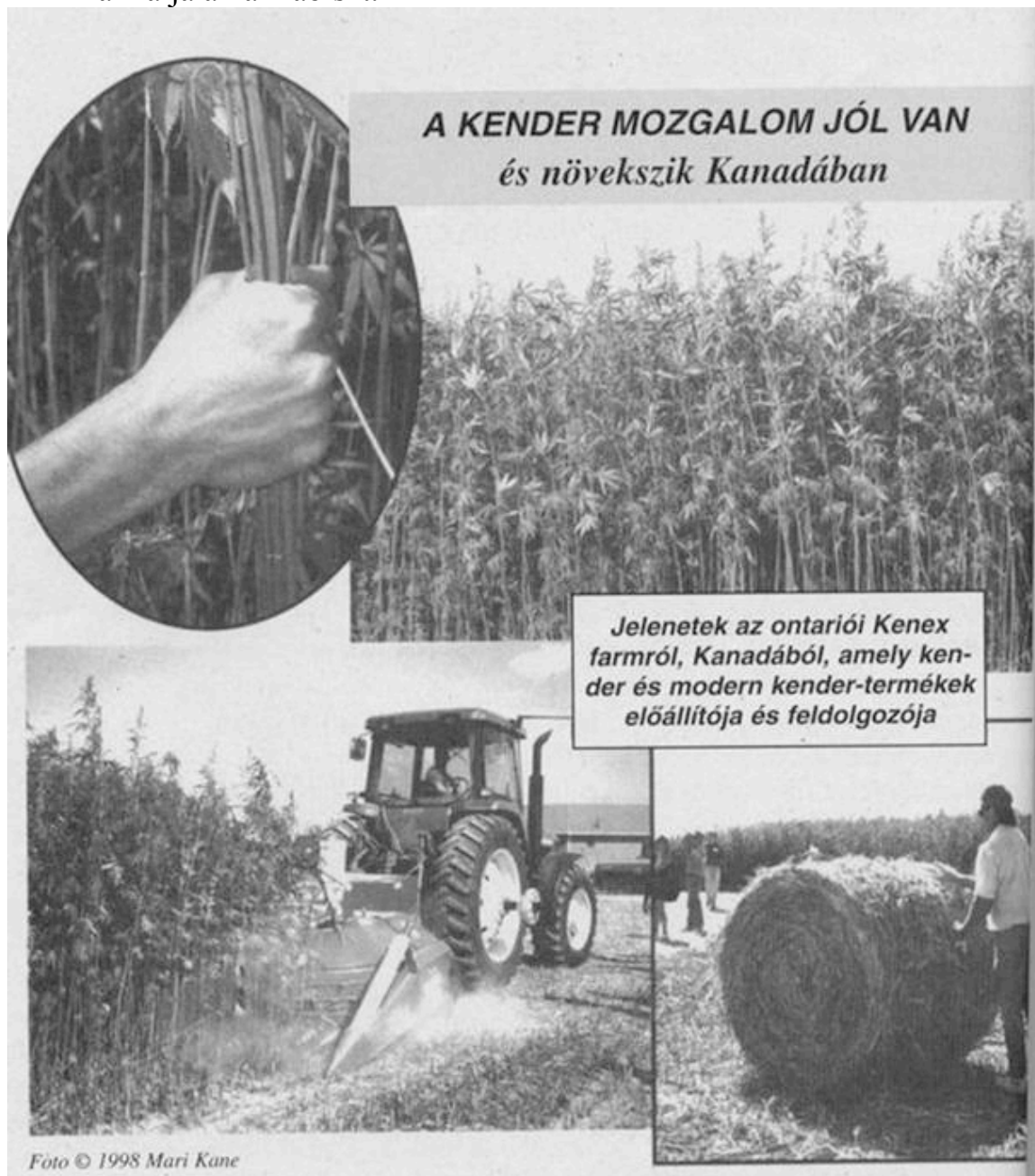
A szövetségi, állami és helyi kormányok számára talált pénz lesz a sok százmillió dollár adóbevétel, amelyhez nem kell megemelni az adókulcsokat, vagy esztelenül tovább mérgezni a földet.*

*Ha a marihuána piac legális lenne, az állami és szövetségi kormányok évi sok milliárd dollár adót szedhetnének," mondta Ethan Nadelmann, korábban a politikatudomány professzora a Princeton Egyetemen (ma, 1998-ban a Lindesmith Alapítvány igazgatója). Ehelyett milliárdokat költenek valamire, ami végül is a szervezett bűnözés támogatása lesz." (L.A. Times, 1989. november 20, A-18. oldal)

Soros György Lindesmith Alapítványa az Egyesült Államokban jelenleg folyó számos, a marihuána orvosi alkalmazásaira, illetve újratörvényesítésére irányuló állami kezdeményezést támogat.

Valójában a Lindesmith Alapítvány támogatta Dennis Peron orvosi marihuána kezdeményezését (215-ös törvényjavaslat) Kaliforniában, amelyet 1996-ban elfogadtak.

1997-98-ban Soros támogatta az orvosi marihuánával kapcsolatos kezdeményezéseket Washington és Oregon államokban, Washington D.C.-ben, Maineben és Coloradóban, és segített finanszírozni azt a népszavazást, amely 1997 júniusában megakadályozta az oregoni törvényhozást, hogy újra kriminalizálja a kannabiszt.

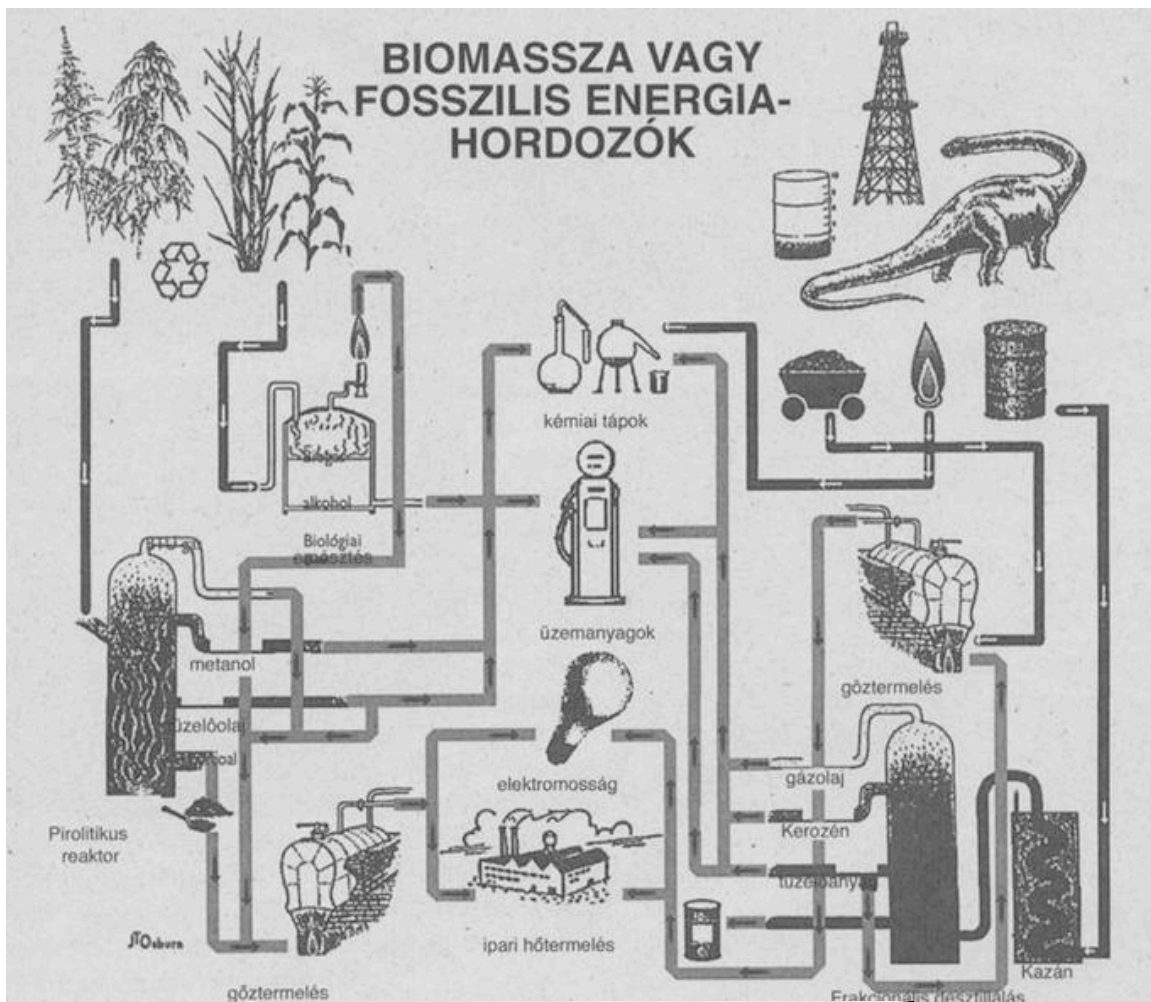
AZ ALAPOKTÓL
HENRY FORD BIOMASSZA AUTÓJA

Henry Ford (jobb oldalon) és a részben kenderből készült, "a földeken termesztett" autó látható ezen a fényképen, amelynek az eredetije 1941 márciusában jelent meg a Popular Science című újságban. Az alul látható folyamatdiagram azokat a különféle eljárásokat mutatja be, amelyekkel kémiai nyersanyagok, a közlekedéshez szükséges üzemanyagok, elektromosság és ipari célokra felhasználható hő állítható elő. A kender ideálisan alakítható át pirolízissel a diagram közepén látható összes terméké. Ugyanazt az alapvető termokémiai lebontási folyamatot használják mind a biomassza, mind a fosszilis üzemanyagok feldolgozásánál. A városi és mezőgazdasági hulladékoknál szintén alkalmazhatók ezek az eljárások, s kiegészítő forrásként akár további 10 százalékkal hozzájárulhatnak energiaszükségletünk kielégítéséhez.

A biokémiai emésztéshez legjobban a magas nedvesség-tartalmú, lágyszárú növények felelnek meg, mint a cukornád és a kukorica. Az ebből származó fermentált alkoholok értékes kémiai nyersanyagok. A bakteriális emésztés emellett metánban gazdag biogázt is szolgáltat, amely kiváló fűtőanyag.

A biomasszából származó tüzelőanyagok kielégíthetik az Egyesült Államok teljes energiaszükségletét, amelyet most fosszilis tüzelőanyagok szolgáltatnak. Amerika elfogyasztotta saját ismert olaj- és gázkészleteinek 80 százalékát. A biomasszából származó tüzelőanyagok használata csökkenteni fogja a savas esőt és megfordítja az üvegházhatást.

1942-ben volt, egy 14 perces propagandafilm, amelynek címe:
A kender a győzelemért.

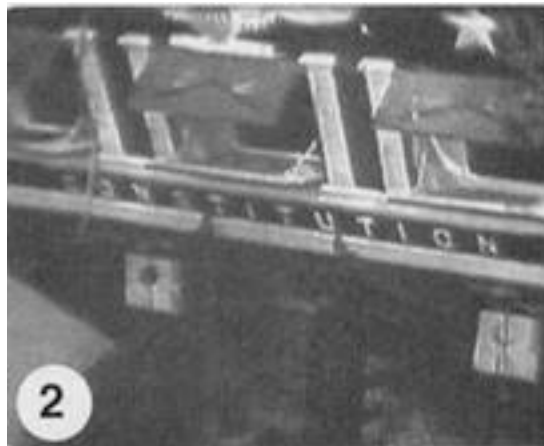
*Amikor Amerika legutóbb arra kérte
a farmerokat, hogy termesszenek
több kendert...*

A következőkben a film drámai marrációjának átiratát közöljük (a High Times szívességéből), az, ezeket kísérő képek nagyításaival.

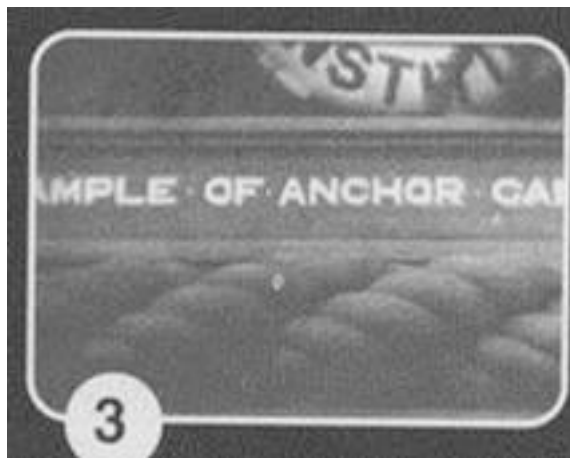
Réges-régen, amikor ezek a görög templomok még újak voltak, a kender már akkor évezredek óta szolgálta az emberiséget. Már akkor is termesztették ezt a növényt kötél-és ruhakészítéshez Kínában és más-hol Keleten. 1850 előtt évszázadokig minden hajónak, amely a nyugati vizeket járta, kenderből volt a kötélzete és a vitorlázata. [1]

A tengerész számára, akárcsak a hóhér számára, a kender nélkülözhetetlen volt. Egy 44 ágyúval felszerelt fregatton, mint a mi dédelgetett "Old Ironsides" hajónk [2],

több mint 60 tonna kender volt a kötélzetben, köztük egy 25 coll kerületű horgonykötél [3].

Az úttörők által használt Conestoga vagonokat és ekhós-szekereket kenderből készült ponyva fedte. Valójában maga a ponyva (canvas) szó a kender szó arab megfelelőjéből származik. Azokban az időkben a kender fontos növény volt Kentucky és Missouri államban. Azután jöttek az olcsóbb import rostok, mint a juta, a szizál és a manilakender a kötéلكészítéshez, és az amerikai kendertermesztés visszaesett.

Most, amikor a Fülöp-szigeti és kelet-indiai kenderforrások a japánok kezében vannak, és a juta szállítása Indiából korlátozott [4],

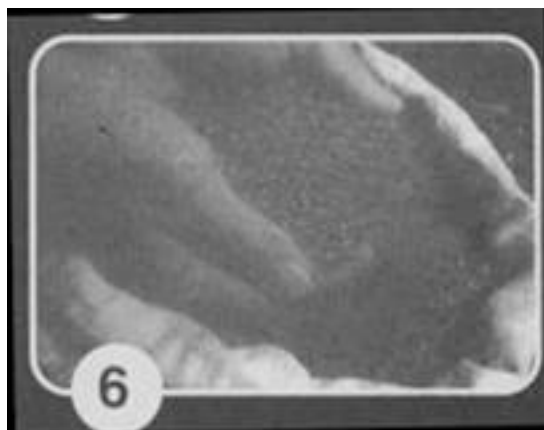

az amerikai kendernek kell kielégítenie a hadsereg, a haditengerészet és az ipar szükségleteit. 1942-ben haza-fias farmerok a kormány kérésére 36.000 acre területen vetettek magkender, ami több ezer százalékos növekedés [5].

A cél 1943-ban 50.000 acre magkender vetése.

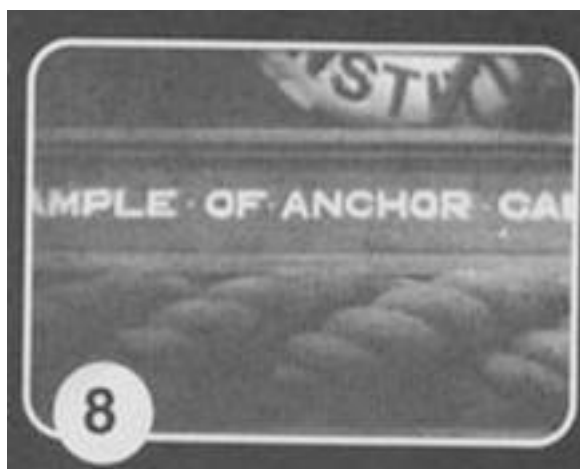
Kentucky államban legnagyobb részben ilyen folyómeder földeken vetették el a magkender. Némelyiket csak csónakkal lehet megközelíteni. Így a háborús program részeként a kenderipar nagymértékű fejlesztését tervezzük. Ezt a filmet azért készítettük, hogy megmagyarázzuk a farmeroknak, hogyan kezeljék ezt az ősi növényt, amelyet ma már kevésbé ismernek Kentucky-n és Wisconsinon kívül. Ez a kendermag [6].

Legyünk óvatosak a használatával. A kender legális termesztéséhez szövetségi regisztrációra és adóbélyegre van szükség [7].

Erről a szerződésben gondoskodnak. Kérje a helyi ügynöktől. Ne felejtse el. A kendernek gazdag, jól kiszáritott talajra van szüksége, mint amilyen itt a Kentucky-i Blue Grass régióban található, vagy Wisconsin központi részén [8].

Lazának és szerves anyagban gazdagnak kell lennie. A sovány talajok nem felelnek meg. Ahol jó kukorica terem, ott rendszerint termesztethető kender is.

A kender nem zsákmányolja ki a talajt. Kentucky-ban sok évig termesztették ugyanazon a földön, bár ez a gyakorlat nem ajánlott. A kender sűrű, árnyékot adó növény, amely megfojtja a gazt. Ez itt egy kanadai tövis, amely nem bírta a versengést és elpusztult. Így a kender után a talaj jó állapotban vágja a következő növényt.

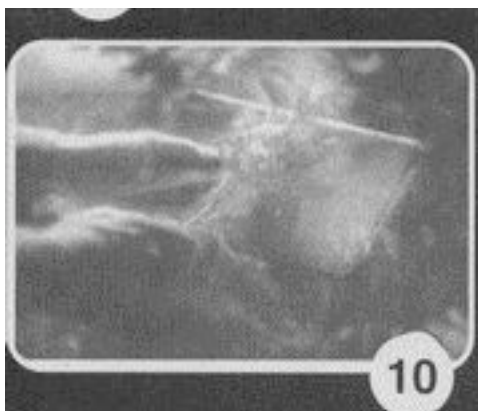
A rostkészítéshez a kendert sűrűn kell ültetni, minél közelebb vannak a sorok egymáshoz, annál jobb. Ezek a sorok négy coll távolságra vannak egymástól. Ezt a kendert viszont szórással ültették. Bárhogyan is ültetjük, sűrűn kell nőjön, hogy vékony szára legyen. Ilyen az ideális állapot [9],

ez a megfelelő magasság, amikor könnyen betakarítható, elég sűrű, hogy vékony legyen a szára, amelyet könnyű levágni és feldolgozni.

Az ilyen, a bal oldalon látható szárok szolgáltatják a legtöbb és legjobb rostot. A jobb oldaliak túl durvák és fásak. Magnak a kendert dombra ültetik, mint a kukoricát, néha kézzel. A kender vált ivarú növény. A nőivarú növény nem feltűnő, de a hímvirágot könnyen fel lehet ismerni. A magtermelésnél a beporzódás után ezeket a hímivarú növényeket kivágják. Itt láthatók a magok a nőivarú növényen.

A rostnak termesztett kendert akkor lehet levágni, amikor a virág-por szállni kezd, és a levelek kezdenek lehullani [10].

Kentucky-ban a kender betakarításának az ideje augusztusban érkezik el. Ez a hűséges öreg jószág egy öngyűjtős betakarítógép [11],

amelyet egy vagy több generáción keresztül használtak.

A kender olyan bőségesen terem Kentuckyban, hogy néha nehéz a betakarítás, ezért szívesen használják a vízszintes mozgású öngyűjtős gépet. Korlátozottan használtak egy módosított rizskötözőt is. Ez a gép jól dolgozik az átlagos kenderrel. Jelenleg egy javított kender-betakarítógépet vezettek be Kentuckyban, amelyet évekig használtak Wisconsinban. Ez a gép folyamatos rendet terít a kenderből. Nem hasonlítható azonban ehhez a hatékony, modern betakarítógéphez, amely nem akad el a legsűrűbb kenderben sem.

Kentuckyban az a gyakorlat, hogy kézzel vágnak ösvényt a gépnek. Kentuckyban [12] a kendert a levágás után azonnal elkezdik hántolni, mihelyt ez biztonságos, majd később ősszel terítik ki áztatni.

Wisconsinban a kendert szeptemberben takarítják be. Itt az automatikus terítővel felszerelt kender-betakarítógép megszokott eszköz. Figyeljük meg, hogy milyen simán fekteti a forgó kötény a rendet az áztatáshoz. Itt általános és szükséges gyakorlat, hogy földnyelveket hagynak a kenderföldek körül.

Ezeket a csíkokat be lehet vetni más növényekkel, lehetőleg kis növéssű gabonával. Így a betakarítógépnek van helye, ahol megteheti az első kört, anélkül, hogy kézzel kellene elővágni. A másik gép kukoricatárlón halad. Ha a vágórúd sokkal rövidebb, mint a kender szára, akkor átfedés következik be, ami nem olyan jó az áztatáshoz. A szokásos vágási méret nyolckilenc láb (2,4-2,7 méter).

Hogy mennyi ideig hagyják a kendert a földön ázni, az az időjárástól függ. A rendet forgatni kell, hogy az ázás egyenletes legyen, Amikor a fás mag így törte, a kender készen áll arra, hogy felszedjék, és kévékbe kössék. A jól kiáztatott kender világos/sötét szürke. A rost hajlamos elválni a szártól. Íjszerűen kinéző szárok megjelenése jelzi, hogy az áztatás jól előrehaladt. Ha a kender rövid és összegubancolódott, vagy a talaj túl nedves a gépeknek, akkor 9 kévét kézzel kötik. Favödröt használnak. Spárga is megfelel a kötözéshez, de maga a kender is.

Amikor a körülmények megfelelőek, általában géppel kötöznek. A rendnek simán és egyenletesen kell feküdnie, még a száraknak is párhuzamosaknak kell lenniük. Az összegubancolódott kenderben a kötöző gép nem működik megfelelően. A kötözés után a kendert a lehető leghamarabb hántolják, hogy megakadályozzák a további ázást. 1942-ben 14.000 acre rostkendert takarítottak be az Egyesült Államokban. 1943-ban a cél 300.000 acre rostkender. Így a kender, ez az ősi rost, ismét elterjedőben van.

Ez itt Kentucky-i kender amely a szárítóba megy egy Versailles-i malomban. A régi időkben a tilolást kézzel végezték. Ez volt az egyik legnehezebb emberi munka. Ma a tilológép gyorsan elvégzi a munkát.

Kötelet fonnak az amerikai kenderből az öreg Kentucky-i vízimalomban Frankfortban, Kentuckyban. Egy másik úttörő üzem, amelyben több mint száz évig készítettek kötelet.

Ma minden ilyen üzem amerikai kenderből gyártja termékeit: különféle zsinórokat kötözéshez és a kárpitosnak, köteleket a tengerészetnek, szénakötözéshez, darukhoz, nagy terhelésű csigákhoz, kevésbé igényes tűzoltócsövekhez, sok-millió amerikai katonának; cipőfüzőnek, és ejtőernyőszövetnek ejtőernyőseink számára. Ami az amerikai haditengerészetet illeti, ezekhez a hadihajókhoz 34.000 láb (10 ezer méter) kötélre van szükség más hajókhoz hasonlóképpen.

Itt, a haditengerészet bostoni dokkjában, ahol régen a fregattokhoz készítettek kötélzetet, ma az emberek éjt nappallá téve dolgoznak, kötélzetet gyártanak a flottának. A régi időkben a hajókötelet kézzel fonták. A kötél szálait egy vaslemez lyukain engedik át. A haditengerészetnél gyorsan apadnak ennek a manilakendernek a tartalékai. Ha elfogyott, az amerikai kender ismét szolgálatba áll: horgonykötélnek, vontatókötélként, csigákhoz

és számtalan egyéb haditengerészeti alkalmazáshoz a hajókon és a szárazföldön. Éppen, mint azokban a napokban, amikor az Old Ironsides győzedelmesen vitorlázott a tengereken kender kötélzetével...

"Kender a győzelemért!"

Mítosz, mágia, medicina:

PILLANTÁS A KENDER-HASZNÁLAT SZOCIOLÓGIÁJÁRA A VILÁGTÖRTÉNELEM SORÁN

Az elterjedt felfogással szemben, a "marihuána" nem az 1960-as évek jelensége. A kender része a világörökségnek, a legstabilabb és leghosszabban fennmaradt kultúrák része volt. A jelenlegi pszichofarmatológiai vizsgálatok felfedezték, hogy a THC-nek megvannak a maga receptorhelyei az agyban, jelezve, hogy az embernek és a marihuánának prekultúrális kapcsolata van. Nem lenne meglepő, ha kiderülne, hogy az emberi kultúra a kenderrel való együttélésből virágzott ki.

1. A KENDER-HASZNÁLAT TÖRTÉNELME

A kender (hemp) szót, amely az óangol "hanf"-ból származik, időszámításunk szerinti 1000 körül kezdték használni Közép Angliában, és még ma is elsősorban a cannabis sativát jelölik vele. Ezzel jelölik azt a hosszú rostot is, amelyet a növényből készítenek, a föld legjobb, legismertebb és a mai napig a legszélesebb körben használt textilrostját. A valódi kender neve különféle nyelveken: latinul kannabisz, franciául chanvre, spanyolul canamo, portugálul canhamo, canapa, albán nyelven canep, oroszul konopli, lengyelül konopi és penek, belgaül kemp, németül hanf, hollandul svédül hamp, dánul hampa, kínaiul tai-ma, dai-ma és tse-ma, japánul asa és taima, törökül nasha, szíriai nyelven kanabira, arabul kannab. A régmúlt és jelenkori történészek, régészek, antropológusok, filológusok bizonyítékai (ereklyék, textilek, ékírásos szövegek, stb.), arra utalnak, hogy a kender egyike az emberiség legősibb kultúrnövényeinek. A kenderrost iparszerű szövése 10.000 évvel ezelőtt kezdődött, a fazekassággal megközelítőleg azonos időben, és korábban, mint a fémfeldolgozás.*

*Columbia History of the World

Az időszámításunk kezdete előtti 27. század körül a kínaiak a "Ma"-t (kendert) a rostjáért, orvosságként és gyógynövényként is termesztették. 3700 évvel később (az időszámításunk szerinti kb. 1000-ben) a kínaiak a kendert "Tai-Ma"-nak, vagy "nagy kender"-nek nevezték, hogy megkülönböztessék a kevésbé fontos rosnövényektől, amelyeket ekkor az összefoglaló "Ma" néven emlegettek. A valódi, vagy "nagy" kendert ábrázoló piktogramjuk egy nagy "ember", jelezve a szoros kapcsolatot az ember és a kender között.

(Shen Nung gyógyszerkönyv; Pongs'ao Ching; Han dinasztia klasszikusa; mások)

A valószínűleg Közép-Ázsiából és Perzsiából (Irán és Irak) származó nomád törzsek, amelyekre a legendák árjaként hivatkoznak, gyakorlatilag az egész Mediterránt és Közép-Keletet előzőnlötték, és eljutottak a Kaukázuson túlra, Európa nyugati felébe is.

A különböző népmozgások és betörések során a nomádok meghonosították a kendert és annak különféle felhasználási módjait Görögországban, Európában, a Közép Keleten, egészen Egyiptomig és Afrikáig, valamint lent délen és keleten, a Himaláján túl, Indiában.

A kender része lett a Közép-Kelet és India kultúráinak, mivel sokféleképpen lehetett használni: élelmiszerként, olajként, rostként, orvosságként és kábítószerként. A kender nemcsak a mindennapoknak lett része, hanem a kenderből készült gyógyszerek és drogok rituális kapcsolatot teremtettek az istenekkel* A kender egyike volt őseink legfontosabb iparágainak, a szerszámkészítés, az állattenyésztés és a földművelés mellett.

*Általában azok, akik a mindennapi ipari felhasználásra termesztettek és/vagy használtak kendert, nem tudták és ezt nem is tanították nekik (vallási előírások, tabuk, fenyegetések miatt) -, hogy papjuk/sámánjuk/varázslójuk/stb. pontosan ugyanennek a növénynek különféle részeiből készült kivonatokat használ szentségként, orvosságként, kenőcsként, és az istenekkel való érintkezésre.

A kendert kétségtelenül számos célra használták a szkíták is. Például az ősi szkíták az általuk termesztett kendert egy olyan kézi betakarító eszközzel aratták le, amelyet (az angolban - a ford.) ma is róluk nevezünk meg, a kaszával (angolul scythe, ami az angolul szkítát jelentő scythianból származik). Hérodotosz görög történetíró az időszámításunk kezdete előtti 5. század elején feljegyezte, hogy a szkíták kendert szívtak a temetési szertartás részeként. A nomád szkíták ezt a szokást meghonosították más törzseknél is, például a trákoknál. J

(Emboden, W.A., Jr., *Flesh of the Gods*, Praeger Press, NY, 1974.)

A kendernövénynek a különböző korokban különös kapcsolata volt a világ törvényi előírásaival. Például számos afrikai törzsnél főbenjáró bűnök esetén a legszigorúbb büntetés az volt, hogy a bűnösnek órákon keresztül megszakítás nélkül kendert kellett szívnia egy zárt kunyhóban, amíg szabályosan el nem ájult a füsttől. Egy óra alatt elfogyasztotta egy erős

marihuána szívó amerikai egykét éves adagját. Vajon a dolog működik? Az afrikaiak azt állítják, hogy egy ilyen büntetés után a bűncselekmény gyakorlatilag soha nem ismétlődik.

Az európai és amerikai kultúrákban a kenderet egészen másképpen használták a törvény betartatására: a kenderből készült akasztófakötél formájában.*

*"Vidám fiúk vagyunk, mint korábban daloltunk egy| kenderkötélen az akasztófa alatt." John Fletcher Rollo, Duke of Normandy;. III. felvonás, 1639; "Meg kell állítsuk ezt az üzletet, vagy felakasztunk, mert van elég kenderünk és kezünk a városban, hogy felakasszuk az egész átkozott klánt", Egy lótolvaj sírkövére, Rapid Cityben, SD, 1877: Shusan, E.R.; Grave Matters; Ballantine Books, NY, 1990. Ld. még a Hemp for Victory című USDA filmben.

A kenderrel való gyógyítás titkos művészete hatékonynak bizonyult sebeink gyógyításában, izomrelaxánsként, fájdalomcsillapítónak és felülmúlhatatlan segítségnek a gyerekszülésnél, nem is szólva számos egyéb orvosi alkalmazásáról.

(Mikuriya, Tod H., M.D., Marijuana: Medical Papers, 1839-1972, Medi-Comp Press, Oakland, CA, 1973; Shultes, R.E., Harvardi botanika könyv; E. Britannica; Abel, Ernest Marijuana: The First 12,000 years; Plenum Press, 1980; Vera Rubin, Cannabis and Culture, Institute for the Study of Man, 1968-1974, és egy második vizsgálat 1974-1976; mások)

Két New Delhiben élő szikh hagyományos kender adalékot őröl egy italba, amelyet az indiai „Holi” ünnepségek alatt isznak. Az egész vidékre kiterjedő ünneplés során az emberek színeszett vizet szórnak egymásra.

A kender legendája és fogyasztása alapvető része a világ számos nagy vallásának. Például:

Shintoizmus (Japán) - a kenderet arra használták, hogy összekössék a házaspárokat, mert úgy tartották, hogy a kender elűzi a gonosz szellemeket, nevetést és boldogságot hoz a házasságba.

Hinduizmus (India) - azt állítják, hogy Shiva isten "a kenderet a Himalájából hozta, hogy élvezetet és felvilágosodást hozzon az embereknek." A Sadhu papok beutazzák Indiát és az egész világot, megosztva mindenkivel a néha más anyagokkal is kevert kenderrel töltött "chillum" pipát. A Bhagavad-Ghitában Krisna azt mondja, "Én vagyok a gyógyító növény" (9: 16 fejezet), míg a Bhagarat-purana Ötödik Éneke a hasist kimondottan a szexualitásra vonatkozó kifejezésekkel írja le.

Buddhizmus (Tibet, India és Kína) - az időszámításunk kezdete előtti 5. századtól kezdve szertartásokhoz használták a kender; a beavatási szertartások és a misztikus élmények általánosak voltak (ma is azok) számos kínai buddhista szektában. Egyes tibeti buddhisták és lámák a kender a

legszentebb növényüknek tekintik. Számos Buddhista hagyomány, írás és, hiedelem azt jelzi, hogy "Siddhartha"(a Buddha) igazságainak bejelentése (felfedezése) előtt (Négy Nemes Igazság, a Nyolcszoros Út) hat éven keresztül nem használt és nem evett semmi mást, csak kendert és annak magját.

Ami a zoroasztriánusokat, vagy mágusokat (Perzsia, időszámításunk kezdete előtti 8-7. századtól az időszámításunk szerinti 3-4. századig.) illeti, széles körben elterjedt a hit számos keresztény egyháztudós, kommentátor stb. között, hogy a három "mágus" vagy bölcs (a magyar nyelvben a háromkirályok, a ford.), aki születésekor Krisztust felkereste, kultikus hivatkozás a zoroasztriánusokra. A zoroasztriánus vallást (legalábbis a felszínen) a teljes kendernövényre alapozták: papi osztályának fő vallásos szentségére, és legfontosabb gyógyszerére, (pl. a szülészet, a tömjénezéses rítusok, és a keresztelőlajok), valamint a világi életben használt világító és fűtőlajokra. A "mágikus" szóról úgy gondolják, hogy a zoroasztriánusoktól származik, a "mágus" (Magi) szóból.

Az esszénusok (szélsőséges zsidók ősi szektája, kb. az időszámításunk kezdete előtti 200-tól az időszámításunk szerinti 73-ig.) - a kendert gyógyításra használták, amint ezt tették a terapeuták (Egyiptom), akiktől a terápia szó származik. Egyes tudósok mindkettőről azt feltételezik, hogy a zoroasztriánus papok/mágusok tanítványai, vagy rokonai voltak.

A korai zsidók Salamon templomában tartott szent péntek éjjeli miséjük részeként 60-80.000 ember szertartásosan körbe adott és elszívott 20.000 tömjénfüstölőt, amely kanabosommal (kannabisz) volt töltve, mielőtt hazatértek a hét legkiadósabb étkezéséhez.

Az iszlám szufik (Közép-Kelet) muzulmán misztikusok voltak, akik használták és dicsőítették a kendert az isteni megnyilatkozásért, az Allahhal való egységbe való bepillantásért, legalább az utolsó 1000 évben. Számos tudós szerint a szufik miszliticizmusa lényegében a zoroasztriánusoké volt, akik túléltek az időszámításunk szerinti 7. és 8. századi muzulmán hódításokat, és az ezt követő konverziókat (változtasd meg a vallásodat, és ne igyál több szeszes italt, azért ugyanis lefejezés jár).

A bantuk (Afrika) - titkos dagga kultuszában,* a titkos társaságok vezetői használták korlátozottan a kendert. A pigmeusok, a zuluk és a hottentották mind nélkülözhetetlen gyógyszernek találták a kendert, görcsökre, epilepsiára és köszvény re, valamint vallásos szentségként is használták.

*Ezek a "Dagga" kultuszok abban hittek, hogy a Szent Kendert az istenek hozták a földre, speciálisan a "Két kutya" csillagképből, amelyet mi Sziriusz A-nak és B-nek nevezzünk. A "Dagga" szó szerint kendert jelent. Érdekes módon, a fennmaradt indoeurópai szó erre a növényre felbontható a nádjelentésű "canna"-ra, és a kettőjelentésű

"bis"-re de a kettőjelentésű "bis" mellett a "canna" lehet a canine, kutya vagyis "Két kutya".

A rasztafariánusok (Jamaica és másutt) jelenkori vallásos szektát alkotnak, a "ganja-t mint áldott szentséget használják az Istennel való érintkezésre.

A kender fontos iparág volt a bibliai időkben. A Közép-Kelet más kultúráihoz hasonlóan a miszticizmus zsidó hagyományai (pl. a Kabbala) ismerték azokat a regionális szektákat - és össze is fonódtak velük, amelyek szertartásaikhoz természetes kábítószereket használtak. Mint általában, ezek is szertartások, szimbólumok és titkos kódok mögé rejtették el ezt a tudást, hogy megvédjék a természetes szentségeket, a "szent gombákat" és tudattágító füveket, köztük a kendert is.

Allegro, J.M.; Sacred Mushroom & the Cross Doubleday Co. 1970.

THOMAS JEFFERSON ÖSSZEHASONLÍTÁSA

"...A legjobb kender és a legjobb dohány ugyanazon a fajta talajon terem. Az előbbi cikk a kereskedelem és a hajózás, más szavakkal az ország gazdasága és védelme számára elsődleges. Az utóbbi, amely soha nem volt hasznos, sőt, néha ártalmas, becsületét a szenvedélynek köszönheti, értékét pedig az adóknak, amelyet korábban kivetettek rá."

AZ 1812-ES (KENDER) HÁBORÚ Napóleon bevonul Oroszországba

Ez egy olyan darabja a történelemnek, amelynek tanításakor az iskolában lehet, hogy az olvasó kicsit bizonytalan volt. Joggal kérdezhetette volna, "Vajon mi az ördögért harcoltak ezek ott?" Az alábbiakban bemutatjuk azokat az eseményeket is, amelyek elvezettek a New Orleans-i csatához, amelyet a lassú kommunikáció miatt, véletlenül vívtak meg 1815. január 8-án, két héttel az után, hogy az 1812-es háború hivatalosan véget ért 1814. december 24-én, a békeszerződés aláírásával Belgiumban.

IDŐ: AZ 1700-AS ÉS A KORAI 1800-AS ÉVEK

A kender, akárcsak évezredekken keresztül, a legnagyobb üzlet és a legfontosabb iparág a bolygón. Rostja (Id. a 2. fejezetet, "elhasználások") mozgatja gyakorlatilag a világ összes hajóját. A világ egész gazdasága használja, és függ a kendernövény ezer különféle termékétől.

1740-TŐL...

Oroszország, az olcsó rabszolga/jobbbágy munkaerőnek köszönhetően, a nyugati világban felhasznált kendernövény és kész kendertermék 80 százalékát állítja elő, -és messze a világ legjobb minőségű kenderét termeszt vitorlához, kötelekhez, kötélzethez és hálókhoz.

A kender Oroszország első számú kereskedelmi terméke - a prémet, a fát és a vasat megelőzve.

1740-1807-ig

Nagy-Britannia a tengerészetben használt kender 90 százalékát, vagy még ennél is többet Oroszországtól vásárolja; a brit tengerészet és a világtengeri kereskedelme orosz kenderrel hajózik; minden brit hajón 50-100 tonna kendert kell kicserélni egy-két évente.

Ezt nem lehet mással helyettesíteni; a len-vitorlák például, ellentétben a kenderből készütekkel, három hónap alatt, vagy még hamarabb rothadni kezdenek a sós levegőtől és vízpermettől.

1793-1799-ig ÉS TOVÁBB...

A brit nemesség elsősorban azért ellenséges az új francia kormánnyal szemben, mert a britek félnek, hogy a kommunárdok 1789-93-as Francia Forradalma továbbterjedhet és/vagy egy Anglia elleni francia inváziót eredményezhet, s elveszthetik Birodalmukat és természetesen nemeseik fejét.

1803-1814

A britek tengeri blokádot vontak Napóleon Franciaországa köré, beleértve Napóleon szövetségeseit is a kontinensen. Nagy-Britannia a, francia blokádot azzal teszi teljessé, hogy hajóhadával lezárja a (francia) Csatornát és az Atlanti-óceánt (a Viskájai Öbölt); emellett Nagy-Britannia teljesen ellenőrzése alatt tartja a Mediterránhoz és az Atlanti-óceánhoz vezető utat, mivel ellenőrzi a Gibraltár-szorost. (Id. a térképet)

1798-1812

A zöldfülű Egyesült Államok hivatalosan "semleges" a brit-francia háborúban. Sőt, az Egyesült Államok elkezdte megoldani saját külpolitikai problémáit azzal, hogy elküldi flottáját és haditengerészetét (1801-1805) a Mediterránra megakadályozni, hogy a tripoli kalózok és váltságdíjszedők megsarcolják az ebben a régióban kereskedő jenkit. "Milliókat a védelemre, de egy pennit sem váltságdíjra", ez volt Amerika harci kiáltása, és ezt az eseményt meg is Örököltette a tengerészek himnuszána második sorában: "...Tripoli partjaihoz."

1803

Napóleon, mivel pénzre volt szüksége ahhoz, hogy folytassa a háborút a britekkel, és ellenőrzése alatt tartsa az európai kontinenst, elkótyavetyéli Louisiana tartományt az Egyesült Államoknak 15 millió dollárért, vagyis durván két és fél centért ad egy acre földet.

Ez a terület mintegy egyharmada a 48 egybefüggő államot alkotó területnek.

IDŐ: 1803-TÓL...

A Louisiana-eladás kelti egyes - többnyire nyugati - amerikaiakban a "nyilvánvaló elhivatottság" álmát. Vagyis, hogy az Egyesült Államoknak Észak-Amerika legtávolabbi határaiig kell nyúlnia: Kanada tetejétől Mexikó aljáig és az Atlanti-óceántól a Csendes-óceánig (Id. a térképet). 1803-1807 Nagy-Britannia folytatja a kereskedelmet, és kenderének 90 százalékát közvetlenül Oroszországtól vásárolja.

1807

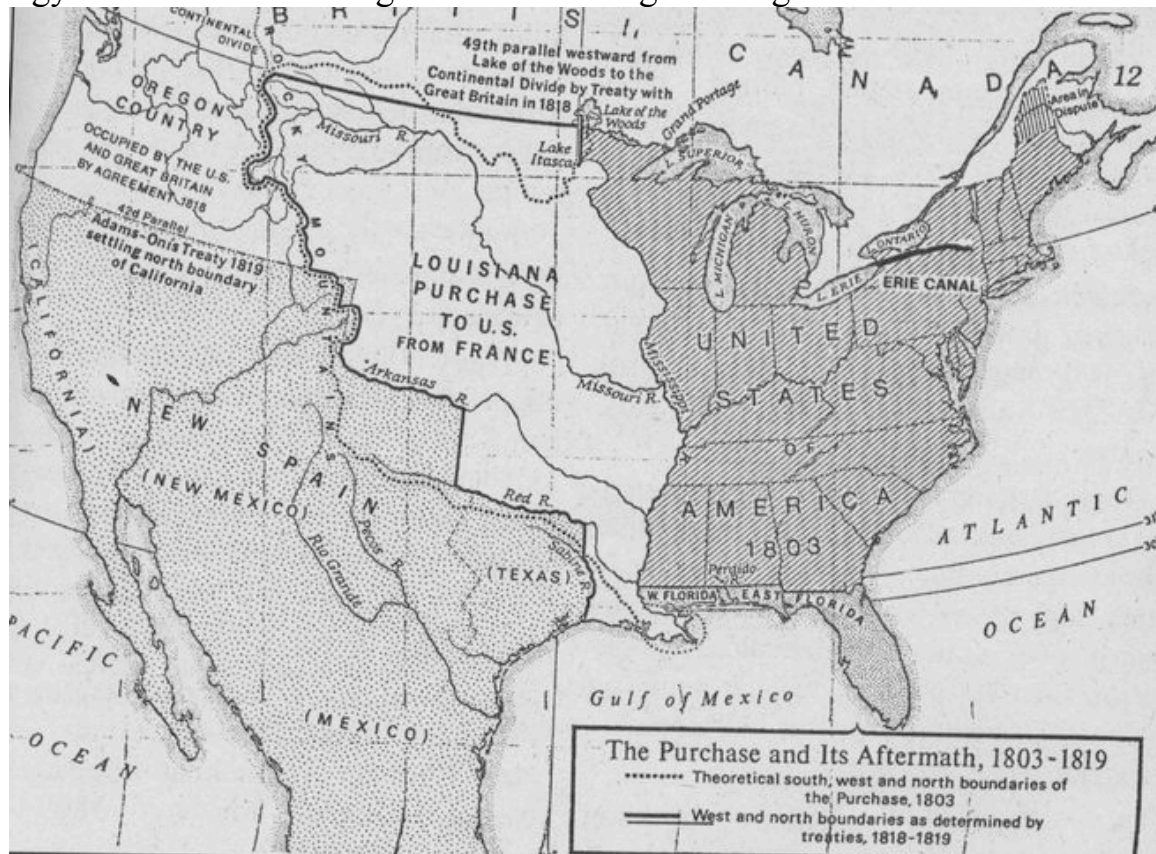
Napóleon és Sándor orosz cár aláírja a Tilset-i egyezményt, amely megszüntet minden legális kereskedelmet Nagy-Britanniával, szövetségeseivel, vagy bármely olyan semleges országgal, amelynek hajói közvetíteni akarnak Nagy-Britannia és Oroszország között.

Az egyezményben megjelölnek egy pufferzónát, a Varsói Nagyhercegséget (nagyjából Lengyelország középső és keleti része), Napóleon szövetségesei és Orosz-ország között.

Napóleon stratégiája - és legfontosabb célja az egyezménnyel - az, hogy megakadályozza, hogy az orosz kender eljusson Angliába, s ezzel tönkretegyje a brit tengerészetet, arra kényszerítve, hogy kannibalizálja vitorláit, köteleit és kötélzetét más hajóiról; és Napóleon úgy gondolja, hogy végül, ha hatalmas flottájának nem áll rendelkezésére az orosz kender, Nagy-Britannia kénytelen lesz felhagyni a Franciaországgal és a kontinenssel szemben alkalmazott blokáddal.

1807-1809

Napóleon az Egyesült Államokat sem-leges országnak tekintette, míg hajói nem kerestek Nagy-Britanniával, vagy Nagy-Britannia érdekében, és az Egyesült Államok semlegesnek tekinti magát az angol-francia háborúban.

A Kongresszus azonban elfogadja az 1806-os Nem-importálási paktumot: tiltottak lettek az olyan brit árucikkek, amelyeket az Egyesült Államokban állítottak elő, de máshol is elő lehetett volna őket állítani. A Kongresszus elfogadja az 1807-es Embargo Törvényt is, amely szerint amerikai hajók nem szállíthatnak termékeket Európába vagy Európából.

Ezek a törvények többet ártottak Amerikának, mint Európának; számos jenki kereskedő figyelmen kívül is hagyta őket.

1807-1814

Miután a Tilset-i Egyezmény megszüntette Oroszországgal való kereskedelmet, Nagy-Britannia kinyilvánítja, hogy nincsenek többé semleges országok, vagy hajózási útvonalak.

Ennek következtében bármely hajó, mely Napóleon szövetségeseinek "Kontinentális rendszerével" kereskedett, ellenségesnek számított, és rá is érvényes volt a blokád.

Ennek örve alatt Nagy-Britannia elkobozza az amerikai hajókat és rakományait, és a tengerészeket a hajótulajdonosok költségén küldi vissza az Egyesült Államokba.

Nagy-Britannia "besoroz" egyes amerikai tengerészeket, hogy szolgálatba álljanak brit tengerészetnél. Anglia azonban azt állítja, hogy csak azokat a tengerészeket, sorozza be", akik angol alattvalók, és akiknél az amerikai hajózási vállalat nem volt hajlandó kifizetni a hazatérés költségeit.

1807-1810

Nagy-Britannia azonban titokban "üzletet ajánlott az elfogott amerikai kereskedőknek (ami persze a gyakorlatban zsarolás), amikor megszálltak és elkoboztak egy amerikai hajót és elvitték egy angol kikötőbe.

Az üzlet: vagy örökre búcsút mondanak a hajónak és a rakománynak is, vagy Oroszországba mennek, és titokban kendert vásárolnak Nagy-Britanniának, aki előre arannyal fizet az amerikai kereskedőknek, és még több aranyat ad, ha az visszatér a kenderrel.

Ugyanakkor az amerikaiak megtarhatták saját árujukat is (rum, cukor, fűszer, gyapot, kávé, dohány), és ezt is eladhatták a cárnak a kenderért cserébe - ami kettős hasznot jelentett az amerikaiaknak.

1808-1810

Ravasz jenki kereskedőink, szembekerülve a választással, mely szerint vagy kiteszik magukat a brit blokádnak - és kockáztatják a hajó, a rakomány és a legénység elkobzását -, vagy titkos (illegális) brit meg-bízottként dolgoznak, garantált biztonsággal és profittal, többnyire az utóbbit választották.

John Quincy Adams (aki később elnök lett), szentpétervári amerikai konzul, 1909-ben megjegyezte:

"Vagy 600 amerikai zászló alatt hajózó clipper fordult meg egy-két hetes időszakban Kronstadtban" (A valamikor, a szovjet időkben Leningrádnak nevezett Szentpétervár kikötőjében), alapvetően kenderet rakodva (illegálisan), amelyet Angliának és Amerikának szállított, ahol a minőségi kender iránt szintén nagy volt a kereslet.

(Bemis, John Q. Adams and the American Foreign Policy (John Q. Adams és az amerikai külpolitika), New York, NY, Alfred A Knopf, 1949.)

Az Egyesült Államokban elfogadják a "Nem-érintkezés" törvényt 1809-ben, amely helyreállítja a legális kereskedelmet Európával, kivéve Nagy-Britanniát és Franciaországot. Ennek helyét hamarosan átveszi a Macon Törvényjavaslat, amely helyreállít minden legális kereskedelmet.

1808-1810

Napóleon ragaszkodik ahhoz, hogy Sándor cár állítson le minden kereskedést a független amerikai kereskedőkkel, mivel azokat rákényszerítették, hogy Nagy-Britanniának illegálisan kenderet vásároljanak. Napóleon azt akarta, hogy a cár megengedje neki, hogy francia ügynököket és csapatokat állomásoztasson Kronstadtban, hogy biztos lehessen abban, a cár és a kikötői hatóságok betartják a szerződést.

IDŐ: 1808-1810

A cár, a franciákkal kötött szerződés ellenére azt mondja: "Nyet", és szemet hűny az illegális amerikai kereskedők fölött, valószínűleg azért, mert szüksége van a népszerű, jó hasznot hozó árukra, amelyeket az amerikai kereskedők hoznak neki és nemeseinek - valamint arra a kemény aranyra, amelyet az amerikaiaktól kap a Nagy-Britannia számára történő (illegális) kendervásárlás során.

1809

Napóleon szövetségesei behatolnak a Varsói Nagyhercegségbe.

1810

Napóleon felszólítja a cárt, hogy állítson le minden kereskedelmet az amerikai kereskedőkkel! A cár erre azzal válaszol, hogy visszavonja orosz részről a Tilset-i i egyezmény azon részét, amely szerint nem adhatott el árut a semleges amerikai hajóknak.

1810-1812

Anglia, aki ismét szövetségese és teljes jogú kereskedelmi partnere lett Oroszországnak, még mindig megakadályozza, hogy az amerikai hajók kereskedjenek a kontinens többi részével.

Nagy-Britannia emellett blokád alatt tart minden Oroszországból jövő amerikai kereskedőt a Balti-tengeren, és ragaszkodik ahhoz, hogy az amerikai kereskedők egyéb stratégiai árut is vásároljanak számára (többnyire mediterrán kikötőkből), különösen Napóleontól és szövetségeseitől, akik ekkoriban boldogok voltak, ha bármit el tudtak adni, és pénzre tehettek szert.

IDŐ: 1812

Az Egyesült Államok, akit elvágtak orosz kenderforrásának 80 százalékától, háborúról vitatkozik a Kongresszusban.

Ironikus módon, a nyugati államok képviselői azok, akik a háború mellett érvelnek, azzal az indokkal, hogy "kényszerítik" az amerikai tengerészeket. A tengerparti államok képviselői azonban, akik félnek, hogy elvesztik kereskedelmi lehetőségeiket, a háború ellen érvelnek, noha az ő hajójuk, legénységük, és államuk érintett a dologban.

A tengerparti államok szenátorai közül egyetlen egy sem szavaz a Nagy-Britanniával való háborúra, míg gyakorlatilag minden nyugati állam szenátora a háborúra szavaz, abban reménykedve, hogy elvehetik Kanadát Nagy-Britanniától, és beteljesülhet álmuk a "nyilvánvaló elhivatottságról", abban a tévhitben, hogy Nagy-Britannia túlságosan elfoglalt a Napoleon elleni európai háborúval, és nem tudja megvédeni Kanadát.

Érdekes megjegyezni, hogy Kentucky, nagy háborús szállító, amely leállította a tengerentúli kender-kereskedelmet, aktívan fejlesztette saját hazai kenderiparát.

Ebben az időben, 1812-ben, az amerikai hajók háromszor gyorsabban és olcsóbban tudtak kendert vásárolni Oroszországban, s azzal visszatérni Amerikába, mint amennyiért Kentuckyból tudták a kendert szárazföldön a Keleti Partra szállítani (legalábbis amíg az Erie-csatorna el nem készült 1825-ben; ez drámai módon, 90 százalékkal lerövidítette az utazási időt).

A nyugati államok győztek a Kongresszusban, és 1812. június 18-án az Egyesült Államok hadba lépett Nagy-Britanniával.

Amerika Napoleon oldalán lépett be a háborúba, aki ugyancsak 1812 júniusában Moszkva ellen vonul.

Napoleon hamarosan vereséget szenved Oroszországban a kemény téltől, az oroszok felégetett-föld taktikájától, a 2000 mérföldes, havas és mocsaras utánpótlási útvonalaktól - és mert Napoleon nem pihent meg télre és nem

csoportosította át hadseregét, mielőtt Moszkva ellen vonult, ahogyan az eredeti haditervben szerepelt.

A 450.000-600.000 emberből, akikkel Napóleon elindult, csupán 180.000 tért valaha is haza.

1812-1814

Nagy-Britannia, az amerikaiakkal vívott háborúban aratott kezdeti sikerei után (például Washington felégetése, megtorlásul azért, mert az amerikaiak korábban felégették Torontót, az akkori gyarmati Kanada fővárosát) arra ébredt, hogy anyagilag és katonailag túlterhelt - a blokáddal, a franciákkal Spanyolországban, és a tengeren egy szívós új Amerikával vívott háborúval.

Nagy-Britannia beleegyezik a békekötésbe, és aláír egy szerződést az Egyesült Államokkal 1814 decemberében. A szerződés tényleges feltételei egyik oldalnak sem nyújtanak sokat.

Valójában Nagy-Britannia beleegyezik, hogy többé nem avatkozik bele az amerikai hajózásba.

És az Egyesült Államok beleegyezik, hogy örökre feladja minden Kanadával kapcsolatos igényét (amit meg is tett, egyetlen kivétellel).

1813-1814

Nagy-Britannia legyőzi Napóleont Spanyolországban, és száműzi Elba szigetére, de a császár onnan 100 napra megszökik.

1815

Nagy-Britannia legyőzi Napóleont Waterloonál (június 18.), és száműzi Szent Ilona szigetére az Antarktiszt mellett. Napóleon itt hal meg 1821-ben, haját és külső nemi szerveit emléktárgyként eladják.

1815. JANUÁR

Nagy-Britannia számára tragikus módon, több mint két héttel az után, hogy 1814. december 24-én aláírták a genfi békeszerződést az Egyesült Államok és Nagy-Britannia között, Andrew Jackson győzelmet arat egy hatalmas brit támadóerő fölött New Orleans-nál (1815. január 8.), mert a békeszerződés híre lassan jut át az óceánon.

20. SZÁZAD

Amerikai, brit, francia, kanadai és orosz iskolákban mindenütt a maguk saját, teljesen eltérő történelemváltozatát tanítják a gyerekeknek, s gyakorlatilag egyáltalán nem említik meg a kender szerepét ebben a

háborúban (sőt, az amerikai változatokban a történelem bármely más szakaszában játszott szerepét sem).

A KANNABISZ-GYÓGYSZEREK HASZNÁLATA A 19. SZÁZADI AMERIKÁBAN

Bár 1839 körül a tengerészeti használat, a kendertermékek, rostok, papír, lámpaolaj, élelmiszer, stb.; előállítása valószínűleg a legnagyobb mezőgazdasági és ipari üzletet jelentette Amerikában és természetesen világszerte is, a kannabisz sok százféle orvosi használata (amit évezredek óta ismertek Távol-Keleten és Közép-Keleten) szinte teljesen ismeretlen volt Nyugat-Európa és Amerika legnagyobb részén, mert a középkori katolikus egyház azt titokban tartotta. A 19. század azonban a kannabisz-gyógyszerek jótékony hatásainak drámai újrafelfedezését hozta, ezek voltak Amerika első számú gyógyszerei 1863 előtt. Ezek helyét később átvette a morfium, amikor az új injekciós tű divatba jött, de még előtte a kendermagával hozta az egészséges elixíreket és szabadalmaztatott gyógyszereket, a török luxus dohányzószalonokat, és ezzel az irodalmi kreativitás szökőkútját is. A kannabisz a második számú gyógyszer maradt 1901-ig, amikor az aszpirin vette át a helyét.

A MARIHUÁNA-GYÓGYSZER A 19. SZÁZADI AMERIKÁBAN

1850-től 1937-ig az amerikai gyógyszerkönyv szerint a kannabiszt több, mint 100-féle különböző betegség elsődleges gyógyszereként alkalmazták. Mindezen idő alatt (az 1940-es évekig) a tudománynak, az orvosoknak és a gyógyszer gyártóknak (Lilly, Parke-Davis, Squibb, stb.) fogalmuk sem volt a kannabisz aktív hatóanyagairól. Megis, 1842-től az 1890-es évekig az általában Cannabis Indicának vagy indiai kendernek nevezett marihuána kivonatai azon három receptre felírt, szabványos szer közé tartoztak, (az alkohol és az ópium mögött), amelyeket leggyakrabban használtak (masszív* adagokban, rendszerint szájon keresztül).

*A 19. században az amerikai gyerekeknek, fiataloknak, felnőtteknek, szülő nőknek és idősebb embereknek adott napi adag sok esetben annyi volt, amennyit ma egy közepesen vagy erősen szívó marihuána-élvező egy-két hónap alatt fogyaszt el, összehasonlításként az amerikai kormány 1983-as irányelveit használva.

Az erőszakot az alkoholfogyasztással kapcsolták össze, a morfiumfüggőséget „katona-betegség”-nek nevezték.

Ezért ebben az időszakban a kannabiszt megkedvelték, sőt, ajánlották az alkoholisták és kábítószerfüggők gyógyítására.

A kannabisz-gyógyszerek azonban nagymértékben elvesztek a Nyugat számára az Inkvizíció napjai óta, míg W.B. O'Shaugnessy, egy 30 éves brit orvos, aki Indiában szolgált Bengál tartományban*, meg nem figyelte, hogy az indiai orvosok sikeresen kezelnek különböző kenderkivonatokkal mindenféle olyan betegséget, amely az akkori nyugati orvostudomány szerint gyógyíthatatlan volt, köztük a tetanuszt is.

*Bengál Bhang Land-ot jelent, ami szó szerint Kender-föld.

O'Shaugnessy ekkor egy hatalmas vizsgálatot végzett (az első ismert nyugati vizsgálat)* 1839-ben, és egy 40 oldalas dolgozatot tett közzé a kannabisz-gyógyszerek alkalmazásairól. Ugyanebben az időben egy Roche nevű francia orvos ugyanígy újra felfedezte a kendert a közép-keleti gyógyszerekben.

A kannabisz-használók és orvosok által írt dolgozatok nyíltan beszámoltak a szer rendszerint eufórikus, de néha dízforikus hangulathoz vezető, elmét és időt tágító tulajdonságairól, valamint a jókedvről és a megnövekedett étvágyról.

*O'Shaugnessy kutatásaihoz és kísérleteihez betegeit, állatokat és saját magát használta. Egyébként O'Shaugnessy milliomos lett, és Viktória királynő lovaggá ütötte, mert megépítette India első távírórendszerét az 1850-es években.

O'Shaugnessy orvosi dolgozata és a kenderkivonatokkal kapcsolatos felfedezései végigsöpörtek a nyugati orvosi világon és elképesztették azt. Mindössze három év alatt a kannabisz amerikai és európai "szupersztár" lett. Az első amerikai alkalmazók (novíciusok) és a kannabiszsal kísérletező, azzal kezelést végző orvosok az általuk írt dolgozatokban nyíltan beszámoltak a szer gyerekeknél és felnőtteknél egyaránt rendszerint eufórikus, de néha dízforikus hangulathoz vezető, elmét és időt tágító tulajdonságairól, valamint a jókedvről és a megnövekedett étvágyról, különösen az első néhány alkalmazáskor.

Érdekes módon, ez alatt az egész időszak alatt (az 1840-es évektől az 1930-as évekig) az Eli Lillynek, a Squibbnek, a Parke-Davisnek, a Smith Brothersnek, a Tildensnek, stb., nem sikerült hatékonyan meghosszabbítani a nagyon rövid lejárati időt, és komoly nehézségeik voltak az adagolás szabványosításával.

*Az idézet az Ohio State Medical Society 15. Sulphur Springs-ben (Ohio) rendezett éves reprintjéből származik, 1860.június S2-14., 75-100. oldal.

A kannabisz-gyógyszerek használatát elsősorban azért hagyták abba, mert nehezen tudták meghatározni és szabványosítani az adagolást. 1964-ben, 27 évvel az után, hogy Amerika betiltotta a kannabiszt, először Dr. Raphael Mechoulam –a TelAvi Egyetemen, fedezte fel a THC delta molekulát, a

kannabisz aktív összetevőjét. Emellett az orvosok a 19. században nem találták módját annak, hogy vadonatúj dermiás tűjükkel emberekbe tudják fecskedezni a szert - ez még ma sem megoldott.

Az 1890-es évekre a amerikai házassági tanácsadók a kannabiszt, mint különlegesen erős afrodiziákumot ajánlották – egyikük sem ajánlotta a kannabisz tiltását. És miközben tárgyaltak az alkohol betiltásáról, számos női mértékletesség-szervezet ajánlotta a hasis-t, a "démoni" alkohol helyettesítőjeként, amely szerintük asszonyok-veréshez vezetett.

INSPIRÁCIÓ A 19. SZÁZADI IRODALMI NAGYSÁGOKNAK

Az 1800-as évek elejétől a világ legromantikusabb és legforradalmibb írói, akik a személyes szabadságról és az emberi méltóságról írtak, dicsőítették a kannabisz használatát. Ma az ő munkáikat az iskolákban klasszikusként tanuljuk. Ilyenek Victor Hugo: A nyomorultak, 1862, A Notre Dame-i toronyőr, 1831; Alexandre Dumas: Gróf Monte Christo 1844, A három testőr, 1844; Coleridge, Gautier, De Quincy, Balzac, Baudelaire és John Greenleaf Whittier (Barbara Fritchie), stb.

A kender és a gombák által előidézett képzelődés befolyásolta Lewis Carroll-t, az Alice Csodaországban, 1865, és Alice Tü-korországban, 1872 íróját. Az 1860-as évek elején Mark Twain legjobb barátja és tanács-adója volt a már híres bestseller író, és a kender szószólója, a fiatal (huszas éveinek közepén járó) Fitz Hugh Ludlow (The Hashish Eater--A hasisevő, 1857). Ludlow magasztalta a hasisevést, mint csodálatos szellemi kalandot, de erősen óvott ennek, és minden ; más drognak a túlzott élvezetétől. Ezen szerzők történeteiben rendszerint van néhány közös dolog: a személyes szabadság odaadó szeretete, minden ember méltóságának tisztelete a személyes tudatosság keresésében; az intézmények, a hiedelmek, a bürokrácia és napjaik igazságtalanságai iránti tréfás megvetés (például A nyomorultak). A pszichofarmatológia tudománya Franciaországban indult 1845-ben J. J. Moreau DeTours doktorral, és a kannabisz volt az egyik első szer, amellyel örülteket, és depressziósokat kezelt. Moreau Dumas, Hugo és Gautier legjobb barátai közé tartozott, és 1845-ben közösen megalapították Párizsban a nyugati világ első kannabisz-klubját: Le Club Des Haschischins.

JUHARCUKOR-HASISDRAZSÉ

Az 1860-as évekkel kezdődően a Gunjah Wallah Társaság gyártotta a juharcukor-hasisdrazsét, amely hamarosan az egyik legnépszerűbb amerikai kúra lett.

40 éven keresztül pultnál árulták, hirdették az újságokban, és szerepelt a Sears-Roebuck katalógusában, mint teljesen ártalmatlan, finom és élvezetes édesség.

TÖRÖK DOHÁNYZÓ-SZALONOK

A Világkiállításokon és Nemzetközi Vásárokon az 1860-as évektől a korai 1900-as évekig gyakran voltak népszerű török hasis-szívó szalonok kiállítva. A hasis szívása teljesen új volt az amerikaiaknak; hatásai sokkal gyorsabban jelentkeztek. A hasis szívása azonban csupán egyharmad olyan erős és tartós hatású volt, mint amikor szájon át vették be a kannabisz kivonatból készült gyógyszereket, amelyeket még az amerikai gyerekeknek is rendszeresen felírtak.

Amerika óriási 100-éves, 1876-os centennális philadelphiai kiállításán a látogatók elvitték barátaikat és családjukat, hogy szívjanak a rendkívül népszerű török hasisbemutatón, és ezzel fokozzák a vásár élményét.

1883 körül hasonló hasisszívó szalonokat nyitottak legálisan minden nagyobb amerikai városban, köztük New Yorkban, Bostonban, Philadelphiában, Chicagóban, St. Louisban, New Orleansban, stb.

A Police Gazette úgy becsülte, hogy az 1880-as években több mint 500 hasisszívó szalon volt New York Cityben, és a NYPD (New York-i rendőrség) becslése szerint az 1920-as években még mindig 500 vagy még több ilyen hasisszalón volt New Yorkban -több ilyen szalon volt, mint amennyi tiltott alkoholmérés, ugyanezekben a huszas években, az alkoholtilalom időszakában.

„Jelenet az egyik nemrég megnyílt török dohányzószalonból”

– *New York Herald*, 1895. április 28. vasárnap

AMERIKAI, MINT AZ ALMÁS PITE

A század kezdetén csaknem négy generáció amerikai használt már kannabiszt. Az országban gyakorlatilag mindenki ismerte gyermekkorától az eufóriát, amelyet a kenderkivonat okozott - az orvosok mégsem gondolták, hogy a szer függőséget okoz, antiszociális vagy erőszakos viselkedéshez vezet, 60 évi használat tapasztalatai alapján.

Ez egy fontos kérdést vet fel számunkra: ha nem az egészséggel kapcsolatos aggodalom, vagy a társadalmi következményektől való félelem vezetett oda, hogy végül is betiltották a kender használatát Amerikában (és később ezt a világ többi részére is rákényszerítették), akkor mi volt az oka ennek?

LITTLE ABAMA ALL-GOON
BY **HATTIE STADD**

HERE DID ROBINSON CRUSOE GO WITH FRIDAY ON SATURDAY NIGHT

DINAH
Music by **SAM M. LEWIS** and **JOE YOUNG** Lyrics by **HARRY AKS**
Din-ah is there an-y-one fir

AS SUNG BY **AL JOHNSON**
at the **WATER GARDEN**

He was raised on "lo-co weed"

Míg az olyan fehér előadók, mint Al Johnson és Eddie Cantor a vándorénekesek hagyományait vitték tovább a huszadik században, az ismert vaudeville-zenészt, Bert Williamst, egy afro-amerikait, az a gyalázat érte, hogy csak feketére festett arccal engedték színpadra

AZ ELKENÉSI KAMPÁNY

Milyen szociálpolitikai erő lehet elég erős ahhoz, hogy az amerikaiakat szembefordítsa egy ártatlan növénnel - nem beszélve arról, hogy egy olyan

növénnyel, amelynek használata olyan sok ember életét tehetné jobbá. Korábban ismertettük, hogyan születtek meg az első szövetségi marihuána-ellenes törvények (1937); William Randolph Hearst hazugságai miatt, a sárga zsurnalizmus, a rasszista újságcikkek és félrebeszélések következtében, amelyeket attól kezdve Harry Anslinger kongresszusi meghallgatásán tényként idézett.

De mi indította Hearst arra, hogy ilyen marihuána ellenes és rasszista rémtörténeteket találjon ki? Miféle tudás vagy tudatlanság - amelynek következményeképpen 14 millió évnyi börtön szabunk ki amerikai polgártársainkra csupán az utolsó hatvan évben (642.000 marihuána-szívás miatt bebörtönzött személy volt egyedül 1997-ben, csaknem kétszer annyi, mint 1990-ben) - idézte mindezt elő?

Az első lépés az volt, hogy felkeltették a félelmet az ismeretlentől, egy olyan szó használatával, amelyet korábban senki nem hallott: „marihuána”.

A következő lépés az volt, hogy a dolgot távol tartották az orvosoktól, a tudósoktól és a kenderiparttól, akik védelmezték volna a kendert. Ezt úgy érték el, hogy a betiltással kapcsolatos meghallgatások nagy részét titokban tartották.

És végül a prohibicionisták, a betiltás pártiak nekifogtak, hogy ősi érzelmeket kavarnak fel, és ezeket egyenesen a gyűlölet meglévő tartályába vezessék, amely már mérgezte a társadalmat: a rasszizmuséba.

ELŐÍTÉLET:

A marihuána és a Jim Crow törvények

A rabszolgaság eltörlése óta a rasszizmus és a bizottság többnyire kevésbé otromba formában nyilvánult meg Amerikában. A kendert betiltó törvények ismét a faji kisebbségek iránti intézményes intoleranciát, és azt illusztrálják, hogyan rejtőzött az előítélet a retorika és a látszólag egészen más szándékú törvények mögé.

A DOHÁNYZÁS AMERIKÁBAN

A nővirágú kender korona szívásának első ismert* esete a nyugati féltekén valószínűleg az 1870-es években történt a Nyugat-Indiákon (Jamaica, a Bahamák, Barbados stb.), az olcsó munkaerejéért odaszállított több ezer (a britek által ellenőrzött Indiából származó) indiai hindu bevándorlásakor. 1886-ban a mexikóiak és a fekete tengerészek, akik ezeken a szigeteken

kereskedtek, átvették és elterjesztették mindenfelé a Nyugat-Indiákon és Mexikóban.

*Léteznek más feltételezések is a kendervirág-korona első ismert "szívásáról", pl. amerikai és brazil rabszolgákhoz, Shawnee indiánokhoz stb., vezetve vissza, ezek némelyike lenyűgöző, de nem igazolható.

A "Négerék, mexikóiak és a szórakoztató-iparban dolgozók" jazz és szving zenéjét a marihuána-élvezet egyik káros hatásának nyilvánították.

A kenderszívás általánosan elterjedt a Nyugat-Indiákon a cukornád-földeken végzett, a hátat megrokkantó munka megkönnyítésére, a hőség legyőzésére, valamint az esti lazításhoz az alkohollal járó másnaposság tünete nélkül.

19. század végi elterjedési területeinek ismeretében - a karibi Nyugat-Indiák és Mexikó - nem meglepő, hogy az első marihuána-szívást az Egyesült Államokban mexikóiakról jegyezték fel Brownsville-ben (Texas), 1903-ban. És az első marihuánát betiltó törvényt is Brownsville-ben hozták ugyanebben az évben.

A "ganja" használatáról legközelebb 1909-ben számoltak be, New Orleans kikötőjében, a feketék által uralt "Storeyville" városrészben, amelyet gyakran látogattak a tengerészek.

A New Orleans-i Storeyville tele volt kabarékkal, bordélyházakkal, zenés helyekkel, és a többi, a "vöröslámpás" körzetek világon mindenütt szokásos tartozékaival. A tengerészek a szigetekről kimentek a városba, és vitték magukkal a marihuánát.

FEKETE ARCFESTÉS

New Orleans Közbiztonsági megbízottja írta, hogy "a marihuána a legijesztőbb és legkártékonyabb drog, amely valaha New Orleans-ban megfordult", és 1910-ben arra figyelmeztetett, hogy a rendszeres élvezők száma csupán Storeyville-ben akár a 200-at is elérheti.

A DA, a Közbiztonsági megbízott és a New Orleans-i újságok számára 1910-től az 1930-as évekig a marihuána alattomos és gonosz hatása abban nyilvánult meg, hogy a "feketék" úgy gondolták, hogy ők is vannak olyan jók, mint a fehérek.

Valójában a marihuánát hibáztatták azért, mert a szórakoztatóiparban dolgozó feketék kezdték megtagadni arcuk feketére festését. Ez így van, nem csal a szeme. A "Jim Crow" (szegregációs) törvények egy különös fordulata miatt a fekete amerikaiaknak tilos volt bármiféle színpadra lépniük Délen (és csaknem minden más helyen, Északon és Nyugaton is). A "négereknek" (az 1920-as évekig) fekete festékekkel be kellett mázolniuk az arcukat (mint Al Jolson amikor a "Swanee"-t énekelte) - ilyen festéket

használtak a fehérek, ha a feketéket akarták utánózni a színpadon. A "Jim Crow"-törvény szerint a feketék egyáltalán nem léphettek színpadra, de tehetségük miatt mégis megengedték, azzal a feltétellel, hogy fekete festéket kennek az arcukra, és úgy tesznek, mintha fekete személyt játszó fehérek lennének...

...ÉS AZ A JAZZ

New Orleans-ban a fehéreket az is aggasztotta, hogy a fekete zenészek, akikről az a hír járta, hogy marihuánát szívnak, rendkívül népszerű új zenét terjesztenek, a "voodoo"-t, amely még illedelmes fehér asszonyokat is rávesz arra, hogy doboljanak a lábukkal, és amelynek a végső célja az volt, hogy megszabaduljanak a fehérek igazától. Ma ennek a zenének a neve: jazz.

A feketék nyilvánvalóan rájátszottak a fehéreknek a „voodoo”-tól való félelmére, hogy távol tartsák a fehéreket az életüktől.

A jazz szülőhelyének általában a New Orleans-i Storeyville-t tartják, amely az eredeti újítoók otthona is: Buddy Bohler, Buck Johnson és mások (1909-1917). Storeyville volt a szülőhelye Louis Armstrongnak* is (1900).

*1930-ban - egy évvel az után, hogy Louis Armstrong lemezre vette a "Muggles"-t (ejtsd: marihuána) - letartóztatták egy marihuánás cigaretta miatt Los Angelesben, és 10 napig börtönben tartották, amíg meg nem fogadta, hogy elhagyja Kaliforniát, és két évig nem tér oda vissza.

A mexikóiak a marihuána hatása alatt emberi bánásmódot követeltek, ránéztek fehér asszonyokra, azt kérték, hogy gyermekeik iskolába jár hassanak, miközben ők a cukorrépat takarították be, és más hasonló "arcátlan" követeléseik voltak.

Az amerikai újságoknak, politikusoknak és rendőröknek gyakorlatilag fogalmuk sem volt arról ezekben az években (egészen az 1920-as évekig, és akkor is csak ritkán), hogy az a marihuána, amelyet a "feketék" és a "csikánók" szívnak a cigarettában, vagy a pipájukban, annak a számos ismerős kannabisz-gyógyszernek egyik gyengébb változata, amelyet gyermekkoruk óta szedtek, vagy hogy ugyanezt a dro-got szívják legálisan a helyi "fehér" hasis-szalonokban.

A fehér rasszisták cikkeket írtak, városi és állami marihuána-törvényeket fogadtak el, ennek az ismerete nélkül, csaknem két évtizeden keresztül.

Sok százezer "feketét" és csikánót ítéltek 10 naptól 10 évig terjedő börtönre, többnyire helyi vagy állami törvények alapján.

Ez volt a "Jim Crow"-törvények természete, egészen az 1950-es és 60-as évekig, amikor Martin Luther King törvényei, az NAACP és a közvélemény felzúdulása végül "gyógyítani" kezdte Amerikát.

Nyugalomba vonulása után Harry Anslinger személyesen szállította el papírjait, amelyek a világ vezető kábítószerellenes hivatalnokaként eltöltött 30 év alatt gyűltek össze, a Pennsylvániai Állami Egyetemre.

Anslinger papírjaiból és a washingtoni DEA könyvtárból, amely a régi FBN (Federal Bureau of Narcotics) papírjait és feljegyzéseit tartalmazza, a következőt tudhatjuk meg: 1943-tól 1948-ig Anslinger elrendelte, hogy minden ügynöke az egész országban figyeljen és vezessen bűnügyi marihuána-aktákat gyakorlatilag minden jazz és swing-zenésről; de lebuktatásuk összehangolt legyen, valamennyi jazz-zenészt ugyanazon az éjszakán kapjanak el.

Az volt a célja és az álma, hogy egyszerre buktassa le őket egy gigantikus országos takarító-akcióban. Ez az összes amerikai újság címlapjára kerülne, és Anslingert isertebbé tenné, mint 20 éven át fő riválisát, J. Edgar Hoovert. A jazz-és swing-zenészeket bemutatnák Amerika ifjúságának, hogy a jazz-és swing-zenészek milyenek a valóságban: a kábítószer rabjai.

Anslinger folyamatosan figyeltette következő "züllött" életű amerikaiakat: Thelonius Monk, Louis Armstrong, Les Brown, Count Basie, Cab Calloway, Jimmy Dorsey, Duke Ellington, Dizzy Gillespie, Lionel Hampton, Andre Kostelanetz. Ugyancsak megfigyelték az NBC-zenekart, a Milton Berle show-t, a Coca-Cola programot, a Jackie Gleason programot, sőt, Kate Smith programját is. Mindazokat az embereket, akikről ma mint zenei újítókról gondolkodunk.

Öt évig figyelték őket, és az akták gyarapodtak. 1943-tól 1948-ig vártak a szövetségi ügynökök, hogy léphessenek.

**Anslinger aktákat vezetett a következőkről: Thelonius Monk,
LouisArmstrong, Les Brown, Count Basie,
Cab Calloway, Jimmy Dorsey, Duke Ellington, Dozzy Gillespie, Lionel
Hampton, Andre Kostelanetz, az NBC-zenekar,
a Milton Berle show, a Coca-Cola program, a Jackie Gleason program,
Kate Smith programja.**

Jellemző részlet egy "jelentéktelen" jazz-zenész aktájából: "A gyanúsított egy színes bőrű ember Camdenben, Texas-ban, született ----, 5 láb 8 hüvelyk magas, 165 font a súlya, fekete az arca, fekete a haja, fekete a szeme. Bal homlokán sebhelyek vannak, és egy tör és a ---- szó van tetoválva a jobb alkarjába. Zenész , trombitán játszik egy kis zenekarban. Nagyon nagy a szája és vastagok az ajkai, ezért ---- nak nevezik. Marihuánát szív."
A többi akta ugyanilyen nevetséges, rasszista és jazzellenes.

Csak elképzelni tudjuk annak a közvetlen hatását a fehér intézményre, amikor a szórakoztatóiparban dolgozó feketék megtagadták arcuk feketére festését, de hét évvel később, 1917-ben Storeyville-t teljesen lezárták. Az apartheid pillanatnyi győzelmet aratott.

A becsületes fehér polgárnak nem kellett többé aggódnia azért, mert a fehér asszony elment Storeyville-be a "voodoo" jazz-t hallgatni, és esetleg megerőszakolják a marihuánától megőrült "fekete hívek" stb.

A fekete zenészek akkor a zenéjükkel és a marihuánájukkal elmentek Memphisbe, Kansas Citybe, St. Louisba, Chicagóba stb., ahol a (fehér) városatyák ugyanilyen rasszista okokból, hamarosan helyi törvényeket fogadtak el, hogy megállítsák a "gonosz" zenét, és megakadályozzák, hogy a fehér asszonyok áldozatul essenek a feketéknek a jazz és a marihuána hatása alatt.

MEXIKÓI-AMERIKAIK

1915-ben Kalifornia és Utah olyan állami törvényeket fogadott el, amelyekben törvényen kívül helyezte a marihuánát, ugyanolyan "Jim Crow"-okok miatt.

Colorádó követte a dolgot 1917-ben. Törvényhozói Pancho Villa lázadó hadseregének túlkapásait a marihuánával összefüggésben idézték. (Ami, ha igaz, akkor azt jelenti, hogy a marihuána segített minden idők legelnyomóbb, leggonoszabb rendszerét megbuktatni Mexikóban.)

A colorádói törvényhozás szerint, csak úgy akadályozhatta meg az aktuális faji vérfürdőt és a (fehérek) tudatlan és bigott törvényeinek a megbuktatását, ha megállítja a marihuána terjedését. A marihuánára (gyilkos növény) hivatkozva a fehérek most erőszakot is alkalmazhattak, és racionalizálhatták kegyetlen elnyomó cselekedeteiket.

Ez a "marihuána-rasszizmus" egészen napjainkig folytatódik.

Kender elleni törvényeink faji és vallási alapon keletkeztek. Büszke rá?

Mindeddig tizennégymillió évet töltöttek börtönben, vagy feltételesen szabadlábon amerikaiak emiatt az abszurd rasszista és talán gazdasági megfontolás miatt. (Id. a 4. fejezetet, "A legális kender utolsó napjai")

Bush elnök, nagy drogellenes beszédében 1989. szeptember 5-én megígérte, hogy ismét megduplázza a szövetségi börtönök népességét, miután az Reagan alatt megduplázódott. Sikerült neki. 1993-ban Bill Clinton elnök azt tervezte, hogy ismét megduplázza a börtönlakók számát 1996-ra. Így lett.

Emlékezzünk az 1979-es felháborodásra, amikor a korábbi ENSZ nagykövet, Andrew Young közölte a világgal, hogy az Egyesült Államokban több politikai fogoly van, mint a világ bármely más országában. (Amnesty International, ACLU)

TARTÓS HATÁSOK

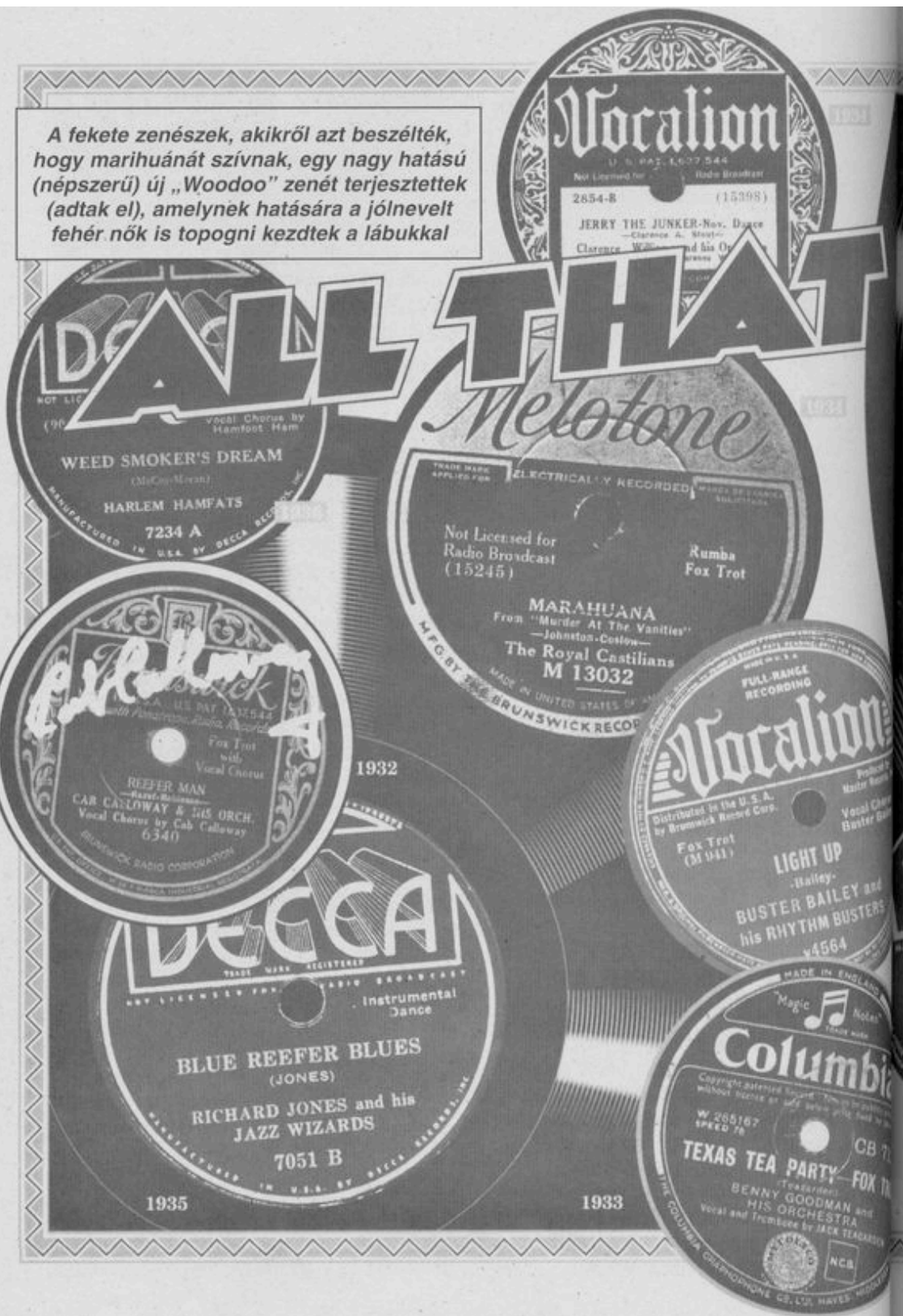
Hiába, hogy a fekete arcfesték már nem volt kötelező, akárcsak az 1920-as évek törvényei, az 1960-as években, a szórakoztatóiparban dolgozó feketéknek (mint például Harry Belafonte és Sammy Davis, Jr.) j a törvény szerint még mindig a hátsó ajtón kellett bemenniük a színházi létesítménybe, bárókba stb.

Nem vehettek ki szállodai szobát Las Vegasban vagy Miami Beach-en - még akkor sem, ha az újság címlapján szerepeltek.

Ben Vereen 1981-es elnöki beiktatási műsora, amelyet Ronald Reagan számára adott elő, bemutatta az országnak a századforduló fekete arcfesték Jim Crow-törvény helyzetét egy, a fekete humorista zeniről, Bert Williamsről (kb. 1890-1920) szóló történettel.

Vereen show-jának teljes első felét, amely Bert Williams-t és a fekete festéket mutatta be, kicenzúrázták Reagan emberei az ABC tévénél.

A fekete zenészek, akikről azt beszélték,
 hogy marihuánát szívnak, egy nagy hatású
 (népszerű) új „Woodoo” zenét terjesztettek
 (adtak el), amelynek hatására a jólnevelt
 fehér nők is topogni kezdtek a lábukkal

LOUIS ARMSTRONG LEVELE MEZZ-HEZ

Számos jazz zenész, mind fehér, mind fekete, kapzsi vipera volt (marihuána-szívó), aki kreativitásának nagy részét a kannabisznak tulajdonította. Az 1930-as években a fehér zenész Milton "Mezz" Mezzrow volt a "halandzsázó ember", aki sok zenészt ellátott a "lozeerose"-zal (a marihuánára használt titkos szó), ahogyan ezt Mezzrow önéletrajza (Really the Blues, Random House, 1946) egyik oldalán írja.

Egy másik oldalon Mezz az alkoholisták és a marihuána-szívók közötti nagyon lényeges különbségekről beszél, olyan különbségekről, amelyek sokunk szerint a kulcsai a legális alkohollal és az illegális marihuánával kapcsolatos képmutatásnak.

A Really the Blues című könyvében Mezzrow nyíltan ír életéről, zenéjéről, az olyan drogok használatáról, mint az ópium és a marihuána, és barátságairól a jazz legnagyobbjaival. Egyik volt közülük Louis Armstrong. Személyes leveleiben Mezzrow-hoz (egyik ilyen levélnek egy részletét mutatjuk, Sherwin Dunner zenetörténész jóvoltából) Armstrong burkoltan több "Lo Zee Rose"-t kér és "hangszerelést", mindkettő játékos eufemizmusa a marihuánának.

Az amerikaiak büszkén mutatnak a jazz-re, mint azon néhány művészeti forma egyikére, amely a mi partjainkról ered (valójában a gyökerei Afrikába

nyúlnak vissza). Talán végre itt az ideje, hogy elismerjük, a jazz egyes vonulatai Mexikóból származnak.

TÖBB, MINT HATVAN ÉV ELNYOMÁS ÉS ELFOJTÁS

1937: A kenderet betiltják. A becslések szerint mindössze 60 000 amerikai szív marihuánát, de hála Hearst és Anslinger dezinformációs kampányának, az országban gyakorlatilag mindenki hallott róla.

1945: A Newsweek beszámol arról, hogy már több, mint 100.000 ember szív marihuánát.

1967: Sok millió amerikai szív rendszeresen és nyíltan marihuánát

1977: Több tíz millióan szívnak rendszeresen kenderet, sokan maguk termesztik a növényt.

1998: Három amerikai polgárból egy, vagyis közelítőleg 90 millió ember legalább egyszer kipróbálta, és 10-20 százalékuk (25-50 millió amerikai) továbbra is vásárol kenderet, és használja rendszeresen, a vizelettesztek és a keményebb törvények ellenére. A történelem során, az amerikaiak tartották magukat ahhoz a legális hagyományhoz, hogy az ember nem adhatja fel

alkotmányos jogait - és ha valakit megfosztottak ettől a védelemtől, akkor áldozattá tették. Azonban 1989-re oda jutottunk, hogy ha valaki jelentkezett az iskolában valamilyen tanuláson kívüli tevékenységre, vagy egy minimális fizetéssel állásért folyamodott, akkor felszólíthatták, hogy adja fel a magánélethez való jogát, és a maga elleni tanúskodástól való védelmet. Az alkotmányos követelményeket, amelyek megkívánják egy vizsgálat vagy letartóztatás megalapozottságát, az ártatlanság védelmét, amíg a bűnösség be nem bizonyosodik, és mindenek között a legalapvetőbb jogot: a személy felelősségei a saját életünkért és tudatosságunkért.

1995-re az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága fenntartotta, hogy ezek a beavatkozások a magánéletbe alkotmányosak. 1996 novemberében, mint korábban leírtam, Kaliforniában elfogadtak egy egész államra kiterjedő népi kezdeményezést, amely elnyerte a szavazatok 56 százalékát, és legalizált marihuána orvosi alkalmazását az államon belül. Ugyancsak 1996 novemberében Arizónában elfogadták az egész államra kiterjedő kezdeményezést (a szavazatok 65 százalékával), amely magában foglalta a marihuána orvosi alkalmazását, de, ellentétben a kaliforniai törvénnyel. Arizónában a törvényhozás és a kormányzó megvétózhatja és meg is vétózi ezt a népszavazással hozott törvényt. 90 éve ez volt az első eset, hogy egy ilyen kezdeményezést elutasított az arizonai törvényhozás és a kormányzó.

A HADSEREG ÉS AZ IPAR

A hadsereg, valamint számos polgári üzem eltávolítja, aki marihuánát szív; még akkor is, ha valaki 30 nappal a teszt elvégzése előtt tette ezt, és szolgálaton kívül. Ezeket a teszteket véletlenszerűen végzik, és gyakran nem vizsgálják az alkoholt, a nyugtatókat és a speed-típusú szereket. Azonban az OSHA, a biztosítók kárfelmérői, és az AFLCIO szerint is az alkohol (!) szerepel a valamilyen szerrel kapcsolatos üzemi balesetek 90-95 százalékában.

Valójában számos, a marihuánának a katonákra gyakorolt hatására vonatkozó teszt; az amerikai hadseregnél (az 1950-s és 60-as években), a marylandi Edgewood Arsenal- ban és máshol, azt mutatja, hogy nincs semmilyen motiváció- vagy teljesítménycsökkenés két évi rendszeres (a katonaság által szponzorált) marihuánaszívás után.

Ezt a vizsgálatot még hatszor megismételték a katonaságnál, és tucatnyi alkalommal különféle egyetemeken, ugyanezzel az eredménnyel. (Ld. még a Brit-indiai Kender Jelentés-t, a Panama/Siler tanulmányt, a jamaikai vizsgálatot stb.)

A délafrikai arany- és gyémántbányákban a feketéknek nemcsak megengedték, hanem buzdították is őket, hogy használják a marihuánát (dagga), mert hatására keményebben dolgoztak.

(Amerikai kormányjelentések, 1956-58-61-63-68-69-70-76.)

A MAGÁNÉLET JOGA

Az olyan csoportok, mint a NORML, a HEMP, az ACLU, a BACH és a Libertárius Párt (például) szerint, ha a katonák és a gyári dolgozók nem szívnek marihuánát szolgálat, illetve munka közben, illetve előtte 4-6 órával, akkor a többi a magánügyük. Ez egybeesik az amerikai kormány Siler Bizottságának (1933) a következtetéseivel, és a Shafer Bizottság (1972) jelentésével, valamint a LaGuardia jelentéssel (1944), a kanadai kormány vizsgálatával (1972), az Alaszkai Állami Bizottságéval (1989) és a Kaliforniai Kutatási Tanácsadó Testületével (1989), amelyek mindegyike úgy vélte, hogy a marihuána használataért nem jogos semmilyen büntetőjogi felelősségre vonás.

A PONTATLAN VIZELETVIZSGÁLAT

A katonákon és gyári munkásokon végzett marihuána vizeletteszt csak részben pontosak, és nem mutatják ki a befolyásoltság mértékét. Csak azt mutatják ki, hogy szívott-e valaki, illetve szívtak-e az illető jelenlétében marihuánát, fogyasztott-e kendermag olajat, vagy bármely kendermagból készült élelmiszer az utolsó harminc napban. Függetlenül attól, hogy ez egy órával vagy harminc nappal korábban történt, az eredmény ugyanaz: pozitív. John P. Morgan, M.D. azt állította 1989 februárjában a High Times-ban (és ugyan-ezt mondja még 1998-ban is), hogy "A tesztek messze nem megbízhatóak. Gyakori a manipuláció és a hamis pozitív, illetve hamis negatív eredmény stb., továbbá a teszteket végző vállalatok a sajátjukon kívül semmilyen szabványhoz nem tartják magukat."

Milliliterenként 20-50 nanogramm (milliárdod gramm) THC karboxilsav (anyagcseretermék) esetén ezek a tesztek értelmezhetők pozitívnak és negatívnak is - a skálának ezen a részén az eredmények használhatatlanok. A gyakorlatlan szemnek azonban bármilyen pozitív jelzés vörös zászlót jelent. A teszteket végző legtöbb személy viszont gyakorlatlan és semmilyen vizsgával nem rendelkezik. Mégis, azt, hogy az embert alkalmazzák, kirúgják, letartóztatják, újratesztelik vagy eljárást indítanak ellene kábítószerrel való visszaélés miatt, a helyszínen döntenek el.

"Szerintem annak, hogy a közzétett jelentésekben ritkán erősítették meg a tesztek eredményeit, egyik fontos oka az a tendencia, hogy az EMIT (a

THC anyagcsere-termékeit kimutató vizeletteszt) teszt értékeit a méréshatár alatt is leolvassák." -mondta Dr. Morgan.

Első alkalommal 1985-ben a wisconsini Miltonban rendelték el a középiskolások heti vizeletvizsgálatát, annak kimutatására, szívtak-e marihuánát. A helyi, "Családok a marihuána ellen" típusú szervezetek követelték ezt, ugyanakkor a szesszel, és más kockázatos drogokkal kapcsolatban hem született ilyen kívánság.

Országsszerte közösségek és középiskolák százai várták a miltoni eljárás 1988-as alkotmányossági vizsgálatának eredményét, mielőtt hasonló tesztprogramokat vezettek be saját körükben. Miután a döntés a miltoni intézkedést helybenhagyta, széles körben bevezették és alkalmazzák Egyesült Államok-szerte ma is az iskolán kívüli foglalkozásokon részt vevő középiskolások tesztelését.

Oregonban például a középiskolások atléták tesztelését a bíróság kiterjesztette minden egyes iskolán kívüli foglalkozásra. A zenekarok tagjai, a mazsorettek, de még a vitakörök tagjai is (amelyek némelyike éppen a marihuána használatáról vitatkozik) tetszés szerint tesztelhetők minden államban, kivéve Kaliforniát, ahol 1996 óta még a középiskolások is használhatják orvosi javaslatra vagy jóváhagyással a kannabiszt egészségügyi célokra.

(NORML jelentések, High Times, ABC, NBC, CBS News, és a LATimes, 1981-1998, az Oregonian, 1989 októ-ber23.)

Ha azt gondolják, hogy Anslinger fanatikus zeneellenessége és türelmetlensége kimerült az 1930-as és 40-es években folytatott jazzellenes tevékenységében, akkor olvassák el a következőket:

A mintegy 4000 "Családok a marihuána ellen" jellegű csoport egyike a nyolcvanas években Lyndon LaRouche "Háború a drog ellen" nevű bizottsága volt, amelyet Nancy Reagan, Jerry Falwell tévéevangélista, Jimmy Swaggart, Pat Robertson és több más jobboldali aktivista is támogatott.

1981 januárjában a szerző és a Kaliforniai Marihuána Kezdeményezés (CMI) öt tagja titokban részt vett ennek a szervezetnek egy nyugati parti összejövetelén, amelynek vendégszónoka Ed Davis, korábbi Los Angeles-i rendőrfőnök volt, akit akkor választottak frissen a kaliforniai Chasworth állami szenátorává.

Ott felkérték bennünket, hogy írjunk alá egy petíciót egy detroiti riporter támogatására, aki nyílt levelet írt Ronald Reagan-nek, amelyben arra kérte, adjon azonnali elnöki kegyelmet Mark Chapmannek, aki hat-héttel korábban

meggyilkolta John Lennont, a Beatles együttes tagját, és nyilvánítsa Chapmant nemzeti hősné.

A levél azt állította, hogy John Lennon volt a bolygó leggonoszabb embere, mert csaknem egymagában "rákapcsolta" a bolygót a "tiltott drogokra". A rock and roll gonosztettei állandó témaként szerepeltek a "Háború a drog ellen" publikációiban. Hogy megfeleljünk a szerepünknek, aláírtuk a petíciót. (Bocsáss meg John, titkos szerepet játszottunk, a CMI titkos feladatával. Nem felejtjük el a dalaidat: "Give Peace a Chance", "Imagine" és a többi.)

Miután aláírtuk; a petíciót, a vezetőik a terem végébe vittek minket, hogy bemutassák, milyen célokat valósítanak meg, ha a következő évtizedben teljesen hatalomra jutnának.

Mintegy öt hosszú asztalt állítottak fel a Los Angelesi Marriott szálló LAX konferenciatermében, rajtuk Bach, Beethoven, Wagner, Chopin, Csajkovszkij, Mozart és mások műveinek felvételei százával, valamint több tucat atomenergiát támogató publikáció.

Elmondták, hogy az új marihuána-törvények mellett azt várják, hogy megalósíthassák legfontosabb céljukat: mindenkit bebörtönözni, aki a jövőben bármiféle diszkó, rock and roll, vagy jazz zenét játszik a rádióban, a tévében, az iskolában vagy hangversenyen, még a zenetanárokat, lemezlovasokat, és a hanglemez-vállalatok vezetőit is. Azokat a tanárokat, akik megengedik a tanítványaiknak az ilyen zenét, kirúgnák.

(LA Times; KNBC-TV.)

HALÁLOSAN KOMOLYAK VOLTAK

Magazinjuk, a "Háború a drog ellen", mindig több helyet szentelt annak, hogy a zenét leszólja a "gonosz marihuána ritmus" kifejezéssel, mint a heroinnak, a kokainnak és a PCP-nek együttvéve.

Ed Davis őszintén megdöbben és zavarba jött ennek a harcos zeneellenes dogmának a hallatán, és azt mondta: "Nos, nem hiszem, hogy bármikor is rá lehetne venni a törvényhozást, hogy törvényen kívül helyezze ezeket a zenéket, vagy a szövegeket... De azt hiszem, az új Reagan-féle Törvény és Rend adminisztrációnál keresztül lehetne vinni néhány új, szigorúbb marihuánával kapcsolatos törvényt, akár újra büntethetővé tenni a marihuána-fogyasztást azokban az államokban, ahol megszüntettek büntethetőségét... ez a kezdet."

Néhány nappal később felhívtam a hivatalát, és egyik beosztottja azt mondta, hogy Davisnek halvány fogalma sem volt ennek a csoportnak a zenével kapcsolatos rögeszméiről, és a meghívást kizárólag a "Háború a

drog ellen" név alapján fogadta el. Amit akkor Davis előre látott, annak a nagy része valóság lett. Az új, a fű minden befolyásától, vagy akár annak említésétől mentes társadalom vizionáriusainak megvoltak a maguk módszerei a nyolcvanas években. Emlékezzünk James Wattrra és a Beach Boys-ra 1986-ban.

1981 óta cenzúrázták, megvágták, vagy akár levették a műsorról azokat a tévéműsorokat, amelyekben bármiféle marihuána-párti mellékszöveget tapasztaltak, vagy akár csak ebben a szellemben viccelődtek.

A "Bamey Miller" egyik epizódjában Fish detek-tívnek (Abe Vigoda) azt mondják, hogy azok a barna valamik, amiket egész nap evett, marihuánával voltak ízesítve. Egy pillanatra reménytelenül nézett, majd azt sóhajtott: "Most éreztem a legjobban magamat egész életemben - és ez illegális." Ezt az epizódot kivonták a forgalomból.

Az egykori "sikító komikus", Sam Kinison, az NBC "Saturday Night Live" című műsorának színpadán állt 1986-ban és azt harsogta: "Gyerünk, vigyék a kokaint! Csak hadd szívjuk a marihuánánkat!" Ennél a mondatnál a következő ismétlésekben letörölték a hangot.

A Reagan/Bush adminisztráció drogcárja, Carlton Tunier mint a Fehér Ház Fő Kábítószerügyi Tanács-adója, a nyolcvanas évek közepén részleteket idézett a sajtónak "A római birodalom felemelkedése és bukása" című műből, és azt mondta a rendőröknek és az interjúkészítőknek, hogy a jazz-zenészek és a rock énekesek tönkreteszik szeretett Amerikáját marihuána ritmusú zenéjükkel.

Az új marihuána-törvényekkel együtt Lyndon La Rouché "Háború a drog ellen" nevű bizottsága azt remélte, hogy sikerül elfogadtatni legfontosabb céljukat: mindenkit bebörtönözni, aki a jövőben bármiféle diszkó, rock and roll, vagy jazz zenét játszik a rádióban, a tévében, az iskolában vagy hangversenyen, vagy akár rock and roll lemezeket árul - vagy bármiféle zenét, amelyik nem szerepel a jóváhagyott klasszikusokat tartalmazó listájukon, még a zenetanárokat, lemezlovasokat, és a hanglezárási-vállalatok vezetőit is.

1997-ben a tévé "Murphy Brown" című sorozatának egyik epizódjában - főszereplő Candice Bergen Murphy-t rákkal kezelik, amitől állandóan hány, és teljesen étvágytalan. Végül az orvos azt tanácsolja ne-ki, hogy használjon illegálisan marihuánát a hányinger ellen, és étvágyának a növelésére. Murphy füvet szív és ez megmenti az életét.

A Partnership For a Drug Free America és a DARE sikertelenül próbálta megakadályozni ennek az epizódnak a sugárzását, mivel szerinte "...rossz üzenetet küldött gyermekeinknek..." Miféle rossz üzenetet? Hogy a

marihuána a legjobb hányinger-csillapító szer, és a legjobb étváagnövelő az egész földön, és milliók életét mentheti meg?

A BASEBALL ÉS BABE

Peter V. Ueberroth korábbi baseball vezető rendelte el először 1985-ben a teljes játékosállomány és személyzet számára, kivéve a szövetségi játékosokat, hogy alá kell vetniük magukat a vizeletvizsgálatnak. Ez kötelező feltétele lett bárki alkalmazásának: a bolttulajdonosoktól a mogyoró-árusokig, labdaszedőig. 1990-től ezt belefoglalták minden szerződésbe.

1996 novembere óta egy hivatásos baseball-játékos (mellesleg bármely más sportoló is) Kaliforniában a kannabiszt mint gyógyszert használhatja, és továbbra is hivatásos játékos maradhat.

Akár 30 nappal, akár egy órával korábban szívott valaki, a vizelet teszt eredménye ugyanaz: pozitív.

Függetlenül az emberi jogi kérdésektől, amelyek felvetődhetnek, nyilvánvalóan mindenki elfelejtette, hogy Babe Ruth rendszeresen meghívta az újságírókat: tartsanak vele, miközben megiszik 12 sört játék előtt, s mindezt az alkoholtilalom idején.

Számos "száraz" szervezet, de még a liga elnöke is arra kérte, hogy gondoljon azokra a gyerekekre, akik bálványozzák, és hagyja abba az ivást, de Babe elutasította őket.

Ha Peter Ueberroth vagy hasonló emberek lettek volna hivatalban az alkoholtilalom idején, akkor a "Szultán"-t kirúgták volna, és sokmillió gyerek nem játszott volna "Babe Ruth Apró Ligát".

Több tíz millió átlagos amerikai dönt úgy, hogy marihuánát szív azért, hogy gyógyítsa magát, vagy relaxáljon szabadidejében, s emiatt büntetőjogi következményeknek teszi ki magát. Az alkalmazottak értékelésének alapvető kritériuma a munkateljesítmény kellene, hogy legyen, nem pedig magánéletbeli választásai.

A sportok Babe Ruth-jai, az ipar Henry Fordjai, a művészetekben a Pink Floydok, Beatles-ek, Picassók és Louis Arm-strongok, és minden tizedik amerikai bűnözővé vált - és sokezeren munkanélküliek - a kender szívása miatt, még akkor is, ha ezt kizárólag saját otthonában tette.

Robert Mitchum filmkarrierje csaknem derékba tört, mert 1948-ban letartóztatták marihuána-szívás miatt. Douglas Ginsburg szövetségi bírót majdnem kinevezték az amerikai Legfelsőbb Bírósághoz 1987-ben, amikor kiderült, hogy füvet szívott még egyetemi professzor korában, és ezért a nevét visszavonták a jelöltek listájáról. George Bush jelöltjének, Clarence Thomasnak a Legfelső Bíróságnál történt vitatott megerősítésénél azonban nem volt téma, hogy 1991-ben beismerte: az egyetemen marihuánát szívott.

KÖZÖSSÉGEK MEGOSZTÁSA...CSALÁDOK SZÉTSZAKÍTÁSA

"Segíts a barátodnak, juttasd börtönbe", olvashattuk egy hirdetőtáblán a kaliforniai Venturában. Ez a "zéró tolerancia" kampány egyik példája, a jelentsd fel a szomszédodat taktikáé, amellyel a törvény betartását akarták kikényszeríteni a marihuána-szívás áldozat nélküli bünténye esetében.

És itt egy másik példa a tévéből: "Ha tudomása van valamilyen bűncselekményről, kereshet akár ezer dollárt. Nevét nem használják, és nem kell megjelennie a bíróságon."* Valaki kapott egy levelezőlapot a börtönben, ezzel: "Informátorunk 600 dollárt kapott, amiért önt feljelentette. -Crimestoppers (Bűnmegállítók)."

*(Crimestoppers, Ventura, Kalifornia)

PAUL MCCARTEY ÉS MENEKÜLŐ ZENEKARA

Timothy White interjút készített egy könyvhöz a korábbi Beatles-tag Paul McCartney-val, és ebből egy rádióműsort csinált, "McCartney: The First 20 Years" címmel. Megkérte a szövegíró, magyarázza meg a "Band on the Run" (Menekülő zenekar) című dalát, az ugyanezt a címet viselő albumból.

"Nos, tudja, akkoriban az olyan zenekarok, mint mi, meg az Eagles, így éreztük, hogy törvényen kívülként, orgyilkosként bánnak velünk," felelte McCartney.

"Arra gondolok, hogy az embereket tönkretették a fű miatt. És nagyjából ez minden, amiért tönkretették őket. Soha semmi komoly.

És az volt az érvelésünk, hogy nem akarunk törvényen kívüliek lenni. A mindennapok részei akartunk lenni, zenélni és békében élni. Nem láttuk be, miért kell bennünket bűnözőként kezelni, csupán azért, mert marihuánát akartunk szívni, és nem inni, mint az állat.

És erről szólt ez a szám; ez volt a reakcióm erre az egészre..."

"And the country judge/ who held a grudge/ will search forever/for the band on the run"

"És a vidéki bíró, aki haragot tartott, Örökké keresni fogja a menekülő zenekart. "

A "The Fist 20 Years" című műsorból, amelyet a KLSX sugárzott 97.1 MHz hullámhosszon (Los Angeles), valamint a Westwood One más állomásai 1990.január 29-én.

McCartney írta azt a híres sort is, amely miatt betiltották az "A Day in the Life" című dalt a brit rádióban: "He had a smoke. Somebody spoke and I went into a dream." (Rá-gyújtott, valaki beszélt, és én álomba merültem.) McCartney-t, a marihuána legalizálásának szószólóját többször letartóztatták és 10 nap börtönre ítélték egy japán koncert körúton. A kormány lemondta a körutazást, és megtiltotta, hogy Japánban játsszon, ami sokmillió dollárjába került. Mellette szól, hogy ezek után továbbra is kiállt a marihuána-szívók mellett.

NYOMOZÁS ÉS LETARTÓZTATÁSOK

Kalifornia vidéki részein, ahol a kender-termesztés egész közösségeket tartott fenn, a jól felfegyverzett CAMP erők sűrű erdőbe hatolnak be, amikor felfedezik a 4-5 méter magas, dúsan növény, egészséges, nyolc hónapos növényeket. Ezeket levágják, halomba rakják, benzinnel és autógumikkal keverve elégetik. Másutt egy helikopter pilótája köröz a szomszédság fölött, hőérzékeny kameráját egy házra irányítva. "A szobai napot keressük", magyarázza tényszerűen. "Csak meghatározott dolgokat vizsgálunk", olyan házakat, ahol növénytermesztéshez használható napfénylámpákat vásároltak, vagy más kézzelfogható alapja van annak a gyanúnak, hogy "tiltott dolgokat állítanak elő"; bűntényt követnek el.

"Nézzé, ott a fény a házból." Hőérzékeny képernyője mutatja a ház eresze alól sugárzó hőt. A gyanú megerősítve.

Ezt követően házkutatási parancsot szereznek, behatolnak a házba, lefoglalják a házat polgári eljárásban, a lakóval szemben pedig a büntető törvényeknek megfelelően járnak el.

(48 Hrs. - 48 óra - CBS televízió, "Marihuána-termesztés Kaliforniában" 1989. október 12.)

AMERIKÁHOZ NEM MÉLTÓ POLITIKA ÉS POLITIKAI ZSAROLÁS

Richard Nixon 1971-ben elrendelte, hogy az FBI illegálisan napi 24 órán át hat teljes hónapig figyelje John Lennont. Lennon ugyanis koncertet adott Michiganben egy hallgató (John Sinclair) kiszabadítása érdekében, akit öt év börtönre ítélték, mert két marihuánás cigarettát találtak nála.

(L.A. Times, 1983. augusztus)

A gyógyszer-, olaj-, papír-, szesz- és sörgyárak szeretnék, ha a marihuána örökre illegális lenne, függetlenül attól, hogy ezzel milyen jogokat tipornak, vagy hány évet kell az amerikaiaknak börtönben tölteniük. A lényeg, hogy profitjukat biztosítsák.

Liberális politikusok után nyomoznak, és valószínűleg zsarolják is őket, hogy tartsák a szájukat ezzel a témával kapcsolatban, ellenkező esetben nyilvánosságra kerülhet valami a múltjukból, vagy családjuk múltjából, lehet, hogy valami szexszel vagy droggal kapcsolatos dolog.

RENDŐRSÉG, TITKOK ÉS ZSAROLÁS

Néhány évvel ezelőtt, amikor a Los Angeles-i rendőrfőnök, Daryl Gates (1978-1992) nyomozást rendelt el Zev Yarlovsky, a városi tanács egyik tagja, John Van DeKamp városi ügyész és Tom Bradley polgármester ellen, több, mint egy éven át figyeltette szexuális magánéletüket (Los Angeles Times, 1983. augusztus).

J. Edgar Hoover mint az FBI igazgatója, ugyanezt tette öt éven keresztül az ifjabb Martin Luther Kinggel, és a leg "betegebb" helyzetben szándékosan öngyilkosságba hajszolta Jean Seburg színésznőt, akiről folyamatosan küldött szörnyű szövetségi leveleket és információkat a bulvárlapoknak, nyilvánosságra hozva terhességeit és randevúit feketékkel. Hoover az FBI tényleges segítségével kiválasztott célpontokat zaklatott húsz éven keresztül polgárjogi nézeteik miatt.

Az FBI korábbi igazgatója és a DEA közvetlen felügyelője, William Webster, amikor 1985-ben arról kérdezték, miért költötte a szövetségi drogellenes pénz ötven százalékát (kb. 500 millió dollárt) a marihuánával

kapcsolatos törvények betartatására, azt felelte: "Ó, a marihuána különösen veszélyes drog, erre a bizonyíték (ezzel Heath és Nahas teljesen hiteltelen központi idegrendszerrel és anyagcserével kapcsolatos kutatásaira célzott) hamarosan meglesz."

Webster akkor még több pénzt kért és még korlátlanabb hatalmat a marihuána visszaszorításához. ("Nightwatch", CBS, 1985. január.) És minden őt követő DEA hivatalnok és drogcár még több pénzt kért egészen a mai napig, 1998-ig.

(1998-as lábjegyzet: A DEA költségvetése csupán a marihuánával kapcsolatos információ gyűjtésre mintegy tízszerese az 1985-ös összegnek, és százszorosa az 1981-esnek.)

NYILVÁNOS MEGSZÉGYENÍTÉS

A marihuána-szíváson kapott szórakoztatóipari dolgozóknak Galilei módra meg kellett tagadniuk a dolgot, ha nem akartak börtönbe kerülni, vagy meg akarták tartani tévés, vagy éjszakai mulatóba szóló szerződésüket stb. Voltak, akiknek megkellett jelenniük a tévében és szidalmazniuk a marihuánát, hogy ne börtönözzék be őket (pl. Peter Jarrow a Peter, Paul and Mary-ből, David Crosby, és Linda Carter színésznő). Bíróságaink és törvényhozóink eladták kenderre írt alkotmányunkat, hogy egy kendermentes világot biztosítsanak.

"Ne gyanúsítsd a szomszédodat, jelentsd fel." Mindenféle szóbeszédet jelenteni kell. Ez az, ami gyermekkorunkban felháborított minket - a nácik és a komcsik szelleme kísért, ők kértek mindenkit arra, hogy kémkedjen a másik után, és jelentse fel; Sztálin titkosrendőrsége vitte el éjszaka az embereket otthonukból, hogy kábítószerekkel és kínzásokkal információt szedjen ki belőlük; egy hazugságokat terjesztő és rendőrállamot létrehozó kormány ez lett a mai hétköznapi amerikai valóság.

És azokat, akik szembe mernek szegülni a növekvő elnyomással, anyagi romba döntés fenyegeti.

1948: ADÓ-DOLLÁRJAI DOLGOZNAK:
ROBERT MITCHUM – ELMARASZTALVA!

MITCHUM IN MARIJUANA ARREST

By RUTH BRIGHAM
Staff Correspondent, International News
HOLLYWOOD, Sept. 1 (INS).
Movie hero Robert Mitchum, Ac-
tress Lila Leeds and two other
persons were arrested early to-
day when narcotic agents broke
up a marijuana smoking party.
Mitchum, 31 year old idol of
the bobby-sox brigade, calmly
admitted to police as he was
booked with the other three on
suspicion of violating the state
narcotic law:

"I'm ruined. I've been smok-
ing reefer for years. I knew I
would get caught sooner or
later."

DANCER ARRESTED

Arrested with Mitchum and the
beautiful Miss Leeds were Dan-
cer Vickie Evans, 24, who came to
Hollywood several weeks ago from
Philadelphia, and Robin Ford,
31-year-old real estate man.

The film actor and the two
women were released at 10 a. m.
on writs of habeas corpus and
posting of \$1,000 bond each.

Ford, apparently the "forgot-
ten man," remained in jail in lieu
of bail.

The arrests climaxed nearly a
year of intense investigation by
authorities in the local movie
capital.

Narcotics agents managed to
gain entrance into Miss Leeds'
sumptuous Laurel Canyon home
by first making friends with her
three boxer dogs.

ENTERED BY KUSE

The officers said they peeked
through windows at the reefer
party for nearly two hours before
finally scratching on a rear screen
door, irritating a dog which
wanted into the house.

A. M. Hart, one of the ar-
resting officers, disclosed that
Mitchum—a \$1,000 a week screen
star—was under surveil-

A UPI eredeti képaláírása a következő volt: Robert Mitchum filmsztár új szerep-
ben – seprűlovasként – amikor megkezdte 60 napos büntetését marihuána
fogyasztásáért. Mitchum, a 91234-es rab, ezt mondta: „Kezd tetszeni nekem itt.
Egész idő alatt csinállok valamit.”

ELKOBZÁS: FEUDÁLIS TÖRVÉNYKEZÉS ÉS REND

Amikor a szövetségi kormány autókat, csónakokat, pénzt, ingatlant és más személyi tulajdont koboz el, az elindított eljárások olyan törvényeken alapulnak, amelyek középkori babonákban gyökereznek.

A középkori angol szokás jogi törvény kimondta, hogy el kell kobozni minden olyan tárgyat, amely ember halálát okozta. "Deodand" volt a neve az ilyen tárgynak, például egy fegyvernek, vagy szökésre használt ökrösszekérnek, amelyet megszemélyesítettek, a gonosz által megrontottnak nyilvánítottak, és a király nevében elkoboztak.

Ma az "in rem" (ismét csak inkább tárgyak, mint személyek ellen) elkobzási eljárás polgári per maga a tulajdon ellen. A deodand analógiájára, egy törvényes "megszemélyesítési fikció" magát a tulajdont nyilvánítja vádlottnak. Bűnösnek tartják, és elítélik, mintha valamilyen személyisége lenne a tulajdonos bűnössége vagy ártatlansága lényegtelen.

Ezt a címkét alkalmazva az elkobzási eljárásokban, a kormány semmisnek tekint szinte minden védelmet, amelyet az alkotmány nyújt az egyéneknek. Nincs a Hatodik Módosítás, a védelemjogának garanciája. Megsemmisül az ártatlanság vélelme, amely fennáll a bűnösség bizonyításáig. Az alkotmányos jog bármilyen megsértése arra szolgál, hogy másokat tönkretegyenek.

Az Ötödik Kiegészítésnek, az ártatlanság védelmének" megsértése, mint szabvány eljárás szolgál arra, hogy megsemmisítsék a kétszeri vád tiltását. Még ha elejtik is azokat a vádakat, amelyekben az elkobzás alapul, akkor is újra elővehetik ugyanazokat a tényeket. Ez így van még akkor is, ha a kormány nem tudja bizonyítani, hogy bűncselekmény történt, a második tárgyaláson a vádlottnak kell bizonyítania ártatlanságát.

A Legfelsőbb Bíróság szerint alkotmányos egy olyan személy tulajdonának elkobzása "in rem", aki teljesen ártatlan, és nem használja hanyagul tulajdonát. Az alsóbb bíróságok elfogadják a vád érvelését, hogy ha megengedhető teljesen ártatlan emberek tulajdonának elkobzása, esetleg nem érvényes az alkotmány senkire, aki akár egy kisebb kábítószerrel való visszaélésben is bűnös.

Ellentétben az egyének közötti polgári perekkel, a kormánnyal szemben nem viszontkeresetet indítani.

Az Angol Korona által végrehajtott kobzások vezették nemzetünk alapítóit arra, hogy az amerikai alkotmány elsőben megtiltsák a bűnösséget kimondó határozatot követő jogfosztást vagy vagyoneklobzást. Az alkotmány főszövege is megtiltja a hazaárulást követő haszonelkobzást. Az első Kongresszus elfogadta azt ma is érvényes törvénycikket, amely szerint

semmilyen bizonyíték vagy ítélet nem vezethet jogfosztáshoz vagy vagyonelkobzáshoz. Az amerikai elődök, azonban bevezették az "in rem" (tárgyak elleni) eljárás lehetőségét a katonai és tengerészeti törvényekben, hogy feltartóztathassák az ellenséges hajókat a tengeren, és vám fizetésére kényszeríthessék őket. Ezek a vámeljárások egészen az amerikai polgárháborúig, nem változtak radikálisan. Az 1862. július 17-én elfogadott Elkobzási Törvénycikk kimondta, hogy a konföderáció (a déli államok szövetsége) tisztjeinek és a lázadók segítőinek vagyona "in rem" elkobozható. Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága úgy vélte, hogy ha a törvény a kormány háborús hatalmának gyakorlását szolgálja, és csak az ellenségre érvényes, akkor alkotmányosan megengedhető, hogy ezzel gyorsítsák a háború befejezését.

Ma a "Drogok elleni háború" szenvedélyei oda vezettek, hogy a Kongresszus ismét alkalmazza az "in rem" eljárást, hogy a büntetés során kiiktassa az Alkotmány és a módosítások bosszantó védelmét. "Meg kell mentenünk az Alkotmányt" mondja

Vickie Linker, akinek a férje két évet töltött börtönben a marihuána miatt.

"Az igazság mellettünk van."

TÖRBECSALÁS, TÜRELMETLENSÉGES TUDATLANSÁG

Ha úgy tűnik, hogy nem követ el elegendő ember bűncselekményeket, akkor a DEA és a rendőrség gyakran csapdát állít, hogy gyanútlan, és egyébként nem bűnöző emberekből bűnözőket csináljon. A kormány ügynökeit többször rajtakapták, hogy kábítószer-csempészetet és árusítást provokálnak, és abban részt vesznek.*

*A High Times magazin Koronatanúk rovata; "Inside the DEA", Dale Geiringer, Reason Magazine, 1986 december; Christiv Institute "La Penca" per; DeLorean kokain-per tanúvallomás és ártatlannak nyilvánítás; Playboy magazin stb.

A marihuánától való általános félelem folyamatos szítása oda vezet, hogy több pénzt követelnek a drogháborúhoz (ez olyan emberek elleni háborút jelent, akik szabad akaratukból használnak bizonyos anyagokat), és felhatalmazást arra, hogy alkotmányellenes eszközökkel is kikényszeríthessék az egyre durvább törvények betartását.

Egy 1989. októberi Louisvillei (KY) beszédben, amelyet az állam rendőrfőnökeinek tartott, az akkori drogcár, a társasági ivó, szenvedélyes dohányos William Bennett* kijelentette, hogy a marihuána szívása elbutítja az embereket.

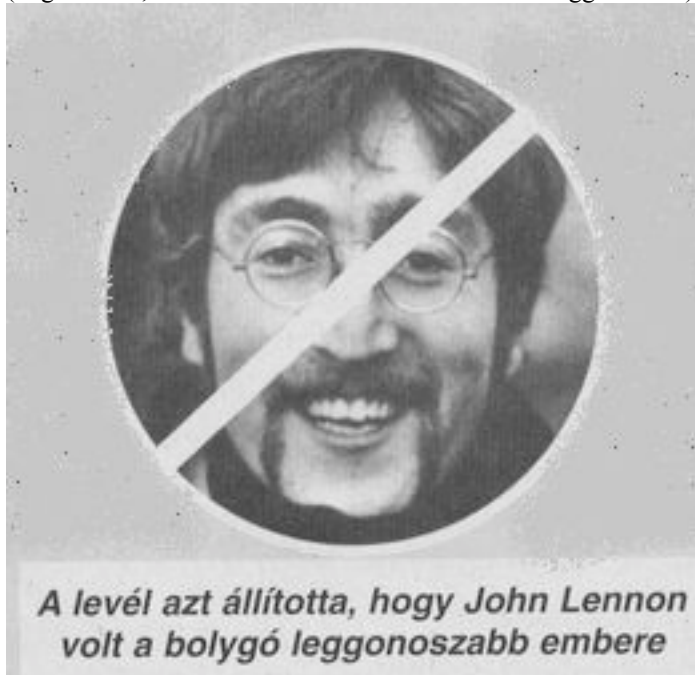
*Ez ugyanaz az ember, aki 2,9 milliós adományhoz segítette a texasi Nemzeti Gárdát, hogy ügynökeit kaktusznak álcázva a mexikói határon járőröztesse. Ez volt az a Nemzeti

Gárda egység, amelyik később lelőtt egy fiatal, Amerikában született mexikói birkapásztort, mert azt hitte, hogy illegális bevándorló.

Nem kínált erre ugyan semmilyen bizonyítékot, és a marihuána nem volt kiemelkedő probléma Kentucky-ban, kijelentette, hogy több pénzre van szükség a drogháborúhoz, még hozzá a marihuána okozta, újonnan felfedezett veszély, a butaság miatt! (Ami tudomásunk szerint ma még nem bűncselekmény.)

Bennettet látták 1989 decemberében, amint egy délelőtti gin-tonic segítségével megpróbált átadni egy ugyanilyen marihuána ellenes üzenetet a tömegkommunikáció és a filmipar képviselőinek a kaliforniai Beverly Hillsben.

(High Times, 1990 február. Ld. "Booze Bmnch" a függelékben.)

Készítsék lufijaikat és felirataikat, Bennett indul 2000-ben az elnökválasztáson.

PDFA: RAVASZUL CSOMAGOLT HAZUGSÁGOK

Egy másik új fejlemény a PDFA (Partnership for a Drog Free America) megalakulása a médiában. A PDFA, amely elsősorban természetben kapja a támogatást reklámügynökségektől és médiacsoportoktól, marihuána ellen irányuló ravasz közhasznú hirdetések megjelentetését teszi lehetővé (ingyen, mindenféle nyomtatott és sugárzott médiában).

Az olyan értelmetlen badarságok közreadása mellett, mint például az a hirdetés, amelyik egy serpenyőt mutat ("Ez a drog"), amelyben egy tojás sül ("Ez az agyad, érted!"), a PDFA hajlamos nyíltan is hazudni reklámjaiban.

Dr. Donaild Blum, a Los Angelesi Kaliforniai Egyetem Neurológiai Intézetének felháborodott kutatója elmondta a KABC híreknek, hogy a grafikon, amelyik állítólag a marihuána hatásait mutatja, valójában egy mély álomban, vagy kómában lévő személy agyhullámaint ábrázolja.

Az egyik hirdetésben egy vonat roncsait mutatják. Azt természetesen mindenki elfogadja, hogy marihuána hatása alatt nem szabad vonatot vezetni. A hirdetés kísérszövegét egy férfighangtól halljuk: ha valaki azt állítja, hogy a marihuána ártalmatlan, az hazudik, mert a felesége meghalt egy marihuána által okozott vonatbalesetben. Ez ellentmond a balesetet okozó mozdonyvezető eskü alatt tett vallomásának, amely szerint "a balesetet nem a marihuána okozta." És szándékosan elhallgatja, hogy a mozdonyvezető beismerte: alkoholt fogyasztott, evett, tévét nézett és általában nem szentelt kellő figyelmet a munkájának, és szándékosan kiakasztotta a vonat biztonsági berendezését a baleset előtt. Mégis, a PDFA évekig úgy mutatta be ezt a balesetet, mintha a marihuána okozta volna, annak ellenére, hogy a mozdonyvezető bizonyítottan ittas volt, és a megelőző három évben hatszor elvették a jogosítványát ittas vezetés miatt.

Egy másik hirdetésben egy szomorú tekintetű párral közlik, hogy nem lehet gyermekük, mert a férj valamikor marihuánát szívott. Ez egyaránt ellentmond a csaknem egy évszázadon át összegyűlt, marihuánával kapcsolatos klinikai tapasztalatoknak, valamint sokmillió amerikai személyes tapasztalatának, aki marihuánát szívott, és utána teljesen egészséges gyermekeknek adott életet.

Egy másik hirdetésben a csoport olyan arrogánsan hazudott, hogy végül is bajba jutott. A hirdetés két agyhullám-görbét mutatott, amely állítólag egy 14 éves fiatalé volt "marihuána hatása alatt".

Dr. Donald Blum a Los Angelesi Kaliforniai Egyetem Neurológiai Intézetének felháborodott kutatója 1989. november másodikán elmondta a KABC tévének (Los Angeles), hogy a grafikon valójában egy mély álomban, vagy kómában lévő személy agyhullámaint ábrázolja.

Elmondta, hogy ő és más kutatók is panaszt tettek a PDFA-nál, és hozzátette, hogy a marihuána-fogyasztó agyhullámai teljesen mások, jól ismerik ennek jellegzetes mintázatát, miután már évek óta tanulmányozzák a kannabisz hatását az agyra.

Még ez után a nyilvános cáfolat után is hetekbe tellett a KABC tévének és a PDFA-nak, hogy abbahagyják ennek a hirdetésnek a sugárzását. Semmiféle bocsánatkérés nem hangzott el ezzel a csalással kapcsolatban. Annak ellenére, hogy a bíróság megtiltotta a sugárzását, a PDFA az utolsó

évtizedben folyamatosan közzétette ezt a hirdetést több száz tévécsatornán az egész Egyesült Államokban.*

*Több csoport, köztük az American Hemp Council, a Family Council on Drug Awareness, és a Help End Marijuana Prohibition HEMP, elhatározta, hogy nyomást gyakorol a PDFA hazugságainak nyilvánosságra hozatala érdekében, és betiltatja torzításaik sugárzását, vagy még inkább, helyette a pontos információt teszi közzé a kender orvosi, szociális és ipari hasznáról.

Lehet, hogy a PDFA hirdetése sokkal pontosabb lenne a következőképpen: egy serpenyő ("Ez a PDFA"), amelyben egy tojás sül ("Ezek a tények").

DARE: RENDŐRAGITÁTOROK

A DARE (Drug Abuse Resistance Education) országos program, amelyet 1983-ban indított el az akkori Los Angeles-i rendőrfőnök, Daryl Gates, és amely a kenderrel kapcsolatos dezinformálás egyik eszköze.

Jellemző módon a rendőrségi szóvivő a helyi általános iskolában 17 hetes tanfolyamot tart, hogy megtanítsa a fiataloknak a droggal kapcsolatos felelős viselkedést, miközben felelőtlenül torz információkat közöl velük, és nyíltan hazudik a marihuánával kapcsolatban.

A legtöbb tanfolyam nem foglalkozik a droggal mint szerrel, inkább azt mutatja meg, ha az embernek alkalma kínálkozik, hogyan kell választania: igyon, dohányozzon, lopjon, hazudjon, megszegje a törvényt stb., vagy erre próbálják rábeszélni. A program valóban helyes viselkedést bemutató részeit azonban hiteltelenítik a marihuána hatásaira és fogyasztóira vonatkozó hazugságok és gyanúsítgatások.*

*Egy interjúban a DARE Los Angeles-i fő DARE instruktora, Domagalski őrmester, információt adott a programról, és olyan megalapozatlan és hamis állításokat tett, mint ; hogy a marihuána heroinfogyasztáshoz vezet, "A szemközti srác évek óta szív marihuánát, és nem tűnik fel, hogy valami nincs rendben vele. Valami nincs rendben vele, csak ez nem nyilvánvaló." És az emberek a hatvanas években marihuánát szívtak és azt gondolták, ebben semmi rossz nincs.

A VÉGSŐ KÉPMUTATÁS

Miközben a harmadik világ parasztjai és az amerikai polgárok ellen a sajátos drogháborút vívja, a Reagan/Bush/Quayle/Clinton/Gore-adminisztráció bátorította és leplezte magas rangú amerikai kormánytisztviselők drogcsempészését és terjesztését.

Bush egyrészt megsértette a nemzetközi jogot, amikor behatolt Panamába, hogy az ismert drogcsempészt és a Bush/CIA régi alkalmazottját, Manuel Noriegát az Egyesült Államokba vigye és ott bíróság elé állítsa.

Másrészt visszautasította, hogy kiadja Oliver North-ot, John Hull-t, Poindexter tábornokot, Secord tábornokot, Lewis Tambs-t és más amerikaiakat Costa Ricának, ahol azzal vádolja őket a kormány, hogy drogcsempészetrel foglalkoztak.

(The Guardian, brit napilap, "Kokaint szállított a kontra hálózat", 1989. július 22.)

A John Kerry (MA) szenátor Terrorizmus és Kábítószer Albizottsága által 1988-ban és 1989-ben vezetett szövetségi meghallgatások a CIA és az NSA (National Security Agency) által folytatott, kiterjedt cselekményeket dokumentáltak, s ezek a meghallgatások, a nemzetbiztonság álcájával, meg akarták akadályozni a Vámhivatal és az FBI "titkos ügynökök" kokaincsempészetével kapcsolatos vizsgálatait. Soha nem emeltek vádat senki ellen, és a tanúk a sértetlenség garanciájával tanúskodtak, miközben a sajtó alig figyelt rájuk.

Mindez egy olyan adminisztrációtól, amelyik a halálbüntetést propagálja - akár a lefejezést is - a marihuána-kereskedők esetében.*

*A Larry King Show-ban 1989 végén, amikor William Bennett akkori drogcár, egyik esélyes republikánus elnökjelölt 2000-ben, azt mondta, hogy semmiféle erkölcsi fenntartása nem volna, ha a drogdealereket lefejeznék...legfeljebb jogi. Ezt a növényt öntözik, permetezik és kezelik - és nem foglalkoznak vele, hogy mivel permetezik. De a szüleik ezt nem tudják. Az ő információik a hatvanas évekből származnak, és nem érdeklőket ez az új információ." (Downtown News, 1989.július 10.)

1998-ban a DARE még mindig tudatosan ugyanazokat a hazugságokat tanítja a gyerekeinknek, és megfenyeget minden közösséget, amelyik szólni mer a DARE-nek, hogy hagyjon fel ténykedésével a hozzájuk tartozó iskolában. 1997-ben azonban a kaliforniai Oakland városa megszüntette a DARE programot, és ennek eddig nem voltak hátrányos következményei.

Tanárok szerint például, akik bent ülnek ezeken a foglalkozásokon,* a rendőrtiszt megjegyzi, "Nem mondhatom nektek, hogy a marihuána fogyasztása agykárosodást okoz, hiszen mindannyian ismertek olyan embereket, akik füvet szívnak és teljesen normálisak. De mégis ezt teszi. Mégsem állíthatom most még nem."

*Némelyik tanár, akivel beszélünk, kényelmetlen helyzetben érzi magát, mert ismeri a tényleges vizsgálatokat, vagy maga is szívott marihuánát, és ismeri a hatásait, de nem mesélheti el a saját esetét, mert fél, hogy vizeletvizsgálatnak vetik alá, vagy kirúgják.

Nincs tehát semmilyen bizonyíték mellette, és a szakirodalom, amelyet a gyerek hazavisz (és esetleg a marihuánához értő szülők kezébe kerül), sokkal tárgyilagosabbnak tűnik, bár titokzatos "új vizsgálatokra" hivatkozik, amelyek a marihuána veszélyeit igazolják.

A kurzus alatt azonban a rendőrtiszt tüdőkárosodásról, agykárosodásról, meddőségről, és más bizonyítatlan egészségi ártalmakról beszél, sőt a marihuána által okozott haláleseteket is említi.

Vagy beszámolnak olyan vizsgálatokról, amelyek a kókein kardiopulmonális (szívvel és tüdővel kapcsolatos) kockázatait részletezik, majd megemlítik a marihuánát, amelynek ehhez semmi köze. Vagy a "jósándékú" tiszt történeteket mesél emberekről, akikről azt állítja: marihuánával kezdték, és végül tönkretették az életüket a kemény drogokkal, bűncselekményekkel; majd azonosítja a marihuánát az eredendően veszélyes drogokkal, és elmeséli, hogyan öltek meg fiatalokat, vagy kollégáit a rendőrségen, ezek a mindenre elszánt, drogtól megőrült bűnözők.

Ezek után a rendőrtiszt arra biztatja a tanulókat, hogy "segítsenek" drogfogyasztó barátaiknak és családjuknak azzal, hogy informálják a rendőrséget. Ezeket a közvetett hazugságokat, burkolt célzásokat mellékesen adják elő, de arra számítanak, hogy erős, tartós hatásuk lesz a gyerekek tudattalanjára. Anélkül, hogy ezek az "információk" bármiféle kutatáson, vagy másféle, objektív módon tanulmányozható, vagy vitatható forráson alapulnának, tartós, de homályos mentális kép marad belőlük.

A DARE programot egyedülállóan veszélyessé teszi, hogy szolgáltat ugyan pontos információkat is, de aláássa saját, és a nyilvános jelentések hitelét azzal, hogy hazugságokat állít és gyanúsítgat a marihuánával.

Amennyiben a DARE képviselői felelős viselkedést várnak a tanulóktól, akkor nekik is felelősen kell viselkedniük. Ha vannak olyan információik a marihuánáról, amelyeket nem ismerünk, hadd ismerjük meg ezeket. Amennyire tudjuk, eddig azonban még egyetlen DARE szervezet sem mert vitatkozni egyetlen marihuána legalizálásért küzdő csoporttal* sem, vagy belevenni programjába az ő szakirodalmukat.

*1989 óta a HEMP és a BACH (Business Alliance for Commerce m Hemp) folyamatosan kihívásokat tett közzé, melyekben nyilvános vitára szólította fel a DARE bármely képviselőjét a Los Angelesi körzetben, de erre még nem került sor. Ezek a csoportok azt is felajánlották, hogy ingyenes i és pontos irodalmat bocsátanak a DARE rendelkezésére a kenderről, de egészen 1998 júliusáig erre nem reagáltak.

A MEGDÖBBENT MÉDIA

Annak ellenére, hogy a hatvanas és hetvenes években erőteljes érvek és tények kerültek elő a kenderrel kapcsolatos vitában az országos média lényegében nem tett különbséget a marihuána betiltása és a szélesebb "drogháborús" hisztéria között, amely "eladta a lapot" a nyolcvanas években.

A kender-aktivistákat nem vették figyelembe, eseményeiket cenzúrázták, nem vették be az esemény naptárakba, még a fizetett hirdetéseket is visszautasítja a sajtó a különféle eseményekről, vagy a legális, a szíváshoz nem kapcsolódó kendertermékekről. Mi az ördög történt a tények ellenőrzésével?

Ahelyett, hogy a kormány ellenőreként, a közvélemény bizalmának a birtokosaként cselekednének, a hivatásos hírközlők a nemzeti politika "konszenzusteremtő" profittermelő eszközének tekintik magukat.

"A drog birtoklásáért járó büntetésnek nem lenne szabad nagyobb kárt okoznia, mint magának a drognak."

Jimmy Carter elnök, 1977. augusztus 2.

Az olyan csoportok szerint, mint a FAIR (Fairness and Accuracy In Reporting) és az olyan kutatók szerint, mint Ben Bakdikian és Michael Parenti, a lapkiadó vállalatok meghatározzák, majd védelmezik a "nemzeti érdeket" ami számukra sokszor a saját anyagi érdekeiket és politikai céljaikat jelenti. Nem feledhető, hogy a legnagyobb kiadók közül is sokan közvetlen érdekeltséggel rendelkeznek papírgyártáshoz használt erdőkben, gyógyszergyárakban, petrokémiai vállalatokban, stb., amelyek egyébként a legnagyobb médiahirdetők.

A L.A. Times Magazine 1989. május 7-i "Nothing Works" című cikkében Stanley Meisler arról a problémáról panaszkodott, amellyel az iskolák találják magukat szemben a drogmentesítő programok során, és figyelmetlenül felfedte a hírmédia saját feltételezéseit és előítéleteit:

"A kritikusok szerint egyes nevelési programokat tönkretettek a drog veszélyeivel kapcsolatos túlzások. A nevelők és tanárok, akiket a városi hivatalok erősen ellenőriznek, kényszerítve érzik magukat, hogy ne azt tanítsák a diákoknak, hogy a marihuána, bár ártalmas, de kevésbé okoz függőséget, mint a cigaretta... Az, hogy nem ismerik be ezeket az információkat, azt jelenti: az iskolai programok elveszthetik a hitelüket. De a becsületesebb programok még ártalmasabbak lehetnek."

A veszély, amelyre Meisler céloz, a marihuána-fogyasztás várható növekedése, ha az emberek megismerik jótékony egészségügyi hatásait, és megtapasztalják, hogy fizikai vagy pszichológiai veszélyekkel nem kell számolniuk. Bizonyára számosan döntenek úgy, hogy inkább a füvet szívni (amelynek, úgy tűnik, nincs szüksége hirdetésre), és nem alkoholt fogyasztanak, vagy dohányoznak, amelyek hirdetésére oly sok pénzt fordítanak.

*Semmilyen specifikus vizsgálatot nem idéztek ebben a cikkben, amelyik a kannabisz feltételezett ártalmas hatásait bizonyította volna. A kannabiszt valójában alig említették, kivéve az idézett részben, és egy olyan megjegyzésben, mely szerint a detoxikáló állomások némi sikerről számolnak be "az enyhe marihuana és alkoholfüggőséggel kapcsolatban."

FOLYAMATOS IGAZSÁGTALANSÁG

Jimmy Carter elnök a tiltás és a egy másik fajta káros hatásáról beszélt a Kongresszusban 1977. augusztus 2-án: "a drog birtoklásának a büntetése nem szabadna, hogy nagyobb kárt okozzon, mint magának a drognak a használata." Ezért támogatom azt a javaslatot, hogy a szövetségi törvényt egészítsük ki olyan módon, hogy egy uncianál kevesebb marihuána birtoklását semmiképpen ne büntesse." Törekvése azonban, melyet ezzel az érveléssel próbált alátámasztani, hogy egyszerűsítsék az amerikai marihuána-törvényt, 21-évvel ezelőtt zátonyra futott. A Kongresszus ugyanis eltökélte, hogy megmutatja, szigorúan fellép mindenféle bűnözéssel szemben, függetlenül attól, hogy egy cselekmény valóban bűnös-e, vagy jelent-e valamilyen veszélyt a társadalomra, illetve hogy hány embernek okoz kárt az eljárás. És ez az intoleráns és elnyomó hozzáállás csak erősödött a Carter utáni években. 1990-re mintegy 30 állam hozott létre táborszerű intézményekben "Speciális alternatív börtönöket" (Special Alternative Incarceration - SAI) az erőszakos cselekményt el nem követő, első alkalommal lebukott kábítószerfogyasztók fogvatartására, ahol becsmérően beszélnek velük, és pszichésen próbálják őket megtörni, hogy felhagyjanak a drog iránti vonzódásukkal. Most, 1998-ban, 42 olyan állam van, ahol ilyen SAI táborokban vezettek be hasonló programokat. Az itt lakók robotszerű szabályozottságban élnek, és azokat, akik nem alkalmazkodnak, áthelyezik az állami büntetésvégrehajtó intézetbe. A legtöbb fiatal marihuána-fogyasztásért került be. Több államban tervezik hasonló programok bevezetését*

*These Times, Gulag for drug users (Gulág a drogfogyasztóknak), 1989. december 20. 4. oldal

Milyen ürügyet használtak, hogy bebizonyítsák ennek az Amerika ellenes politikának az ésszerűségét? Csekély számú hivatalos kormányjelentés és vizsgálat, amelyet a DEA, politikusok és a média közvetítettek, annak bemutatására, hogy a marihuána valóban "ártalmas az egyénre".

Nos, a következőkben nézzünk akkor meg néhányat ezek közül a híres vizsgálatok közül...15.fejezet.

JOHN JONIK OLDALA

© John . Jonik,
2049 East Dauphin
St. Philadelphia, PA
19125

A. művek szabadon terjeszthetők nevelési célokra, kereskedelmi célú terjesztésük tilos.

A HIVATALOS TÖRTÉNET A "kültelki tudomány" leleplezése

Miután 15 napig hallgatta a tanúvallomásokat, és több mint egy évig fontolgatta jogi szempontból a kérdést, a DEA közigazgatási bírója, Francis L. Young formálisan sürgette a DEA-t, tegye lehetővé az orvosoknak, hogy a marihuánát felírják betegeiknek. Egy 1988-as ítéletben így rendelkezett: "Az ebben a feljegyzésben található bizonyíték világosan mutatja, hogy a marihuánáról elfogadták, képes enyhíteni számos súlyos beteg ember szenvedéseit, méghozzá biztonságosan, megfelelő orvosi felügyelet mellett... Ésszerűtlen, indokolatlan és szeszélyes dolog lenne a DEA részéről, az ebben a feljegyzésben található bizonyítékok fényében is, ha továbbra is a szenvedők és ezen anyag jótékony hatásai, közé állna. Szigorúan egészségügyi szempontból, a marihuána sokkal biztonságosabb, mint számos olyan élelmiszer, amelyet rendszeresen fogyasztunk...a marihuána természetes formájában egyike A Földön ismert legbiztonságosabb terápiás hatású anyagoknak." Mégis, a DEA korábbi ügyintézője, John Lawn, annak

követője, Robert Bonner, és a jelenlegi ügyintéző Thomas Constantine - egyikük sem orvos! - visszautasította ennek teljesítését, és saját, szubjektív szempontjai alapján, továbbra is megfosztotta az embereket a marihuána orvosi alkalmazásától.

AZ IDŐ ÉLETET JELENTHET

Több mint 100 év telt el azóta, hogy 1894-ben a brit Raj Bizottság vizsgálta a hasisszívókat Indiában, és arról számolt be, hogy a kannabisz használata teljesen ártalmatlan, sőt, még hasznos is lehet. Azóta számos vizsgálat megerősítette: a legkiválóbbak ezek közül a Siler, a LaGuardia, a mxonai Shafer Bizottság, a kanadai LeDain Bizottság és a Kaliforniai Kutatási Tanácsadó Bizottság.

Ezzel egy időben amerikai elnökök dicsérték a kendert, az USDA hatalmas mennyiségű adatot halmozott fel annak bemutatására, hogy a kender milyen értékes természeti forrás, sőt, 1942-ben a Roosevelti adminisztráció elkészíttette a „Hemp for Victory” című filmet, amely dicsőítette a hazafias, kendertermesztő farmereket. Ugyanabban az évben Németországban kiadták a The Humorous Hemp Primer című humoros könyvet, versbe szedett szöveggel, amely a kender erényeiről zengedett. (Ld.a függelék) Mégis, mind a mai napig tilos a kendernek mint gyógyszernek a használata. Amikor 1989 vége felé megkérdezték, miért nem sikerült a DEA-nak bevezetnie a fenti idézett határozatot, Young bíró úgy reagált, hogy időt adtak John Lawn ügyintézőnek, hogy ennek eleget tegyen. Több mint egy évvel az ítélet után Lawn hivatalosan visszautasította a kannabisz újbóli törvényesítését, ismét a menetrend szerinti "veszedelmes" gyógyszerek közé sorolva, amely orvossággként sem használható.

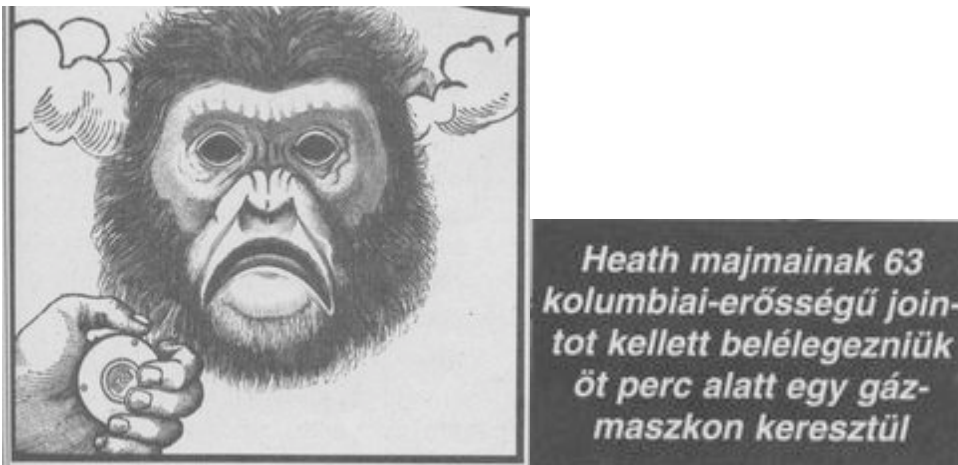
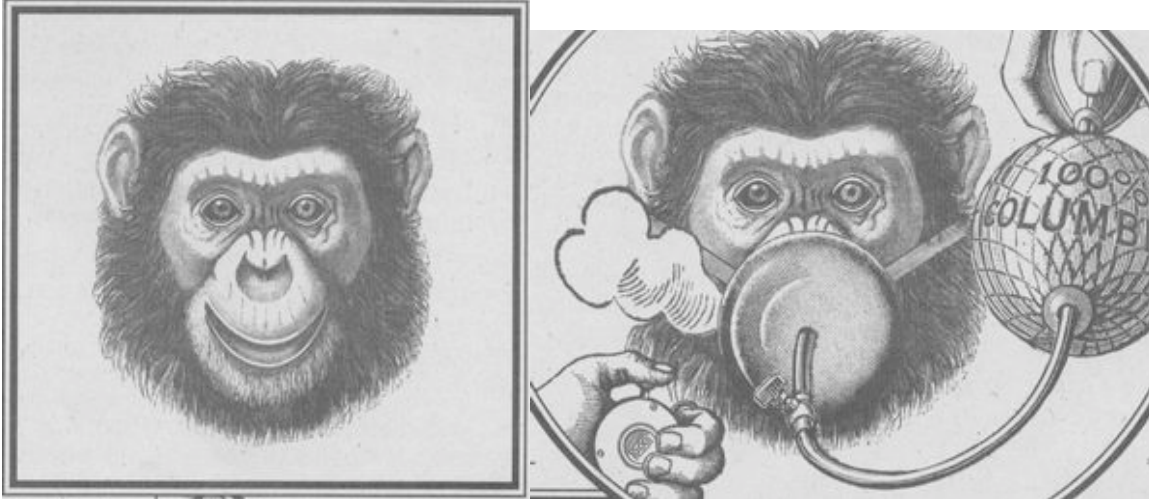
Semmibe véve a tehetetlen amerikaiaknak ezt a szükségtelen szenvedését, Lawn követője, Bonner, és ma Constantine, ugyanazt a politikát folytatja. Miféle képmutatás teszi lehetővé a közhivatalnokoknak, hogy füttyöljenek a tényekre, és megtagadják az igazságot? Hogyan racionalizálják döntéseiket: Hogyan? Feltalálják saját szakértőiket.

KORMÁNYZATI KÉTSZÍNŰSÉG

1976 óta a szövetségi kormány (pl. NIDA, NIH, DEA és Action), a rendőrség által támogatott csoportok (mint a DARE) és speciális érdek csoportok (mint a PDFA*) kinyilvánították a közvéleménynek, a sajtónak és a szülői csoportoknak, hogy "abszolút bizonyítékuk" van a marihuána szívás megdöbbentő negatív hatásairól. Drog-visszaélés Országos Intézete,

Országos Egészségügyi Intézet, Droghatóság, Drog-visszaéléssel szembeni ellenállásra nevelés, Partnerség a drog-mentes Amerikáért.

Amikor az amerikai kormány által támogatott kutatás 1976 előtt azt mutatta ki, hogy a kannabisz ártalmatlan vagy jótékony hatású, a beszámolóban mindig részletesen bemutatták azt a módszert, amellyel az egyes vizsgálatokat végezték; például olvassák el a *The Therapeutic Potential of Marijuana* című 1976-os tanulmányt, és megismerhetik az alkalmazott orvosi vizsgálati módszereket.

Heath majmainak 63 kolumbiai-erősségű jointot kellett belélegezniük öt perc alatt egy gázmaszkon keresztül

Amikor azonban kormányunk bürokratái szándékosan negatív kutatási eredményeket produkáló marihuánával kapcsolatos vizsgálatokat támogattak, a Playboy magazinnak, a NORML-nak, a High Times-nak időről időre perelnie kellett az új Információs Törvénynek megfelelően, hogy valamit megtudjanak azokról a laboratóriumi módszerekről, amelyeket ezekben a kísérletekben alkalmaztak.

Amit találtak, megdöbbentő volt.

Valamennyi kutató úgy találta, hogy Heath marihuánával kapcsolatos eredményei értéktelenek, mert nem vették figyelembe a szénmonoxid-mérgezést és más tényezőket.

DR. HEATH/TULANE VIZSGÁLAT, 1974

A felhajtás: agykárosodás és elpusztult majmok

1974-ben Ronald Reagan kaliforniai kormányzót arra kérték, szüntesse meg a marihuána törvényen kívüliségét.

Amikor elkészült a Heath/Tulane egyetemi vizsgálat, az úgynevezett "Nagy Kommunikátor" kijelentette: "A legmegbízhatóbb tudományos források szerint a marihuána-fogyasztás egyik elkerülhetetlen következménye a maradandó agykárosodás." (L.A. Times)

Dr. Heath beszámolója arra a következtetésre jutott: ha a majmok 30 marihuánás cigarettának megfelelő mennyiséget szívtak naponta, sorvadni kezdtek, és mindössze 90 nap múlva elpusztultak.

És azóta is, maximális erővel ijesztget minden kormányzati kiadvány és kormányzat által támogatott drogellenes propaganda-irodalom azzal, hogy az agysejtek pusztulását tapasztalták olyan majmoknál, amelyekkel marihuánát szívtak.

Eastland Mississippi-i szenátor végig a hetvenes évek közepén ezzel rémisztgetett, és próbálta megakadályozni az országos törvényhozókat, hogy támogassák a Kongresszusban a dekriminalizáló törvényeket, amelyeket elsősorban a megboldogult Jacob Javits szenátor támogatott.

A vizsgálatról szóló beszámolókat is terjesztettek a drog-rehabilitációs hivatásosok, annak magyarázatára, miért próbálják a gyerekeket távoltartani a "fűtől", feltételezeten tudományos alapon. Így próbálták terrorizálni a szülői csoportokat, az egyházi szervezeteket stb., amelyek ezt a dokumentumot továbbadták.

Heath pusztította a félholt majmokat, felnyitotta az agyukat, megszámlolta az elpusztult agysejteket, majd vett egy kontrol csoportot, amelyben a majmok nem szívtak marihuánát, azokat is elpusztította, és meg számlolta agyukban az elpusztult agysejteket. A marihuánát szívó majmok agyában, a "tisztá" majmokkal összehasonlítva, hatalmas mennyiségű elpusztult agysejt volt.

Ronald Reagan nyilatkozata valószínűleg azon a tényen alapult, hogy az egyetlen különbség a két majomcsoport között a marihuána-szívás volt. Reagan vélhetően bízott a szövetségi kutatás valódiságában és korrektségében. De lehet, hogy más motivációja is akadt.

Bármi is volt az ok, a kormány ebből nagy hűhót csapott a sajtóban, és a PTA-ban, amely teljesen megbízott a kormányban.

1980-ban a Playboy és a NORML végre megkapta - miután hat éven át kérte és perelte a kormányt - azoknak a kutatási eljárásoknak a pontos leírását, amelyeket Heath elhíresült vizsgálatában használtak.

Amikor a NORML és a Playboy megbízott kutatókat, hogy vizsgálják meg eredményeket a hivatalos módszer fényében, azok nevettek.

NAHAS RECEPTJE A RENDŐRSÉGI KÖLTSÉGVETÉS FELDUZZASZTÁSÁRA

Hihetetlen módon, egyik híres vizsgálatot, amelynek az volt az eredménye, hogy a kannabisz csökkenti a daganatokat (Id. a 7. fejezetet) eredetileg a szövetségi kormány rendelte meg, azzal az előfeltevéssel, hogy a "fű" károsítja az immunrendszert. Ezt azokra a "marihuána-kereség" vizsgálatokra alapították, amelyeket a tiszteletre nem méltó Dr. Gabriel Nahas végzett a Kolumbia Egyetemen 1972-ben.

Ez ugyanaz a Dr. Nahas, aki azt állította, hogy vizsgálatai szerint a "fű" kromoszóma és tesztoszteron (férfi nemi hormon) károsodást okoz, valamint számtalan más borzalmas, az immunrendszert károsító hatására utal. Nahas háterszága az OSS/CIA, majd később az ENSZ, ahol szorosan együttműködött Lyndon LaRouche-sal és Kurt Waldheimmel.

1998-ban Nahas még mindig a DEA és a NIDA (National Institute on Drug Abuse) kedvence, azonban mindeddig senkinek nem sikerült reprodukálnia Nahas egyetlen marihuána ellenes vizsgálatának az eredményeit sem, noha erre számtalan kísérletet tettek. A Kolumbia Egyetem, pedig elhatárolta magát Nahas marihuána-vizsgálataitól egy ebből a célból összehívott sajtóértekezleten 1975-ben.

A régi, hiteltelen Nahas vizsgálatokat még mindig propagálja a DEA: tanulatlan szülőcsoportoknak, egyházaknak, és PTA-knak, juttatja el, úgy tüntetve fel őket, mint a "fű" ártalmait bizonyító érvényes kutatási eredményeket.

Nahas* veszélyes rémtörténeteinek a terjesztése a mi adódollárainkon történik, évekkel azt követően, hogy a NIH (National Institutes for Health) 1976-ban kifejezetten megtiltotta, hogy Nahas egy fillért is kapjon az amerikai kormánytól kannabisszal kapcsolatos vizsgálataira, a hetvenes évek elején végzett zavarba ejtő vizsgálatai miatt.

*Nahafi 1983 decemberében, miután főnökei kinevették, és támogatását a NIDA lecsökkentette, megtagadta összes régebbi, THC anyagcseretermékek kialakulásával és kromoszómasérülésekkel kapcsolatos vizsgálatait, következtetéseit és extrapolációit.

Mégis a DEA, a NIDA, a VISTA és a "War on Drugs", valamint a nemrég elhunyt író, Peggy Mann (a Readers Digestben írt cikkeiben, és Marijuana

Alert című könyvében, amelynek előszavát Nancy Reagan írta) ezeket a hiteltelen vizsgálatokat ismertette különféle szülőcsoportoknak, és gyakran meghívja Nahast mint jól megfizetett vendégelőadót, anélkül, hogy egy szót is ejtettek volna arról, hogy főnökeinek mi a véleményük kutatásairól.

Szerintünk - tudományos terminológiát, zavaros, klinikailag nem igazolt statisztikákat használva - meg akarják ijeszteni a szülőket, tanárokat, törvényhozókat és bírókat annak érdekében, hogy minél több vizeletvizsgáló készüléket adjanak el. Ennek következtében magasabb profitra tesznek szert a drog rehabilitációs klinikák; és hogy megtarthassák a DEA, a helyi rendőrség, az igazságszolgáltatás, a büntetés-végrehajtás, a korrekciós intézmények és más kormányzati intézmények és az állami rendőrség anyagi támogatását.

A "War on Drugs" nagy pénz, ezért folytatódik a szégyentelen petíciók átadása, amelyekben nagyobb támogatást kérnek a rendőrségnek, és több börtöncellát.

A DEA, miután Nahas 1983-ban megtagadta addigi munkáját, tudatosan és bűnös módon továbbra is arra használja ezeket a vizsgálatokat, hogy szembeállítsa egymással a tudatlan bírókat, politikusokat, a sajtót, a szülői csoportokat, akik nem tudnak arról, hogy Nahas megtagadta eredményeit. Ezek a csoportok hisznek abban, hogy az igazat mondja nekik, amiért adódollárjaikat fizetik. A média, a sajtó és a tévécommentátorok legnagyobb része még mindig felhasználja Nahas 1970-es reprodukálatlan eredményeit, és az ijesztő folklór és utcai mítoszok nagy része, amelyekről az iskolaudvarokon suttnak, ugyancsak ennek a csaló "tudósnak" a munkájából származnak.

A megcáfolt, soha nem reprodukált eredményeket még mindig tanítják, miközben a becsületes kutató a börtönt kockáztatja, ha megkísérel bármiféle gondolatot kipróbálni a kannabisz orvosi alkalmazásával kapcsolatban.

Nahas immunrendszerrel kapcsolatos megcáfolt és reprodukálatlan, szintetikus THC-vel végzett petricsészés kísérletei, a hisztérikus "Családok a drogmentes ifjúságért" mozgalom, vagy a "Mondj nemet" szervezetek rávették a sajtót, hogy terjessze: a marihuána AIDS-t okoz - aminek persze nincs semmilyen alapja, de a sajtó közleményei fokozzák a marihuána-örületet.

Gabriel Nahas 1998-ban Párizsban él, és Európában utazgatva, ugyanazokat a régi hazugságokat tanítja a kevésbé informált európaiaknak. Amikor 1993. június 18-án Párizsban felkértük egy vitára a kannabiszról a világsajtó jelenlétében, először lelkesen elfogadta az ajánlatot, amíg rá nem jött, hogy itt a kender mindenféle vonatkozásáról szeretnénk beszélni (pl. a papír,

üzemanyag, rost, orvosság). Ekkor visszakozott, annak ellenére, hogy minden követelményét teljesítettük.

A tény: a kísérleti állatok megfulladtak

Amint arról a Playboy beszámolt, Heath "voodoo" kutatási módszereihez tartózott, hogy a rhesusmajmokat székbe szíjazta, és "gázmaszkban öt perc alatt" 63 kolumbiai erősségű marihuánás cigarettának megfelelő mennyiségű füstöt lélegeztetett be velük, füstvesztés nélkül. A Playboy felfedezte, hogy öt perc alatt 63 cigarettányit lélegeztetett be velük mindössze három hónapon keresztül, és nem 30 cigarettányit egy napon át elosztva egy éven át, amint arról az első alkalommal számolt be. Heath ezt azért tette, mint kiderült, hogy ne kelljen az asszisztensét egy éven keresztül fizetnie.

A majmok fuldokoltak! Három-öt perces oxigénmegvonás agykárosodást, azaz "elpusztult agysejteket" okoz. (Vöröskereszt Életmentő és Biztonsági kézikönyv).

A Heath majomvizsgálat valójában a majmok fulladását és szénmonoxid-mérgezését vizsgálta.

Egyebek mellett Heath teljesen (szándékosan? hozzánemértésből?) figyelmen kívül hagyta a majmok által belélegzett szénmonoxidot.

A szén-monoxid mérgező gáz, amely elpusztítja az agysejteket, és minden égés során keletkezik. Ilyen füstkoncentrációnál a majmok olyanok voltak, mint egy ember, aki bent ragad a garázsában, és jár az autójának a motorja!

Minden kutató megegyezett abban, hogy Heath kísérleti eredményei a marihuánával kapcsolatban semmilyen tudományos értékkel nem bírnak, mert nem vette figyelembe a szénmonoxid-mérgezést és más tényezőket sem. Ezek a vizsgálatok, és mások, mint például Dr. Gabriel Nahas vizsgálatai a hetvenes években, valamilyen kapcsolatot próbáltak keresni az emberi agyban, reproduktív szervekben és a test más zsírtartalmú területein található zsír-szövetekben rutinszerűen előforduló THC anyagcseretermékek, és a megfulladt majmok elpusztult agysejtjei között.

1998-ig, 16 év elteltével, egyetlen szót nem sikerült igazolni Dr. Heath vagy Dr. Nahas vizsgálataiból. Ezeket a vizsgálati eredményeket azonban még mindig felhasználják a Szövetség a Drogmentes Amerikáért, a DEA, a városi és állami kábítószer hivatalok, és a politikusok is, szinte minden nyilvános előadáson bemutatva, mint a marihuána veszélyeinek elsődleges tudományos bizonyítékát.

Ez az Egyesült Államok kormányának hivatalos propagandája, és a legrosszabb dezinformáció. Ezeket a vizsgálatokat az adófizetők finanszírozták, és joguk van ahhoz, hogy megismerjék valódi eredményeit és történetét az adófizetők pénzén fenntartott iskolákban.

1996-ban Gabriel Nahas Franciaországban beperelte Mishkát, e könyv francia kiadásának fordítóját, az általa okozott károkért. Mishka azt írta, hogy Nahas vizsgálatait a világ szemétnak tekinti. A francia bíróság, miután meghallgatta Nahas tanúvallomásait, és miután Nahas sok tízezer dollárt költött a jogi eljárásra, kiszabott Mishkára egy frank büntetést, ami kb. 15 centnek felel meg, és nem kellett perköltséget fizetnie.

A HOSSZAN MEGMARADÓ THC ANYAGCSERETERMÉKEK

A tévhit: 30 napig a szervezetben maradnak.

A kormány azt is állítja, hogy mivel a "THC anyagcseretermékei" a szervezet zsírsejtjeiben maradnak a fogyasztás után akár 30 napig is, ezért egyetlen marihuánás cigaretta is nagyon veszélyes; hiszen ennek az a következménye, hogy ki sem lehet számítani, milyen hosszú távú hatásai lehetnek ezeknek a THC anyagcseretermékeknek az emberi fajra - és hasonló kétértelmű áltudományos szövegeket közöl (olyan kifejezésekkel, mint: "esetleg", "azt jelentheti", "elképzelhető", "talán" stb.)*

*"A lehet, lehetne, esetleg, valószínűleg nem tudományos következtetések." Dr. Fred Oerther, M. D., 1986 szeptember

A tények: A kormány saját szakértői szerint az anyagcseretermékek nem mérgezőek, ártalmatlan maradványok.

Megkérdeztünk három országosan elismert orvost, aki vagy jelenleg is marihuána-kutatásokat végez a kormánynak, vagy részt vett ilyen vizsgálatokban:

- Dr. Thomas Ungerlieder, M. D., UCLA, akit Richard Nixon nevezett ki 1969-ben a Marihuána Elnöki Választott Bizottságba, majd Ford, Carter és Reagan újra kinevezte, és aki jelenleg a kaliforniai "Marihuána orvosi alkalmazásai" program vezetője.

- Dr. Donald Tashkin, UCLA, M. D., aki az utolsó 29 évben a világ vezető marihuána-kutatója volt a tüdőre gyakorolt hatásokkal kapcsolatban; és

- Dr. Tod Mikuriya, M. D., aki korábban állami hivatalnok volt, és az amerikai kormány marihuána-kutatásra adott támogatásainak az odaítélésében tevékenykedett a hatvanas évek végén.

Ezek az orvosok lényegében azt állították, hogy a THC aktív összetevőit a szervezet felhasználja, amikor először, vagy másodszor áthalad a májon. A megmaradó THC anyagcseretermékek ezután teljesen normális módon hozzákapcsolódnak a zsíros lerakódásokhoz, amelyektől a szervezet később szabadul meg. Ez biztonságos és teljesen természetes folyamat.

Számos élelmiszerekből, gyógynövényekből, és orvosságokból származó vegyi anyaggal történik folyamatosan ugyanez a szervezetünkben. A

legtöbbjük nem veszélyes, és a THC anyagcseretermékek kisebb toxikus potenciállal* rendelkeznek, mint bármiféle szervezetünkben visszamaradó anyagcseretermék.

*Az amerikai kormány azt is tudta 1946 óta, hogy a kannabiszból körülbelül negyvenezereser annyit kell szájon át beadni egy egérnek ahhoz, hogy elpusztuljon, mint amennyi ahhoz szükséges, hogy a szokásos hatás jelentkezzen. (Mikuriya, Tod, Marjuana Medical Papers, 1972; Loewe, Journal of Pharmacological and Experimental Therapeutics, 1946október.)

A szervezetben megmaradó THC anyagcseretermékek olyanok, mint a cigaretta hamuja: az a semleges rész, amelyik visszamarad, miután az aktív cannabinoidokat a szervezet felvette. Ezek a semleges anyagcseretermékek azok, amelyeket a vizeletelemzés a vizsgálatokban kimutat, és amelyek alapján embereket kirúgnak a katonaságtól, gyárakból, vagy sportegyesületekből, mert harminc napon belül vagy maguk fogyasztottak marihuánát, vagy olyan helyen tartózkodtak, ahol mások fogyasztottak.

A RADIOAKTÍV DOHÁNY: AZ ELHALLGATOTT TÖRTÉNET !!!

A dohányzás több embert öl meg évente, mint az AIDS, a heroin, a kokain, az ópium, az alkohol, az autóbalesetek, a tűz és a gyilkosságok együttvéve. A dohányzás ugyanolyan hozzászokást eredményez, mint a heroin, ugyanolyan megvonási tünetekkel, és a visszaesés százaléka (75) is ugyanaz, mint a kokain vagy heroin esetében.

A megelőzhető halálozásoknak ma messze az első számú előidézője az Egyesült Államokban.

A dohányosoknál a tüdőrák gyakorisága tízszer nagyobb, mint a nemdohányzóknál, a szívbetegségeké kétszeres, és háromszor valószínűbb, hogy a dohányos meghal egy adott szívbetegségtől, ha az kialakul nála.

Mégis, a dohányzás teljesen legális, sőt, a legmagasabb mezőgazdasági támogatást kapja az amerikai kormánytól az összes amerikai mezőgazdasági termés közül, miközben az első számú gyilkosunk! Micsoda képmutatás!

Az Egyesült Államokban minden hetedik halálesetet a dohányzás okozza. A nőknek tudniuk kell, hogy a tüdőrák sokkal gyakoribb, mint a mellrák azoknál a nőknél, akik dohányoznak, és hogy a dohányzás és a fogamzásgátló tabletta együttesen drámai módon növeli a rák és a szívbetegségek kockázatát.

Napi hét millió dollárnyit reklámozzák a dohány ipart, és a becslések szerint a dohányiparnak mintegy napi 3000 új dohányosra van szüksége

ahhoz, hogy pótolja azokat, akik meghaltak, vagy abbahagyták a dohányzást.

Kentucky alapvető üzlete a mezőgazdaságban száz éven keresztül (1890-ig) az egészséges, sokoldalú, és hasznos kendernövény volt. Helyét azóta átvette a nem ehető, nem rostos, a talajt kizsigerelő dohány, amelyet törvényesen természetnek radioaktív anyagokkal trágyázott talajon.

Az amerikai kormány vizsgálatai megmutatták, hogy napi másfél doboz cigaretta elszívása egy éven keresztül megfelel 300 tüdőrontgen vizsgálatnak (a régi, nyolcvanas évek előtti lassú röntgenfilmet használva, és anélkül, hogy a bőrünket ólommal védenénk).

De míg a röntgensugár radioaktivitása azonnal elnyelődik, a dohány radioaktivitásának felezési ideje olyan, hogy 21,5 évig aktív marad a tüdőben.

A korábbi tisztifőorvos, C. Everett Koop az országos tévében kijelentette: elképzelhető, hogy a dohány-levelek radioaktivitása okozza a legtöbb rákot.

A kender kátrányában egyáltalán nincs radioaktivitás.

(Atmoszferikus Kutatások Országos Központja, 1964; Amerikai Tüdő Szövetség; Dr. Joseph R. Di Franza, Massachusettsi Egyetem Orvosi Központja, Reacier's Digest, 1986 március; C. Everett Koop tisztítóorvos, 1990.)

A TÜDŐ KÁROSODÁSÁRA VONATKOZÓ VIZSGÁLATOK

A tévhit: ártalmasabb, mint a dohány.

Az Amerikai Tüdőgyógyászok Szövetsége szerint a cigarettával és a dohányzással kapcsolatos betegségek miatt évente kb. 430.000 amerikai hal meg. Ötvenmillió amerikai dohányzik, és naponta mintegy 3000 teenager kezd dohányozni.

A Berkeley Egyetemen a hetvenes évek második felében végzett rákkeltő kátrány-vizsgálatokban arra a következtetésre jutottak, hogy a "marihuána másfélszer olyan rákkeltő, mint a dohány".

A tény: egyetlen rákos esetet sem sikerült dokumentálni

Minden füstben vannak a tüdőt irritáló anyagok. A kannabisz füstje enyhe irritációt okoz a tüdő nagy légutaiban. Ennek a tünetei hamar eltűnnek, amikor a szívást abbahagyják.

A dohányfüsttel ellentétben azonban a kannabisz füstje nem okoz semmilyen változást a kis légutakban, azokon a területeken, ahol a dohány füstje hosszú távú, állandó károsodást okoz. Emellett egy dohányos 20-60 cigarettát, míg egy erős marihuána-szívó 5-7 marihuánás cigarettát szív el egy nap, vagy

még ennél is kevesebbet, ha magas hatóanyag tartalmú, jó minőségű "csúcsvirágot" tudott szerezni.

Miközben több tíz millió amerikai szív rendszeresen "füvet", a kannabiszról 1997 decemberéig egyetlen esetben sem sikerült kimutatni, hogy tüdőrákot okozott volna, a marihuána területén a legjobb amerikai tüdőszakértő, Donald Tashkin, a Los Angelesi Kalifornia Egyetem munkatársa szerint. Szerinte a legnagyobb egészségügyi kockázatot akkor jelenti a marihuána a tüdőre, ha valaki kb, 16 vagy még több "nagy" marihuánás cigarettát szív egy nap alatt, mert a túl sok füst oxigénhiányt okoz, az illető nem kap elég oxigént.

Tashkin szerint senkit nem fenyeget az a veszély, hogy a marihuána-szívás növeli a tüdőtágulat esélyét - ellentétben a dohányossal.

A kender bonyolult, rendkívül fejlett növény. A füstjében mintegy 400-féle vegyület található. Ezek közül ma mintegy hatvanról tudjuk, hogy terápiás hatása van. A kendert meg is lehet enni, ezzel teljesen elkerülhető a füst irritáló hatása. Azonban az emberi szervezet négyszer annyi hatóanyagot vesz fel a füstből, mint amennyit az evés útján. De a tiltás miatt megemelkedett feketepiaci árak, és a termesztésért kapható durva büntetés a legtöbb embert megakadályozza abban a luxusban, hogy a fogyasztásnak ezt az egészségesebb, de rosszabb hatásfokú módját válassza.

A laboratóriumi eredmények nem tükrözik a valóságot

A vizsgálatok bebizonyították, hogy a kenderben található rákkeltő anyagok nagy része a vízipipa használatával eltávolítható. A kormány a sajtó tájékoztatásakor nem veszi figyelembe ennek az információnak a jelentőségét. Ugyanakkor a politikusok, "droghoz szükséges kelléknek" nyilvánítva, törvényen kívül helyezték a vízipipák árusítását.

Hogyan keletkeznek a pletykák

1976-ban Dr. Tashkin, M. D., UCLA, írásos jelentést küldött Dr. Gabriel Nahasnak a franciaországi Rheimsben tartott "A kannabisz potenciális egészségügyi veszélyei" című konferenciára. Ez a jelentés keltette a legnagyobb szenzációt ezen a negatív kannabisz világkonferencián.

Tashkin a rheimsi konferenciára küldött jelentésben arról számolt be, hogy az emberi tüdő 29 tanulmányozott területéből a nagy légút volt az egyetlen, amelynél úgy találta, hogy a marihuána irritálóbb volt (15-ször), mint a dohány. Ez a szám azonban jelentéktelen, mivel Tashkin a jelentésben azt is megjegyezte, hogy a dohánynak erre a területre szinte egyáltalán nincs irritáló hatása. Ezért a szinte semminek a 15szöröse még mindig szinte semmi. Mindenesetre, a kannabisznak pozitív, vagy semleges hatása van a

tüdő szinte minden más területére (Id. a 7. fejezetet: "A kannabisz terápiás használata").

(Tashkin, Dr. Donald, OCLA vizsgálatok, 1969-97; UCLA tüdővizsgálatok, 1969-97.)

1977-ben az Egyesült Államok kormánya újra támogatást adott a kannabisz tüdőre gyakorolt hatásának a vizsgálatára, amit két évvel korábban megszüntetett, amikor Tashkin biztató terápiás eredményekről számolt be a marihuána/tüdő vizsgálatokban. A kormány most csak a nagy légút vizsgálatára adott pénzt.

Mintegy tucatszor beszélünk Dr. Tashkinnal. 1986-ban egy olyan cikkel kapcsolatban kérdeztem, amelyet a New England Journal of Medicine számára készített, és amelyben azt jelezte, hogy a kannabisz-füst ugyanynyi, vagy még több rákmegelőző elváltozást okozott, mint a dohány "azonos" mennyiségben.

A legtöbben nincsenek tisztában vele, és a médiával sem közlik, hogy mindenféle szöveti rendellenességet (horzsolás, kiütés, vagy akár kipirosodás) rák-megelőző lézióknak neveznek. Ellentétben a dohányfüst által okozott léziókkal, a THC-vel kapcsolatos léziókban nincs radioaktivitás.

Megkérdeztük Tashkint, hány ember kapott tüdőrákot ezekben vagy más vizsgálatokban a tartósan marihuánát szívók között (pl. a koptok).

Los angelesi laboratóriumában ülve, Dr. Tashkin rámnézett, és azt mondta:

"Ez a különös része a dolognak. Mindeddig senki nem kapott tüdőrákot azok közül, akiket vizsgáltunk."

"Beszámolt erről a sajtónak?"

"Igen, ebben a cikkben," mondta Dr. Tashkin. - "De a sajtóból erre még csak rá sem kérdezett senki. Azonnal a legrosszabbat felételezték." A marihuána és a tüdőrák kapcsolatáról 1997-ben újra megkérdeztük Tashkint. Még mindig azt válaszolta, hogy egyetlen tüdőrákos eset sem fordult elő azok között, akik csak marihuánát szívtak. Ne feledjük: ő és más orvosok azt jósolták 20 évvel ezelőtt, hogy mára (1997) a marihuána-szívók százezrei fognak tüdőrákot kapni

Egy másik tény: A tüdőtágulatra jótekonny hatása van.

A legutóbbi interjú alatt Tashkin gratulált nekem az ötletért, amelyet akkor adtam neki, amikor beszámoltam arról, hogy a marihuána jó hatással volt az ismeretségi körünkben azokra, akiknek tüdőtágulatuk volt.

Először kinevetett, mert azt feltételezte, hogy a marihuána éppen hogy súlyosbítja a tüdőtágulatot, de átnézve eredményeit úgy találta: kivéve a legkritikább eseteket, a marihuána rendkívül jó hatással volt a tüdőtágulatban szenvedőkre, mivel megnyitotta és tágította a tüdőjáratokat.

Ezzel megerősítést nyert: a marihuána-szívás enyhíti a tüdőtágulat tüneteit, A marihuána füstje nem egyedülálló a tüdőre gyakorolt jótékony hatásával. Számos más gyógynövényt is szívtak hagyományosan a tüdőbetegségek tüneteinek enyhítése érdekében.

A dohány és a vele kapcsolatos veszélyek annyira előítéletesé tették az embereket a "szívás" szó használatával kapcsolatban, hogy a legtöbb ember azt hiszi, a marihuána szívása ugyanolyan veszélyes, vagy még veszélyesebb, mint a dohányzás. Miután a kutatást betitották, ezek a közegészségügyi és a biztonsággal kapcsolatos tények nem juthatnak könnyen a közönség tudomására.

1997 decemberében újra megkérdeztük Dr. Tashkint és ő egyértelműen az állította, hogy "a marihuána nem okoz tüdőtágulatot, és nem súlyosbítja azt semmilyen módon." Emellett nem fordult elő egyetlen eset sem, amikor a tüdőrákot a kender szívásának lehetett volna tulajdonítani.

ÉS ÍGY TOVÁBB...

Az általunk áttanulmányozott marihuánaellenes irodalom legnagyobb része nem idéz egyetlen elérhető forrást sem. Mások csak a DEA-ra és a NIDA-ra hagyatkoznak. Az a néhány vizsgálat, amelyet nyomon tudtunk követni, többnyire az adatok mesterséges csoportosításán alapuló esetelemzés, amely nem ellenőrizhető, és soha nem reprodukálták.

A mell-megnagyobbodásról, elhízásról, függőségről és hasonlókról szóló beszámolók mind megalapozatlanok maradnak, és tudományos körökben nemigen van hitelük. Más beszámolók, mint a spermium szám időleges csökkenése, statisztikusan nem szignifikánsak, a médiában ennek ellenére ezeket aránytalanul felfújták. Megint mások, mint az a tucatnyi gégerákos eset Sacramento környékén, és a sérülések magas aránya, amelyről a baltimore-i traumatológiai egység számolt be, elszigetelt esetek, amelyek minden más statisztikával ellentétesek, és soha nem ismétlődtek.

Heath, Nahas valamint a Temple Egyetem és a kaliforniai Davis Egyetem terhes egereken és majmokon végzett vizsgálatainak (amikor egerekbe a THC-vel harmadfokú rokonságban lévő szintetikus anyagokat injektáltak) elszigetelt eredményei mára hiteltelenné váltak a tudományos szakirodalomban.

NÉHÁNY, OLYAN VIZSGÁLAT, AMELYRŐL A SZÖVETSÉGI HATÓSÁGOK NEM BESZÉLNEK

A KOPT TANULMÁNY (1981)

Nem okoz károsodást sem az agyban sem az intelligenciában

A kendert emberemlékezet óta minden társadalomban használták: a munkakedv növelésére és a kreatív energiák megújítására és mozgásba hozására.

(Jamaikai vizsgálat; A kopt tanulmány; a Védák; Dr. Vera Rubin, Research Institute for the Study of Man; mások)

1981-ben egy vizsgálatban kiderült, hogy Amerika tíz legerősebb (kopt vallású, Floridában élő) "fű"-szívója úgy gondolta, hogy napi 16 erőteljes "spliff"* elszívása 10 éven keresztül némileg javította értelmi képességüket. Dr. Ungerlieder és Dr. Schaeffer (UCLA) vizsgálta őket, és semmilyen agyi különbséget nem tudott kimutatni köztük és a marihuánát nem szívók között, de az IQ növekedését sem sikerült kimutatniuk, amelyről a koptok beszéltek.

*Egy spliff általában öt átlagos amerikai marihuánás cigarettának felel meg.

"Semmilyen csökkenés nem volt tapasztalható fiziológiai téren, az érzékelési és felfogási-mozgásos teljesítményben, a fogalomalkotási tesztekben, az elvonatkoztatási képességekben, a kognitív megértésben és a memóriatesztekben."

Hosszabb élet, kevesebb ránc

A legtöbb hasonló populáción Végzett mostani és korábbi vizsgálat azt mutatja: ha minden más egyezik, egy átlagos amerikai "fű" szívó tovább él, mint aki semmilyen drogot nem fogyaszt; kevesebb a ránc, általában alacsonyabb a stressz szintje, s ennek következtében kevesebb olyan betegsége van, amelyik felborítja az immunrendszerét, és sokkal békésebb szomszéd. (Costa Rica-i és jamaikai vizsgálatok)

A JAMAIKAI VIZSGÁLATOK (1968-74,1975)

Határozottan jótékony hatások a marihuána-szívóknál

A természetes körülmények közötti kender-szívásról szóló legkimerítőbb vizsgálat valószínűleg a Ganja in Jamaica - A Medical Anthropological Study of Chronic Marijuana Use, amelyet Vera Rubin és Lambros Comitas végzett (1975; Mouton & Co., The Hague, ' Paris/Anchor Books, NY),

A jamaikai vizsgálat, amelyet a National Institute of Mental - Health (NIM) Narkotikum és Drog Visszaélések Központja támogatott - volt a marihuána-

fogyasztással és fogyasztókkal kapcsolatos első orvosi antropológiai projekt és az első intenzív multidiszciplináris vizsgálat.

Idézet a jamaikai vizsgálat bevezetéséből: "Illegalitása ellenére a ganja használata kiterjedt, tartama és intenzitása nagyon magas; hosszabb ideig és nagyobb mennyiségben szívják, és a THC-tartalma is magasabb, mint az Egyesült Államokban, ennek ellenére nincsenek ártalmas szociális és pszichés következményei. A legnagyobb különbség az, hogy mind a használatot, mind az elvárt viselkedést kulturálisan kondicionálja és ellenőrzi a jól kialakult hagyomány."

Pozitív szociális attitűdök

A vizsgálat körvonalazza azt a pozitív megerősítést, amelyet a ganja-szívók szociálisan kapnak Jamaikában, a gyakorlat általános dicsérete a használók között, akik azt mint munkára serkentő szert szívják. A vizsgálati alanyok a ganja-szívás hatását úgy írják le, mint ami "agyasabbá", élénké, boldoggá, felelősebbé és tudatosabbá teszi őket. Arról számoltak be, hogy a szívás jó volt a meditációhoz és a koncentrációhoz, és a jóllét és magas önértékelés általános érzetét hozta létre bennük.

Nincs összefüggésben a kriminális viselkedéssel.

Vera Rubin és munkatársai nem találtak semmilyen kapcsolatot a kannabisz és a bűnözés között (kivéve a marihuána miatt tönkrementeket), nem észlelték a mozgás-képességek csökkenését, és a szívóknál és nem szívóknál ugyanolyan szintű extrover-táltságot találtak, nem volt különbség a munkateljesítményben vagy az alkalmazkodásban. A vizsgálatok szerint a ganja fokozott mértékű használata nem csökkentette a munkakedvet.

Pszichológiai értékelések szerint, hogy a marihuána-szívók nyitottabbak érzelmeik kifejezésében, valamivel gondtalanabbak és némileg szórakozottabbak. A szervi agykárosodásnak vagy skizofréniának semmilyen jelét nem észlelték.

Semmilyen mértékű pszichés leromlással nem kell számolni

Marilyn Bowman 1972-ben egy sorpszi-chológiai tesztet végzett jamaikai rendszeres kenderszívókon, és "semmilyen csökkenés nem volt tapasztalható fiziológiai téren, az érzékelési és felfogási-mozgásos teljesítményben, a fogalomalkotási tesztekben, az elvonatkoztatási képességekben, a kognitív megértésben és a memóriatesztekben." Ezek a jamaikaiak 6-31 éve (átlagosan 16,6 év) szívtak marihuánát, a fogyasztást átlagosan 12 és fél éves korukban kezdték.

Az 1975-ös vizsgálatban, amelyet marihuána-fogyasztókkal és nem fogyasztókkal végeztek, semmilyen különbséget nem tapasztaltak a plazmatesztoszteron-szintben, a teljes tápláltságban, valamivel magasabb (statisztikailag nem szignifikáns) teljesítményt mértek az intelligencia-tesztokban és "a sejtes immunitás egyik alapvető mértéke...nem volt alacsonyabb a fogyasztókban..."

Végül "a fogyasztók a párosított mintákban a párjukkal azonos mennyiségű cigaretta elszívása mellett marihuánát is szívtak. A légutak kis mértékben egészségesebbek voltak, mint a csak dohányzókéi."

"Feltételesem az a következtetést kell levonnunk, hogy vagy a marihuánának nincsen káros hatása ezekre a légutakra, vagy éppenséggel valamilyen enyhe védelmet nyújt a dohányfüst káros hatásaival szemben. Csak a további vizsgálatok tisztázhatják, mi lehet igaz az előbbiekből."

Nem bevezető/kapu

Ami azokat a vadakat illeti, hogy a marihuána az első lépcsőfok a keményebb drogokhoz: "A kemény drogok használata máig gyakorlatilag ismeretlen a jamaikai munkások között - a (Rubinféle) vizsgálatban részt vevők egyike sem használt soha narkotikumokat, stimulánsokat, hallucinogéneket, barbiturátokat vagy altatókat..." Amerikában az 1800-as évek végén a kannabiszt a kábítószerfüggőség gyógyítására használták. Az opiátok, a klorálhidrátok és az alkohol rabjait sikeresen kezelték hatékony kannabisz kivonatokkal. Hasonlóképpen, a kannabisz szívása hasznosnak bizonyult az alkoholbetegek korszerű kezelésében.

A TILTÁS HÍVEINEK TOVÁBBI HAMISÍTÁSAI

A Scientific American arról számolt be 1990-ben: "A riasztó statisztikák, amelyeket a tesztek hívei idéznek, hogy kimutassák a droggal való visszaélés magas árát... nem tükrözik mindig pontosan azt a kutatást, amelyen alapulnak. Valójában az adatok némelyikét arra is lehetne használni, hogy "bebizonyítsuk": a szer hatása elhanyagolható, vagy egyenesen jótékony." (1990 március, 18. oldal, Id. a függelék)

Egyik hivatkozott példa az a gyakran idézett statisztika, amelyet a korábbi elnök, George Bush használt 1989-ben: "A droggal való visszaélés az amerikai munkások között 60-100 milliárd dollárba kerül a vállalkozásoknak, a csökkent termelékenység, az abszintizmus, a droggal kapcsolatos balesetek, az orvosi kezelés és a lopások miatt." A NIDA egy 1989-es becslése szerint mindezek az adatok egyetlen tanulmányból

származnak, amely egy 1982-es, 3700 ház-tartást magában foglaló vizsgálatból keletkezett.

A Research Triangle Institute felmérései szerint, azokban a háztartásokban, ahol legalább egy szennély bevallotta a korábbi marihuána-fogyasztást, rendszeresen 28 százalékkal alacsonyabb jövedelemről adtak számot, mint a más vonatkozásban hasonló háztartásokban. Az RTI kutatói ezt a jövedelemkülönbséget a "marihuána használata miatti veszteség" számlájára írták.

Az RTI azután extrapolálta a bűncselekmények, az egészségügyi problémák és balesetek költségeit, hogy megkapja a "droggal való visszaélésért a társadalom által fizetett árat", 47 milliárd dollárt. A Fehér Ház a számot az inflációhoz és a népességnövekedéshez "igazította", s ezzel megalapozódott Bush bejelentése.

Mégis, az RTI felmérése magában foglalt kérdéseket a jelenlegi droghasználatról. A válaszok nem mutattak semmilyen szignifikáns különbséget a jelenleg illegális drogokat - köztük kokaint és heroint használó háztartások, és más háztartások jövedelme között.

Így ugyanaz a statisztika "bizonyítja", hogy a kemény drogok jelenlegi használata nem eredményez semmilyen "veszteséget", szemben az egyetlen marihuánás cigarettával a távoli múltban.

A COSTA RICA-I VIZSGÁLAT (1980)

A jamaikai eredményeket nagyban megerősítette egy másik karibi vizsgálat, az 1980-as Cannabis in Costa Rica - A Study in Chronic Marijuana Use, amelyet William Carter szerkesztett az Institute for Study of Human Issues számára. (ISHI, 3401 Science Center, Philadelphia.)

A kutatók ismét nem találtak értékelhető károsodást a bennszülött lakosság krónikus marihuánaszívói között. Azok az alkohollal kapcsolatos társadalmi problémák, amelyek olyan nyilvánvalóan jelentkeznek a szomszédos, marihuánától mentes szigeteken, Costa Ricán nem tapasztalhatók.

AZ AMSZTERDAMI MODELL

A tolerancia politikájának a bevezetése és a marihuána/hasis fogyasztók büntethetőségének eltörlésével együtt (a szer kapható kávéházakban és bárokban) rehabilitációs és elvonásos programokat vezettek be a kemény drogok használói számára, Hollandiában számottevően csökkent a marihuána fogyasztás a tizenévesek között és 33 százalékkal csökkent a heroin függők száma. Az a stratégia, hogy a marihuána eladását

elválasztották a kemény drogok dealereitől, a "fű" legalizálásával, egészen sikeresnek bizonyult (LA. Times, 1989 augusztus.) 1998-ban az amerikai kormány és a DEA állandó nyomása ellenére a holland kormány hátározottan elutasította a marihuána újbóli kriminalizálását.

Lábjegyzetek:

1. Cannabis Indica mint fájdalomcsillapító és hipnotikum", J.B. Mattison, M.D., The St. Louis Medical and Surgical Journal, LVI. kötet, 5. sz., 1891 november, 265-271. oldal, újranyomták a Marijuana: The Medical Papers című műben, Tod Mikuriya, M.D.
2. A kannabisz helyettesítése: Adjunktív terápiás eszköz az alkoholizmus kezelésében." Tod. H. Mikuriya, M.D., Medical Times, 98. kötet, 4. sz. 1970 április, újranyomva a Marijuana Medical Papers-ben, Tod Mikuriya, M.D.
3. Kollektív lelkiismeret nevelődik a holland toleranciában", Oregonian, 1989.

HIVATALOS KORRUPCIÓ: CARLTON TURNER

E szerző kutatásaiban, amelyeket a közpénzek nem a célnak megfelelő felhasználását illetően végzett, úgy tűnik, semmi sem hasonlítható ahhoz. a gondatlan, vagy szándékos emberöléshez, amelyet amerikai polgártársainkon hajtottak végre a bürokraták és a politikusok, miként arról az, alábbi történet számol be.

EGY EMBER ÉS DROG-ÜGYEI

Az amerikai kormány politikája, amely a Nixon- és a Ford-adminisztráció alatt kezdődött, és folytatódott Carlton Turner*alatt (drog cár volt Reagan alatt 1981 és 1986 között), a szövetségi kormány által az egyes államoknak a marihuána orvosi alkalmazásaival kapcsolatos programjához a szállítás ügyében csak azt engedélyezte, hogy a marihuána növény levélét szállítsák, annak ellenére, hogy az rendszerint csak harmadolyan erős hatású, mint a virágrügy, és nem tartalmazza a THC és a CBN-ek ugyanolyan széles spektrumát.

*Mielőtt a Fehér Ház Különleges Tanácsadója lett (értsd: országos drogcár), Carlton Turner 1971-től 1980-ig az amerikai kormány által orvosi céllal termeltetett minden marihuánának a főnöke volt, a Mississippi Egyetemen betöltött tiszte következtében. A Mississippi Egyetem Marihuána Kutatási Programját állami engedéllyel irányítják, annak érdekében, hogy felfedezzenek -vagy a THC összetevői között megkülönböztessenek - egy olyan "egyszerű" nyers kannabisz gyógyszert, amely orvosságként hat. Majd ezeket a jótékony orvosi hatással rendelkező anyagokat szintetizálják, hogy azok a gyógyszergyártáshoz elérjék maximális hatékonyságukat.

Például a levelek a glaukómás betegeknek sokkal rövidebb ideig hatnak, és ezért nem enyhítik kielégítően a szemnyomást, szemben a rüggyel. Emellett a levéltől a szívóknak néha megfájdul a fejük. A szövetségi kormány egészen 1986-ig csak a levelet használta. Turner a gyógyszervállalatoknak és médiabeli interjúiban is úgy nyilatkozott, hogy az amerikaiak csupán a levelet kaphatják meg, annak ellenére, hogy a rügy jobban hat. Még ma, 1998-ban is a nyolc olyan amerikai állam, ahol legális a marihuána orvosi alkalmazása, csak úgy kapják meg a marihuánát, hogy a levél, a rügy és az ágak össze vannak aprítva és összekeverve. Annak ellenére, hogy glaukóma és más betegségek esetén a rügyek jobban hatnak a kemoterápia során, viszont az ágak annyira toxikusak lehetnek, mintha fakérget szívnánk.

Turner 1986-ban kijelentette, hogy a természetes marihuánát "soha" nem fogják gyógyszerként alkalmazni, és ma, 1998 áprilisában ez még mindig így van. (Kivéve Kaliforniát, ahol a polgárok 1996 novemberében sikerrel szavaztak, felülkerekedve a szövetségi kormány rendelkezéseire a marihuána orvosi alkalmazásaival kapcsolatban.)

Az okok:

- A rügyek túl kemények ahhoz, hogy egy cigarettaautomatán átjussanak. (Miközben 25 millió amerikai egészen sikeresen készít cigarettát naponta a rügyekből.)

- Ha az összetevőket kivonnák a "nyers drogból", a rügyből, akkor nem lenne gyógyszerészeti szabadalom, vagyis gyakorlatilag nem lenne profit. Ezért a program korábbi alkalmazója, a Mississipp-i Egyetem ellen dolgozna.

(Ed Rosenthal interjúja a High Times magazin számára; Dean Latimer és munkatársai; Nemzeti Szervezet a Marihuána-törvények Reformjáért, NORML.)

BUSH ÚJRA LESÚJT

Ronald Reagan elnök, George Bush al-elnök sürgetésére 1981-ben kinevezte Carlton Turnert a Fehér Ház kábítószer-tanácsadójának.

A gyógyszergyárak és lobbistájuk, az Amerikai Vegyszergyártók Szövetsége gyűlésein (1981-1986) Turner megígérte, hogy fenntartja a kutatási tilalmat a cannabisban található 4-féle vegyülettel kapcsolatban.

Bush nem engedélyezett semmilyen NIDA vagy NIH támogatást magán- vagy nyilvános kutatásra, és nem hagyott jóvá semmilyen FDA engedélyt, kivéve, ha az valamilyen negatív eredményt igyekezett bizonyítani. A könyv írásakor (1998. július) Clinton elnök politikája lényegében ugyan-ez maradt.

Az is nyilvánvalóvá vált, hogy a nevezetes marihuánás "rágcsálók"(étvágygerjesztők) nem működtek a rák kemoterápiás kezelésében, ha a szövetségi kormány által szállított leveleket használták a gyártásukhoz.

Bár nem engedélyeztek semmilyen vizsgálatot a levél és a rügy összehasonlítására, tudunk olyan orvosokról, akik nem hivatalosan a rügyet ajánlják, és azt tapasztalják, hogy korábban fogyó rákos betegük hízik (NORML).

A "fű" szívók megmérgezése

1983 augusztusában és szeptemberében Turner a nemzeti tévé egyik adásában próbálta igazolni, hogy a DEA illegálisan (repülőgépről) paraquattal permetezte a marihuánát Georgiában, Kentucky-ben és Tennessee-ben. Így majd megtanulják a leckét azok a kölykök, mondta Turner, akik meghalnak a paraquattal megmérgezett "fű" szívásától.

A kannabisz terápiás hasznának a kutatása a leginkább ellenőrzött és legkevésbé bátorított kutatási terület, ugyanakkor minden olyan tesztet reklámoznak, amelyben a kannabisz valamilyen negatív vagy ártalmas hatása derül ki. Mivel ezek a tesztek sokszor visszafelé sülnek el, vagy nem lehet belőlük következtetéseket levonni, még efféle kutatás is ritka.

Tumer "A római birodalom felemelkedése és bukása" című művet idézve mutatta be, hogy a jazz (rock) énekesek miképpen teszik tönkre a szeretett Amerikáját ezzel a hallucinogén droggal - a marihuánával. Amelyet kiirtásra ítélt.

ÖSSZEHASONLÍTÁS AZ ALKOHOLLAL

Számos borzasztó szenvedély van. A legrosszabb az alkohol, mind a függők számát, mind a túlzott fogyasztáshoz kapcsolódó antiszociális viselkedést illetően. Az alkoholizmus a tizenéveseknél a vezető halálok, évente 8,000 amerikai tizenéves hal meg és 40,000 rokkán meg, mert alkoholos állapotban vezet. (MADD -Mothers Against Drink Driving; SADD Students Against Drunk Driving, NIDA, National Institute on Drug Abuse stb.).

Az amerikai kormány és a rendőrség statisztikái megerősítik a következő furcsa számokat:

Az alkohollal kapcsolatos halálesetek száma évi százezer, miközben a marihuánával kapcsolatosan az elmúlt ezer évben nem fordult elő halálozás.

A gyilkosságok és országúti balesetek 40-50 százalékában valamilyen szerepe van az alkoholnak. Ez a szám lehet akár 90 százalék is, a Chicago Tribune és a LA Times szerint.

Az alkohol szerepe jelenik meg a legtöbb (69-80) gyermekre irányuló szexuális erőszak esetében; a feleségek verését is az esetek nagy többségében (60-80) az alkohol váltja ki.

A heroin szerepel a betörések, rablások, fegyveres rablások, bankrablások, nagy autólopások stb. 35 százalékának hátterében.

Az amerikai bűnügyi statisztikák szerint több, mint 600 ezer embert tartóztattak le 1997-ben Amerikában csupán azért, mert marihuána volt náluk.

Hamis paraquat tesztek

Az 1978-as mexikói paraquat-riadalom alatt, és amikor még magánemberként dolgozott az államnak a mississippi Turner kénytelen volt visszavonulni, miután kijelentette, hogy következtetései szerint a marihuána homoszexualitást okoz, lerombolja az immunrendszert, és ezzel AIDS-t idéz

elő marihuána farmon, ugyanez a Carlton Tumer felkérte a High Times magazint, hogy hirdessen egy paraquat tesztet.

Tumer nem tudta, hogy a High Times nem fogadott el paraquat teszt hirdetéseket, mert minden bizonyíték arra utalt, hogy ezek nem működnek.

Dean Latimer - aki akkor a High Times segédszerkesztője volt, egy hónapon keresztül szinte naponta folytatott hosszú telefonbeszélgetéseket Turnerrel, hallgatva, amint Turner arról beszél, mennyit fog keresni ennek az eszköznek az eladásával.

A High Times látni akart egy mintát. Ami-kor Tumer leszállította a paraquat-teszt prototípus-változatát a High Times számára, az egy "Rube Goldberg" típusú leégés volt, "nem volt más, mint egyik abból a tucatnyi hamis hitből, amelyhez más vállalatok próbáltak hirdetési helyet vásárolni akkoriban," írta Latimer egy cikkben, amelyet 1984-ben tett közzé.

Tumer feltehetően soha nem gondolt arra, hogy a High Times elég etikus ahhoz, hogy ellenőrizze a szerkezetet. Feltételezte, hogy elveszik a pénzt és felejtik az egészet -kinyomtatják a hirdetést és Tumert gazdaggá teszik.

Nem érdekelt, hogy valamelyik kölyök meghalhat, vagy hagyja, hogy kicsalják a pénzét a hamis paraquat tesztre.

Ezt a hirdetési csalást követően lett ez az ember -Reagan elnök országos drogárja 1981-ben, akit George Bush és Nancy Reagan ajánlott.

Az élet felelőtlen semmibevétele

Tumer még azt is kijelentette, hogy az sem érdekli, ha kölykök százai halnak meg a szövetségi kormány által paraquattal szándékosan lepermetezett marihuána szívása miatt.

Akkor 1985. április 25-én a PRIDE konferencián a georgiai Talantában, Nancy Reagannal és 16 más országbeli First Ladyvel (köztük Imelda Marcos) Tumer halálbüntetést kért a drogdealerekre.

Végül is Turner Reagan, Bush és a gyógyszervállalatok felbérelt embere volt, aki a küldetését nem a heroin, a PCP, a kokain elleni harcban látta, hanem abban, hogy eltüntesse a föld színéről a "füvet" és a jazz/rock zenét...

Carlton Tumer kénytelen volt lemondani, amikor a Newsweek magazin 1986. október 27-én egy nagy szerkesztőségi cikkben lerántotta róla a leplet.

Visszavonulása késői következménye volt annak, ahogy kigúnyolták a Washington Postban és máshol, olyan következtetéseiért (nyilvános beszédekben), melyek szerint a marihuána szívásától az emberek homoszexuálisak lesznek, leromlik az immunrendszerük, és ennek következtében AIDS-esek lesznek.

1986. december 6-án vonult vissza. Ahelyett, hogy visszavonulása szalagcím lett volna az első oldalon, eltemették a hátsó oldalakon, mert éppen azon a héten tört ki az Irán-kontra botrány.

A vizeletteszteket gyártó vállalat

Visszavonulása után Turner Robert DuPonthoz és a NIDA korábbi vezetőjéhez Peter Bensingerhez csatlakozott, hogy elfoglalják a vizeletteszt-piacot. Tanácsadóként szerződésben állnak a legnagyobb vállalatok közül 250-nel, hogy drogelvonó, észlelő és vizelettesztelő programokat dolgozzanak ki.

Nem sokkal az után, hogy Tumer elhagyta hivatalát, Nancy Reagan azt javasolta, egyetlen vállalat ne köthessen üzletet a szövetségi kormánnyal, csak ha lojalitása bizonyítékaként megfelelő vizelettesztelési politikát dolgoz ki.

Ahogy G. Gordon Liddy csúcstechnológiai vállalatbiztonsági területre ment, miután megszégyenült, Carlton Turner gazdag ember lett egy olyan területen, amely mára gyors növekedésű iparrá vált: a vizeletteszteken.

Ez a fajta üzlet tagadja a magánélethez való alapvető jogot, az önvád elkerülésének jogát, az ok nélküli vizsgálat és fogva tartás tilalmának szabályát és az ártatlanság védelmének (amíg a bűnösség nem bizonyított) jogát.

Az, hogy az ember aláveti-e magát annak a megaláztatásnak, hogy intim testrészeit megfigyeli a fizetett kukkoló, ma az alkalmasság próbája a magánvállalatoknál való alkalmazásnál, vagy egy állásszerződésnél.

Tumer új pénzkeresési sémája megköveteli: minden amerikai feladja alapvető jogát a magánélethez és az önbecsüléshez.

A császár új ruhájának története (Andersen meséjének parafrázisa)

Volt egyszer egy nagyon nagyon hiú és borzasztó császár, aki jelentős adóval sújtotta alattvalóit, hogy ruháit a legfinomabb kelmékből készíttethesse.

Egy napon két csaló érkezett, akik mint messziről jött nagyszem szabók mutatkoztak be, és kihallgatást kértek az uralkodótól. Elmondták, hogy egy új, csodálatos anyagot találtak fel, amely nagyon drága aranyfonalból készül, annak érdekében, hogy és csak a legjobb, legtisztább és legbölcsebb emberek láthatják. A császár izgatottan kérte, hadd nézzen meg egy mintát,

amire a csalók előhoztak egy üres orsót. „Hát nem csodálatos?” kérdezték a császárt.

A császár helyeselt, mivel nem merte bevallani, hogy semmit nem látott, hiszen ez azt jelentette volna, hogy sötét és ostoba ember.

Ezért, hogy próbára tegye minisztereit, a császár behívta őket, és megkérdezte a véleményüket. Miután megmagyarázta az anyag különleges tulajdonságát, mindenkinek az volt a véleménye, hogy az anyag valóban a legfinomabb és legszebb textil az egész világon.

Ezért a császár elrendelte, hogy a kincs-tárában lévő arany nagy részét adják oda ezeknek a szabónak vélt csalóknak, hogy fonjanak belőle fonalat. Egyből nekiláttak a munkának, és egyre dolgoztak, nap nap után, úgy téve, mintha szabnának és varrnának, miközben a császár és miniszterei időnként jöttek és megcsodálták a munkát- és fizették a hatalmas számlákat, amelyeket a csalók csináltak a kereskedőknél munkájuk során.

Végül eljött a nagy nap, amikor megparancsolták, az ország összes lakója gyűljön össze, hogy lássa a császár új ruháját, amelyért olyan sokat fizettek, és amelyről olyan sokat hallottak.

Amikor a császár meztelenül végiment előttük, az emberek nem hittek a szemüknek, és nem szóltak semmit. Majd ódákat zengtek a csodálatos új anyagról. „A legcsodálatosabb, amit valaha is láttam!” „Bámulatos!” „Bár nekem is lenne ilyen csodálatos ruhám!”. Mindannyian ujjongtak, félve, hogy leszólják, butának tartják őket, ha másképpen tesznek.

Amint a császár büszkén parádézott alattvalói előtt, titokban félt, hogy elveszti a koronáját, ha az emberek rájönnek, hogy ő maga sem látja a ruhát, amelyik a testét borítja.

Amint elvonult a tömeg előtt, egy kisfiú az apja vállán elkiáltotta magát: „De hiszen a császár meztelen!”

„Halljátok, mit mond ez az ártatlan gyermek?” mondta az apja. És az emberek suttogni kezdték, amit a gyerek mondott. Az alattvalók között elterjedt, amit a kisfiú mondott.

Akkor mindenki tudta már, hogy a császárt és minisztereit becsapták a csalók. És akkor az örök, a miniszterek és az alattvalók mind rájöttek, hogy a csalók nem csak becsapták a császárt, hanem a császár a csalásra elköltötte az összes befizetett adójukat.

A császár hallotta, hogy az emberek vetnek és morognak. Tudta, hogy igazuk van, de túlságosan büszke volt ahhoz, hogy bevallja, tévedett, és bolondot csináltak belőle. Ezért kihúzta magát, rámeredt az őreire, amíg elkapta az egyik ör pillantását.

Az ör idegesen nézett körül, rájött, hogy a hiú császár börtönbe csukathatja, vagy akár le is fejeztetheti, és ezért lesütötte a szemét. Akkor egy másik ör,

látva, hogy a társa már nem nevet, megijedt, és ő is lesütötte a szemét. Hamarosan az összes ör, miniszter, sőt, azok a gyerekek is, akik úgy tettek, mintha vinnék a láthatatlan aranypalástot, a földet bámulták.

Az emberek, látva, hogy a miniszterek és az örök, akik egy perccel korábban még együtt nevettek velük a császáron, most a földet nézik, és remegnek, abbahagyták a nevetést, és ők is lesütötték a szemüket.

A kisfiú, aki először kiáltott fel, hogy a császár meztelen, látva, hogy körülötte a felnőttek, köztük saját apja is megrémült, félelmében szintén lehajtotta a fejét.

Akkor a császár, ismét kihúzva magát, tovább masírozott büszkén alattvalói előtt, és azt kiáltotta: „Ki meri azt állítani, hogy ez nem a legcsodálatosabb ruha az egész birodalomban!”

Nem könnyű kimondani, hogy a császár (az amerikai kormány) csal és manipulálja a tényeket. Örei (FBI, CIA, DEA, stb.) túlságosan nagyhatalmúak ehhez. Félelme a szégyenteljes leleplezéstől olyan nagy, hogy szüntelenül arra használja a hatalmát

(miután ő adja az ENSZ költségvetésének és a világ kábítószer ellenes keresztshad-járataira fordított pénznek a nagy részét), hogy hűséget vásároljon megvesztegetéssel és megfélemlítéssel (külföldi segélyek, fegyveres erők stb.)

Azokat az amerikai állampolgárokat, akik szót mernek emelni ez ellen a zsarnokság ellen, gyakran megrágalmazták, mint „drogosokat”, és azzal fenyegetik őket, hogy elvesztik állásukat, jövedelmüket, családjukat és tulajdonukat. Ahhoz, hogy győzhessünk, át kell szűrjünk a hazugságok (az amerikai kormány és a DEA hazugságainak) szívét, újra és újra és újra, állandóan ostromolva őket a kemény tények-kel, hogy legyőzzük ennek a keményszívű császárnak a gonoszságát (az igazságtalan marihuána-törvényeket).

A logikus analógia

Meg vagyunk győződve arról, hogy az amerikai marihuána/kender-törvények olyanok, mint a császár új ruhája.

Hatalmas országunkat olyan elvekkel alapították meg, hogy minden embernek „elidegeníthetetlen joga” van „az élethez, a szabadsághoz, és a boldogság kereséséhez”, és minden ember - szavazatainak leadásával - felelős ezeknek a jogoknak a megmaradásáért.

Ezért bűncselekmény az amerikai kormány hivatalnokai és döntéshozói részéről, ha szándékosan félreinformáló, vagy hazugságokat terjesztő kampányokat folytat, finanszíroz vagy kezdeményez adódollárjainkért.

A kannabisz témájában Ronald Reagan, George Bush, és most már Bill Clinton is hasonlóan viselkedett, mint a császár. Hozzátehetjük, hogy Nancy Reagan úgy viselkedett, mint Lewis Carroll Alice Csodaországban című könyvében a szív királynő, aki kijelentette:

„Hajtsátok végre most –ítélet később!”

A régebbi és mostani drogcárok, Carlton Turner, William Bennett, Bill Martinez, Lee Brown és most Barry McCaffrey tábornok úgy viselkednek, mint a császár tanácsadói, akik mindannyian fenntartották a „tisztá kelme, amely csak a legtisztább szemek számára látható” csalását, amelyet Anslmger/DuPont/Hearst szőtt eredetileg számukra, és hivatalnokaik számára. Most már fenntartják ezt a gyógyszergyárak, az alkohol- és sörgyárak, a rehabilitációs szakemberek, a drogtesztelők, a rendőrség, a börtönőrök és börtönépítők - akik anyagilag mind érdekeltek.

Amikor DuPont azt állítja, hogy „jobb életet biztosítanak a kémia segítségével, nem teszi hozzá: ez csak évekig tart, majd az egész bolygó kihalhat profitjuk érdekében.

Anglia és Hollandia a különféle anyagokkal visszaélőket emberként kezeli - ellátva őket elegendő elfogadható árú. anyaggal, azzal a céllal, hogy ne zavarják a társadalom többi tagjának az életét. Ez a politika lehetővé teszi az anyagok fogyasztói számára, hogy folytassák máskülönben normális és tevékeny életüket. Ez a politika mára szilárdan gyökeret vert, hatékony és népszerű az említett országokban. A kilencvenes évek közepén Svájc is kísérletezett a nyilvános droghasználat korlátozott helyeken való eltűrésével. Amikor a svájci kormány 1997-ben megpróbálta újra kriminalizálni a kannabiszt egy népszavazási kezdeményezés segítségével - a szavazatok 79 százalékaival veszített.

Miért is kellene a békés kender/marihuána-termesztőket és fogyasztókat bűnözőkként megbélyegezni és elítélni, miközben a rablások és betörések 35 százalékat a heroin és az alkohol rabjai követik el, a gyilkosságok, nemi erőszak és autópálya-balesetek 40-55 százaléka az alkohollal kapcsolatos*, és a heroinhoz könnyebb hozzájutni a börtönben, mint az utcán. A kannabisz-fogyasztók statisztikailag ugyan-olyan alacsony vagy még alacsonyabb számban követnek el bűncselekményeket, vagy erőszakos cselekményeket, mint a kannabiszt nem fogyasztó népesség.

*FBI statisztika, 1996.

Találjunk más módot a droghasználat kezelésére, fogadjuk el a tényt, hogy gyakorlatilag minden droggal kapcsolatos bűncselekmény megszűnik, ha a függőket és a használókat gyógyítjuk, helyett, hogy kirekesztenénk a társadalomból. Segítsünk nekik, tanítsuk és bátorítsuk őket.

„Minden olyan törvény, amelyet meg lehet szegni úgy, hogy ezzel senkinek nem okozunk bajt, nevetséges.”

Spinoza (1600 körül)

Ha a kannabiszra vonatkozó törvényeket nem változtatják meg, és ha a jelenlegi, a földet tönkretévő gyakorlatot, a külszíni bányászatot, az olajfúrást, az erdők kivágását, a vizek ipari szennyezését, a rovarirtók és növényvédő szerek használatát nem hagyjuk abba, akkor bolygónk hamarosan kihal. Meggyőződésünk, hogy a kender, amelyet a marihuána névvel becsmérünk, úgy fogják ismerni a következő generációk, ahogyan a korábbi generációk ismerték, mint az első számú, legfontosabb meg-újuló, fenntarthatóan termeszthető, vegyszereket nem igénylő, bőséges forrását papírnak, rostnak, energiának, mint minden más növéynél többféle módon felhasználható növény. Más szavakkal, a kender a legnagyszerűbb növény a földön.

Tanítsuk ezt meg mindenkinek.

Javította és formázta: Zulunation

Forrás: <http://kender.uw.hu/>

SCIENTIFIC AMERICAN

"A könyv torkig van a marihuána amerikánával"

SCIENTIFIC AMERICAN

Los Angeles Times

"Az üzletemberek azt mondják a marihuánáról, hogy meggyógyíthatja a környezetet"

LOS ANGELES TIMES

"Figyelemre méltó kis könyv"

"Ha a kender ki tudná elégíteni az Egyesült Államok energiaigényét, értéke felbecsülhetetlen volna. Ma a Drog Cár véglegesen visszavonulóban van, s így Amerikának lehetősége van arra, hogy egyszer és mindenkorra búcsút mondjon az Exxon Waldeznek, Saddam Husseinnek, és a Szaúdi-Arábia elviselhetetlenül drága olajának."

HUGH DOWNS, 20/20, ABC NEWS

"A kender veszélyei messze nem meggyőzőek. Ha újra legális lenne a kender, az lenne a legfontosabb környezetvédelmi lépés, amit megtehetünk"

ALAN BOCK, SENIOR COLUMNIST, THE ORANGE COUNTY REGISTER

"Aktivisták kicsi de veszélyes csoportja próbálja a kendert mint minden környezetvédelmi probléma megoldását bemutatni, a globális felmelegedéstől az erdők kiirtásáig és a családi farmok megszűnéséig."

NEW AGE JOURNAL

"...én végigolvastam a könyvet, és azt mondom bárkinek ajánlhatjuk, hiszen itt ebben a könyvben nem az-az elsődleges kérdés, hogy legalizáljunk egy drogot, hanem itt az elsődleges kérdés, hogy létezik a földön egy növény, melyet furcsa okok miatt betiltottak holott evvel a növénnel nagyon sokat tudnánk segíteni jelenleg a Föld nevű bolygónkon."

Perjés Zoltán alias Feaky D., műsorvezető, Dj.

EstFM Radió - Függőjátzsma - 2000.09.02 19.30

"... ma a kenderről mindenkinek csak a marihuána jut eszébe, a tetra-hidrocannabinol, a kábítószer, és rég elfelejtettük, hogy a kender az emberiség egyik legrégebb kultúrnövénye. ...Herer a dolgok mögött összeesküvést gyanít, azt állítja, hogy a kender betiltásának hátterében a nagy újságkiadók kezében lévő papíripar, és a műanyagipar áll. Az effajta összeesküvés-elméletek számomra mindig gyanúsak, a dolgok soha nem ennyire egyszerűek. De akárhogy is van, az alkalmazások, amelyeket a szerző felsorol, s szakirodalmi idézetekkel támaszt alá, meggyőzően hangzanak. ... Ha túloz is a szerző, hiszen feltehetőleg nem a kender fogja önmagában megmenteni a világot, környezetünket, de az a szemlélet, amelyet ez a könyv is sugall, hogy használjunk ki mindent, amivel megóvhatjuk természeti erőforrásainkat, megmentheti."

Egyed László, a könyv fordítója, tudományos újságíró

***OXIGÉN - környezetvédelmi magazin műsor, 2000.08.26. - Kossuth Rádió
14.05***

"Hihető-e, amit Jack leírt vagy sem: ki-ki maga döntse el. Járjon utána. A könyvet olvasni kell, nem írni róla. "

Pászka Csanád

Index, 2000 szeptember 14

Jack Herer: A császár meztelen Művelődéstörténet - Kender

1998-ban már a 11. kiadást érte meg Amerikában ez a mindenképpen "sokkolóan provokatív" kötet. Jack Herer igen alapos kutatómunkával és mindenféle dokumentációval gazdagon elkészített munkája egyfelől a kender kultúrtörténete, másfelől az amerikai politika, pénzügy, gazdasági összefonódások csaknem kriminológiai bemutatása, harmadsorban felvázolja azt a jövőt, melyben a kender az emberibb világ komoly tényezője lehet. Műanyag helyett természetes alapanyagból készülhetnének a ruhák /akárcsak századokkal, évezredekkel ezelőtt/, a növény magja fontos táplálék kiegészítő, rostjai erdőket menthetnének meg a papírgyártás során, de a szerző kutatásai szerint kiváló üzemanyag is készülhetne belőle. Természetesen foglalkozik a kender virágának - ebből készül a marihuána - gyógyhatásával is.

Jack Herer könyve kétségtelenül az elmúlt évtized legtöbbet vitatott és nem érdektelen műve, de mindenképpen - kellő kritikai érzékkel rendelkező

felnőttek kezébe való.

A Széchenyi Könyvtár ajánlata a Könyvtárellátó Közhasznú Társaság számára.

2000. szeptember

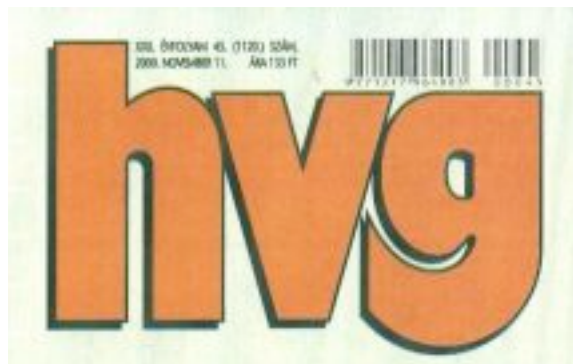
SZAKÁLLA VOLT KENDER

A kender nem különösebben furcsa növény, leszámítva azt, hogy szinte mindegyik elemét felhasználják valamire. Jack Herer, a "kenderguru", akinek híres és hírhedt könyve A császár meztelen nemrég jelent meg magyarul is, egyenesen azt állítja, hogy a kender megmentheti a világot, hiszen kiváló alapanyagul szolgál a textil- és papíripar számára, magjának olaját festékekhez használják vagy akár petrokémiai anyagokat is kiválthatnak vele (például üzemanyag is lehet belőle), de étkezésünkben is helyet kaphat, sőt, az építő- ipar is élhet vele. És akkor még nem beszéltünk gyógyászati és élvezeti felhasználásáról.

Szóval, Jack Herer számára mégiscsak rendkívüli növény... Egyébként már Budapesten is van olyan bolt, ahol csupa kenderből készült terméket kínálnak - a fűzettől a cipőig. (A fűvet leszámítva.)

Réz András

STYLE MAGAZIN 2000 NOVEMBER

Kenderellenes összeesküvés?

Kötelet a marihuánának

Közel fél évszázad tiltás után a svájci parlament - egy októberi kormányhatározat nyomán - a közeljövőben akár legális droggá is avathatja a marihuánát, amelynek alapanyagáról, a kenderről azt állítja egy magyarul most megjelent, jókora dokumentummelléklettel ellátott amerikai oknyomozó riportkötet szerzője, hogy e növény elsősorban nem szárított virágzatának tudatmódosító hatása okán került az ipari nyersanyagok margójára. A szerző kissé összeesküvéselmélet-gyanús gondolatmenete szerint ugyanis az USA-ból irányított nemzetközi cannabishisztéria voltaképpen célja: piacot teremteni a kőolaj- és műanyaglobbinak. "A nejlonygártás beindítása és a kender, mint marihuána törvényen kívül helyezése egyszerre történt, a szén- és kőolajbárók ugyanis tisztában voltak vele, hogy a harmincas évek közepén már léteztek olyan gépek, amelyekkel az ipari méretekben termesztett kendert le lehetett vágni, bálázni, hántolni és az ekképpen learatott és feldolgozott növényből papírt és műanyagot előállítani. A kendernek tehát mennie kellett" - állítja az 1968-as virággyermekből mára harcos környezetvédővé és polgárjogi aktivistává lett Jack Herer A császár meztelen című, nemrégiben magyarul is megjelent könyvében. Az USA-ban és Nyugat-Európában egyaránt az elmúlt húsz év egyik legnépszerűbb földalatti kiadványának titulált mű szerzőjének gondolatmenetét persze nem árt némi távolságtartással követni ... Az amerikai szerző ráadásul olyan nagyszabású kenderellenes összeesküvést vázol fel - legalábbis az általa összegyűjtött dokumentumok és az ezekből levont következtetések alapján -, hogy a sztori a hollywoodi politikai krimik világát idézi.

Vajna Tamás
HVG 2000. november 11.

Jack Herer A császár meztelen (a kender hiteles története és a marihuána betiltása, avagy hogyan mentheti meg a kender a világot!) című könyve nemrég nálunk is megjelent. A korabeli dokumentumokkal bőven illusztrált kultuszkiadvány érdekes elméleten alapszik. Az Oregon államban élő Herer, aki részt vett a hippimozgalomban, mára pedig harcos környezetvédővé vált, úgy gondolja ugyanis: a kendert a harmincas évek Amerikájában nem a virágából előállítható "fu" hatásai miatt tették tiltólistára, hanem azért,

mert a kötél, vászon, papír, festék, illetve természetes muanyagok, például celluloid gyártásában felhasznált növény az akkor beindult nejlonygártás felfutását akadályozta...

**Herer döbbenetes tényeket tár fel könyvében, például:
1850-1937-ig az amerikai gyógyszerkönyv a cannabist elsődleges orvossággként sorolta fel több mint száz különféle betegségre vagy kóros állapotra. Aztán, amikor a hatvanas években az amerikai fiatalok milliói szívtak lázadásuk jeleként füves cigarettát, és újra fellángoltak a kenderviták, amerikai tudósok, orvosok hada mutatott fel pozitív eredményeket a marihuána fogyasztásáról. A kutatásaik ugyanis azt bizonyították: a cannabis alkalmas lehet az asztma, a zöldhályog, a kemoterápiás eredetű hányinger, az anorexia, a daganatos betegségek és az epilepszia, a Parkinson-kór, a szklerózis multiplex, izomsorvadás, migrén gyógyítására..."**

**Féderer Ágnes
NÉPSZABADSÁG - HÉTVEGE - 2000 december 2.**

„Herer könyve nem a könnyű- és nehézdrogok társadalmi csatáját taglalja – szerinte minden épeszű ember felelősséggel el tudja dönteni, hogy mi jó és mi rossz neki –, hanem tényszerű, bár bevallottan elfogult áttekintést ad a kender körüli hisztéria okairól. Porhintésnek minősíti a betiltást, amelyet az amerikai társadalom álszent prűdériája táplál.

Ennél fontosabb azonban a szerző pozitív, ökológiaailag tudatos hozzáállása: kis túlzással azt állítja, hogy a sokoldalú kender több fronton is megoldást jelent a világ égető problémáira. Ha tényleg igaza van, akkor csak rajtunk áll: válogassunk a kendermagban, és a kiskirály se él majd jobban! ”

**Nagy Gergely
JOY 2001 január**

"...Herer állításai között akadnak elgondolkodtatók és ellenőrizhetők is, már annak aki hajlamos elgondolkodni és ellenőrizni. ""

**Para-Kovács Imre
Magyar Narancs 2001.január 4.**

"...Mert miről szól A Császár meztelen ? Semmiképpen sem arról , hogy mostantól kezdve folyamatosan füvezzünk.

Még azzal sem lehet vádolni a szerzőt , hogy túlságosan sokat időzne a cannabis sativa rituális felhasználásain, vagy az olyan ősi kultúrákban való szerepén mint amilyen az indiai, kínai, egyiptomi, arab vagy éppen a mexikói indiánoké...

A könyvből amit én hiányolok: ha már megpróbálta megvédeni a cannabist és fogyasztóit a szerző szólhatott volna azokról a veszélyekről is, amelyek jogi és egészségügyi szempontból összemossák a természetes anyagú, káros mellékhatások nélküli "füvet" a szintetikus dolgokkal, mindenekelőtt a heroinnal, az Ecstasy-val és más szerekkel.

Azok a statisztikák, viszont érdekesek, amelyek kimutatják: a dohányzás és az alkohol, mint halálozási, baleseti és bűnözési okok, fényévekkel a kiátkozott kender előtt állnak..."

**Göbolyös N. László
NETLAP 2001. március 8.**